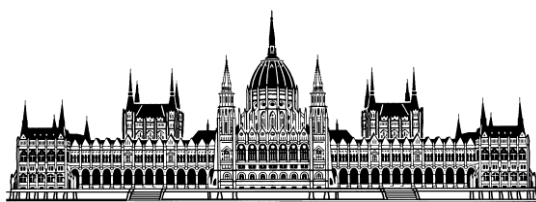

Országgyűlési Napló

Kövér László, dr. Latorcai János és Sneider Tamás
elnöklete alatt

Jegyzők: ***Hegedűs Lorántné, Hiszékeny Dezső,***
dr. Szűcs Lajos, dr. Tiba István

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	29001
Napirend előtti felszólalók:	
<i>Dr. Hiller István</i> (MSZP)	29001
<i>Dömötör Csaba</i> , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	29002
<i>Dr. Szél Bernadett</i> (LMP)	29004
<i>Cseresnyés Péter</i> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	29006
<i>Vona Gábor</i> (Jobbik)	29008
<i>Dömötör Csaba</i> , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	29010
<i>Soltész Miklós</i> (KDNP)	29011
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	29013
<i>Kósa Lajos</i> (Fidesz)	29014
<i>Dömötör Csaba</i> , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	29016
Napirenden kívüli felszólalók bejelentése:	
<i>Hiszékeny Dezső</i> jegyző	29017
Felszólaló:	
<i>Dr. Csúcs Lászlóné</i> lengyel nemzetiségi szószóló.....	29018
Döntések napirend módosításáról	29019
Az ülés napirendjének elfogadása	29020
Ünnepi ülés programjának elfogadása	29020

Interpellációk

<i>Bangóné Borbély Ildikó</i> (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Maguk tényleg bárkit kitüntettek? Avagy nem volt alkalmasabb személy egy állami kitüntetésre, mint a pedofíliával vádolt bicskei igazgató?” címmel.....	29020
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	29021
Viszonzválasz:	
<i>Bangóné Borbély Ildikó</i> (MSZP)	29023
Határozathozatal	29023
<i>Gyöngyösi Márton</i> (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „Üzenjük a Fidesznek: 98% a letelepedési bizniszre is nemet mondott! - Nem a pénztelen migránsokra, igen a terroristákat támogató nagyhalakra?” címmel.....	29024
<i>Kontrát Károly</i> belügyminisztériumi államtitkár válasza.....	29025
Viszonzválasz:	
<i>Gyöngyösi Márton</i> (Jobbik)	29026
Határozathozatal	29026
<i>Dr. Hadházy Ákos</i> (LMP) - a miniszterelnökhöz - „Meddig asszisztál a kormány az osztrák vircsafthoz?” címmel	29026
<i>Dömötör Csaba</i> , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkárának válasza	29028
Viszonzválasz:	
<i>Dr. Hadházy Ákos</i> (LMP)	29030
Határozathozatal	29030
<i>Németh Szilárd István</i> (Fidesz) - az igazságügyi miniszterhez - „Pedofil botrány az MSZP körül?” címmel	29031
<i>Dr. Völner Pál</i> igazságügyi minisztériumi államtitkár válasza	29032
Viszonzválasz:	
<i>Németh Szilárd István</i> (Fidesz)	29033

Kiss László (MSZP) - a nemzetpolitikáért felelős tárca nélküli miniszterhez - „Hogy áll a nagy tusványosi faház-projekt, azaz a 2016. augusztus 31-ig meghosszabbított határidőig végre elkészültek-e a 150 millió forintba kerülő, mindössze 24 férőhelybővítést jelentő faházak?” címmel	29034
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkárának válasza	29035
Viszonzválasz:	
Kiss László (MSZP)	29036
Határozathozatal	29037
Szilágyi György (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „Üzenjük a Fidesznek: 98% a letelepedési bizniszre is nemet mondott! - Ha egy terrorista pénzt fizet a Fidesznek, akkor Önök nyugodtan beengedik az országba?” címmel	29037
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkárának válasza	29038
Viszonzválasz:	
Szilágyi György (Jobbik)	29039
Határozathozatal	29040
Hollik István és Firtl Mátýás (KDNP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Milyen lépéseket tervez a kormány a megelőzés vagy a drogrehabilitáció területén?” címmel	29040
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	29041
Viszonzválasz:	
Firtl Mátýás (KDNP)	29043
Schmuck Erzsébet és dr. Szél Bernadett (LMP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Lázár János nem tudja, hogy a hármás metró nem játék? II.” címmel	29043
Tasó László nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza	29044
Viszonzválasz:	
Dr. Szél Bernadett (LMP)	29046
Határozathozatal	29046
Dr. Pesti Imre (Fidesz) - az igazságügyi miniszterhez - „Mire várhat az igazságszolgáltatás?” címmel... ..	29046
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár válasza	29047
Viszonzválasz:	
Dr. Pesti Imre (Fidesz)	29049
Demeter Márta (MSZP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Végre befejezik a fideszes haverok zsebébe kitömő migránsok betelepítését, avagy komolyan vehető-e a miniszterelnök nyilatkozata?” címmel... ..	29049
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	29050
Viszonzválasz:	
Demeter Márta (MSZP)	29052
Határozathozatal	29052
Bana Tibor (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „Üzenjük a Fidesznek: 98% a letelepedési bizniszre is nemet mondott! – Miért támogatják a migránsvédő szervezeteket?” címmel	29053
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	29054
Viszonzválasz:	
Bana Tibor (Jobbik)	29056
Határozathozatal	29056
Dr. Hadházy Ákos (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Terrorizmus és a nozo-komialis fertőzések” címmel	29057
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	29058
Viszonzválasz:	
Dr. Hadházy Ákos (LMP)	29060
Határozathozatal	29060
Harangozó Gábor István (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Miért nem tesznek semmit a bérfelesztés enyhítésére?” címmel	29060
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	29061
Viszonzválasz:	
Harangozó Gábor István (MSZP)	29063

Határozathozatal	29063
Dr. Staudt Gábor (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „Üzenjük a Fidesznek: 98% a letelepedési bizniszre is nemet mondott! – Önök szerint valódi befektető az a személy, aki még a letelepedési kötvényt is hitelből veszi?” címmel	29064
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár válasza.....	29065
Viszonzválasz:	
Dr. Staudt Gábor (Jobbik).....	29065
Határozathozatal	29066

Azonnali kérdések és válaszok órája

Kunhalmi Ágnes (MSZP) - a miniszterelnökhöz - „Tényleg kézivezérli a KEHI-t Miniszterelnök Úr?” címmel.....	29066
Orbán Viktor miniszterelnök válasza.....	29067
Viszonzválasz:	
Kunhalmi Ágnes (MSZP)	29067
Orbán Viktor miniszterelnök.....	29067
Mirkóczki Ádám (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „Üzenjük a Fidesznek: 98 % a letelepedési bizniszre is nemet mondott! - Tényleg fontosabb a pénz, mint az ország biztonsága?” címmel	29067
Orbán Viktor miniszterelnök válasza.....	29068
Viszonzválasz:	
Mirkóczki Ádám (Jobbik)	29069
Orbán Viktor miniszterelnök.....	29069
Dr. Szél Bernadett (LMP) - a miniszterelnökhöz - „Ismer-e a kormány nagyobb számot a 3,3 milliónál?” címmel	29070
Orbán Viktor miniszterelnök válasza.....	29071
Viszonzválasz:	
Dr. Szél Bernadett (LMP).....	29071
Orbán Viktor miniszterelnök.....	29072
Csizi Péter és dr. Vinnai Győző (Fidesz) - a belügyminiszterhez - „A Jobbik elnökének nyilvánvaló kapcsolata a Szürke Farkasokkal” címmel.....	29072
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár válasza.....	29073
Viszonzválasz:	
Dr. Vinnai Győző (Fidesz)	29073
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár	29074
Dr. Harangozó Tamás (MSZP) - a miniszterelnökhöz - „Találkozott-e személyesen a nemzetközi körözés alatt álló Ghaith Pharaonnal és Ön lát-e nemzetbiztonsági kockázatot abban, hogy egy terrorizmus finanszírozásával kapcsolatba hozott személy cége, a hírek szerint az Ön családjával üzletel, a Külügyminisztériumnak közös cége van vele és már az Önével szembeni házat is megvette?” címmel	29074
Orbán Viktor miniszterelnök válasza.....	29075
Viszonzválasz:	
Dr. Harangozó Tamás (MSZP)	29075
Orbán Viktor miniszterelnök.....	29076
Dr. Apáti István (Jobbik) - a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszterhez - „Üzenjük a Fidesznek: 98 % a letelepedési bizniszre is nemet mondott! - Lemond?” címmel.....	29076
Rogán Antal , a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter válasza.....	29077
Viszonzválasz:	
Dr. Apáti István (Jobbik).....	29078
Rogán Antal , a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter	29079
Móring József Attila (KDNP) - a földművelésügyi miniszterhez - „Hogyan tud segíteni a kormány az élelmiszerpazarlás megállításában?” címmel	29079
Dr. Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter válasza	29080

Viszonzválasz:	
Móring József Attila (KDNP)	29081
Dr. Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter	29081
Dr. Hadházy Ákos (LMP) - a miniszterelnökhöz - „Blabla vagy az igazság?” címmel	29082
Orbán Viktor miniszterelnök válasza	29083
Viszonzválasz:	
Dr. Hadházy Ákos (LMP)	29083
Orbán Viktor miniszterelnök	29083
Németh Szilárd István (Fidesz) - a belügyminiszterhez - „Kiderül végre az igazság a Gyurcsány idején alkalmazott kifizetési módszerekről?” címmel	29084
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár válasza	29085
Viszonzválasz:	
Németh Szilárd István (Fidesz)	29085
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár	29086
Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	29086
Tukacs István (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mennyi tragikus esetnek kell még történnie az egészségügyben?” címmel	29086
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	29087
Viszonzválasz:	
Tukacs István (MSZP)	29088
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	29089
A külföldön tartózkodó, magyarországi állandó lakóhellyel rendelkező állampolgárok szavazati joga gyakorlásának megkönnyítése érdekében a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat tárgysorozatba-vételi kérelme	29089
Szavay István (Jobbik), a napirendi pont előterjesztője	29089
Felszólalók:	
Sallai R. Benedek (LMP)	29092
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	29092
Dr. Vas Imre (Fidesz)	29093
Farkas Gergely (Jobbik)	29094
Szavay István (Jobbik) előterjesztői válasza	29095
Az olaj- és gázárak világgpiaci csökkenésével összefüggésben a rezsicsökkentések végrehajtásáról szóló 2013. évi LIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat tárgysorozatba-vételi kérelme	29096
Dr. Tóth Bertalan (MSZP), a napirendi pont előterjesztője	29096
Felszólalók:	
Kepli Lajos (Jobbik)	29098
Dr. Szakács László (MSZP)	29098
Sallai R. Benedek (LMP)	29099
Bencsik János (Fidesz)	29100
Dr. Tóth Bertalan (MSZP) előterjesztői válasza	29101
Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	29102
Dr. Vas Imre (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője	29102
Felszólalók:	
Dr. Rubovszky György (KDNP)	29102
A megyei könyvtárak és a megyei hatókörű városi múzeumok feladatának ellátását szolgáló egyes állami tulajdonú vagyontárgyak ingyenes önkormányzati tulajdonba adásáról szóló 2015. évi LXXV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	29102
Felszólalók:	
Vécsey László , a Törvényalkotási bizottság előadója	29103
Dr. Bárándy Gergely , a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének előadója	29103

Egyes törvényeknek az önálló zálogjoggal összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája 29106
Felszólalók:

Vécsey László, a Törvényalkotási bizottság előadója 29106

Hornung Ágnes Anna nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár 29107

Dr. Staudt Gábor (Jobbik) 29107

Hornung Ágnes Anna nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza 29110

A megyei könyvtárak és a megyei hatókörű városi múzeumok feladatának ellátását szolgáló egyes állami tulajdonú vagyontárgyak ingyenes önkormányzati tulajdonba adásáról szóló 2015. évi LXXV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitájának folytatása 29111
Vécsey László (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője 29111

Felszólalók:

Dr. Hoppál Péter emberi erőforrások minisztériumi államtitkár 29112

Szabó Sándor (MSZP) 29113

A „Földet a gazdáknak!” Programról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentés vitája 29115

Felszólalók:

Farkas Sándor, a Mezőgazdasági bizottság előadója 29115

Harangozó Gábor István, a Mezőgazdasági bizottság kisebbségi véleményének előadója 29115

Magyar Zoltán, a Mezőgazdasági bizottság kisebbségi véleményének előadója 29116

Gógös Zoltán (MSZP) 29117

Sallai R. Benedek (LMP) 29118

Magyar Zoltán (Jobbik) 29120

Farkas Sándor (Fidesz) 29122

Harangozó Gábor István (MSZP) 29124

Sallai R. Benedek (LMP) 29125

Dr. Bitay Márton Örs földművelésügyi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza 29126

A „Földet a gazdáknak!” Programról szóló határozati javaslathoz benyújtott bizottsági jelentés vitája 29129

Farkas Sándor, a Mezőgazdasági bizottság előadója 29129

Harangozó Gábor István, a Mezőgazdasági bizottság kisebbségi véleményének előadója 29129

A Nemzeti Földalapról szóló 2010. évi LXXXVII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentés vitája 29130

Felszólalók:

Farkas Sándor, a Mezőgazdasági bizottság előadója 29130

Harangozó Gábor István, a Mezőgazdasági bizottság kisebbségi véleményének előadója 29130

Magyar Zoltán, a Mezőgazdasági bizottság kisebbségi véleményének előadója 29131

Harangozó Gábor István (MSZP) 29131

Magyar Zoltán (Jobbik) 29134

Dr. Bitay Márton Örs földművelésügyi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza 29137

Az Országos Magyar Vadász kamaráról szóló 1997. évi XLVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája 29140

Felszólalók:

Dr. Salacz László, a Törvényalkotási bizottság előadója 29140

Gyórfy Balázs (Fidesz) 29141

Magyar Zoltán (Jobbik) 29142

Országos népszavazásról szóló határozati javaslathoz benyújtott bizottsági jelentés vitája 29143

Felszólalók:

Gógös Zoltán (MSZP) 29143

Szilágyi György (Jobbik) 29144

Dr. Rubovszky György (KDNP) előterjesztői válasza 29145

Országos népszavazásról szóló határozati javaslatához benyújtott bizottsági jelentés vitája..... 29146
Felszólalók:

Gógös Zoltán (MSZP)..... 29146

Magyar Zoltán (Jobbik).....29147

Dr. Bárándy Gergely (MSZP) 29148

Dr. Rubovszky György (KDNP) előterjesztői válasza 29150

A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény és ehhez kapcsolódóan más törvények módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája 29150

Felszólalók:

Horváth Imre (MSZP)..... 29151

Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....29152

Az egyes közszolgáltatások ellátásáról és az ezzel összefüggő törvénymódosításokról szóló 2013. évi CXXXIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott bizottsági jelentés vitája29152

Felszólalók:

Herínges Anita, a Fenntartható fejlődés bizottsága kisebbségi véleményének előadója29152

Herínges Anita (MSZP)29153

Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár előterjesztői válasza..... 29154

Az anyakönyvi eljárásról szóló 2010. évi I. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat-hoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.....29155

Felszólalók:

Dr. Salacz László, a Törvényalkotási bizottság előadója.....29155

Teleki László (MSZP) 29156

Dr. Gyüre Csaba (Jobbik) 29156

Szilágyi György (Jobbik).....29157

Egyes törvényeknek az egyetemi kórházak létrehozásával, fenntartásával és működésével kapcsolatos módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája 29158

Felszólalók:

Kucsák László, a Törvényalkotási bizottság előadója 29158

Napirend utáni felszólalók:

Teleki László (MSZP) 29159

Dr. Palkovics László emberi erőforrások minisztériumi államtitkár29161

Ander Balázs (Jobbik)..... 29162

Pintér Tamás (Jobbik) 29163

Magyar Zoltán (Jobbik)..... 29165

Az ülésnap bezárása..... 29168

Az ülésen jelen voltak:

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök, LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, CSEPREGHY NÁNDOR államtitkár, ROGÁN ANTAL, a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter, DÖMÖTÖR CSABA államtitkár, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter, DR. BITAY MÁRTON ÖRS államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, TASÓ LÁSZLÓ államtitkár, DR. SIMICSKÓ ISTVÁN honvédelmi miniszter, ÍJGYÁRTÓ ISTVÁN külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, HORNUNG ÁGNES ANNA államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, POGÁCSÁS TIBOR államtitkár, DR. HOPPÁL PÉTER emberi erőforrások minisztériumi államtitkár, DR. PALKOVICS LÁSZLÓ államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE államtitkár.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
13. ülésnapja
2016. október 24-én, hétfőn
(13.05 óra - Elnök: Kövér László
Jegyzők: dr. Szűcs Lajos és Híszékeny Dezső)

ELNÖK: (A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.) Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés őszi ülészakájának 13. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatatom önöket, hogy az ülés vezetésében Szűcs Lajos és Híszékeny Dezső jegyző urak lesznek a segítségemre.

Köszöntöm a kedves vendégeinket és mindenkit, aki figyelemmel kíséri a munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! **Napirend előtti felszólalás**ra jelentkezett Hiller István képviselő úr: „1956 emlékére a jövőről” címmel. Parancsoljon!

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Képviselő Asszonyok és Képviselő Urak! Tisztelt Országgyűlés! Nem kétséges: senki sem készül hősnak. Nincs olyan gyermek, aki arról álmodik, hogy élete végén hős lesz. 1956-ban ők sem olyan életet akartak - és nem olyan véget.

Helyesnek tartom és fontosnak is, hogy 1956 hősei közül azok, akiknek nevét a közvélemény, akár az érdeklődő közvélemény is kevésbé ismerte korábban, most plakátokról, arcképekről, tévés és internetes megjelenésükből ismertebbek lettek. Kijár ez a különös kegyetlenséggel, nagykorúságát éppen bevárva kivégzett Mansfeld Péternek éppúgy, mint annak a Mecséri Jánosnak, aki a Juta-dombi egység parancsnoka volt, akiknek emlékét hogy kitöröljék, nemcsak halálos ítéleteket és börtönbüntetéseket szabtak ki, hanem még a dombot magát, a Juta-dombot is elhordták.

Az viszont nem tetszik, és egyáltalán nem tekintem véletlennek, hogy a forradalom politikai vezetőit nem vagy alig emlegették a 60. évforduló hivatalos megemlékezéseiben. Nagy Imre, Gimes Miklós, Losonczy Géza, Szilágyi József, Vásárhelyi Miklós, Donáth Ferenc és társai nevei szinte alig hangzottak el. Plakátokról, ismertetőkből a forradalom évfordulóján őket alig lehetett látni. Senki ne gondolja, és nem is gondoljuk, hogy ez nem egy világos politikai elképzelés része, márpedig meggyőződésem szerint demokratikus politika nem szemezgethet a hősök között. Nem feladata és nem is teheti, hogy első-, másod- és harmadosztályú besorolást adjon a forradalomban és szabadságharcban egykoron részt vevőknek.

Helyes, ha a magyar közvélemény név szerint is, arcra is ismeri és megismeri a „pesti srácokat” és mindazokat, akik a fővárosban vagy éppen vidéken, sőt, az országhatárainkon túl is kiálltak '56 eszméi mellett. De legyen napnál világosabb: Nagy Imre és társai nélkül nincs '56. Nagy Imre és társai nélkül nem teljes '56 politikai tablója. És minden olyan kísérletet, a történelemnek minden olyan tudatos átfestését, amelynek kísérletét igenis látjuk, amelynek az a célja, hogy háttérbe szorítsa és félhomály-

ban tartsa a forradalom politikai vezetőit és teljesítményüket, nemcsak hibásnak, nemcsak tévesnek, hanem szégyenteljesnek tartjuk.

Szabad és igazságos Magyarországot akartak '56-ban. Hittük abban, hogy ez megteremthető. De az emlékezetpolitika, a hatvan évvel ezelőtti események megelevenítése egyáltalán nem csak azt jelenti, hogy napról napra, óráról órára kísérik végig mindazt, ami hatvan évvel ezelőtt történt. Azok a gondolatok, azok az eszmék, és ez bárkinek bármennyire is kínos és kellemetlen ma, igenis köztük világos és büszke baloldali és szocialista eszmék, gondolatok arra is köteleznek bennünket, hogy erre a mai Magyarország körülményei között is emlékeztessünk.

Nem hiszem, sőt, biztos vagyok benne, hogy azok közül, akik '56-ban sajtószabadságot akartak és követeltek, lenne akár egyetlenegy is, aki egyetértene azzal, ami a közelmúltban és a jelenben Magyarország legnagyobb napilapjával történt. Igenis, itt a 60. évfordulón ki kell jelenteni, hogy ami a Népszabadsággal történt, az a magyar sajtószabadság csorbítása, tehát a magyar szabadság csorbítása. Az is egyértelmű, hogy azok, akik igazságosabb Magyarországot akartak '56-ban, nehezen viselnék és kárhóztatnák azt a politikát, amelynek eredményeként a közoktatásból 40 ezer szegény gyereket hajítottak ki az elmúlt évek tevékenysége végett. Nem hiszem, hogy helyeselnék azt, hogy akinek van pénze, az a legjobb iskolákba járattja a gyermekét, miközben szegény családban született tehetséges magyar lányok és fiúk százai és ezrei kallódnak el.

Mi, magyar szocialisták büszkék vagyunk arra, tisztelt Ház, hogy hazánk, Magyarország az Európai Unió tagja. Látjuk és nem kétséges, hogy az Európai Unió számos kérdésben lassú, kívár vagy akár fél. De ez a mi számunkra nem jelenti és nem is fogja jelenteni, hogy egyetérténné bármi olyan lépéssel vagy szándékkal, ami hazánkat távolítaná vagy éppenséggel kifelé vezetné az Európai Unióból. Mi, magyar szocialisták a sikert a szabad és igazságos magyar jövőért (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.) abban látjuk, hogy Magyarország erős tagja legyen és maradjon az Európai Uniónak. Köszönöm szépen. (Taps az MSZP soraiban.)

ELNÖK: A kormány nevében válaszára Dömötör Csaba államtitkár úrnak adom meg a szót.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Tisztelt Képviselő Úr! Örülök annak, hogy az MSZP-ben, még ha az ünnep után is, megindult egy együttgondolkodás, egy folyamat arról, hogy mit is gondolunk 1956-ról, 1956 szereplőiről (Gógös Zoltán közbeszól.) és az abból fakadó mostani teendőkről. Kár, hogy az elmúlt hetekben, az elmúlt hónapokban ebben a tevékenységben nem vettek részt.

1956 számunkra a szabadságról, a függetlenségről szól és szól leginkább a nemzeti egységről. A kormány azzal a reménnyel ment neki a 60. évfordulónak, hogy sikerül jót tenni azt, hogy a baloldali kormány tönkretette a tíz évvel ezelőtti 50. évfordulót. Ön

is emlékezhet arra, ön akkor miniszter volt, én pedig akár golyót is kaphattam volna, mert ott voltam az ünneplő tömegben, mint ahogy egyébként tegnap is. De mit tett az MSZP az elmúlt hetekben?

Kezdte azzal, hogy nem írta alá az '56-ról szóló közös nyilatkozatot - ez egyebek mellett arra kért volna minden magyar embert, függetlenül attól, hogy hol él a világban, hogy hajtson fejet '56 hősei és áldozatai előtt, és ünnepelje az évfordulót büszkeséggel.

(13.10)

Aztán jött Szanyi Tibor, aki, nem tudjuk, hogy milyen befolyásoltság alatt, de azt bírta mondani, hogy nem tudja nemzeti ünnepnek tekinteni október 23-át, és ez az ember képvisel minket abban az Európai Unióban, amelyre ön hivatkozott.

És így érkezünk el a tegnapi naphoz, ahol a baloldal megint szintet lépett, na, nem szellemi minőségben vagy szervezettségben, hanem agresszivitásban és erőszakban. A baloldal ahelyett, hogy levonta volna a tönkretett 2006-os ünnep tanulságait, újra megpróbálta tönkretenni a békés ünnepet, érvek helyett próbálták széttrökködni, szétverni az állami ünnepséget. Kifütyülték a nemzetközi díszvendéget, a lengyel köztársasági elnököt, a fiatal színjátszót, és a radikális baloldal kifütyülte a himnuszokat is, kifütyülték Olofsson Placid atyát is, aki tíz évig raboskodott a gulágon. *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Így van!)* Nehezen lehetne ennél lejjebb menni. Hogyha három szóval szeretném leírni azt, amit gondolok, akkor azt mondanám: szégyen, szégyen, szégyen! *(Gógös Zoltán: Ezt kinek címezted?)* A radikális baloldalnak címeztem, kedves képviselő úr. *(Dr. Varga László: A főnököddel beszéljess a helikopterről!)* Sajnálom, hogy önök is támogatják. *(Gógös Zoltán: Ezt pont ti mondjátok?)*

Nagyon elkésérítő, hogy az ellenzék meghatározó erői a főhajtás helyett tegnap kizárólag pártpolitikai célokat láttak maguk előtt. Nekik is érdemes tudniuk, hogy a szólás szabadsága nem azt jelenti, hogy bárki kedvére tönkretehet békés megemlékezéseket. Egy biztos, ha a baloldal ennyit képes felmutatni egy nemzeti ünnepen, akkor jelenlegi állapotában egy zsák krumplit nem lehet rábízni, nemhogy a kormányzást. De ha szeretnének ezen változtatni, és a jövőbeni teendőkről is gondolkodnak - hogyha jól veszem ki képviselő úr szavait, akkor van egy ilyen szándék -, akkor kérem, vegyék figyelembe, hogy Magyarországon volt egy népszavazás, amelynek eredménye mindenkit kötelez. *(Dr. Tóth Bertalan: Érvénytelen!)*

Most a népszavazásból fakad a nemzeti egység, ugyanis létrejött egy egység *(Kunhalmi Ágnes: A másik oldalon is van egy egység.)*, egy nemzeti egység azért, hogy Brüsszel ne telepítheszen bevándorlókat Magyarországra a mi megkérdésünk nélkül. Ez egy 3,3 milliós közösség, tisztelt képviselő úr, köztük baloldali szavazókkal. Ha az MSZP a jövőbeni teendőknél gondolkodik, akkor nem teheti meg, hogy

hátat fordít ennek a közösségnek. Hogyha valóban fontosak önöknek az emberi jogok, a demokratikus jogok, akkor tárgyalnak az alkotmánymódosításról, nem pedig kivonják magukat a munkából, mint ahogy azt a Demokratikus Koalíció teszi.

Tisztelt Képviselő Úr! Visszatérve az előző témához, az évfordulóhoz, valami azért a baloldali agressziónál is sokkal-sokkal fontosabb: tegnap százazrek ünnepelték az 1956-os forradalom 60. évfordulóját szerte az országban. Szeretnénk köszönetet mondani mindazoknak, akik bármilyen formában részt vettek a megemlékezéseken és megemlékeztek az '56-os magyarok bátorságáról. Ez a csendes, de épp annyira büszke kiállítás azt bizonyítja, hogy a magyar nép egységes, ha a legfontosabb értékeinkről van szó, és azt is, hogy ahol a hősokeket nem felejtik, ott mindig lesznek újak. Köszönöm, hogy meghallgattott. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Szél Bernadett képviselő asszony, az LMP frakciójának tagja. Parancsoljon!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt kormánypárti Frakció! Lázár János, a Miniszterelnökséget vezető miniszter arról beszélt a legutóbbi kormányinfón, hogy ugyan a Csepreghy miniszterhelyettes úr által emlegetett félmillió leépítés túlzó és hibás számításokon alapul, de a pontos számokat ő maga részéről nem akarja megmondani, merthogy szerinte arra az ellenzéki pártok kampányt építenének. Az én részemről azért hadd jegyezzem meg azt, hogy az is megérne néhány mondatot, ha egy miniszter azzal vádolja a saját helyettesét, hogy helytelen számítások alapján dobálózik számokkal egy ilyen komoly kérdésben, és mégsem köszöni meg a munkáját és mégse mondja azt, hogy akkor legyen kedves, keressen magának egy másik állást, mert a leépítések túlságosan fontos téma ahhoz, hogy helytelen számítások alapján riogassanak embereket.

De ennél is félelmetesebb, hogy amikor a területért felelős miniszter tulajdonképpen nem hajlandó azt megmondani, hogy hány ember lábára akarnak útilaput kötni az állami szférában. Persze, ott van egy B-verzió is, hogy esetleg fogalma sincsen, hogy hány ember kerül ilyen helyzetbe, mert káosz van a kormányzatban, és maguk se tudják, hogy hány embert akarnak kirúgni a költségcsökkentések érdekében, csak azt tudják, hogy mindenképpen ki akarnak rúgni embereket, mert a Fidesz-KDNP, ugye, régen azt mondta, hogy senkit nem hagynak az út szélén. Most már egyre inkább azt látjuk, hogy egyre többen vannak az út szélén és egyre kevesebben tudnak az úton maradni.

Én ellenzéki pártvezetőként azonban szeretném közölni a magyar kormánnyal és Lázár Jánossal, hogy hiába titkolóznak, nekünk, hogyha ilyen bejelentések érkeznek, az a kötelességünk, hogy elmondjuk, mik a tények, és elmondjuk azt, hogy teljesen hibás megoldás lenne itt bárkit elbocsátani a közszférában. Ugyanis azt látjuk, hogy a magyar köz-

szférában sokkal inkább munkaerőhiány van és dolgozói szegénység van, és nem elbocsátani kellene az embereket, hanem béremelést kellene adni, mint ahogy egész Magyarországon végre egyszer valahára rendezni kellene a béreket. Egyébként pedig, ha Lázár János az ellenzékétől való félelmében vagy a kormányzati káosz miatt nem hajlandó megmondani, hogy hány százezer embert akarnak kirúgni, akkor azt gondolom, nem nehéz kikövetkeztetni, hogy itt egy nagyon magas számról van szó, és egy nagyon magas szám lehet az, akiknek az állami szférában félnie kell attól, hogy kirúgják őket a munkájukból.

Rádásul Lázár János, megismételve Csepregy Nándor korábbi szavait, maga is azzal érvelt, hogy azért kell leépíteni a közszférában, mert munkaerőhiány van a gazdaságban. Már ne haragudjanak, de ez teljesen nonszensz, képtelenség és teljes szakmaiatlanság, amiről a kormány beszél. Én azt is hozzáteszem, hogy végtelen pófátlanág, arcátlanág az, hogy a kormány a munkaerőhiányra hivatkozva elbocsátásokat eszközöljön, ugyanis Magyarországon azért van ma munkaerőhiány, mert százazrek döntöttek úgy, hogy elhagyják a saját országukat azért, mert nem tudnak megélni a bérekből. Itt nem arról van szó, hogy kalandvágy kergetné ezeket az embereket más országba, hanem az, hogy nem tudják kifizetni a csekket, nem tudnak megélni tisztességgel.

Hozzá szeretném tenni azt, hogy az állami szférában egy olyan kör van, ahol valóban lehetne segíteni abban, hogy a munkaerőhiány csökkenjen, ez a közmunkások köre. Van 230 ezer közmunkás ebben az országban, egyharmaduknak szakképzése is van, egy részük valóban átképezhető lenne, de pontosan azzal nem foglalkozik a magyar kormány. S azért azt hozzá szeretném tenni, hogy a közszférából elbocsátottak, ha megtörténne ez a hatalmas megszorítás és ez a hatalmas elbocsátás, nem is tudnák enyhíteni a munkaerő hiányát. Nyilván, akik a közgazdaságban vagy állami cégeknél dolgoznak, ott adminisztratív és irodai munkakörben lévő dolgozókról van szó.

Hol hiányzik ma Magyarországon leginkább a munkaerő? Olyan ágazatokban, mint az építőipar, a feldolgozóipar vagy éppen az informatika, tehát almat a körtével nem lehet helyettesíteni, tisztelt kormánypárti képviselők, tisztelt miniszter úr, tisztelt államtitkár urak. De ha a kormány azt gondolja, hogy ez egy lehetséges csere, akkor én arra bátorítanám önöket, hogy teszteljék le a kormányzati vízfejből elbocsátott miniszteri biztosokon vagy éppen államtitkárokon. Nagyon megnézném önök helyett, tisztelt államtitkár urak, villanyszerelőként vagy asztalosként, esetleg egy futószalag mellett minimálbéren dolgozva, tisztelt államtitkár urak, kíváncsi lennék rá, hogy önök hogy éreznék magukat a minimálbéren dolgozó magyar munkások helyében.

Van is javaslatom: Rogán Antal úr menjen villanyszerelőnek, ön, tisztelt államtitkár úr, menjen asztalosnak, Lázár János álljon be, mondjuk, egy futószalag mellé, és próbálja meg minimálbérből kijönni.

(13.20)

Egy szó mint száz, én azt látom, hogy a kormány olajjal próbál meg tüzet oltani, ráadásul egy olyan tűzről van szó, amit maga a kormány okozott. Ezzel egyébként rontani fogják az állami szféra hatékonyságát, és előbb-utóbb nem fogják tudni elkerülni azt, hogy a bérválságból kivezető utat adjanak Magyarországnak számára. De ha ezt nem tudják megtenni, akkor most böcsülettel álljanak föl és köszönjenek le, mert Magyarország legnagyobb problémája jelenleg a bérválság.

Épp ezért kezdeményeztem a Lehet Más a Politika parlamenti vitanapot a munkaerőhiány és az azzal kapcsolatos bérválsággal kapcsolatos álláspontok megvitatására. Azt gondolom, ez méltó téma ahhoz, hogy az egész magyar parlament foglalkozzon vele. Én tisztelettel és köszönettel várom az aláírásokat annak érdekében, hogy ez a vitanap megtörténhessen. A kormánypárti támogatásokra is számítok. Köszönöm. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Cseresnyés Péter államtitkár úr a szó.

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Bár messze áll tőlem, hogy bármiféle személyeskedésbe belemenjek, de mégiscsak kell egy példát mondanom, például azt a példát a felvetéseivel és a gondolataival kapcsolatban, hogy én önnel ellentétben a versenyszférában is dolgoztam, sőt, azt is kell mondanom, hogy fizikai munkát is végeztem már életben, ezért tudom, hogy miről beszélek akkor, amikor versenyszféráról, elsődleges munkaerőpiacról, munkavállalásról és nem túl magas béreken való munkáról beszélek. Valószínű, hogy ön nem tudja pontosan azt, hogy amikor egy-egy példát hoz vagy amikor csapongva különböző területekre betéved, mi is a valóság azokban a gondolatokban, azokban a megfogalmazott mondatokban, amit mond.

Ugyanis Magyarországon a gazdasági fordulatot követően a versenyszektor munkaerő-keresletének az élénkülésével egy időben természetesen értelemszerűen nő az álláskeresők száma és a munkaadók üres álláshelyeinek a száma, így az aktivitás, a munkaerőpiacon való elhelyezkedésen értendő aktivitás is megnő, és a munkavállalók keresése is megnő. Így alakult ki az, hogy az aktivitás megnövekedése mellett egy jelentős munkanélküliség-csökkenés következett be úgy, hogy ez már ma Magyarországon 5 százalék alatt van az utolsó adatok alapján, 4,9 százalék. S ahogy ön is mondja, éppen azért, mert a gazdaság megnövekedett a kormány gazdaságpolitikájának a következtében is, vannak olyan területek a gazdaságban, olyan foglalkoztatási területek, ahol a munkaerő iránt jelentős verseny alakult ki, keresik a jól képzett szakembereket, és keresik azokat az embereket, akik adott területen dolgozni akarnak. Úgy, ahogy ön az előbb felsorolta, például ilyen a feldolgozóipar, az egészségügy, a szolgáltatás bizonyos területei vagy éppen az építőipar.

De az állam, a kormányzat célja az, hogy egy versenyképesebb állam jöjjön létre, egy versenyképesebb állam alakuljon ki. Magyarországon ma 20 és 30 százalék között van az állam által foglalkoztatottak száma. Ez, ha Közép-Európa más államait hasonlítjuk össze, Szlovákiát, Lengyelországot vagy éppen Németországot, 10-20 százalék körül van. Tehát azt lehet mondani, hogy az állam által foglalkoztatottak száma még mindig elég nagy Magyarországon a más országokkal való összehasonlításban.

A digitalizáció terjedése lehetővé teszi, hogy létszámcsökkenés jöjjön létre ezen a területen, de éppen azért, mert ezeket az embereket át kell segíteni, át kell vezetni az elsődleges munkaerőpiac más területére, ezért egy Karrier Híd-programot folytat a kormányzat, és ennek a segítségével az ő elhelyezkedésük könnyebb lesz. Tehát a közszférából eltávozókat lehetőséget kapnak arra, hogy az elsődleges munkaerőpiacon el tudjanak helyezkedni.

Általánosságban tehát nem lehet kezelni, illetve kielégíteni a versenyszféra munkaerőigényét a speciális szakismeretekkel és gyakorlattal rendelkező alkalmazottai létszámmal a közszférából, ugyanakkor vannak olyan szakmacsoportok, ahol ezek az emberek vagy átképzés nélkül, mert eleve megvan az ismeret a birtokukban, ami szükséges az állás betöltéséhez, vagy átképzés segítségével be tudnak állni a munkahelyre. Természetesen senki sem gondolt arra, mint ahogy itt próbálta sarkítva elferdíteni a szándékokat és a valóságot, hogy mondjuk, egy nagyon jó pénzügyi szakemberből, aki pénzügyi osztályvezetőként vagy előadóként dolgozott a közigazgatásban, kőműves lesz, vagy az építőiparban valamilyen másfajta szakipari munkát fog végezni. Ez az önkök gondolata, erre senki nem gondolt, hanem a megfelelő helyet kell mindenkinek megkeresni, a megfelelő helyét kell mindenkinek megtalálni.

A költségvetési szektor munkaerő-kereslete a versenyszférával ellentétben nem élénkült az elmúlt évben, tehát nem igaz az, amit ön mondott, hogy általánosan és globálisan munkaerőigény merülne föl a közszférában. Azt lehet mondani, hogy bizonyos területeken van ilyen igény, más területeken viszont munkaerő-felesleg van. Például az egészségügyben ilyen helyzet van, ott munkaerőigény van, de a köznevelésben, a közoktatásban ez nem igaz.

Összességében azt lehet mondani, a kormányzatnak nem az a célja, hogy embereket elbocsásson, hanem az, hogy racionalizáltabb legyen a foglalkoztatás, a közszférában lehetőség szerint csökkenjenek a foglalkoztatottak, és az ott foglalkoztatottak a versenyszférában tudjanak elhelyezkedni. Számokról azért nem lehet beszélni, mert nem kvótákat teljesít a kormány, hanem lehetőséget biztosít, és a helyzetet kezeli a mindenkori foglalkoztatás- és gazdaságpolitikájával.

Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Most a Jobbik képviselőcsoportjának vezetője, Vona Gábor képviselő úr következik: „Üzenjük a Fidesznek: 98 százalék a letelepedési

bizniszre is nemet mondott! - Egyszerű a képlet” címmel. Frakcióvezető úr a szó. Parancsoljon!

VONA GÁBOR (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! November 8-án szavazni fogunk az alaptörvény-módosításról. Én a múlt héten kedden a miniszterelnök úrnak a dolgozószobájában négy szemközt elmondtam, hogy támogatjuk az Alaptörvény módosítását abban az esetben, ha az úgy történik, ahogy mi eredetileg is szeretnénk volna, és a betelepítés minden formáját kizárja, se szegény migráns, se gazdag migráns, se szegény terrorista, se gazdag terrorista ne érkezzen Magyarországra.

Amióta ezt a nagyon világos álláspontot elmondtam a miniszterelnök úrnak múlt héten kedden, azóta az önkök médiája, hogy finoman fogalmaznak, nekem rontott. Ennek a megkoronázása talán a tegnapi nap volt, amikor a következő jelent meg az önkök médiumaiban: „Vona Gábor beszédét kifütyülték, és Vona Gábor beszéde alatt zavargás és lökdösődés történt a Jobbik rendezvényén.” Mindez akkor jelent meg, amikor én még fel sem léptem a színpadra. *(Dúró Dóra: Szégyen!)* A következő történt: önkök odaküldték a provokátorait erre a rendezvényre, csak elfelejtettek egy dolgot, nem hívták föl őket, hogy megtörtént-e a provokáció vagy sem; nagyon ciki, nagyon kellemetlen. Picit déjá vu érzése van az embernek, a Nemzeti Választási Iroda előtt törtétekkel hasonlatos vagy kapcsolatos emlékek elevednek meg az emberben.

Ezt csak azért mondtam, hogy ha esetleg legközelebb is provokátorokat küldenének a rendezvényünkre, akkor ügyeljenek már arra, hogy meg is beszéljék velük, föl is hívják őket, hogy megtörtént-e, mielőtt a sajtójukban megjelennek ezek a cikkek nagyon kellemetlen, szánalmas helyzetbe kerülnek. Egyébként azt mondjuk ki, hogy a mi rendezvényünkön nem volt semmilyen rendbontás, ezt a rendőrség is megerősítette, nem történt kifütyülés. Volt ilyen az elmúlt napon, '56 60. évfordulóján volt kifütyülés, Orbán Viktort fütyülték ki a kormány megemlékezésén, és az önkök rendezvényén volt rendzavarás, zavargás, verekedés, amiért, azt gondolom, hogy kinekinek a maga oldaláról magyarázatot kell adnia.

De nemcsak a maguk sajtója rontott nekem, hanem a képviselőtársaik is mindenfélet összehordtak az elmúlt napokban az álláspontunkkal kapcsolatban. Tuzson Bence nyitotta a sort, aki azt mondta, hogy kufárkodunk az alaptörvény-módosítással. Hát, mi áruljuk a kötvényeket, vagy önkök árulják? Amikor elmentem a miniszterelnök úrhoz, akkor nem azt mondtam, hogy kapjunk már mi is egy kis részese-dést ebből a bizniszből, nem azt mondtam neki, hogy osztalékot szeretnénk a gazdag migránsok pénzéből, és nem is helikopterre kértem pénzt tőle, hanem azt mondtam, hogy ezt a korrump intézményt, amely ráadásul kockára teszi Magyarországot valódi biztonságát, úgy, ahogy van, szüntessük meg. Ez minden, csak nem kufárkodás.

Aztán jött Kósa Lajos frakcióvezető úr, ő folytatta ezt a nagyszerű sort, és hazaárulónak nevezett engem. Itt sincs igazából különlegesen nehéz dol-

gom, magát a kifejezést kell értelmezni. Ki árulja a hazát? Az, aki meg akar szüntetni egy korrump rendszert, amely az ország biztonságát veszélyezteti, vagy az a hazaáruló, aki árulja a hazát, ugyanis kötvényekért gazdag migránsokat hív ide? Ez egy szövelemzés csupán, és akkor megvan, hogy ki a hazaáruló ketőnk közül, tisztelt frakcióvezető úr.

No de a kedvencem azért mégiscsak Németh Szilárd volt (*Derűltség.*), aki a hét végén azt mondta, hogy ő az áprilisi Vona Gáborral egyetért, az októberrel nem.

Tisztelt alelnök úr, ha önöknek ilyen különféle hangok vannak, én segítek tisztába tenni ezt a kérdést: ön áprilisban sem értett velem egyet. Amikor én áprilisban bejelentettem az alaptörvény-módosítást, ugyanígy ült ott, és nem szólt semmit. Ha ön egyetértett volna velem áprilisban, akkor miért nem szólt Rubovszky Györgynek, aki házszabálysértő módon nem engedte napirendre venni az alaptörvény-módosító javaslatunkat, mondván, mert a Viktor nem engedi?

(13.30)

Ön áprilisban nem értett velem egyet, tisztelt képviselőtársam, tisztelt alelnök úr. Persze, legyünk önnel jóindulatúak, lehet, hogy amit én mondom áprilisban, az önnek csak októberre esik le. (*Derűltség az MSZP, taps a Jobbik soraiban.*) Ön októberben érti meg. Úgyhogy akkor most mondom önnek, hogy szerintem a letelepedési kötvényt meg kéne szüntetni. Önnek most májusig van határideje arra, hogy ezt átgondolja. Ha esetleg február-márciusra is meg tudná oldani ezt a képletet, akkor, azt hiszem, az egész ország megköszönné önnek.

De, tisztelt képviselőtársaim, a viccet félretéve, mert nem olyan vicces azért ez a téma, azt gondolom, a képlet nagyon egyszerű. Nagyon egyszerű a képlet, rettenetesen egyszerű. A következő kérdésben kell nekünk is, önöknek is állást foglalni: a gazdag migránsok pénze a fontosabb, vagy pedig az ország valódi megvédése? Ennyi a kérdés, az összes többi csak tömény izzadságszag. Nincs szükség itt sajtóhadjáratra. Ebben a kérdésben kérem, hogy döntsenek, a gazdag migránsok pénze fontosabb, vagy pedig az ország valódi megvédése. November 8-án önöknek is majd erről kell dönteniük.

Az, hogy egyébként önök már erről majdnem egy hete gondolkodnak, megmutatja az orbánizmus valódi arcát, hogy a felszínen megy a nagy duma, a hazát megvédjük s a többi, de az egész rendszer lényege nem más, mint a lopás. Az orbánizmus nemzeti színű szalagba kötött, csomagolt hazudozás, lopás, osztogatás, fosztogatás. Ez az orbánizmus lényege, ez az, ami ellen mi hadat fogunk viselni a politika színpadán. Ez az, amit mi le akarunk váltani 2018-ban. Vagy ha önökben esetleg van bátorság, akkor jöjjön egy előrehozott választás, és akkor váltsuk le az orbánizmust még korábban.

Köszönöm szépen a figyelmet. (*Nagy taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Válaszadásra ismét Dömötör Csaba államtitkár úrnak adom meg a szót. Parancsoljon! (*Közbeszólások a Jobbik és az MSZP soraiból.*)

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a figyelmet. (*Az elnök csenget.*)

ELNÖK: Kormánypárti és ellenzéki képviselőket egyaránt nyugalomra és csöndre intek - jó? Ha szabad kérem. Köszönöm.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Megint egy olyan felszólalás volt, amit Juhász Pétertől a tekintélyes Molnár Gyuláig bárki előadhatott volna. Sok mindent gondol erről az ember, csak azt nem, hogy egy magát nemzetinek valló párttól származik. Egyébként a tegnapi beszédek is ezt bizonyították. Beszéltek gyakorlatilag mindenről, kormányzati intézkedésekről, Vona Gábor agyafúrt zsarolási kísérleteiről, de az '56-os hősokról alig.

Ami a letelepedési kötvényeket illeti: a letelepedési kötvény gazdasági és befektetési kérdés, mert hasznot hozott az országnak. (*Közbeszólások a Jobbik soraiból.*) Vásárlóit nem lehet összekeverni a bevándorlókkal, akiknek a menekültstátuszát nem lehet visszavonni, miközben a kötvényvásárlás engedélye bármikor visszavonható. (*Szilágyi György: Egyet mondj!*) Furcsa az önök pálfordulása az alkotmány-módosítás ügyében. Ugyanis korábban a Jobbik volt az, amelyik egyértelműen azt mondta, támogatja az alkotmány-módosítást, számára ez nem presztízkérdés, mert nemzeti ügy. Azt is mondták, hogy a Jobbik tisztában van a saját felelősségével, azt is mondta, hogy nem lenne helyes, ha pártvitává zülleszténék az alaptörvény-módosítást, és azt is mondta, ez talán a leglényegesebb: minden eszközzel meg kell akadályozni a kvótarendszer bevezetését.

A Jobbik elnöke valóban még arra is utalt korábban, hogy aki ezt nem szavazza meg, arra nem tud másképp tekinteni, mint egy hazaárulóra. Én is emlékszem erre. (*Felzúdulás a Jobbik soraiban.*) Ön mondta ezt, ugyanilyen emelt hangnemben, mint ahogy az előbb. Ehhez képest nem tudjuk, kinek a tanácsára, nem tudjuk, miért, kinek a kérésére...

ELNÖK: Mire föl a nyugtalanság a Jobbik soraiban? Mire föl, uraim?! Kérem, hallgassák az államtitkár urat.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Ehhez képest nem tudjuk, kinek a tanácsára, kinek a kérésére, de a Jobbik nagy hirtelen már csak feltételekkel hajlandó támogatni az alkotmány-módosítást. Vajon miért tagadja meg a Jobbik a pár héttel ezelőtti Jobbikot? Ha Tuzson Bence kollégám a kufarkodás szót használta minderre, akkor bingó, jól írta le a helyzetet. Az egykori nemzeti párt ezzel csatlakozik azokhoz, akik saját szavazóiknak is hátat fordítanak, semmibe veszik 3,3 millió ember akaratát.

Én egyébként nem tudom, hogy a Jobbik képviselői, a pártelnökön kívül, mit szólnak ehhez a baloldalhoz simulós politikához, de sok örömük nem lehet benne, azt elmondhatom. Főleg nem, ha tudjuk, hogy a pártelnök aláíratta velük, hogy nem szavazhatják meg az alkotmány-módosítást. *(Dúró Dóra: Benne van, hogy saját akaratukból.)* Még rosszabb! Így bízik meg egy vezető a saját párttársaiban. Valószínűleg ugyanaz a bizalomhiány az oka annak, hogy a Jobbik által bejelentett konzultációt kiszervezték a Jobbikból, mégpedig egy madárlátta egyesület vette a nevére. *(Derűltég a kormánypárti padsorokban.)*

Tisztelt Elnök Úr! Ön egy mai lapinterjúban azt mondta, úgy fogalmazott, hogy aki nincs ellenem, az jelen pillanatban velem van. Az egykori nemzeti párt elnöke tehát október 23-a másnapján gyakorlatilag Kádár Jánost idézi. Nem tudjuk, ki, mennyiért és miért készítette a Jobbikot irányváltásra, de az jól látszik, hogy az egykori nemzeti párt a pénzért és a hatalomért mindenre képes. *(Nagy zaj a Jobbik soraiban.)* Pongrácz Gergely nem örülne, ha ezt látná. Köszönöm, hogy meghallgatott. *(Nagy taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Most pedig a Kereszténydemokrata Néppárt képviselője, Soltész Miklós úr következik: „Eltársak 60 éve, 10 éve és ma” címmel. Képviselő úré a szó.

SOLTÉSZ MIKLÓS (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. *(Moraj az ellenzéki padsorokban.)*

ELNÖK: Képviselő úré a szó.

SOLTÉSZ MIKLÓS (KDNP): Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! Tegnap ünnepelt az ország, tegnap emlékezett meg a világ a XX. század talán legtisztább, legszebb forradalmáról. Annak ellenére, hogy levették és megtorolták, annak ellenére, hogy a kommunisták és a szocialisták évtizedekig tiltották a megemlékezést, ellenforradalomnak titulálták, az ország nagy többsége nemzeti ügyként tekintett erre a 60 évvel ezelőtti csodálatos és nehéz időszakra. Hogy az egyes baloldali pártok miért nem tudnak fölemelkedni önmagukon, a nemzeti egységben miért nem akarnak részt venni, arra nincs magyarázat.

Érdemes ezért visszamenni az ősbűnhöz, majd a folytatáshoz. Talán mindez választ ad tegnapi, vállalhatatlan viselkedésükre, amit tettek a 60. évfordulón is. 1956-ban Apró Antal - talán ismerős e név, főleg a szocialistáknak, Gyurcsány Ferencnek - a következőt nyilatkozta: „Nem tartunk még ott, hogy nagylelkűségről beszéljünk, és olyan hangulat alakuljon ki, elég volt a megtorlásból.” - mondta mindezt Apró Antal a forradalom leverése után.

Marosán György hasonlóan nyilatkozott: „Mától kezdve nem tárgyalunk, mától kezdve lövünk.” - mondta munkások tiltakozásaira. Biszku Béla a következőt mondta: „Az ellenforradalmi szervezkedés bűnöseinek felelősségre vonásánál sok az enyhe ítélet és viszonylag kevés a fizikai megsemmisítések száma.”

Talán mindez választ ad a tegnapi vállalhatatlan viselkedésükre. Nem csoda, hogy ezek után szellemi, fizikai örököseik, kommunisták, szocialisták, a baloldal az 50 éves évfordulót sem tudták tisztességesen megünnepelni. Fiatalokat rabosítottak, ünneplőket vertek szét, tették tönkre az ünnepet. Érdemes megnézni ennek az időszaknak, azaz a tíz évvel ezelőtti időszaknak a nyilatkozatait. Gyurcsány Ferenc a következőt mondta az önök zárt ülésén: „Majdnem beledöglöttem, hogy másfél évig úgy kellett tenni, mintha kormányoztunk volna, ehelyett hazudtunk reggel, éjjel meg este.”

Önök ehhez asszisztáltak. Majd asszisztáltak szocialisták és baloldaliak ahhoz is, hogy ezt követően, az ünnepségsorozat során szétverték az embereket és a civileket. Majd ezek után itt a parlamentben, itt az Országgyűlésben, amikor Gyurcsány Ferenc beszámolt a rendőri brutalitásokról, a következőt mondta: „De hozzáteszem, elfogadhatatlan az is, ha a rendzavarókat szabadságharcosoknak hívjuk, vagy békés tüntetőknek tituláljuk őket. A kormánynak az az álláspontja, hogy a rendőrség fellépése október 23-án összességében törvényes, indokolt és arányos volt.” *(Folyamatos közbeszólások az MSZP soraiból.)* Mind támogatták ezt az időszakot, tisztelt szocialista képviselők.

És az a cinizmus, ami folytatódott ezután, azt hiszem, mindent elárul. Hiszen 2011 februárjában Gyurcsány így szólt: „Emberek szemét? Ön hány ilyen emberről tud?” Ezt válaszolta egy újságírónak. Ezek után a baloldal viselkedése sajnos várható volt a tegnapi napon. Elkészerítő, gyalázatos, de számítottunk rá. Miközben a világ számos országában méltóan emlékeztek meg a 60. évfordulóról, és itt, ezen az ünnepségen részt vett Andrzej Duda, Lengyelország köztársasági elnöke, a baloldali politikusok és támogatóik fütyülnek. Miközben Lengyelország-szerte stadionokat és középületeket világítanak ki, az alatt önök kifütyülnek mind a lengyel, mind a magyar himnuszot. Szégyene ez a baloldalnak, szégyene egész politikájuknak!

És Molnár Gyula így nyilatkozott még tegnap: „Nem hittük volna, hogy azok, akik '56 örököseinek vallják magukat, ők azok, akik nap mint nap megsértik és meggyalázzák '56 eszméit.” Mondják ezt önök, akik leszámazottai, akik jogos örökösei egyébként az MSZMP-nek, akik tíz évvel ezelőtt szétverték azt a gyönyörű 50 éves évfordulót, aminek következtében sok-sok embert és fiatalot rabosítottak.

(13.40)

Ezek után, tisztelt szocialista képviselők, miután nem kértek még eddig bocsánatot, így viselkedtek a 60. évfordulón, ahogy egyébként most is, önök teljesen alkalmatlanok a magyar nemzet, Magyarország vezetésére. *(Gógós Zoltán: Tasnádiról mi a véleményed?)* Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Válaszadásra Rétvári Bence államtitkár úrnak adom meg a szót. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: *(Az államtitkár Mansfeld Péter arcképét ábrázoló pólót visel.)* Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Az idei évforduló, a forradalom és szabadságharc 60. évfordulója és a tíz évvel ezelőtti rendőrterrornak a tízéves évfordulója jó alkalom lett volna a baloldal számára a bocsánatkérésre. Bocsánatkérésre amiatt, hogy tíz évvel ezelőtt az '56-os veteránokat nem engedték be a Műegyetem aulájába *(Kunhalmi Ágnes: Ti meg a Kossuth térre nem engedtetek be demokratákat!)*, amikor ott zajlott a központi megemlékezés az '56-os forradalomról, mert valamiért úgy gondolták, hogy '56-osok nélkül könnyebben emlékeznek a szocialisták '56-ra, mint velük együtt.

Ebből látszik, hogy valami még a lelkiismeretből pislákol a szocialistákban is vagy későbbi utódaikban. És jó alkalom lett volna arra, hogy Gyurcsány Ferenc vagy a Szocialista Párt vagy a Demokratikus Koalíció politikusai bocsánatot kérjenek az emberektől azért, mert tíz évvel ezelőtt békés megemlékezőkre, az '56-os hősök előtt fejet hajtókra rendőrrattakat vezényeltek, könnygázt vetettek be, gumilövedéket vetettek be, kardlapot vetettek be, lovas rendőroket vetettek be.

Ehhez képest ilyesfajta bocsánatkérésre nem került sor, sőt, egymás mellett állva, egymásnak adva a mikrofont Gyurcsány Ferenc előtt és után közösen léptek föl egy rendezvényen, és baloldali megújulásról beszéltek Gyurcsány Ferencsel, ami, azt hiszem, most már nyelvtanilag is oximoront jelenthet a magyar politikában. Mindezt Gyurcsány Ferenc még azzal is megtűzdelte, hogy aki kifogást keres, aki gyurcsányozik, az Orbánnal van. Hát, itt már elhangzott egy Kádár János-idézet, ez eggyel attól visszafele van, Rákosi Mátyástól származik ugye az, hogy „aki nincs velünk, az ellenünk van”. Hát, egy hasonló retorika megjelent a megújuló baloldalnak is az '56-os megemlékezésén, ami egyáltalán nem '56-ról szólt, nem a forradalmárokról szólt, nem a pesti srácokról vagy Mansfeld Péterről szólt, hanem bizony a politikai helyezkedésről, hogy ki-ki hol, hogyan, milyen listán kíván majd pár év múlva a '18-as választásokon megjelenni.

Ugyanakkor láthattuk a baloldalnak egy másik részét itt a Kossuth tér környékén, akik igyekeztek egy méltóságteljes megemlékezésből balhét faragni, de köszönjük mindazoknak, akik fenntartották a rendet, és megvédték azokat is, akik békésen kívántak megemlékezni egy állami ünnepségen, és megvédték azokat is, akik agresszíven kívántak fellépni, és megtámadták vagy legalábbis ott voltak, és zavarni próbálták a békés megemlékezőket. *(Burány Sándor: És jól megverték őket.)*

Szerencsére a taps tegnap is mindig hangosabb volt, mint a füttyszó *(Gógös Zoltán: Rákosit is megtapsolták!)*, és azt is megállapíthatjuk, hogy a XX. században a más megemlékezésének a megzavarása, az ilyesfajta hangos fellépés sohasem a mérsékelt erőknél volt a politikai fegyvere. Ha megnézzük a XX. század történelmét, ilyesfajta támadások, ilyes-

fajta agresszív fellépés mindig csak szélsőséges politikai vezetők indíttatására indult a XX. század történelmében. És mindez mutatja, hogy mire képes az ellenzék október 23-án. Nem a hősök dicsőítésére, hanem egy hangos semmitmondásra, ami rendkívül hangos, de rendkívül tartalmatlan, nagyon kis mértékben tartalmaz bármiféle jövőképet Magyarország számára. És ha valakiknek még arra is van merszüik, hogy a magyar Himnusz vagy a lengyel köztársasági elnök beszéde alatt sípoljanak, vagy az '56-os volt hősök, akik saját naplójegyzetüktől tényleg meghatódva lépnek ki a színpadra, és hallották vissza a 60 évvel ezelőtti saját gyermekkori feljegyzéseiket, hogy ez alatt is sípoljanak, ez alatt is meg tudják zavarni az ünnepséget, a megemlékezést, az, úgy hiszem, mutatja, hogy nem tisztelik azt, ami 60 évvel ezelőtt történt Magyarországon.

Október 23-a nem ellenzéki pozícióharcra jó, hanem a forradalmárok, a pesti srácok hősi dicsőítésére. Hiszen ők olyat tettek Magyarorszáért, amit kevesen mondhatnak el magukról.

És még egy bocsánatkérést kifejejtettem: azért Kuncze Gábortól, volt belügyminisztertől is vártunk volna egy bocsánatkérést tíz évvel az akkori történések után. Hiszen emlékezzünk, az volt az az időszak, amikor megtudtuk, hogy a sünnem egy barátságos kis erdei állat, hanem igazából egy rendőrségi szakfogalom.

Azt is fontosnak tartom még megjegyezni, hogy 2006-ban sajnos ugyanúgy hallgattak sokan Nyugat-Európában, mint ahogy 1956-ban sem cselekedtek, azok, akik olykor-olykor kisebb ügyek kapcsán is Magyarországon a sajtószabadságot féltik vagy a szólásszabadságot féltik, ők nagyon kevésszer emeltek fel a hangjukat a pesti srácok védelmében, vagy nagyon kevésszer emelték fel a hangjukat 2006. október 23-a után. Mi viszont folytatjuk az '56-os emlékévé rendezvényeit, 355 településen, 80 kiállításal, 29 romkocsmában, 14 zeneművel, 56 színházi művel és 204 büszkeségponttal. *(Szilágyi György: Hívjátok meg a Mátsikot is!)* Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok sorából.)*

ELNÖK: A napirendi felszólalások sorában utolsóként Kósa Lajos frakcióvezető úr következik, a Fidesz részéről: „Az októberi forradalom és szabadságharc 60. évfordulója” címmel. Parancsoljon!

KÓSA LAJOS (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Ház! A magyar nemzet számára a szabadsága a legfontosabb értéke. Ha belegondolunk, nincs még egy olyan nemzet Európában, amelynek a nemzeti és állami ünnepei mindegyike a szabadsághoz vagy az önálló státusz kikiáltásához kapcsolódik. Ez a szabadságharc, ez a szabadság iránti vágy ezeréves történelmünket olyan mélyen áthatja, hogy ennek semmilyen módon ki nem lehet kezdeni az erkölcsi alapját. Ez a küzdelem megmutatkozott akkor, amikor a magyar nemzet egyöntetűen, egy emberként lépett fel, bár ha rendkívül különböző dolgokat gondolt adott esetben a magyar társadalom érdekeiről, lett

légyen ez a II. Rákóczi Ferenc által vezetett szabadságharc, legyen ez a '48-as szabadságharc vagy az '56-os forradalom és szabadságharc.

Az az összefogás, ami ezekben a pillanatokban megmutatkozott, kivételes. Kivételes pillanata a magyar történelemnek, és azok a magyar honfitársaink, akik ezekben a küzdelmekben részt vettek, oszthatatlan és egyértelmű hősei a nemzetnek. Csak hálásak lehetünk nekik, azoknak az embereknek, akik lett legyen a küzdelmük reménytelen, ha tudták is, hogy a küzdelmük abban a pillanatban nem vezethet eredményre, tették azt, amit a felfogásuk, az erkölcsük, a szabadságvágyuk követelt Rákóczi kurucainak, a '48-as honvédeknek vagy a pesti srácoknak. És ha már itt tartunk, hadd mondjam: és annak a sok tízezer vidéki fiatalnak és felkelőnek, aki nemcsak a fővárosban, hanem szerte az országban Debrecenről Pécsig és Szegedig kiment az utcára, és mondta azt a kommunista diktatúra megvalósítóinak, hogy elég volt, ebből Magyarország, a magyar nemzet nem kér, a szabadságunk számunkra mindezenek fölött való.

Akkor, amikor ezeknek a hősöknek az emlékére és ennek a szabadságvágyának a tiszteletére ünnepeket rendezünk, illik fejtegetni, és végképp bárdolatlanul fütyörészni. Ugyanis, aki ilyenkor fütyörészik vagy tiltakozik, nem egészen világos, hogy mit csinál. Vajon azt fejezi ki, hogy ő az ÁVH-val ért egyet, vagy pont a Kossuth téren a fütyörészéssel azt fejezi ki, mert ott a hősöket ünnepeljük, hogy nekik inkább az emberekbe lövetőkkel van eszmei rokonságuk, és azokkal értenek inkább egyet, semmint az áldozatokkal és a hősökkel? Vagy egyszerűen csak bárdolatlanok, és nem ismerték fel a demokráciában azt az egyszerű szabályt, hogy ha nekik valamilyen politikus vagy politikai erő nem tetszik, akkor szerveznek erre a fütyülő-köpködős eseményt, oszt' elmennek és fütyörésznek. De nem bántják meg a hősöket, nem bántják meg azokat a hazafiakat, akik a szabadságért az életüket áldozták!

És végképp visszás ez akkor, amikor az '56-os eseményekre emlékezők pontosan tudják, hogy tíz évvel ezelőtt az 50. évfordulón éppúgy belelövtek a tömegbe, mint '56 idején, ráadásul pontosan azok, akik a politikai és a jogi utódjai az '56-os forradalmat vérbe fojtó MSZMP-nek. (*Gógös Zoltán: Ott ülnek köztetek!*) És hogy még érdekesebb legyen a helyzet, ma látjuk, a tegnapi napon a komplett magyar baloldal legitimálta az 50. évfordulón tömegbe lövetőket azzal, hogy eltúrta azt, hogy együtt ünnepelnek, ha egyáltalán ünnepelnek lehet nevezni azt az eseményt, ahol egyébként az '56-os forradalomra emlékeznek azok, akik az 50. évfordulón a tömegbe lóttek, vagy legalábbis együtt vannak velük.

(13.50)

Érdekes a magyar politika. Tehát szerényen azt hadd jegyezzük meg, hogy semmi módon nem tudunk azonosulni azokkal, akik a politikai jogutódjai és a továbbvivői az '56-os forradalmat vérbe fojtók-

nak, és azoknak, akik az 50. évfordulón a tömegbe lövtek.

És csak tényszerűen mondom, de érdekes összefüggés, hogy a tegnapi megemlékezés volt az első olyan megemlékezés, amelyről nem tudott tudósítani az a napilap, amely a forradalom vérbe fojtásával született, és végig gátlástalanul kiszolgálta a megtorlást, a terrort és utána a kommunista egypárti diktatúrát. (*Gógös Zoltán: Ez sem igaz! Most legalább elismerted! El is ismerted!*) Köszönöm szépen a figyelmet. (*Taps a kormánypárti padsorokban. - Kunhalmi Ágnes: Elismerték! Beismerő valomás! - Gógös Zoltán: Gratulálok!*)

ELNÖK: Ismét Dömötör Csaba államtitkár úré a szó, parancsoljon!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Frakcióvezető Úr! Engedje meg, hogy én is szóljak röviden a tegnapi ünnepről, és kicsit továbbgondoljam abban az értelemben, hogy milyen feladatokat ró ránk 1956 manapság.

A tegnapi napon sok száz helyen tartottak megemlékezést, és ez a sok száz ünnepség világosan kirajzolta azt, hogy a magyar a szabadság népe. Éppen azért adódik a kérdés, hogy mi a dolga ma egy szabadságszerető népnek. (*Burány Sándor: Ez zavar benneteket.*) A szabadságért ugyanis napról napra meg kellett küzdeni 1956-ban, és napról napra meg kell küzdenünk most is.

A Kossuth téren is elhangzott tegnap, hogy a legfontosabb, az egyik legfontosabb feladat talán az, hogy megmentsük Brüsszelt az elszovjetesedéstől. (*Dr. Bárándy Gergely: Biztos neked a feladatod! - Kunhalmi Ágnes: Nagyobb kommunistává váltatok, mint a bolsevikok!*) attól, hogy valahol máshol helyettünk próbálják eldönteni, hogy például kívül éljünk együtt, hogyan éljünk a saját országunkban. (*Dr. Varga László: Propagandaminisztérium!*)

Mindezt csak azért hozom fel, mert a múlt héten a 60. évforduló mellett uniós csúcstalálkozó is volt Brüsszelben, és ezen világosan kiderült az, hogy az Európai Unió változatlanul napirenden kívánja hagyni a kötelező kvóták kérdését. A tanácsi záródokumentum is arra hívja fel a figyelmet vagy arra hívja fel a tagországokat, hogy gyorsítsák fel a bevándorlók szétosztását. (*Dr. Tóth Bertalan: Ez aláírtuk!*)

Ezt természetesen a magyar kormány ellenzi, mint ahogy ennek a helyszínen jelzését is adta, ezt jelezte is. Az, hogy a kvóták még mindig napirenden vannak, a rossz hír. A jó hír az, hogy Magyarországot ezeken a tárgyalásokon már 3,3 millió szavazat, az új nemzeti egység erősíti. Azok egysége ez, akik szerint az európai egyesült államok helyett a nemzetállamok közösségére van szükség, és akik szerint Magyarországnak meg kell védenie közösségeit és kultúráját.

Mi elhúzódó vitára számítunk. A népszavazás nem valaminek a vége, hanem egy történet, egy folyamat kezdete. Jól látszik ebből is, hogy a magyarok a legfontosabb nemzeti ügyekben egységesek, akár

az árral szemben is kiállnak az igazukért, és megvédik függetlenségüket. Ezért is kezdeményezett a kormány alkotmány-módosítást, és ezért folytat párbeszédet ebben az ügyben minden parlamenti párttal. Sajnáljuk, de meg sem lepődünk azon, hogy nem mindegyik párt vesz részt ebben az egyeztetésben.

Tisztelt Frakcióvezető Úr! Ami a tegnapi baloldali megmozdulásokat illeti: a baloldal komoly lehetőséget hagyott ki arra, hogy tisztázza végre a viszonyát 1956-hoz. Jóvátehető volna a 2006-os rendőrtákos és a becstelenségek. Bizonyíthatók volna, hogy számukra is jelent valamit, hogy voltak ezek, akik az életüket adták a szabadságért és Magyarországért - egyébként Nagy Imrén túl is. Ehelyett a baloldaltól csak pár tucat sípra futotta, meg egy tisztulási vágyakozásra arra, hogy ezzel majd hátha bekerülnek a nemzetközi lapokba. A radikális baloldal ezzel a tempóval nem a kormányt sértette meg, hanem újra azokat a százazreket, akik békésen szertettek volna köszönetet mondani az '56-os hősöknek.

Bár a baloldal megpróbálta, mégsem tudta tönkretenni a tegnapi évfordulót. A pesti srácok öröksége ugyanis jóval időtállóbb, mint a magyar baloldal mostani teljesítménye.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk. Felkérem Hiszékeny Dezső jegyző urat, hogy ismertesse a további **napirenden kívüli felszólalókat**.

HISZÉKENY DEZSŐ jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Teleki László, MSZP; Ander Balázs, Jobbik; Pintér Tamás, Jobbik; Magyar Zoltán, Jobbik.

A keddi napon napirend előtti felszólalásra jelentkeztek a következő képviselők: Bangóné Borbély Ildikó, MSZP; Hadházy Ákos, LMP; Bana Tibor, Jobbik; Hollik István, KDNP; Németh Szilárd István, Fidesz.

A keddi napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Szávay István, Jobbik; Z. Kárpát Dániel, Jobbik.

A szerdai napon napirend utáni felszólalásra senki sem jelentkezett.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most az Országgyűlés korábbi döntésének megfelelően Csúcs Lászlóné lengyel nemzetiségi **szószóló felszólalására** kerül sor ötperces időtartamban a magyar-lengyel szolidaritás éve alkalmából. Megadom a szót Csúcs Lászlóné szószóló asszonynak, aki az első mondatokat anyanyelvén ismerteti, majd magyarra fordítja azokat. Parancsoljon!

DR. CSÚCS LÁSZLÓNÉ nemzetiségi szószóló *(Hangosítás nélkül):* Panie Marszałku, Wysoka Izbo! Czuję się niezwykle zaszczycona, że jako parlamentarny rzecznik narodowosci polskiej na Węgrzech mogę zwrócić się dzisiaj do Pań i Panów Posłów w tak wyjątkowej chwili., w 60-tą rocznicę

Rewolucji Węgierskiej 56 roku, która... *(Az elnök cseppet.)*

ELNÖK: Szószóló asszony, elnézést kérek, elfelejtette a mikrofonját felcsatolni, úgyhogy kezdje nyugodtan újra.

DR. CSÚCS LÁSZLÓNÉ nemzetiségi szószóló: Czuję się niezwykle zaszczycona, że jako parlamentarny rzecznik narodowosci polskiej na Węgrzech mogę zwrócić się dzisiaj do Pań i Panów Posłów w tak wyjątkowej chwili., w 60-tą rocznicę Rewolucji Węgierskiej 56 roku, która, dzięki inicjatywie marszałków naszych parlamentów, László Kövéra i Marka Kuchcińskiego, świętujemy w Roku Solidarności Polsko-Węgierskiej.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Megtiszteltetés számomra, hogy mint lengyel nemzetiségi szószóló szólhatok ma önökhöz az 1956-os magyar forradalom és szabadságharc 60. évfordulója alkalmából, amely évfordulót Kövér László házelnök úr és Marek Kuchciński szejmelnök úr kezdeményezésére a magyar-lengyel szolidaritás évében ünneplünk.

Felemelő pillanat volt, amikor februárban mind a lengyel szejm, mind a magyar parlament egyhangúlag megszavazta, hogy 2016 a szolidaritás éve legyen. Ezzel a döntéssel fejet hajtunk a poznańi június és a magyar október hősei előtt.

1956-ban a poznańi és budapesti utcákon elindult országaink hosszadalmas visszatérése a demokratikus Európába. '56 a két nép szabadság és függetlenség utáni vágyát szimbolizálja, ami ismét jelentőséget kaphat azzal, hogy újól meg erősíti a két nemzet egyív tartozását és közös érdekeit.

Ma mindkét ország arra törekszik, hogy a megszerzett szabadsággal és egyenlőséggel a megfelelő helyet foglalja el Európa népei között. A magyar-lengyel szolidaritás éve a szabadságról és népeink összefogásáról szól. Azokról a tiszta, vitathatatlan értékekről szól, amelyekért készek vagyunk a legnagyobb árat fizetni.

A szabadság, a barátság, a szolidaritás kulcsszavak a magyar-lengyel kapcsolatban. Tudnunk kell, hogy mindez közös érdekünk, amely kötelez minket a kölcsönös tiszteletre és arra, hogy okosan ápoljuk azt, és átadjuk az utánunk következő nemzedékeknek.

Az összefogás eredményeként számos közös eseménynek és rendezvénynek lehettünk részesei és tanúi, amelyek a lengyelek és magyarok között meglévő szilárd alapokat tovább erősítették. Lehetőséget teremtettek arra, hogy a két nép megmutassa szellemi értékeit és kultúrájának egyedi, mások által megismételhetetlen sajátosságait.

A szolidaritás évében került megrendezésre a katolikus ifjúsági világtalálkozó, ahol több ezer magyar fiatal elmélyültebb kapcsolatba kerülhetett a fogadó országgal, Lengyelországgal kultúrájával, lelkiségével, szokásaival. A krakkói világtalálkozón az ifjúság bátor és felelős szerepvállalásában bebizonyosodott, hogy Lengyelország a világra nyitott, befogadó társadalom.

(14.00)

A krynicai nemzetközi gazdasági fórumon, ahol Magyarország volt a díszvendég, a partnerség és a szolidaritás, az identitás és az integráció alapvető kérdésként merült fel Közép-Kelet-Európa vonatkozásában.

Tanúja lehettem Kövér László házelnök úr lengyelországi látogatásának, és szívemből szólóan fogalmazott Przemyslben, amikor azt mondta: „A magyar huszár és a lengyel ulánus szobra a magyar-lengyel sorsközösség tudatának, fegyverbarátságának, szolidaritásnak kíván emléket állítani. Méltón ünnepelte a két nemzet a magyar forradalom 60. évfordulóját, a füttögőkkel ne foglalkozunk.”

Az ünnepségsorozaton részt vettek a népes lengyel küldöttségek, számos lengyel civil szervezet, a Magyarországon élő lengyelek és szervezeteik és sok-sok honfitársam is. A közös ünneplés, a közös múlt megelevenítése is az összetartozást, a sorsközösséget, a szolidaritást jelképezte.

Összegzésként elmondhatom, hogy minden ember, fiatal, idős, politikai hovatartozástól függetlenül megtapasztalhatta az összefogás, a barátság lelkesítő és felemelő érzését. Szeretném megragadni az alkalmat, hogy köszönetet mondjak mind a két házelnök úrnak, a Magyar Országgyűlés és a lengyel szejm képviselőinek, hogy a magyar-lengyel szolidaritás évével adózhatunk hőseink emlékének. Köszönöm figyelmüket. *(Taps.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most soron következik ma kezdődő ülésünk **napirendjének megállapítása**. A napirendre, az ülés időtartamára, a felszólalási időkeretekre az elnöki jogkörben előterjesztett javaslat alapján döntünk.

Tisztelt Ház! Az előterjesztő azt javasolta, hogy a házszabály 67. § (1) bekezdése alapján az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény módosításáról szóló T/12532. számú törvényjavaslat elfogadásáról az Országgyűlés az általános vita lezárását követően ugyanazon az ülésen döntsön. Aki ezzel egyetért, kérem, kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a Ház látható többsége a javaslatot elfogadta.

A Fidesz képviselőcsoportja azt javasolta, hogy az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény módosításáról szóló T/12532. számú törvényjavaslat általános vitájára az Országgyűlés mai ülésnapján a bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslatok vitáját megelőzően kerüljön sor, valamint amennyiben a házszabály 67. § (3) bekezdésének alkalmazására sor kerülhet, akkor a törvényjavaslat elfogadására a holnapai ülésnapon kerüljön sor. Aki ezzel egyetért, szintén kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége ezt a javaslatot is elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most az elnöki jogkörben előterjesztett napirendi javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e a napirendi ajánlást az előbbieken elfogadott módosítás-

sal. Aki egyetért, kérem, kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a **napirendet elfogadta**.

Tisztelt Országgyűlés! Most az október 25-ei ünnepi ülés programjáról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e a holnap **ünnepi ülés programját**. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy a Ház látható többsége a javaslatot elfogadta.

Tájékoztatom önöket, hogy az Országgyűlés ünnepi ülése holnap 10 órakor kezdődik.

Tisztelt Ház! Személyi javaslatról való döntésre a mai napon nem kerül sor.

Most, 14 óra 4 perckor áttérünk az **interpellációk** és az azonnali kérdések tárgyalására.

Bangóné Borbély Ildikó, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Maguk tényleg bárkit kitüntettek? Avagy nem volt alkalmasabb személy egy állami kitüntetésre, mint a pedofiliával vádolt bicskei igazgató?”** címmel. Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonyt illeti a szó.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Augusztus 20-án állami elismerést kapott a bicskei gyermekotthon igazgatója. Az intézmény vezetője Lázár Jánostól vehette át a Magyar Bronz Érdemkeresztet. Alig egy hónappal annak átadása után a Szociális és Gyermekvédelmi Főigazgatóság felfüggesztette az intézmény igazgatóját, akit pedofiliával gyanúsítanak. A János bácsiként emlegetett férfit nem először vádolják a gyermekek molesztálásával, azóta őrizetbe vették, és kezdeményezték előzetes letartóztatását.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Egy tévéműsorban a bicskei Kossuth Zsuzsa Gyermekotthon egyik volt lakója, egy 22 éves fiatal azt állította, hogy az intézmény igazgatója éveken keresztül molesztált több rábízott gyermeket. Egy másik fiú a műsorban azt mondta, hogy 12 éves korától kezdve nyolc éven át volt szexuális kapcsolatban az igazgatóval, és nem csak ők ketten az áldozatok. Az intézményvezető ellen korábban is megfogalmaztak hasonló vádakot, ám akkor nem lett következménye az ügyeknek. Az ombudsman vizsgálatot indított 2012-ben, és a rendőrség megszüntette a nyomozást az igazgatóval szemben.

A sajtó kérdéseire az EMMI elismerte a kitüntetés tényét, ugyanakkor a felelősségét a kitüntetési bizottságra toltta. Az arról szóló kormányrendelet szerint a kormány összes tagja benne van ebben a testületben, aminek elnöke a miniszterelnök helyettesítésére első helyen jogosult miniszterelnök-helyettes, azaz Semjén Zsolt. A bizottság titkára pedig a kormányzati tevékenység összehangolásáért felelős miniszter, azaz Lázár János. Azóta kiderült,

valójában Balog Zoltán javaslatát fogadta el a kitüntetési bizottság, mielőtt arra a kormányfő és a köztársasági elnök áment mondott volna.

S végül, ami hab a tortán, államtitkár úr, az Orbán Viktorhoz intézett kitüntetési javaslat részletes indoklásában a következőket olvashatjuk a gyermekotthon vezetőjéről: „Munkabírása rendkívüli, szabadidejét, gyakran a hétvégéket is a gyermekek társaságában tölti. Alázattal dolgozik az elesett, a gyermekvédelmi gondoskodásban élő gyermekek és fiatal felnőttek életének jobbításáért. Fáradhatatlanul végzett munkája eredményeként biztonságot és kiszámíthatóságot teremt a gyermekotthon falai között élő gyerekek és fiatalok számára.”

Mindezek miatt kérdezem, államtitkár úr, hogyan terjeszthetett fel Balog Zoltán egy olyan személyt állami kitüntetésre a gyermekekért fáradhatatlanul végzett munkájának elismeréseként, akivel kapcsolatban már többször felmerült a gyermekek molesztálásának vádja. Ez a kormány tényleg annyira dilettáns, hogy bárkit kitüntet, akit oda felterjesztenek? És mióta tudott a Szociális és Gyermekvédelmi Főigazgatóság a vádakról, és miért nem tettek ez ellen semmit? Várom megtisztelő válaszát, államtitkár úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A választ Rétvári Bence államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Ez a kormányzat is nulla toleranciát hirdetett a gyermekekért ért bűncselekményekkel kapcsolatban. Amikor gyermek a sértett, akkor az új büntető törvénykönyv, amelyet az új parlament fogadott el 2010 után, 2010-14 között, sokkal szigorúbban védi a gyermekeket mint kiszolgáltatott csoportot, sokkal szigorúbb büntetést szab ki egyes bűncselekmények esetén akkor, hogyha azt kiskorú sérelmére követik el, minthogyha más személyek sérelmére követnék el ezeket.

Sőt, egy későbbi Fidesz-KDNP-s módosító javaslattal a hasonló szexuális bűncselekményeket el nem évülő bűncselekménnyé tettük, pontosan azért, mivel sok esetben jóval később derülnek ki ezek a szörnyű cselekmények, mint ahogy az elévülési idők amúgy folynának. Éppen ezért akár 15 vagy 20 évvel később is ezeket a büntetőeljárásokat most már a Fidesz-KDNP módosító javaslata nyomán el lehet indítani, és az ilyesfajta bűncselekmények elkövetőit felelősségre lehet vonni.

Nagyon fontos probléma ez, ami nyilvánvalóan sokakat foglalkoztat, éppen ezért törvénymódosítást fogadtunk el, amely 2014-től, azt hiszem, hogy sokkal inkább átláthatóvá teszi a rendszert, és sokkal inkább kihozza ezeket az eseteket, hiszen az új rendszerben, ahol nem úgynevezett intézményi gyámok voltak, hanem gyermekvédelmi gyámok működnek most már az intézményekben, ez hozta felszínre ezeket az eseteket is.

Mi a különbség a korábbi és az új rendszer között? A korábbi rendszerben, amikor nem derültek ki nagymértékben ezek, és most, amikor végre a gyermekek érdekében felszínre tudnak kerülni ezek a visszaélészerű esetek. Az a lényeg, hogy a gyermekeknek a képviselője, aki az érdekükben eljár, az most már nem az intézménynek a vezetője általános szinten, hanem egy külső személy, ő az úgynevezett gyermekvédelmi gyám. Éppen ezért sokkal inkább fel tudja tártani az ilyen eseteket, és pontosan a gyermekvédelmi gyámnak a jelentése, az ő információs segítették minket is ahhoz, hogy felfüggeszük az állásából ezt az illetőt, illetőleg hogy azonnal intézkedtünk az ügyben is, hogy elhagyja az intézményt, és a korábbi szolgálati lakásából is ki kellett hogy költözzön.

(14.10)

Az elmúlt esztendőben az OBDK nevű Országos Betegjogi, Ellátottjogi, Gyermekjogi és Dokumentációs Központunk, amelynek feladata az, hogy az intézményben levő gyermekek jogait is védje és feltárja, minden negyedik intézményben levő gyermekhez elért ügy, hogy minden negyedikkel le tudott ülni külön megbeszélést folytatni; felvilágosította őket a jogaikról, megkérdezte őket, hogy bármifajta visszaélés velük kapcsolatban történt-e az elmúlt időszakban, és miben segíthetnek nekik az ügyben, hogy bármilyen ilyen bűncselekmény a felszínre kerülhessen. Pontosan azért, hiszen nagyon nagy látencia van ennél a bűncselekménycsoportnál, ezért ezt az ellátottjogi és gyermekjogi központunkat arra kérjük, hogy menjen végig minden intézményben, és amennyi gyermekkel csak lehet, beszéljen, és próbálja meg az ő panaszait összegyűjteni. Ennek lett az eredménye, hogy minden negyedik gyermekkel sikerült ilyen megbeszélést folytatni.

Ugyhogy azt hiszem, ebben a konkrét ügyben is azonnal tudtunk lépni, és azért tudtunk azonnal lépni, mert a gyermeki jogok védelmében most már sokkal hatékonyabb rendszer van, mint amit a korábbi időszakból örököltünk. Ugyanakkor láthatjuk, hogy jobb a gyermekeknek több szempontból is, ha nem nagy intézményekben, hanem nevelőszülőknél vannak.

Éppen ezért folyamatos ez a munka, amelyben jól is haladunk, és azt mondhatom önnek, hogy 2019-re a 12 év alatti gyermekeknek több mint 90 százaléka nevelőszülőknél lesz elhelyezve. Aki mégsem, az azért, mert valamilyen olyan speciális gondoskodást, dupla törődést igényel, amelyet intézményi körülmények között kaphat csak meg, de nem kaphatná meg a nevelőszülőknél.

Nagyon fontosnak tartom a gyermekbarát igazságszolgáltatás törvénymódosító csomagjait, amelyeket az előző ciklusban fogadtunk el, amely pontosan a gyermekek számára az erről való beszámolást próbálja a legkevésbé traumatikussá tenni. Ezért minden magyarországi rendőrkapitányságon 2014-re létrejött egy gyermekbarát meghallgatószoza, ahol

sokkal inkább a gyermekszobára hasonlító körülmények között, kevésbé megrázkódtatásszerűen mondhatják el a sérelmükre elkövetett bűncselekmények részleteit (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*) a gyermekek. Bízunk benne, hogy ez is elősegíti azt, hogy minél több ilyen meg tudjunk előzni.

Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérdem Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonyt, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Nem tudom elfogadni a választ, államtitkár úr nem beszélt arról, hogy hogyan kaphatott ez az ember kitüntetést augusztus 20-án. Csak erről nem beszélt államtitkár úr. Azt mondja, hogy azonnal léptek. Hetekig semmi nem történt ez ügyben, csak majd mikor a média és a politikusok megszólaltak, akkor kezdtek el foglalkozni vele, államtitkár úr. (*Dr. Rétvári Bence: Hetekkel előtte.*) Beadtunk egy határozati javaslatot, hogy vizsgáljuk felül a jelzőrendszert, mert nagy problémák vannak. Erre tudja, mi a válasz, államtitkár úr? Ha javaslatot fogalmazunk meg, nem szavaznak meg semmit a bizottsági ülésen, de ha kritikával élünk, akkor beadnak egy olyan mocskolódozó interpellációt, mint amit majd Németh Szilárd el fog itt, ebben a Házban mondani. (*Felzúdulás, közbeszólások a kormánypárti padosorokból.*)

Nem a megoldással foglalkoznak, meg hogy elismerjék, hogy hibáztak, nem azzal, hanem elkezdene mocskolódni, mert mindenre ez a válaszuk, és nem a probléma megoldását akarják. És most sem az történik, mert az ellátórendszerrel most sem foglalkoznak, és nem foglalkoznak azzal a problémával, hogy a kiszolgáltató gyerekeket hogyan lehetne ilyen emberektől ma Magyarországon megóvni.

Nem tudom elfogadni a választát. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő asszony nem fogadta el az államtitkári választ. Ezért kérdem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 99 igen, 43 nem szavazattal, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Gyöngyösi Márton képviselő úr, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a miniszterelnökhöz: „**Üzenjük a Fidesznek: 98 % a letelepedési bizniszre is nemet mondt! - Nem a pénztelen migránsokra, igen a terroristákat támogató nagyhalakra?**” címmel. Az interpellációra a miniszterelnök úr megbízásából téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Pintér Sándor belügyminiszter úr nevében Kontrát Károly államtitkár úr fog válaszolni. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Az elmúlt egy évben a kormány kommunikációjában - igen helyesen - kiemelt helyet kapott a tömeges migrációval szembeni védekezés, illetve annak bemutatása, milyen veszélyeket rejt magában a bevándorlás és a multikulturalizmus. Az idegenek sokszor kontrollálatlan, tömeges beáramlása nemcsak társadalmi és gazdasági, de biztonságpolitikai kihívásokat és a terrorfenyegetettség növekedését is jelenti. A 17 milliárd forintot is meghaladó kampány ellenére azonban a kormány mégis nyitott egy törvényi kiskaput, a letelepedési kötvény intézményét, amely által a 300-400 ezer eurós összeget megfizetni képes bevándorlók letelepedhetnek hazánkban, a magyar állampolgárokkal közel azonos jogokat élvezve.

Talán már meg sem kell külön említeni, hogy a letelepedési kötvények értékesítésének kiszervezésével egyébként ismét a Fidesz-közeli gazdasági kliéntúra tett szert busás haszonra. Sajnálatos módon mégsem ez a legkérőbb eset a kormány bevándorlással kapcsolatos kettős beszédét illetően. Sokkal inkább annak a Ghaith Pharaon szaúdi üzletembernek az ügye, akit a Forbes magazin 2008-ban a világ tíz legkeresettebb fehérgalléros bűnözője közé sorolt, akit az FBI is körözött pénzmosásban és fegyverkereskedelemben finanszírozásában érdekelt amerikai pénzintézetek bedöntése miatt (*Németh Szilárd István közbeszól. - Az elnök csenget.*), és aki egy 2002-es francia parlamenti jelentés szerint kapcsolatban áll a terroriszervezetek által is használt, havaló nevű iszlám pénzügyi hálózattal.

Pharaon szintén a letelepedési kötvény által került Magyarországra, ahol rövid idő alatt rögtön két kormányközeli korrupciós ügygel hívta fel magára a figyelmet. Pharaon ugyanis kapcsolatba került egy, a miniszterelnök úr vejéhez, Tiborc Istvánhoz köthető céggel, a BDPST Zrt.-vel, amelytől megvásárolta a József nádor téren található volt Postabank-székházat. Sőt, Pharaon a magyar kormánnyal is kapcsolatban állt. 2015 decemberében jegyezték be azt az élelmiszer-nagykereskedelemben szakosodott Prominence Food Zrt.-t, amelyben Pharaon egyik cége mellé kisebbségi tulajdonosnak a külügyi tárca által felügyelt Magyar Nemzeti Kereskedőház is beszállt.

Államtitkár Úr! Nem érez ellentmondást abban, hogy miközben október 2-án a magyar emberek az érvényes szavazatok 98 százalékával nemet mondtak az idegenek betelepítésére, önök a letelepedési kötvényekkel tágra nyitották a kapukat olyan kétes hátterű, terrorizmussal összefüggésbe hozható üzletemberek előtt, mint például Ghaith Pharaon? Nem gondolja, hogy a kötvények rendszerét ezek után meg kellene szüntetni? Nem tartja ön nemzetbiztonsági kockázatnak azt, hogy egy ilyen toplistás gazember a magyar miniszterelnök vejével üzletel, a Külügyminisztérium által tulajdonolt Nemzeti Kereskedőház pedig közös céget hozott létre egy terroristával?

Várom megtisztelő válaszát. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mint említettem, a választ Kontrát Károly államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Mindenekelőtt szeretném pontosítani képviselő urat: Magyarország sem kétes hátterű, sem terrorizmus személyekkel szemben nem nyitotta tágra a kapuit. Az ön által említett néven semmilyen személy nem kapott letelepedési engedélyt Magyarországon. Még egyszer mondom, semmilyen néven nem kapott engedélyt.

A kötvényigénylések rendszere elviekben kizárja, hogy Magyarországra terrorista vagy terrorizmussal összefüggésbe hozható vagy az Interpol, Europol által körözött személy vagy a magyar körözési nyilvántartásban szereplő személy letelepedési kötvényt vásárolhasson. Megerősíthetem, hogy ilyen személy letelepedési engedélyt a gyakorlatban sem kapott.

Történtek ilyen próbálkozások, de a BM és a szervei által működtetett szűrő- és kutatórendszerek ezt teljes mértékben megghiúsították. Több esetben került már sor a kérelmek elutasítására nemzetbiztonsági, illetve közbiztonsági okokból egyaránt. Ha pedig valaki méltatlanná válik a letelepedési engedélyre, akkor a jogszabályok szerint az engedély visszavonható.

Tisztelt Képviselő Úr! A program bevezetésétől kezdődően letelepedési engedélyt kérelmezők közül nemzetbiztonsági érdekekre tekintettel négy fő, közbiztonsági érdekekre tekintettel két fő kérelme került elutasításra. Családtagként kérelmezők közül nemzetbiztonsági érdekekre tekintettel kilenc fő, közbiztonsági érdekekre tekintettel egy fő kérelme került elutasításra. *(Szilágyi György tapsol.)* Folytassa, képviselő úr! Azt is egyértelműsítjük, hogy a szervezett bűnözéssel, terrorizmussal összefüggésbe hozható vállalkozások sem tudtak Magyarországon megtelepedni.

Egyértelmű, hogy Magyarország gazdasági fellendülése és közállapotai miatt vonzóvá vált a külföldi tőke számára. Igazi veszélyt azonban nem a letelepedési kötvény jelent Magyarország számára, Magyarország biztonsága vagy a magyar emberek biztonsága számára, hanem az a 390 ezer illegális bevándorló, akiknek sem valós személyi adataikat, sem ideológiai meggyőződésüket nem ismertük. Sajnálatos módon többször is bebizonyosodott már az illegális migráció és a terrorizmus összefüggése.

Tisztelt Képviselő Úr! Mivel minden kérdésére konkrét választ adtam, és minden kérdésére megnyugtató választ adtam, ha ön korrekt kérdező, akkor elfogadja a válaszomat. Tegye ezt! *(Taps a kormánypartok soraiban. - Derűltég a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kérdezem Gyöngyösi Márton képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ.

(14.20)

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Tisztelt Államtitkár Úr! A választ sajnós nincs módomban elfogadni. Többedjére folytatunk itt beszélgetést Pharaon-ügyben ebben a házban, és egyre ijesztőbb és hajmeresztőbb válaszok érkeznek önöktől, önökre nézve egyre ijesztőbb válaszok érkeznek ezekre a kérdésekre.

Adott egy terrorizmust finanszírozó szaúdi üzletember, aki itt, Magyarországon Orbán Viktor miniszterelnök közeli rokonaival közvetlen üzleti kapcsolatban áll, és aki a Külügyminisztériummal közös céget üzemeltet. És - most ugrik a majom a vízbe *(Közbeküldés a kormánypartok soraiban: László!)* - az önök kormányának Belügyminisztériumából, a belügyminisztériumtól kiszivárgott egy olyan levél, amit a budapesti szaúdi nagykövetnek címzett, amelyben elismeri, hogy ez a Pharaon az a Pharaon, akit az FBI körözött *(Közbeszólás a Jobbik padsoraiból: Szégyen!)* - itt van a levél, tisztelt államtitkár úr! *(Nagy zaj. - Dr. Apáti István: Hoppá!)* -, akit az FBI körözött, és akihez ilyen, a terrorizmust finanszírozó pénzügyi ügyletek köthetők. *(Kósa Lajos: A Szürke Farkasok sokkal jobban rendben van?)*

Két opció áll fenn. Önök vagy amatőrön működtetik a terrorelhárítást, vagy ez egy irányított rendszer, tisztelt államtitkár úr, ez egy maffiaállam, aminek a feje Orbán Viktor miniszterelnök úr. Önöknek meg semmi nem drága, még a migránsoknak a piszkos pénzekért idetelepítése sem!

Köszönöm szépen, államtitkár úr. *(Nagy zaj. - Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem önöket, elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 107 igen szavazattal, 36 nem szavazat mellett, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Hadházy Ákos képviselő úr, az LMP képviselője, interpellációt nyújtott be a miniszterelnökhöz: „**Meddig asszisztál a kormány az osztrák vircsafthoz?**” címmel. Az interpellációra a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Rogán Antal, Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter úr nevében Dömötör Csaba államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó. *(Zaj. - Az elnök csenget.)*

DR. HADHÁZY ÁKOS (LMP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Elnézést kérek, indulatosabb lesz az interpelláció, nem én írtam; ezt egy munkáját vesztett újságíró írta, de teljesen azonosulni tudok vele, így az ő kérdéseit én teszem fel. A miniszterelnök úrnak tettük volna fel, de tudom, hogy csak egy államtitkár urat küldött. *(Kontrát Károly: Mi az, hogy csak egy államtitkár?)*

Van egy rossz hírünk azoknak, akik pezsgőt bontottak október 8-án, a Népszabadság megpuccso-

lásakor. Ki fog derülni az igazság ennek az akciónak a hátteréről, amelyben a kormány keze is benne volt, és abban a hitben is hiába ringatják magukat a sajtószabadsággal és a nyilvánossággal kufárkodó kormányzati politikusok, hogy mostantól szabad a rablás. Önök is meg fogják emlegetni azt a napot, amikor a legfontosabb magyarországi napilapot kivégezték. *(Folyamatos, nagy zaj. - Az elnök csenget.)* A miniszterelnök és környezete azt állítja: egyszerű gazdasági döntés született a tulajdonos részéről, a kormány nem avatkozik a sajtószabadságba. Ezt azonban az sem hiszi el, aki mondja.

Önök már akkor is beavatkoztak a sajtószabadságba, amikor az Origo internetes hírportált lefejezték, amiért Lázár János utazásai és szállodai számlái után kutakodott. Akkor is durván megsértették a sajtószabadságot, amikor lehetővé tették, hogy Andy Vajna kormánybiztos, álmogyáros állami pénzből megvásárolhassa a TV2-t.

Nem beszélhetünk sajtószabadságról egy olyan országban, ahol a kormányzati adminisztráció egyik tagjáié *(Közbeiktáltás a kormánypárti padosorokból: Áruló!)* a második legnagyobb... *(Balra fordulva:)* Ki mondta az „áruló”-t? *(Nagy zaj. - Az elnök csenget. - Font Sándor: Te!)* Ki mondta? *(Nagy zaj. - Font Sándor: Te, most!)* Igen, áruló, áruló vagyok, az ön főnökét elárultam... *(Nagy zaj, derűtség a kormánypárti padosorokból. - A képviselő tovább beszél, szavai a hangosítás hiánya és a zaj miatt nem hallhatók.)*

ELNÖK: Képviselőtársaim! Tessék tudomásul venni, hogy Hadházy Ákos képviselő úrnál van a szó, és el kell hogy hangozzék az interpelláció! *(Folyamatos zaj. - Közbeszólások a kormánypárti padosorokból: Halljuk, halljuk!)* Képviselő úrnak meg be fogjuk számítani az idejébe. *(Kósa Lajos: Áll az óra!)* A képviselő úrnak felhívom a figyelmét, hogy az interpelláció egy kötött műfaj, tehát abból a kibeszélésnek nincs lehetősége; önnek azt kell elmondania, ami a papíron van, vagy legalábbis tartalmát tekintve azt kell elmondani.

Visszaadom a szót, öné a szó. A kormánypárti képviselő hölgyeket és urakat pedig arra kérem, tegyék lehetővé, hogy elhangozzon az interpelláció.

DR. HADHÁZY ÁKOS (LMP): Vegyük jegyzőkönyvbe, hogy árulónak neveztek. Én természetesen... *(Nagy zaj, derűtség.)*

ELNÖK: Képviselő úr, amennyiben nem hagyja abba az interpellációból való kibeszélést, akkor meg fogom öntől vonni a szót, mert a házszabály erre egyértelműen kötelez engem. Parancsoljon! *(Dr. Szél Bernadett: Elnök úr, a szitkozódást túrni kell?)* Szél Bernadett képviselő asszony, figyelmeztetem! *(Dr. Szél Bernadett: Köszönöm.)*

DR. HADHÁZY ÁKOS (LMP): Egyetlen ország sincs Európában, ahol a vezető politikai napilap megszüntetése vagy továbbműködése pusztán gazdasági döntés lenne. A Népszabadság ráadásul nem-

csak a politikáról írt, amellet, hogy folyamatosan dokumentálta a közpénzek lenyúlását, folyamatosan dokumentálta a magyar kultúra és a magyar tudomány eredményeit, a társadalmi folyamatokat, a civil szervezetek munkáját, a hátrányos helyzetű csoportok mindennapjait. Amikor az osztrák Heinrich Pecina megvásárolta a Népszabadság kiadóját, azt a felelősséget is magára vette, ami az ország egyik legfontosabb társadalmi intézményének működtetésével jár, és most már kijelenthetjük, ezzel a felelősséggel nem élt, hanem visszaélt, amit egy valóban nemzetközi kormány sehoh a világon nem nézne tétlenül.

Október 8-a óta egy kalandos előéletű külföldi üzletember viselkedik minősíthetetlenül magyar munkavállalókkal, elfogadható indok nélkül kitiltotta őket a munkahelyükről, szabotálta a törvényben előírt kötelező egyeztetést, és törölte az e-maileket, a Népszabadság online tartalmát az internetről. Ezeket a törvénytörtő lépéseket nem indokolta gazdasági racionalitás. Nem vesztésminimalizálás történt, ahogy önök állítják, hanem politikai bosszú és leszámolás egy olyan lap ellen, amely következetesen számonkérte a lopást, és amelynek az önök kormányzata alatt napról napra több feladata volt.

Ezt a bérnyilkosságot minden bizonnyal politikai megrendelésre követték el, a Népszabadság kiadójának nem állt érdekében a mára sikeresen reorganizált, minimális veszteséget termelő lap megszüntetése. A kormány viszont jól járt vele. Az alku, amit önök megkötöttek, az egyik legpiszkosabb a rendszerváltás utáni magyar sajtótörténetben: a független média információi szerint a több bűncselekményben is érintett Heinrich Pecina kormányközeli vevőnek adja az ország legtöbb megyei napilapját is kiadó vállalkozását, a MediaWorksöt, a Népszabadság elhallgattatásáért cserébe...

ELNÖK: Képviselő úr, beszámítottam az idejébe, és meg is állították az órát. Ezt, azt hiszem, valamennyien láthatták. Úgyhogy most arra kérem, tegye fel a kérdést, hogy arra válaszolni lehessen!

DR. HADHÁZY ÁKOS (LMP): Államtitkár úr, önök hazudtak, amikor azt állították, hogy a Népszabadság megfojtása egyszerű gazdasági kérdés volt. Válaszoljon tehát, hogy vizsgálják-e a magyar állam hatóságai, milyen háttéralkuk vagy zsebszerződések álltak a lappiaci szempontból indokolatlan, puccsszerű lapmegszüntetés mögött, és fellép-e a kormány a munka törvénykönyvét, a magyar munkavállalók törvényes jogait sorozatosan megsértő osztrák laptulajdonossal szemben, illetve mondja el, hogy mit ígértek Heinrich Pecinának a Népszabadság likvidálásáért. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP padosraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A választ Dömötör Csaba államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm, képviselő úr. Köszö-

nöm a kérdését. Ami a magyar sajtószabadságot illeti, az köszöni szépen, jól van. *(Dr. Varga László: Hozzátok róla határozatot!)* Ebben az országban mindenki megtalálhatja a világnézetéhez legközelebb álló tévét, rádiót vagy éppen napilapot. *(Dr. Varga László: Beleírja a kormány, hogy mit gondoljunk!)*

A kormány a rendelkezésre álló információk alapján kizárólag gazdasági kérdésként tekint arra, hogy a kiadó felfüggesztette a Népszabadság kiadását. A tulajdonos egyébként a rendelkezésre álló információk alapján arról tájékoztatást, hogy a Népszabadság az elmúlt tíz évben csak veszteséget termelt, a példányszám drasztikusan csökkent, mivel az emberek már nem érdeklődtek az újság iránt. Ez a folyamat egyébként nem egyedi. *(Dr. Varga László: Lajos ezt megválaszolta napirend előtt!)*

Szerte Európában és a világon megfigyelhető folyamatról van szó. Nem volna helyes, ha a kormány bármilyen formában beleszólna egy független kiadó döntésébe, éppen az ilyen beavatkozás sértené a sajtószabadságot.

Amikor a Népszabadságról beszélünk, érdemes megnézni a tényeket. Az MSZP itt a Házban ordibált, címlapokkal parádézott, az utcákon tüntetést szervezett, és még Brüsszelt is telekiabálta, eközben a tények a következők. A Népszabadság hosszú évekig az MSZP rész tulajdonában volt, aztán ők maguk adták el, vagy százmilliós összeget kaszáltak. Éppen annak volt politikai oka, hogy az MSZP annak ellenére futtatta a lapot, hogy az, mint tudjuk, vastagon veszteséges volt. Szeretném felhívni a figyelmét arra, hogy a Népszabadság dolgozói akkor is megkapták a fizetésüket, amikor a tulajdonos párt kormányon utára tett százezreket Magyarországon.

(14.30)

Engedje meg, hogy Mesterházy Attilát idézzem, aki szintén a baloldal nyakába varrja a Népszabadság kimúlását, azt mondta, hogy nem érti, hogy nyolc év kormányzás alatt miért nem tudta az MSZP-kormány megoldani, hogy a lap megmaradása biztosítva legyen. Idézhetem a Szabad Sajtó Alapítvány elnökét is, aki nem mellékesen a Népszabadság felügyelőbizottságának volt elnöke, ő azt mondta, hogy a mai napig nem érti, hogy az alapítványt létrehozó MSZP miért nem tudta megoldani a hosszú távú finanszírozást. Ez azt is jelenti, hogy ha akarta volna, akkor a baloldal megmenti a Népszabadságot, de nem akarta. Ezek a tények.

Egyébként hadd tegyem fel a kérdést: hol voltak a sajtószabadságért aggódók akkor, amikor a jobboldali nézeteknek éveken keresztül egyáltalán nem volt fóruma Magyarországon *(Dr. Rétvári Bence: Így van!)*, vagy akkor *(Dr. Varga László: Nálunk nem költött el tízmilliárdokat a kormány!)*, amikor egy szocialista kormányfő 2009-ben arra szólította fel az állami intézményeket, hogy mondják le egy jobboldali napilap előfizetését? Szaladgáltak-e önök akkor Brüsszelbe? Miért nem prüszköltek akkor, amikor Medgyessy Péter arra utalt, hogy ha valaki nyilvá-

nosságot szeretne magának, akkor vegyen magának egy tévét?

Vissza az eredeti témára, a Népszabadságot a baloldal csinálta ki, az a baloldal *(Dr. Varga László: Hazudsz! Aljas, szemét módon hazudsz!)*, amelyhez Schiffer András távozásával most önök is tapsikolva csatlakoznának. *(Közbeszólások a Fidesz soraiból: Úgy van! - Moraj az MSZP soraiból. - Dr. Varga László: Hazudsz!)* A baloldal egyébként korábban is ezt csinálta *(Zaj. - Az elnök csenget.)* mindennel, amihez hozzáért, elkártyázták a saját székházukat, bagóért eladták *(Dr. Varga László: Hazudsz! Szemét!)* a magyar ipart, amelynek visszaerősítése most óriási erőfeszítéseket igényel. *(Zaj és közbeszólás az MSZP soraiból: A történelemkönyvet nyisd már ki!)*

Miközben így tettek, megpróbálják a felelősséget másra hárítani. Hát, ez nem fog menni! A baloldali szavazók mindezek alapján, azt gondolom, többet érdemelnek, de az ország is. Sajnálom, hogy önök ehhez a bandához csatlakoznak. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Hadházy Ákos képviselő úr következik.

DR. HADHÁZY ÁKOS (LMP): Tisztelt Elnök Úr! Megkérdezték, hogy hol voltam én 2009-ben. Én a Fideszben voltam *(Zaj és derűltég a kormánypárti sorokban.)* Akkor természetesen a sajtószabadságért ugyanúgy kiálltak *(Folyamatos zaj. - Az elnök csenget.)*, csak önök akkor rossz oldalon voltak, és akkor önöknek nagyon fontos volt a sajtószabadság, ezért fáj nagyon, amit most csinálnak. Önöknek tudni kell, hogy amíg a sajtószabadság megvan, addig vannak önök biztonságban, mert addig az ellenzék kéri önökön számon a disznóságaikat, és akkor, ha a sajtószabadság megszűnik, akkor majd a nép valamikor számon kéri önökön, de az nem lesz önöknek jó.

Navracsics államtitkár úrral egy előremutató megbeszélést tartottunk a múlt szombaton. Azt mondta, hogy sajtószabadság van, mert tudunk róla beszélni. Azt gondolom, tudják önök is, hogy ez nem azt jelenti, hogy minden megmaradt volna. Az LMP megtartja a politikai pozícióját. Önök mentek el valahova egészen máshova. Én ugyanott vagyok, az LMP-ben vagyok. Köszönöm. *(Taps az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Képviselő úr, azt nem mondta, hogy elfogadja-e az államtitkári választ, vagy nem. *(Zaj. - Csenget.)*

DR. HADHÁZY ÁKOS (LMP): Az államtitkári választ nem fogadom el.

ELNÖK: Képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ, ezért kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 109 igen szavazattal, 16 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodó szavazat mellett elfogadta.

Németh Szilárd képviselő úr, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be az igazságügyi miniszterhez: „**Pedofilbotrány az MSZP körül?**” címmel. Németh Szilárd képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Egy botrányos ügyre szeretném felhívni a tisztelt Ház figyelmét, ami nemrégiben került nyilvánosságra. Számos újság beszámolója miatt előzetes letartóztatásba került egy MSZP-s politikus, S. Miklós, akit azóta el is ítélték. S. Miklós a csepeli MSZP egyik oszlopos tagja, egykori önkormányzati képviselő és a baloldali megmozdulások aktív szervezője és szereplője.

Ezzel egyébként még semmi probléma nem lenne, azonban S. Miklós MSZP-s politikusról azt is tudni kell, hogy nem ez az első eset, amikor pedofilvád éri őt, sőt, sajtóinformációk szerint a börtönt is megjárta már emiatt. A csepel.info beszámolója szerint a sorozatos szexuális gyermekbántalmazások még 1998-ban kezdődtek (*Kepli Lajos: És ki fogjátok tüntetni? - Dr. Szakács László: Kitiüntetésre előterjesztitek?*), amikor egy önkormányzati szervezésű rendezvényen próbált meg szexuális kapcsolatot létesíteni egy kisfiúval. Az akkoriban még csak MSZP-s képviselőjelölt ügyét az elvtársak azzal próbálták meg eltussolni, hogy félve a botránytól, lecserélték jelöltjüket.

A bölcs gondolkodás persze sosem jellemezte a helyi MSZP tagjait, hiszen kicsivel a pedofilbotrány után rögtön egy csepeli szakmunkásképző fodrász szakoktatója, a helyi gyermektáborok állandó szervezője és résztvevője, valamint a részben általa alapított Járó Dóra Gyermekvédelmi Alapítvány központi felelőse lett.

Élvezve a helyi MSZP bizalmát pedig még a Csepel testvérvárosaiából érkező gyermekek is az ő felügyeletére voltak bízva. Mindez a szocialisták által vezetett kerületben történhetett meg, mígnem 2006-ban börtönbe került pedofília miatt. Arról még csak sejtésünk sincs, hogy hány szegény gyermek eshetett ennek a beteg embernek áldozatául (*Gógös Zoltán: De börtönbe került, haver, nem tüntettük ki!*) az általa szervezett és vezetett önkormányzati programokon és gyermektáborokban. (*Közbeszólás a Fidesz soraiból: Bangóné mit szól ehhez?*)

Nem tartottak azonban sokáig a börtönök, ami a sajtóértesülések szerint többek között a helyi MSZP vezetésének, illetve az akkori igazságügyi államtitkárnak is köszönhető volt. (*Gógös Zoltán: Becsuktuk, nem tüntettük ki!*) Miután S. Miklós 2009-ben szabadlábra került, a blikk.hu értesülése szerint alig egy hónapja, 2016. szeptember 26-án délután a fodrászüzletben ismét fajtalanokdni próbált egy 15 éves kamasszal.

Azt gondolom, nem is kell tovább részleteznem ezt a gátlástalan és aljas cselekményt ahhoz, hogy megértsük, milyen veszélynek vannak kitéve gyermekeink, és milyen felelőssége van egy politikai vezetésnek abban, hogy gátat szab-e az eseményeknek

(*Közbeszólások az MSZP soraiból: Vagy kitiüntetik!*), vagy miként azt az MSZP-s városvezetés tette, még segíti is őt a közéleti, gyermekekhez közeli cselekedetében. Milyen mértékű büntetésre számíthat egy ilyen sorozatos bűncselekményt elkövető ember, és hogyan lehetséges őt végképp eltiltani a gyermekek közeléből? (*Gógös Zoltán: Úgysem tudod! Beteg ember!*)

Szükséges-e törvénymódosítás, hogy az ilyen bűnözőket egyszer és mindenkorra megállítsuk? Várom válaszáat, államtitkár úr. (*Taps a kormányparti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Völner Pál államtitkár úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A nemi élet szabadsága és a nemi erkölcs ellen bűncselekmények közül a legviszszataszítóbbak a gyermekek sérelmére elkövetett bűncselekmények. A jogalkotó kiemelkedő figyelmet fordít a gyermekekre, és e kiemelkedő figyelem fokozott büntetőjogi védelem biztosítását is jelenti egyben.

A 2013. július 1-jén hatályba lépett büntető törvénykönyv szigorította a gyermekek sérelmére elkövetett szexuális bűncselekmények büntetését. A sértett beleegyezése nélküli, de nem élet, testi épség ellen irányuló fenyegetés hatására megvalósuló szexuális aktust, az úgynevezett nemi zsarolást szexuális kényszerítésként rendeli büntetni. A bűncselekmény minősített esete a 18., illetve a 14. életévét be nem töltött személy sérelmére elkövetett szexuális kényszerítés, amelynek büntetési tétele 2-8 évig, illetve 5-10 évig terjedő szabadságvesztés büntetés. Ugyancsak minősített eset, és 2-8 évig terjedő szabadságvesztés büntetéssel büntetendő, ha az elkövető a hozzátartozója vagy nevelése, felügyelete, gondozása, gyógykezelése alatt álló személy sérelmére, illetve közte és a sértett között fennálló egyéb hatalmi vagy befolyásos viszonytal visszaélve követi el a bűncselekményt.

A szexuális erőszak minősített esete valósul meg, és 5-10 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, ha a bűncselekményt 18. életévét be nem töltött személy sérelmére követik el, továbbá minősített eset a szexuális kényszerítéshez hasonlóan: az elkövető hozzátartozója vagy nevelése, felügyelete, gondozása, gyógykezelése alatt, illetve - mint említettem - egyéb módon befolyása alatt álló személy sérelmére követi el, és a 18. életévét be nem töltött sértett esetén 5-15 évig terjedő szabadságvesztés büntetéssel büntetendő. Összehasonlításképpen, az emberölés alapesetének büntetési tétele 5-15 évig terjedő szabadságvesztés.

A védelem hatékony érvényesülését biztosítja a büntető törvénykönyvben a foglalkoztatástól eltiltás büntetés hatályos szabályozás kialakítása, amelynek értelmében a nemi élet szabadsága és a nemi erkölcs elleni bűncselekmény elkövetése, ha 18. életévét be nem töltött személy sérelmére követi el, eltávolítható

tó, eltiltható bármely olyan foglalkozás gyakorlásától vagy egyéb tevékenységtől, amelynek keretében 18. életévét be nem töltött személy nevelését, felügyeletét, gondozását, gyógykezelését végzi, illetve vele hatalmi vagy befolyási viszonyban állhat.

A gyermekek védelmét szolgálja továbbá az a bűnügyi nyilvántartó rendszerrel kapcsolatos szigorítás is, miszerint a büntetlen előélet igazolását célzó hatósági erkölcsi bizonyítvány adattartalmaként megjelenik minden olyan foglalkoztatástól vagy tevékenységtől eltiltás, amelynek keretében a kérelmező 18. életévét be nem töltött személy nevelését, felügyeletét, gondozását, gyógykezelését végezné, illetve befolyást gyakorolna vele.

A gyermekek védelme érdekéhez jelentős társadalmi érdek fűződik, így a 18. életévét be nem töltött személy nevelésére, felügyeletére csak olyan személy létesíthet munkaviszonyt, közalkalmazotti, közszolgálati viszonyt, aki kiskorúak sérelmére elkövethető bűncselekmények tekintetében hatósági erkölcsi bizonyítvánnyal igazolja, hogy nem szerepel ilyen nyilvántartásban, nem áll megalapozott gyanú alatt vagy büntetőeljárás alatt, és nem áll foglalkoztatástól eltiltás alatt.

(14.40)

Tehát ezek a munka törvénykönyvében, a közalkalmazottak jogállásáról szóló törvényben és a közszolgálati tisztviselőkről szóló törvényben is szigorításra kerültek.

Az ismertetett rendelkezések alapján elmondható, hogy a hatályos jogszabályok figyelembe veszik a gyermekek kiszolgáltatott helyzetét. Elsődleges célnak tekintik a gyermekek védelmét, de ha szükséges, akkor gyermekekkel szembeni szexuális bűncselekmények esetén a büntetések szigorítása felülvizsgálható. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérdezem Németh Szilárd István képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon!

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megnyugtató a válasza, és természetesen elfogadom ezt a választ, csak szeretném felhívni a figyelmet, hogy itt a probléma elsősorban nem abból adódott, hogy elég szigorúak-e a jogszabályok, hanem azokat lehet-e alkalmazni, képes-e alkalmazni az alkalmazó, akár az, aki felvesz valakit munkavállalásra gyermekek közelébe, önkormányzatok, alapítványok, magánszemélyek, kft.-k, nem tudom, amelyek ilyen gyermekvédelmi, illetve gyermekekkel foglalkozó intézményeket tartanak fenn, tehát hogy mindenki alkalmazza-e ezt.

Megvédheti egyébként a politika ezeket az embereket, mint ahogy jelen esetben minden egyes alkalommal megvédte a helyi politika *(Gógös Zoltán közbeszólása.)* őket, és alkalmazza-e a bíróság azokat a büntetési tételeket, amelyek *(Gógös Zoltán: ...vagy kitüntetheti még!)* egyébként valóban, Európában is

rendkívül szigorúan büntetik az ilyen bűncselekményeket. *(Dr. Szakács László: Vagy kitüntetik!)*

Úgyhogy amikor felülvizsgálatra sort kerítenek az Igazságügyi Minisztériumban, akkor arra kérem, hogy ezeket az okokat is legyenek szívesek figyelembe venni.

Köszönöm szépen, államtitkár úr. *(Bangóné Borbély Ildikó: Még kitüntetés is kapott! - Dr. Szakács László: Aztán kitüntetik! - Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A képviselő úr elfogadta az államtitkári választ.

Tisztelt Országgyűlés! Kiss László képviselő úr, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzetpolitikáért felelős tárca nélküli miniszterhez: **„Hogy áll a nagy tusványosi faház-projekt, azaz a 2016. augusztus 31-ig meghosszabbított határidőig végre elkészültek-e a 150 millió forintba kerülő, mindössze 24 férőhelybővítést jelentő faházak?”** címmel. Az interpellációra a miniszterelnök úr megbízásából Lázár János, Miniszterelnökséget vezető miniszter úr nevében Csepreghy Nándor államtitkár úr válaszol. Most pedig megadom a szót Kiss László képviselő úrnak, parancsoljon!

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Közül egy éve vettem fel az Országgyűlés plenáris ülésén azt, hogy a tusnádfürdői tábor szervezőjeként ismert, Németh Zsolthoz köthető Pro Minoritate Alapítvány kétszer olyan drágán épít ott kempingházakat, mint egy most épülő, minősített passzívház, a Bethlen Gábor Alap egy kétoldalas egyedi kérelemre ugyanis 150 millió forintos támogatást ítélt meg az alapítványnak.

Elmondtam azt is, hogy a levélben mindösszesen 5 sor szerepel a projekt leírásáról, indokolásáról, s alapvetően 180 fős férőhelybővítést ígér a kérelmező. Már az is kérdéseket vet fel, hogy 3 darab, 8 fő befogadására alkalmas faházban hogyan férnek el 180-an. De persze más problémák is vannak. A három faház kérelemben szereplő költségigénye 48 millió forint volt, azaz több mint 300 ezer forintba kerül egy négyzetméter. Felvetődött az a kérdés is, hogy ha a kérelem szerint 48 millióért épül három faház, akkor az önkormányzathoz beadott építési engedélyben miért csak 21 millió forint szerepel, azaz kevesebb, mint a kérelemben beadott összeg fele. Ténylegesen akkor tehát mennyibe is kerül a faház, mennyibe is kerül ez nekünk?

A 2015. májusi határidőre természetesen semmi sem készült el, sem az említett faházak, sem pedig a 102 millió forintért építendő konferenciaterem és étkező. Az említett építési engedélyt is a projekt lejárta után két hónappal kérték meg.

Miután a sajtó erről helyszíni fotókat is közölt, a pályázó kérelmére a támogatást nyújtó Bethlen Gábor Alap több mint egy évvel, 2016. augusztus 31-ig meghosszabbította ezt a pénzlenyúlást. Az igazi probléma itt van. Nemcsak az derült ki, hogy a Fi-

deszhez közeli alapítvány e túlrazott beruházási projekt segítségével akar pénzeket lenyúlni, hanem az is, hogy a Bethlen Gábor Alap részéről a határidő meghosszabbítása felveti a hűtlen kezelés gyanúját is, hiszen gyakorlatilag semmilyen érdemi információ és semmilyen érdemi teljesítés nélkül kötötték meg ezeket.

Az állami pénz kifizetését megítélésünk szerint vissza kellett volna fordítani, vissza kellett volna követelni és vissza kell követelni a mai napig is. A kérelmező ugyanis a pályázati célt nem valósította meg időre, még akkor sem egyébként, ha figyelembe vesszük, hogy gyakorlatilag elkepesztő körülmények között született maga az idézőjeles „pályázat” is.

Kérdezem ezért az államtitkár urat, a 2016. augusztus 31-éig meghosszabbított határidőig elkészültek-e ezek a potom 150 millió forintba kerülő, mindössze 24 férőhelybővítést jelentő faházak, vagyis hogy áll a nagy tusványosi faházprojekt. Várom válaszát. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ, mint említettem, Csepreghy Nándor államtitkár úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon, államtitkár úr!

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt elnök úr, köszönöm szépen a szót. Tisztelt képviselő úr, önnek pedig a lehetőséget; mindig nagy kíváncsisággal tölt el, amikor az MSZP nemzetpolitikai kérdésekben szólal meg *(Burány Sándor: Faházak, államtitkár úr!)*, még akkor is, ha egy olyan kérdést tesz fel, amire ön írásban nem sokkal ezelőtt konkrétan választ kapott.

Engedje meg, hogy némi pontatlanságot a felszólalásában kijavítsak. Egyrészt azt, hogy a kisebbségéért, Pro Minoritate Alapítvány 2014-ben nem három faház felújítására kért és kapott támogatást, hanem a bálványosi, illetve a Tusványosfürdőn található nyári szabadegytem több ingatlanának is a felújítására.

Ahogy ön azt valóban említette, volt egy kérelme az alapítványnak, ami arra vonatkozott, hogy a beruházás határidejét tolják ki. Ez a Bethlen Gábor Alapkezelő által engedélyezett hosszabbítás volt, amely más projektek esetében is megtörtént, illetve más projektek esetében is megtörténhet, hiszen egy olyan lehetőségről beszélünk, amely bármely kedvezményezett számára él. Így ezek szerint 2017 augusztusának végéig kell ezt a beruházást befejezni.

A romániai építésügyi szabályok némileg különböznek a magyar építésügyi szabályoktól. Ott az építések kivitelezéséhez kapcsolódóan az engedélyezési eljárás során egy költségbeclést is csatolni kell. Azonban a költségbeclésben szereplő összeg és az az összeg, amit a támogatási szerződés tartalmaz, azért is különbözik egymástól, mert a műszaki tartalom is különbözik, hiszen nemcsak szerkezetkész ingatlanokat újítunk fel, adunk át, nemcsak szerkezetkész vízcsatlakozásokat újítunk fel és adunk át, és nemcsak szerkezetkész épületekkel, illetve ingatlanokkal bővítjük ki a tábor területét, hanem ezeket kompletten berendezve szeretnénk átadni a későbbi használatra.

És mivel a képviselő úr, gondolom, a kormány-nak, ahogy eddig sem, úgy a jövőben sem hajlandó hinni, engedje meg, hogy egy személyes felajánlását tegyek, amely szerint 2017. augusztus 30-ára én személyesen szeretném önt meghívni egy tusnádfürdői utazásra, amelynek a keretében saját szemével is meggyőződhet arról, hogy hogyan, miként értékelik az ott élő emberek ezt a kormányzat által támogatott beruházást; az valóban hozzájárul-e ahhoz, hogy ennek a tábornak a színvonalát növelje. A képviselő úr ezt követően fel tudja tenni azokat a kérdéseket, és betekintést kap azokba a számlákba is, amiket a kormány ezeknek a beruházásoknak a finanszírozására lényegében kifizet.

Én azt gondolom, hogy a felelős kormányzati magatartás az, hogy amikor elkészült a beruházás, akkor vonjunk mérleget a beruházás felett, nem pedig azt megelőlegezve mondjuk azt, hogy bárki ezeket a közpénzeket adott esetben ellopta volna vagy megkárosította volna a közvagyonot. Ezért azt kérem a képviselő úrtól, hogy éljen ezzel a felajánlási lehetőséggel. Ha úgy gondolja, hogy egyedül MSZP-s képviselőként nem mer Erdélybe utazni, a népszavazási előzményeket ismerve ezt megértem, akkor ez a felajánlás az én saját költségemen más MSZP-s képviselőknek is szól.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból. - Gógös Zoltán: Ki nem mer odautazni? Többet voltunk, mint te!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérdezem Kiss László képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon, képviselő úr!

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Tisztelt Ház! Attól tartok, hogy egy parlamenti államtitkár felkészültsége nyilván nem terjed ki odáig, hogy tudja, hogy egy parlamenti képviselő milyen bizottságnak a tagja. Én a Nemzeti összetartozás bizottságának tagjaként gyakran járok Erdélybe. Nem szorulok rá arra az adományra, amire a Pro Minoritate Alapítvány rászorul, erre a 150 millió forintra. Akkor megyek Erdélybe, amikor csak akarok, nem akkor, amikor önök lehetővé teszik ezt nekem.

Három határidőt szeretnék mondani önnek: 2015. május mint határidő, amikor ennek a pénzlopásnak először meg kellett volna valósulnia; 2016. augusztus 31., amikor a határidőt újabb egy évvel kibővítették, és meg kellett volna valósulnia ennek a pénzlopásnak. És a harmadik pedig az, amit most mondott, 2017. augusztus 31. Most sem tudjuk, hogy melyik igaz; megépültek ezek a faházak vagy nem épültek meg. Egyébként vérlázító maga a projekt is.

Sok mindent elmond, hogy az építési engedélyt is csak az után kérték meg, miután lejárt a határidő. Nem tudom, hogy Romániában milyen építési előírások vannak.

Nyilván nem olyanok, hogy a határidő lejártá után *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* kell megkérni az építési engedélyket.

Ön összevissza hazudozott, ennek okán nem tudom elfogadni a választ. *(Taps az MSZP padsorai-ból.)*

(14.50)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Képviselő úr, mint hallottuk, nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem ezért a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 99 igen szavazattal, 33 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Szilágyi György képviselő úr, a Jobbik, képviselője interpellációt nyújtott be a miniszterelnökhöz: **„Üzenjük a Fidesznek: 98 % a letelepedési bizniszre is nemet mondott! - Ha egy terrorista pénzt fizet a Fidesznek, akkor Önök nyugodtan beengedik az országba?”** címmel. Az interpellációra a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Rogán Antal Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter úr megbízásából, Dömötör Csaba államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Magyarország megvédelme a migránsoktól és a migránsokkal együtt Magyarországra érkező terroristáktól az egyik legfontosabb nemzeti ügy napjainkban. Ebben az ügyben nem lehetnek félmegoldások. Az emberek 98 százaléka nemcsak a Juncker által ránk erőltetni kívánt migránsokat nem akarja, hanem semmilyen más formában nem akarja a ma Magyarországra érkező más migránsokat sem, tehát a Rogán Antal letelepedési bizniszén keresztül érkező személyeket sem. Hiszen mindegy, hogy Jean-Claude Juncker vagy Rogán Antal közvetítésével érkeznek a menekültek, ugyanúgy veszélyt és nemzetbiztonsági kockázatot jelentenek az országra.

Sőt, a Rogán Antal terroristakötvényeivel hazánkba érkező személyek még veszélyesebbek is lehetnek, hiszen megfelelő pénzügyi háttérrel rendelkezhetnek terroristaszervezetek, terroristasejtek kiépítéséhez, működtetéséhez és finanszírozásához is. Az emberek biztonságot akarnak, biztonságban akarják tudni a családtagjaikat, szeretteiket. Nem szeretnék, ha az EU veszélyeztetné ezt a biztonságot, de azt sem szeretnék, ha Rogán Antal üzletelgetése miatt lenne veszélyhelyzet Magyarországon.

Ha józanul végiggondolják, akkor önök is tudják, hogy igazunk van. Minden kikaput be kell zárunk a terroristák előtt, ideértve a letelepedési kötvények vásárlásának lehetőségét is. Persze mindenki tudja, hogy a letelepedési kötvények árusítása mekkora haszonnal járt önöknek. Mindenki tudja, hogy a Rogán Antalhoz köthető offshore cégek súlyos milliárdokat kerestek ezzel az üzlettel. Mindenki tudja, hogy a Fidesz egyes vezetőinek, köztük Rogán Antalnak és Habony Árpádnak személyes anyagi érdeke

fűződik a bevándorlás fenntartásához. Most mondják meg őszintén: önök piszkos pénzek miatt, korrupciógyanus pénzek miatt kockáztatnák Magyarország biztonságát?

A Jobbiknak és velünk együtt az embereknek egyértelmű az álláspontja: se szegény, se gazdag migránst nem akarunk, se szegény, se gazdag terroristát ne engedjünk Magyarországra! Se Juncker, se Rogán ne telepíthessen le senkit, se ingyen, se pénzért! Még egyszer mondom, se Juncker, se Rogán ne telepíthessen be Magyarországra idegeneket, se ingyen, se pénzért. Ha önök ezt nem értik meg, államtitkár úr, akkor vagy buták, vagy - és ez a súlyosabb eset - hajlandók pénzért eladni a hazájukat. Akkor az önök alaptörvény-módosítása is csak trükközés, szemfényvesztés, félmegoldás, mivel a letelepedési kötvény továbbra is kiskapuja marad a terrorizmusnak.

Államtitkár Úr! Kérdezem, hajlandók-e lemondani a személyes gazdagodásukat biztosító letelepedési, vagy mondhatjuk úgy is, terrorizmust segítő kötvényük bevételeiről, vagy inkább a pénzt választják a hazájuk helyett. Ez egy fontos kérdés. Döntsék el, ez az önök döntése: a pénz vagy a hazájuk? Várom érdemi válaszát.

Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: A választ Dömötör Csaba államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnökségi Kabinetiroda államtitkára: Tisztelt Képviselő Úr! Engedje meg, hogy az előzményekkel kezdjem. 2012-ben Magyarország, a magyar gazdaság a nemzetközi piacról le volt értékelve, nem jutott külföldi forráshoz. Forrásbevonásra volt szükség, és a letelepedési államkötvény erre egy jó lehetőség volt. Erre Magyarországnak szüksége volt. Mára az országot, a magyar gazdaságot felértékelték, éppen ezért folyamatban van az összes kötvénykibocsátás felülvizsgálata, a kormány ütemtervének megfelelően. Ezt egyébként már korábban is bejelentette a kormány.

Ez gazdasági és befektetési kérdés, és az elmúlt évek tapasztalatai azt mutatják, hogy a letelepedési államkötvény előnyös volt az ország számára, a kötvényvásárlók ugyanis magyar munkahelyek fenntartásához is hozzájárulnak, és ez a konstrukció hozzájárult ahhoz, hogy Magyarországnak nem kellett új hiteleket felvennie.

A letelepedési államkötvény egy öt évre szóló engedély, amely egyébként visszavonható, és nem lehet összekeverni a bevándorlókkal, akik menekültstátuszt kapnak, amely státuszt nem lehet visszavonni.

A letelepedési kötvény egyébként egy olyan befektetési lehetőség, amely létező nemzetközi példák alapján alapul, és más országokban is bevett gyakorlat, mindemellett az uniós szabályoknak is megfelel. A törvényi garanciák rendkívül szigorúak, a kötvények vásárlóit és családtagjait négyyszeresen ellenőrzik, többek között a TEK, a rendőrség és a szakszolgálatok is; ha a kormányon múlik, ide terrorista nem jön. Reméljük, hogy Juncker úr is így gondolja.

A Jobbik most azzal próbálkozik, hogy összekeverjen egy gazdasági, egy befektetési kérdést az alaptörvény-módosítással. Korábban egyébként arra utaltak önök, hogy ha valaki nem szavazza meg az Alaptörvény módosítását, akkor az hazaáruló; keressék ki az erről szóló tudósításokat! A kabinet nem fog engedni a Jobbik zsarolásának. Korábban sem engedett az IMF vagy Brüsszel zsarolásának, és a Jobbik fenyegetésének sem fog engedni, sem ebben az ügyben, sem másban.

Azért az egészen furcsa, hogy önök biztonsági kockázatokat emlegetnek. Most nem is arra a Kovács Bélára gondolok, amit önök állandóan kérnek tőlem (*Zaj a Jobbik soraiban.*) - állandóan kérik tőlem -, ön talán már nem is emlékszik arra, hogy pár évvel ezelőtt egy akkori október 23-án Vona Gábor arról értekezett, hogy a választásokra a Jobbik majd behívja az iráni Forradalmi Gárdát. Most az ő fűrgé tónusát nem tudom teljesen visszaadni, de azt mondta, hogy nem az ÁVH fog grasszálni a választás napján, hanem az iráni Forradalmi Garda. Keresse vissza!

S akkor még nem is beszélünk arról, milyen jó lenne tisztázni azt, hogy tényleg használta-e egy török szélsőséges szervezet kézjelét Vona Gábor; miért próbálta eltüntetni az erre utaló internetes nyomokat a politikus; és egyáltalán, tisztázni kellene, hogy miért tart kapcsolatot, tart-e kapcsolatot a párt elnöke török szélsőségesekkel. Vagy éppen továbbra is úgy gondolja-e Vona Gábor, hogy az iszlám az emberiség utolsó reménye? Ha valóban érzékenyek önök a biztonsági kockázatokra, akkor mindenekelőtt ezeket tisztázzák.

Sok tehát a kérdés önök körül, de egy dolog biztos: úgy nézzük, hogy hamarosan újraindul a baloldali casting - önök az irányváltásuk alapján kiváló eséllyel vehetnek mindebben részt. Köszönöm a figyelmet.

Kérem, fogadja el a válaszom. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérdezem Szilágyi György képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Egyszerű kérdést tettem föl önnek: a pénz vagy a hazájuk? Ön válaszolt erre: önöknek a pénz a fontosabb.

Államtitkár Úr! Itt nemzetbiztonsági kérdésekről beszéltünk; én azt mondom, hogy az ön bugyuta válaszai is nemzetbiztonsági kockázatot hordoznak magukban, amiket itt a parlamentben elmond, és amelyekkel megpróbálja az embereket folyamatosan félrevezetni az ilyen kérdésekben. Ön négyszeres ellenőrzésről beszél egy olyan országban, ahol egy FBI által körözött ember Orbán Viktor szomszédja lehet, s Orbán Viktorral és családjával üzletel. Ön négyszeres ellenőrzésről beszél egy olyan országban, ahol egy orosz bűnöző egyszerűen csak bejelentkezik egy egzotikus országba, és onnan hoz egy teljesen tiszta igazolást, erkölcsi hatósági igazolást. Ön biztonságról beszél akkor, amikor a nálunk sokkal fej-

lettebb Németországban, ahol a titkosszolgálatok sokkal fejlettebbek, két év után 3 ezer hamis útlevelet találtak, és 3 ezer hamis útlevéllé lett most visszavonva, akiknek már elindították az eljárásait.

Államtitkár úr, önök veszélybe sodorják egész Magyarországot, csak azért, hogy gazdagodhassanak, és a bizniszt tegyék előtérbe! (*Taps a Jobbik soraiban.*) A választ nem fogadom el.

ELNÖK: Vártam, képviselő úr. Képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ, ezért tisztelettel kérdezem az Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 109 igen szavazattal, 35 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Hollik István és Firtl Mátyás képviselő urak, a KDNP képviselői, interpellációt nyújtottak be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Milyen lépéseket tervez a kormány a megelőzés vagy a drogrehabilitáció területén?”** címmel. A kérdést Firtl Mátyás képviselő úr fogja megfogalmazni. Meg is adom a szót. Parancsoljon, képviselő úr!

FIRTAL MÁTYÁS (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Azt gondolom, nyugodtan mondhatom, mindannyiunk számára kiemelt felelősség a szenvedélybetegségek visszaszorítása, a betegek komplex kezelése. Ebben a kérdésben, állíthatom, össznémeti érdekről beszélhetünk.

(15.00)

Az elmúlt években ezért sok mindent tettünk itt a tisztelt Házban vagy a kormányzatban. Lefektettük az elvi alapjait a kábítószer-függőség elleni küzdelemnek, előreléptünk a drogrehabilitáció javításában, emellett fontos döntések születtek a büntetőjog és a rehabilitáció területén is. A KSH adatai alapján a kezelésben megjelent kábítószer-fogyasztók száma mintegy 12-17 ezer fő között mozgott az elmúlt években. A hivatalos adatok alapján ekkora körrel kell számolnunk, de természetesen, ha a megelőzés válik fontossá, akkor ez a kör jóval tágabb, hiszen a potenciális érintettek, főleg a fiatalok bizonyos csoportjainál igen komoly társadalmi problémákról beszélhetünk.

Tisztelt Államtitkár Úr! A 2013-ban elfogadott és 2020-ig szóló nemzeti drogellenes stratégia szerint a kábítószeres keresletének és kínálatának csökkentése kizárólag egységes stratégián alapuló együttműködéssel érhető el. Ehhez pedig a szerhasználat nélküli életmodellt, az egészséget alapértékként közvetítő szemléletmódot állítja középpontba, a kábítószerfüggők ellátását pedig felépülés-központúvá kívánja tenni, összhangban természetesen az Európai Unió idevonatkozó általános célkitűzéseivel. Ez a stratégia nemcsak azokkal foglalkozik, akik már érintettek, hanem azokkal is, akik nem szerhasználók, de

veszélyeztetettek, és célként tűzi ki, hogy ne is legyenek drogfüggők.

A stratégiai szakpolitikai feladatokat meghatározó kormányhatározatból kiemelnék néhány fontos elemet. Az oktatási intézményekben egészségfejlesztési továbbképzési programok és pedagógusok támogatása, otthon a családi rendszer megerősítése, a szülői készségek fejlesztése célzott megelőző beavatkozásokkal, a drogrehabilitációs intézmények tevékenységének és működésének áttekintése, javítása, modern műszerek és eszközök beszerzése, a kábítószerügyi egyeztető fórumok erősítése, szakemberek képzése, kutatástámogatás, emellett természetesen részvétel a nemzetközi együttműködésekben.

A felsorolásból is látható, hogy milyen komplex megoldási lehetőségek előtt állunk, ha előre szeretnénk lépni a kábítószer-fogyasztás elleni harcban. Így az élet szinte minden területén van tennivalónk, sokféle feladatot ró ránk a nehéz küzdelem. Éppen ezért kérdezem tisztelt államtitkár urat, hogy az elmúlt időszakban megvalósult fejlesztéseik mennyiben segítették a kábítószer-fogyasztás elleni küzdelmet, és milyen lépéseket tervez a kormány a megelőzés, a drogrehabilitáció területén az idei évi többletforrások terhére. Várom államtitkár úr megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Rétvári Bence államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A nemzeti drogtellenes stratégiánk nem kisebb célt tűzött ki maga elé, mint hogy 2020-ra véglegesen száműzze a kábítószereket, száműzze a kábítószerrel kereskedőket, és száműzze a kábítószerfüggést Magyarországról. Ez egy meglehetősen ambiciózus cél, de annál világosabbak és egyértelműbbek az eszközeink is, amivel ezt el kívánjuk érni. Nyilván egyrészt a keresletcsökkentés, másrészt a kínálatcsökkentés, ami fontos, hogy kevesebben árulják és kevesebben vásárolják a kábítószereket. *(Nagy zaj. - Az elnök csenget.)*

Ahogy ön mondta, az elmúlt hat évben a felépülés-központúság a fontos a kábítószer-megelőzésben, tehát nem az, hogy segítsük azokat valamilyen módon, akik maguk kábítószerfüggők volnának, hanem segítsük, bátorítsuk azokat, akik nem nyúltak kábítószerhez. Hiszen a nemzeti drogtellenes stratégia egyik fő cselekvési területe pontosan azok, akik még nem próbálták ki a kábítószereket, hogy bennük erősítsük meg, hogy ők helyes utat követnek. Másrészt nyilvánvalóan, akik már valamilyen módon ennek rabjaivá váltak, azokat megpróbáljuk erről leszoktatni, felépülés-központúan kisegíteni ebből a függőségből. Éppen ezért mi szakítottunk a túcserékkel, és inkább a felépülés-központúság felé indítottuk el a drogmegelőzési politikát.

Ha az idei évi költségvetést nézem, és képviselő úr a költségkeretekre kérdezett rá, az közel 800 mil-

lió forint, ami szinte duplája annak az összegnek, ami korábban erre a területre rendelkezésre állt. Ennek a 800 millió forintnak a legnagyobb részét, 490 millió forintot pályázatokra, pályázati támogatásra öt kategóriában kívánjuk felhasználni.

Ennek egy része a megelőző programok, ezenkívül szenvedélybetegek felépülési folyamatának támogatása is a célok között szerepel, amire pályázni lehet; helyi drogtellenes politika megerősítése, ami nyilvánvalóan helyi szervezetek, drogtellenes tanácsok, helyi programok kidolgozását jelenti; és nagyon fontosak a kutatások is. Ez valósul meg költségvetési forrásból, de az európai uniós forrásokból is igyekszünk minél többet fordítani drogmegelőzésre vagy olyan szenvedélybetegség-kezelésekre, amelyeknek a drogmegelőzés is része lehet. Így az emberi erőforrás-fejlesztési operatív programból, az EFOP-ból 3 milliárd forintot fordítunk a „célzott prevenciók programok a szenvedélybetegség megelőzése érdekében” című konstrukcióra. Ebben egyrészt vannak szemléletformáló programok, másrészt vannak célzott és javasolt beavatkozások, ahogy mondtam, 3 milliárd forint értékben. Ehhez adódik még 1,7 milliárd forint, ami óvodai és iskolai szociális segítő tevékenység fejlesztésére fordítható, ami szintén az ott lévő kollégák segítségével fontos a megelőzés terén.

És akiknél a megelőzés korábban nem volt eredményes, és a rehabilitációs ellátást nyújtó intézményekben vannak, az ottani feltételek javítására 3,8 milliárd forint, közel 4 milliárd forint áll rendelkezésre. Ebből is látható, hogy 3 + 1,7 + 3,8, azaz jelentős milliárdok állnak rendelkezés kábítószer-megelőzésre.

Nagyon fontos új kategória volt a serdülőrehabilitáció bevezetése az elmúlt időszakban, hiszen felnőttkortól a rehabilitáció jogszabályi háttere garantált volt, de emellett fontos volt a serdülők számára, tehát a 16 éves koruk környékén járók számára is megteremteni a rehabilitációt új ágyakkal. Összességében a rehabilitációs tevékenységre 42 millió forintot fordítunk a költségvetésből. Bízunk benne, hogy ez most már a serdülőknek is segítségére szolgálhat.

Ezen túl fejlesztjük a gyermek- és ifjúságpszichiátriát, az addiktológiai és mentálhigiénés ellátórendszer infrastruktúráját, sor kerül pszichiátriai és addiktológiai gondozóhálózat fejlesztésére. Javítjuk a pszichiátriai ellátórendszer strukturált fejlesztése keretében a szakellátások minőségét és a hozzáférhetőségét.

Bízunk benne, hogy európai uniós és hazai forrásokból tovább tudjuk csökkenteni a drogkipróbálók és droghasználók mértékét, és bízunk benne, hogy a drogbűnözést is vissza tudjuk szorítani határozott eszközökkel.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérdezem Firtl Mátyás képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon, képviselő úr!

FIRTL MÁTYÁS (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót, és tisztelt államtitkár úr, köszönöm a választ. Hiszen, ahogy az előbb említettem, véleményem szerint egy össznemzeti ügyről van szó. És ha össznemzeti ügyről van szó, akkor a kormány ez irányú törekvéseit természetesen maximálisan támogatni kell, és el kell ismerni azt, hogy azok a források, amit erre a célra fordít, az valóban a gyerekeink, az unokáink érdekében történik. Ezért minden erőfeszítésért, amit tesznek, csak köszönet jár, és az elkövetkező időben is valóban ezért mindent meg kell tennünk.

Nagyon fontos, ahogy államtitkár úr is kezdte, hogy a bűnüldöző szervek is tegyenek meg mindent annak érdekében, hogy a drogterjesztők, drogdíleriek vonatkozásában is üldözzék ezeket az embereket, ezeket a cselekményeket, mert a terjesztőkön keresztül is veszélyeztettek a gyerekeink. Köszönöm, a választát elfogadom. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet és Szél Bernadett képviselő asszonyok, az LMP képviselői, interpellációt nyújtottak be a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: „**Lázár János nem tudja, hogy a hármas metró nem játék? II.**” címmel. Az interpellációra a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Seszták Miklós nemzeti fejlesztési miniszter úr nevében Tasó László államtitkár úr fog válaszolni. Öné a szó, képviselő asszony. Parancsoljon!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Miután a budapesti főpolgármester több helyen is arról beszélt, hogy valakik direkt hátráltatják a 3-as metró felújítását, itt a parlamentben kértük számon két héttel ezelőtt a metrófelújítás kezdetének jelentős csúszását. Miniszter úr akkor többek között azt mondta, hogy jogos a fölvetésünk. Csak emlékeztetni szeretnék mindenkit arra, hogy a metrópótlás körül alakult ki a vita.

Nyilván mindenki számára ismeretes, hogy a BKV saját buszok vásárlásával is kezelni tudná a helyzetet, ehelyett valamilyen külsős cég végezné el a szolgáltatást. Az interpellációnk leadása után értesültünk róla, hogy egyelőre elbukott a pótlóbusztender, ami miatt a felújítás ismét jelentősen csúszhat. Tarlós István főpolgármester úr pedig ezek után egyből fel is hatalmazta a BKK vezérigazgatóját, hogy a legkisebb baj esetén is azonnal állítsák le a 3-as metró.

Na most, azért azt szeretném elmondani, hogy a 3-as metró egy 40 éves vonal, 25 évente fel kellene teljesen újítani a teljes infrastruktúrát. Ez nálunk nem történt meg. És szeretném elmondani, hogy a 3-as metróval naponta három debrecennyi lakosság utazik, tehát egy rendkívül forgalmas metróvonalról van szó.

Tehát önöknek igazán nem kellene szórakozni ezzel a helyzettel, hanem oda kellene adni a pénzt a

polgármester úrnak és a fővárosnak, ugyanis a világ összes metropoliszában dotálják, támogatják a tömegközlekedést; nem értjük, hogy Magyarországon hogyan fordulhat elő ilyen állapot, hogy ráadásul azonos politikai családba tartozó szereplők között egy ilyen folyamatos vita alakuljon ki azzal kapcsolatban, hogy a 3-as metróval kapcsolatban odaadják-e a pénzt vagy nem adják oda.

(15.10)

Ráadásul úgy néz ki, hogy egy másik súlyos probléma is előjön, tekintve, hogy pénzsűkéről van szó: az a hír járja, hogy meg akarják spórolni az állomások felújítását és az akadálymentesítést is. Tarlós István is utalt erre néhány nappal ezelőtt, amikor azt a kérdést tette fel, hogy a teljes akadálymentesítés vagy a felújítás elindulását választjuk-e. Ez teljes nonszensz, kérdést így nem lehet feltenni, ugyanis a válasz csak az lehet, hogy mind a kettőre szükség van, az akadálymentesítésre is, és szükség van az állomások felújítására is, az egész 3-as metrónak korszerűnek és biztonságosnak kell lennie. És nekem nagyjából az a képlet állt össze, hogy az önök káosza és csatározása, vitája miatt gyakorlatilag ez az egész projekt nem működik, és a budapesti polgárok pedig egy nem biztonságos metróvonalon utazhatnak nap mint nap.

Tisztelt Államtitkár Úr! A miniszter úr legutóbb a parlamentben kijelentette, hogy készek jelentős bankgaranciát, fedezetet és kezességet vállalni annak érdekében - idézem -, hogy a 3-as metró anyagi feltételeit részben, vagy ha kell, még ennél is jelentősebb részben tudják vállalni, mint ahogy eddig tették.

Ezek után kérdezem én, hogy miután egy ilyen miniszteri kijelentés megtörtént, hogyan merülhet fel egyáltalán olyan lehetőség, hogy a 3-as metró nem újítják fel teljes mértékben, beleértve a kötelező akadálymentesítést, az állomásokat.

És azért szeretném önöket arra emlékeztetni, hogy ebben a városban sok mindenre van pénz - hogy lehet, hogy pont a budapesti polgároknak a biztonságára nincs pénz?

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. A választ, mint említettem, Tasó László államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

TASÓ LÁSZLÓ nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Az a helyzet, hogy egy picivel jobb hasonlat lett volna a 3 Debrecen városnyi lakosság helyett 4 szegednyit mondani, hiszen Debrecen városának 210 ezer lakosa van, és olyan forgalma azért nincs a 3-as metrónak semmi-képpen sem, de 520 ezer ember fel- és leszállását rögzítették egyébként naponta a munkanapokon, és hozzá kell tenni azonnal, hogy a 3-as metró Magyarország legnagyobb vasútüzemi létesítménye, tehát természetszerűleg a forgalom mindenképpen indokolja a felújítását.

A 3-as metró önmagában 17 300 méter hosszú, 15,5 kilométernyi szakasza alagúton keresztül halad, tehát természetesen figyelemmel kell kísérni és figyelemmel is kísérjük minden pillanatban a működését. Egyébként most is a 3-as metró, hála istennek, biztonságosan működik, ettől függetlenül természetesen szükség van arra, hogy felújítsuk mind az infrastruktúráját, mind pedig a gördülőállományát, de mindig külön kell venni ezt a két dolgot. Tehát amikor megvizsgáljuk, hogy pontosan mi a tennivalója a magyar kormánynak, mi a tennivalója a Fővárosi Önkormányzatnak, akkor külön kell venni a két dolgot.

Egy biztos: a felújítás nem várat magára, de mint ahogy ön is jól tudja, a magyar kormány ebben elkötelezett. Az öt szakaszban átadott, 1976 és 1990 közötti időszakban elindult az útján a 3-as metró Újpestről egészen Kőbánya-Kispest vasútállomásig, és valóban megbízható; semmi mással nem pótolható ez a vonal, más eszköz nem tudná helyettesíteni ezt a szállítási kapacitást.

Ami fontos és tudnivaló, hogy a magyar kormány a főváros kérésére egy 60 milliárd forint összegű kezességvállalást tett már a korábbiakban, és azt is pontosan tudja, hogy az előző ciklusban 635 millió forinttal támogattuk a projekt előkészítését. Elkészült már a megvalósíthatósági tanulmány, az építési engedélyek is elkészülnek lassan, minden tervdokumentáció megkapható és hozzáférhető. Egy biztos: november elejétől minden egyes dolog meglesz, ami a kiviteli tervhez kell.

A kormány ezenkívül kötelezettséget vállalt arra is, hogy támogatja az uniós források segítségével a metróvonal felújítását, és ha emlékeznek rá, a korábban az önkormányzat által meghatározott 125 milliárd forint helyett 137,5 milliárd forinttal támogatja, tehát több mint 10 százalékkal magasabb összeget folyósít és biztosít a magyar kormány az infrastruktúrához.

Azt is tudni kell viszont, hogy az Európai Bizottságnak a projekttel kapcsolatban együttdöntési joga van, és 2015 novembere óta tárgyalunk folyamatosan az Európai Bizottsággal, nagyon sok fordulón vagyunk már túl, és nagyon bízunk benne, hogy reményeink szerint az a mértékű támogatás maradhat majd meg, amire egyébként számítunk.

Ami fontos, hogy az uniós forrás biztosítása a magyar kormányé, ellenben a közbeszerzési kiírás és az ajánlattevőkkel lefolytatandó tárgyalások a Fővárosi Önkormányzat feladatát képviselik, és pontosan ezért is szükséges az, hogy a magyar kormány és a főváros, mint ahogy eddig is, jól együttműködjön. A magyar kormány minden tagja, a Fővárosi Önkormányzat és maga Tarlós István főpolgármester úr is jól együttműködik, és egyértelműen támogatja, hogy a felújítás minél hamarabb és zökkenőmentesen történjen meg.

Egy biztos: különleges kérdéssről, különleges témáról van szó, érzékenység szempontjából is különleges, de egy biztos: a magyar kormány szándéka is egyértelmű, nem különleges, hanem teljesen világos: a metró vonalának teljes szakasza fel lesz újítva, minden egyes tartozékával. Tehát ezek a mende-

mondák, amelyek közben elhangzanak, mendemondák valóban; mindent megvalósítunk, ami a felújítási munkában a program szerint is szerepel. Nagyon bízom benne, hogy ebből keveset fognak majd tapasztalni az utazóközönség tagjai.

Tisztelettel kérem elfogadni a válaszomat. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérdezem a képviselő asszonyt, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Államtitkár úr, engedje meg, nem volt túl szerencsés elkezdni arról beszélgetni velem, hogy hány százezer embernek az élete forog akkor veszélyben, ha a 3-as metró választja; ha egy embernek is baja történik, vajon vállalni fogja a Fidesz-KDNP a felelősséget?

Azonkívül én nem mendemondákat hoztam ide, hanem a miniszter urat idéztem, meg a főpolgármester úrtól olvastam, nagyon figyeltem arra, hogy próbáljak az önök által megfogalmazott mondatokból idehozni idézeteket az interpellációra. Úgyhogy én továbbra is azt látom, hogy a kormány és a főváros nemhogy jól együttműködjön, de gyakorlatilag nem érti meg, hogy milyen felelőssége van abban a kérdésben, amelyet azoknak az embereknek az élete jelent, akik naponta használják a 3-as metró.

Én tisztelettel kérem önöket, hogy fogadják el, hogy a 3-as metró az utazóközönségét nem érdeklik a jogi viták meg a különböző kormányparti cica harcok meg az ígéretek. Pénzre van szükség, azonnali pénzforrásra van szükség, fel kell gyorsítani a buszoknak a beszerzését, és a megállónak is és mindennek meg kell újulnia annak érdekében, hogy Budapest egy biztonságos város lehessen. Ez nem lehet politikusi vitáknak a tárgya *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, ezeknek az embereknek az életéről van szó, államtitkár úr! Nem tudom elfogadni a választ.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő asszony nem fogadta el az államtitkári választ, ezért kérdezem önöket, elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 106 igen szavazattal, 26 nem ellenében és 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Pesti Imre képviselő úr, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be az igazságügyi miniszterhez: „**Mire várhat az igazságszolgáltatás?**” címmel. Pesti Imre képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. PESTI IMRE (Fidesz): Köszönöm szépen, alelnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A szocialista-szabad demokrata kormányzás idején gyakran hallottuk, hogy ez egy következmények nélküli ország. Parlamenti képviselőként is tapasztalom, hogy a kormány és az illetékes Igazságügyi Minisztérium komoly erőfeszítéseket tesz az igazságszolgáltatásba vetett közbizalom helyreállítása érdekében.

Azt, hogy van mit helyrehozni, egy konkrét példával érzékeltetem. A 2002 és 2010 közötti két politikai ciklusban Terézváros többek között az ingatlanok áron aluli eladása miatt vált ismertté. Az akkori MSZP-SZDSZ-es többségű városvezetés több nagy értékű Andrassy úti és egyéb értékes ingatlant jogszabálysértően, versenyeztetés nélkül, egyértelműen piaci érték alatti áron adott el az általa kiválasztott ügynevezett kedves vevőnek. Jelenleg több mint tíz ingatlan esetében folyik büntetőeljárás, ezek különböző szakaszokban vannak. A büntetőeljárással valamilyen formában érintett ingatlanok sora hosszú, de ízelítőül néhány: Andrassy út 2., Andrassy út 3., 47., 21., 23., 35., 45., Munkácsy utca 31. és 37., Liszt Ferenc tér 7., Anker köz 1-3., Oktogon tér 4., Dalszínház utca 2.

A jelenleg is folyó büntetőeljárásban az ügyészség különösen jelentős, több száz millió forintos vagyoni hátrányt okozó hűtlen kezeléssel vádolja a képviselő-testület akkori többségét adó MSZP-s és SZDSZ-es képviselőket. Ebben az ügyben két ingatlan elköttyavetyélése miatt folyik jelenleg is bírósági tárgyalás. A vádhatóság szerint egyrészt a reális árnál olcsóbban adták el az épületeket, másfelől eltekintettek a versenyeztetési eljárástól, amire pedig mindenképp szükség lett volna a törvényi rendelkezések szerint, hiszen a legjobb ajánlatot tett pályázóval kellett volna megkötni az adásvételi szerződést.

(15.20)

Az Andrassy út 3. szám alatti ingatlan eladásával az okozott vagyoni hátrány az ügyészség szerint több mint 570 millió forint, tehát több mint félmilliárd, az Andrassy út 47. szám alatti ingatlan eladásával okozott vagyoni hátrány pedig meghaladja a 130 millió forintot. Vannak olyan ingatlanügyletek is, ahol a polgári bíróság már végérvényesen kimondta az egykori MSZP-SZDSZ-koalíció városvezetése által kötött szerződés semmisségét jogszabályba ütközés miatt.

Ilyen előzmények után meglepődve tapasztalom, hogy bár az államszervezet egyes apparátusai dolgoznak, a közvéleményt is megnyugtató büntetőbírói ítélet még egyetlenegy esetben sem született meg. Mindezek alapján tisztelettel kérdezem államtitkár urat, hogy mire várhat az igazságszolgáltatás, mikor állhat helyre a közbizalom az igazságszolgáltatásban.

Várom államtitkár úr megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Völner Pál államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A hatalmi ágak szétválasztásának elve mentén az Igazságügyi Minisztérium folyamatban levő eljárásokról nem fejt ki a véleményét, azokról nem nyilatkozik, eddig sem tette. Az Alkot-

mánybíróság 60/1992. határozata értelmében a jogalkotásról szóló törvény garanciális szabályainak mellőzésével hozott minisztériumi és egyéb központi állami szervektől származó, jogi iránymutatást tartalmazó leiratok, körlevelek, útmutatók, iránymutatások, állásfoglalások és egyéb informális jogértelmezések kiadása s az ezekkel való irányítás gyakorlata alkotmányellenes, mert sérti a jogállamiság alkotmányos követelményeit. Éppen ezért az Igazságügyi Minisztérium nem adhat állásfoglalást, illetve jogértelmezést sem általában, sem konkrét ügy kapcsán, különös tekintettel arra, hogy nem rendelkezik az adott esetre vonatkozó minden releváns információval.

Ugyanakkor az igazságszolgáltatásba vetett közbizalmat mindenképpen erősíteni kívánja a minisztérium, ennek helyreállítása a kormány egyik kiemelt célja. A közbizalom visszaállításához ugyanakkor nemcsak jogi eszközökre van szükség, hanem az igazságügyi kapcsolatok újragondolására és megerősítésére, amelynél a kulcsszó a demokrácia alappilléreinek számító együttműködés és dialógus. Egyik alapvető cél az eljárások időtartamának rövidítése, egyszerűsítése, hatékonyságának növelése, korszerűsítése. A másik fontos célkitűzés a bíróságok megítélésének javítása, az igazságos ítélkezéshez való jog, a tisztességes és eredményes eljárás megerősítése, valamint a szakértői és végrehajtói intézményrendszerbe vetett bizalom visszaállítása.

Az Alaptörvény értékeiből következik annak felelőssége is, hogy a felmerülő társadalmi problémákra a végrehajtó hatalom transzparens módon, a rendelkezésre álló eszközeivel megfelelő, a társadalom számára is elfogadható megoldást találjon. Ennek során a társadalmi igazságosság, a jobbiztonság követelményére is figyelemmel a joguralom érvényesülésével kell törekednünk.

Az Igazságügyi Minisztérium megalakulásával az igazságügyi miniszter célul tűzte ki a fentiek következetes képviselést. Az igazságügyért felelős miniszter folyamatosan felelősséget visel a tágabb értelemben vett igazságszolgáltatási rendszer részét képező igazságügyi szervekkel, bíróságokkal, ügyészségekkel és egyéb szervekkel való kapcsolattartásért. Ennek keretében kapcsolatot tart - a bírói függetlenség elvét tiszteletben tartva - a Kúriával, az Országos Bírósági Hivatallal, az ügyészséggel és egyéb érintett intézményekkel.

A státútumrendelet szerint az igazságügyi miniszter látja el a közjegyzőkkel, ügyvédekkel, jogtanácsosokkal, bírósági végrehajtókkal és az igazságügyi szakértőkkel kapcsolatos feladatokat. Ez az igazságszolgáltatási tevékenységgel érintett hivatásrendekkel való kapcsolattartást, együttműködést és a jogszabályi keretek által megszabott felügyeleti tevékenységet is jelenti. A miniszter ennek során szakmai alapú együttműködést tart fenn a hivatásrendekkel, képviselteti magát a szakmai tanácskozáson, bevonja az érintett szervezetet, hivatásrendeket a jogszabály-előkészítő tevékenységbe a jogszabályi keretek között, továbbá közreműködik a szakmai kompetenciák fejlesztésében szakmai képzés, vizs-

gáztatás és képzési anyagok fejlesztése, jogi szakvizsga szervezése útján.

Az elmúlt években ugyanakkor számos olyan törvényjavaslat is került már a tisztelt Ház elé, amely akár közvetlenül, akár közvetetten az igazságszolgáltatásba vetett közbizalom helyreállítását tűzte ki célul, vagy azt érintette; gondolva itt az új polgári eljárásjogi kódexre, az általános közigazgatási rendtartásról és közigazgatási perrendtartásról szóló törvényjavaslatra, de említeni lehet a végrehajtásról vagy a szakértőkről szóló törvényeket is.

Tehát a minisztérium a maga keretei között próbálja gyorsítani és hatékonyan elősegíteni ezeket az eljárásoknak a lezárását. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérdezem Pesti Imre képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. PESTI IMRE (Fidesz): 2002-2010 között az állam valamennyi szintjén jelentős korrupció volt tapasztalható. Kormányzati szinten gondoljunk csak Gyurcsány Ferenc őszi beszédére, gondoljunk a Sukoró-ügyre, a főváros tekintetében gondoljunk csak a Demszky-Hagyó-ügyre, a kerületi ügyekben pedig gondoljunk a VII. kerületi Hunvald-ügyre, illetve most a VI. kerületben Terézvárosra, amelyről az imént szóltam. Ezen korrupciós ügyek egy része felderítésre került, és ítélet is született, de néhány ügyben, nevesen Terézvárosban, a VI. kerületben még mindig várunk az ítéletre.

Látva a minisztérium igyekezetét, hogy az igazságszolgáltatásba vetett közbizalom helyreálljon, elfogadom a választ. Köszönöm. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mint hallhattuk, képviselő úr elfogadta az államtitkári választ.

Tisztelt Országgyűlés! Demeter Márta képviselő asszony, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Végre befejezik a fideszes haverok zsebét kítőmő migránsok betelepítését, avagy komolyan vehető-e a miniszterelnök nyilatkozata?”** címmel. Demeter Márta képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon, képviselő asszony!

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Önök az elmúlt másfél évben egész politikájukat a kormányzás helyett a menekültekkel és bevándorlókkal szembeni félelem- és gyűlöletkeltésre alapozták. A legálságosabb azonban, hogy mindeközben a Fideszhez kötődő körök gazdasági bevándorlók Magyarországra csalogatásából szakítanak százmilliárdokat, ráadásul úgy, hogy végül még a magyar emberek fizetik meg ennek az árát kamatostul, a konstrukció alapja ugyanis a letelepedési államkötvény. Aki ezt megveszi, kölcsönt ad Orbán Viktor kormányának, és azonnal letelepedési

engedélyt kap Magyarországon, majd öt évvel később pénzét kamatostul visszakapja, ráadásul a magyar emberek pénzéből kifizetett kamat jóval magasabb a piaci hozamoknál.

Államtitkár úr, már több mint ötmilliárdos vesztesége származott a magyar államnak abból, hogy a letelepedési kötvények után önök a piaci hozamok négyszeresét fizetik ki az offshore-kötvényeseknek. Az kötvényforgalmazáshoz kötődő, mára százmilliárdos haszon pedig a letelepedési államkötvények értékesítésére beiktatott offshore cégeknek keresztül fideszes haverokhoz vándorol. A Belügyminisztérium tájékoztatása szerint ezzel a konstrukcióval már egy kisvárosnyi, azaz több mint 17 700 ember jött Magyarországra.

Államtitkár úr, a lezüllesztett közmédia és a Habony-művek erőlködése ellenére ma már a magyar emberek többsége pontosan érzékeli az ordító ellentmondást a kormányzati propaganda és a letelepedési joggal csencselő fideszes offshore-haverok tevékenysége között. Orbán Viktor feltehetően ezért kényszerült arra, hogy Harangozó Tamás képviselőtársam azonnali kérdésére adott válaszában október 3-án bejelentse a letelepedési államkötvény programnak a felülvizsgálatát.

A miniszterelnök nyilatkozatával összefüggésben tehát az alábbi kérdésekre várom államtitkár úr választát. Kapott-e utasítást a Nemzetgazdasági Minisztérium a miniszterelnöktől, illetve a kormánytól a letelepedési államkötvény programjának felülvizsgálatára? Ha igen, akkor mikor kapták meg ezt a feladatot? Jelenleg folyamatban van-e ez a felülvizsgálat vagy bármi ezzel kapcsolatos felülvizsgálat? Mikorra készül el az erről a felülvizsgálatról szóló jelentés, és mikor veszi a kormány napirendjére a letelepedési államkötvény programja megszüntetésének a kérdését? Várom válaszait. *(Közbeszólás az MSZP soraiból. - Taps az MSZP és a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A válasza Cseresnyés Péter államtitkár úr jelentkezett. Parancsoljon, államtitkár úr!

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Furcsa egy olyan párt képviselőjétől hallani ezeket a kérdéseket, amelyeket ön feltett, amelyeket önöktől hallottunk, amelynek kormányzása idején került a magyar gazdaság olyan sérült állapotba *(Gógós Zoltán: Ne beszélj mellé!)*, hogy az egyik legsérültebb, az egyik legnehezebb helyzetben levő gazdaság volt 2010-re *(Közbeszólások az MSZP soraiból. - Az elnök csenget.)*, az önök kormányzása után. *(Bangóné Borbély Ildikó: Ennek mi köze van hozzá? - Az elnök csenget.)*

Sok köze van, képviselő asszony, ehhez, amit mondani fogok, mert önök teremtették azt a helyzetet, hogy ezt a formát be kellett hozni, ugyanis tájékoztatni szeretném önt arról, hogy a letelepedési magyar államkötvény konstrukciójának létrehozása

előtt megvizsgáltuk azt, hogy a nemzetközi tapasztalatok mit mutatnak, hisz Európában, az Európai Unióban nem ismeretlen ez a konstrukció.

(15.30)

Ennek a munkának a során az egyik legfontosabb szempontunk az volt, hogy úgy nyissuk meg a magyar gazdaságba történő befektetés, illetve a letelepedési lehetőségeit, hogy ezzel segítsük a gazdaságunk fejlődését. Vagyis a kötvények révén azok a külföldi befektetők jöhetnek hazánkba, akikről joggal feltételezhető, hogy hozzájárulnak gazdaságunk teljesítményéhez, és képesek részt venni a munkahelyteremtésben.

Ugyanakkor fontos megjegyezni, hogy biztonságunk is nagyon fontos szempont ebben az ügyben, ezért azok, akik letelepedési kötvény vásárlását kérelmezik, négyszeres szűrőn esnek át. Ez a mai nap folyamán többször elhangzott, a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal, a Terrorelhárítási Központ, az Alkotmányvédelmi Hivatal és a rendőrség is ellenőrzi őket. A szigorú ellenőrzések lefolytatására pedig a korábbi 8 nap helyett most már 30 nap áll rendelkezésükre ezeknek a szervezeteknek, hogy minél alaposabb munkát végezhesenek.

Visszatérve a kötvényekre, tájékoztatnom kell képviselő asszonyt arról is, hogy szemben minden más államkötvénnyel, a letelepedési kötvény fontos nemzetgazdasági előnye az, hogy nem adhatják el a befektetők az ötéves futamidő alatt. Ezért ezek a piaci turbulenciák esetében is stabil, ki nem vonható forrást jelentenek az adósságfinanszírozásban. *(Dr. Legény Zsolt: És helikopterbérlet is jár hozzá?)*

Amint azt képviselő asszony is jól ismeri, a közvetítő cégeket az Országgyűlés Gazdasági bizottsága nyílt ülésen választja ki és hagyja jóvá, a bizottságban egyébként az önkormányzatok képviselői is, tehát nemcsak kormánypárti, hanem ellenzéki képviselők is képviseltetik magukat, így az átláthatóság megoldott a parlamenti pártok esetében. *(Általános zaj, közbeszólások az MSZP soraiból.)*

Kérdésére válaszolva: természetesen a nyár végén és az őszi elején Varga Mihály miniszter úr a miniszterelnök úrtól valóban kapott felkérést az adósságstratégia, ennek keretein belül pedig a letelepedési államkötvény programjának felülvizsgálatára. Az adósságstratégia felülvizsgálatával kapcsolatos munka jelenleg is folyamatban van. Ennek keretében megvizsgáljuk többek között azt is, hogy a konstrukció előnyei még mindig fennállnak-e a jelenlegi feltételek mellett, és a kibocsátás révén elérhetjük-e azokat a célokat, amelyeket 2013-ban kitűztünk. Ennek lehet függvénye, hogy az elkészülő jelentés alapján a kormány napirendjére veszi-e, és ha igen, akkor milyen ütemezés mellett a letelepedési kötvények programjának áttekintését.

A számokról pedig, amit itt ön mondott, hogy hányan tudtak tartózkodási engedélyt kapni ezeknek a kötvényeknek a megvásárlása révén, az a töredéke, amit ön mondott; nem tudom, honnét szedi ezeket a

számokat. *(Demeter Márta: A belügyminiszteri válasz alapján.)* Tehát ez nagyon-nagyon fontos, hogy megint olyan számok hangzottak itt el, amelyek a közelében nincsenek a valóságnak, a tényeknek.

Összességében mondva: fontosnak tartom azt, hogy a letelepedési kötvény biztonságos adósságfinanszírozási formának bizonyult, és éppen ezért maradt fenn 2013 óta. Természetesen továbbra is vállalom azt, amit mondtam, hogy a felülvizsgálata folyamatban van, ez jelen pillanatban, a mai napokban is folyik. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérdezem Demeter Márta képviselő asszonyt, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon!

DEMETER MÁRTA (MSZP): Nem fogadom el a választ, elnök úr, és az a mellébeszélés, amit itt láttunk *(Dr. Rétvári Bence: Hallunk!)*, az egyértelműen azt bizonyíthatja, hogy feltételezhetjük, hogy akár a miniszterelnök annyira gyáva volt, hogy ezért tette ezt a kijelentést, hogy felülvizsgálja ezt a programot, és simán látszik ebből, hogy lehet, hogy hazudott is ebben, és nem is terveznek semmi ilyet.

Tehát önök szerint rendben van, hogy a kormány Magyarország szuverenitását offshore cégek kezébe adta, önök szerint rendben van, hogy a magyar államnak már 5 milliárdos vesztesége van a négyszeres kamat miatt. Önök szerint rendben van, hogy fideszes offshore cégek százmilliárdot kaszáljanak úgy, hogy egyetlen fillért nem adóznak Magyarországon, azért, hogy egyeseknek legyen miből pénze helikopterezni. És ezek szerint önöknek az is rendben van, hogy elítélt bűnözők finanszírozzák a magyar államot.

Mi már két hónapja beadtuk a javaslatunkat, hogy azonnal állítsák le a letelepedésikötvényforgalmazást, és számoltassuk el a cégeket. Ezt azért szavazták le, hogy megvédjék a fideszes offshore mutyit. Ez elfogadhatatlan! *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* A Belügyminisztérium asszisztál ehhez a mutyihoz, a Gazdasági bizottság fideszes többsége asszisztál és a parlamenti többség. Az a kérdés, és ezek szerint a válaszból látszik, hogy a Nemzetgazdasági Minisztérium is asszisztál ahhoz, hogy eladják Magyarország biztonságát. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő asszony nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem ezért a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 107 igen szavazattal, 32 nem szavazattal mellett, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Bana Tibor képviselő úr, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a miniszterelnökhöz: **„Üzenjük a Fidesznek: 98 % a letelepedési bizniszre is nemet mondott! - Miért támogatják a migránsvédő szervezete-**

ket?” címmel. Az interpellációra miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Balog Zoltán miniszter úr, az emberi erőforrások miniszterének nevében Rétvári Bence államtitkár úr fog válaszolni. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

BANA TIBOR (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Az önök kormányzása az elmúlt másfél évben nem szólt másról, mint a bevándorlásról. A Jobbik is úgy látja, hogy hazánk szempontjából létfontosságú kérdéssről van szó, de ki kell mondanunk: miközben értelmetlen plakátkampányok sorozatára folyt el a pénz, addig nem nyílt lehetőség érdemi vitára például az oktatás vagy az egészségügy helyzetéről, nem is beszélve a Fidesz által rendszerszinten működtetett korrupcióról.

Tízmilliárdokat költöttek arra a célra, hogy az embereknek bizonyítsák: önök megvédik őket a bevándorlóktól, Brüsszeltől, a kvótáktól és Soros Györgytől.

A nemzet megvédéséért folytatott harcuk közben azonban valahogyan mégis sikerült nem kevés pénzt juttatniuk olyan szervezeteknek, amelyek célja a migránsok segítése, integrálása. 2015. szeptember 8-án tette közzé 58 bevándorlót segítő civil szervezet azt a felhívást, amelyben arra kérték a kormányt, hogy nyújtson segítséget a menekültválság humánus kezelésében. A kormány meg is hallotta a szavukat. Nem úgy, mint a migránstábor bezárását követelő körmenedikét vagy kiskunhalasiakét, hiszen miközben milliárdokat költöttek a bevándorlásellenes kampányra, addig e szervezeteknek is juttattak még több mint egymilliárd forint támogatást.

Az igazi csavar a történetben az, hogy e szervezetek jelentős része erősen köthető Soros Györgyhöz. Ahhoz a Soros Györgyhöz, akivel kapcsolatban a kormány tavaly ősszel több héten keresztül hangoztatta a teljes Habony- és Vajna-médiában, hogy civil szervezeteken keresztül segíti a bevándorlást, ezzel is rombolva a nemzetállamokat. (*Mirkóczki Ádám: Szégyen!*) Tavaly októberben Hollik István jelentette ki, hogy nem túlzás azt állítani, hogy Soros György pénzzel támogatja a korlátlan bevándorlást, míg Orbán Viktor ugyanezen megállapítása a következő szavakat használta: „A migránsözönyt is segítik, akik mindent támogatnak, ami gyengíti a nemzetállamokat. E nyugati gondolkodásmódot és aktivistahálózatot talán Soros György neve fémjelzi a legerősebben.”

Nos, tisztelt államtitkár úr, a tények makacs dolgok; önök is szépen beálltak a bevándorlást anyagilag támogatók sorába. Látható, hogy a kormány, mint olyan sok más témában, még a bevándorlás területén is képes a kétszínűségre.

Nem elég, hogy a letelepedésikötvény-biznisszel gyakorlatilag a saját bevándorláspolitikájukat köpik szembe, hiszen bár a szegény migránsokat úgy-ahogy távol tartják, a gazdag migránsok jöhetnek, de a „megvédjük a magyarokat” jelszó leple alatt még az önök által kártékonynak nevezett liberális, migránsvédő civil szervezeteket is támogatják. (*Mirkóczki Ádám: Szégyen!*)

Tisztelt Államtitkár Úr! Miért támogatják ekkora összegekkel azokat a civil szervezeteket, amelyek még az önök bevallása szerint is kártékonyak? Mi áll a háttérben? Hogyan illeszkedik ez az eddigi bevándorláspolitikájukba? Utánajártak-e annak, hogy pontosan mire költötték ezek a szervezetek a kapott pénzt?

Várom érdemi válaszát. (*Taps a Jobbik sorai-ban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Rétvári Bence államtitkár úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A jobbikos padosorokból, amikor még csak a retorika szintjén kell beszélni a bevándorlás kérdéséről, akkor hallunk bátor kifejezéseket, mint hogy ez létfontosságú kérdés, de amint szavazásra kerülne a sor, és mondjuk, az Alaptörvény kapcsán egy-önt idézem - létfontosságú kérdésben az Alaptörvényben is meg kellene erősíteni (*Z. Kárpát Dániel: Benyújtottuk és ti leszavaztátok! Hú, de ciki!*) 3 millió 300 ezer magyar választópolgárnak az akaratát és a szándékát, akkor hirtelen feltételeket kezd el támasztani a Jobbik, és már nem annyira létfontosságú kérdés, mintsem az, hogy más aktuálpolitikai feltételeiket teljesítik-e vagy sem.

És az, tisztelt képviselő úr, hogy az elmúlt egy-két esztendőben ne lehetett volna egészségügyről, oktatásról vagy más kérdésekről beszélni: volt itt a parlamentben korrupció elleni vitanap, volt itt oktatási vitanap, még a szakszervezetek is eljöttek ide, volt itt egészségügyi vitanap, itt voltak a törvényjavaslataink; ha eljárnak a bizottsági ülésekre, ha eljárnak a plenáris ülésre (*Mirkóczki Ádám: Ti nem jártok!*), akkor mindezekről a javaslatokról lehetett beszélni az elmúlt időszakban is. Úgyhogy, tisztelt képviselő úr, szándék kérdése, hogy valaki ezzel akar-e foglalkozni vagy sem. (*Z. Kárpát Dániel: Most halljuk a választ!*)

Amit ön idézett támogatási formát, azt szerintem ön is jól tudja, csak elfelejtette mondani, hogy ennek a működését az Európai Parlament és az Európai Tanács által meghatározott jogszabály, az 516/2014-es EU-rendelet szabályozza. Innentől kezdve most már azt mondhatjuk (*Mirkóczki Ádám: Ilyenkor hol a szabadságharc?*), hogy ennek a magyarországi részei csak egy magyarországi utasítási formában öltenek testet, de ezek brüsszeli pénzek, amelyeket brüsszeli európai parlamenti és európai tanácsi rendelet alapján - nem irányelv, rendelet alapján - kötnek le és határoznak meg.

(15.40)

De vannak olyan források valóban a bevándorlással kapcsolatban, amelyeket magyar költségvetési forrásból tettünk meg tavaly és idén is - bízom ben-

ne, hogy nem őket gondolta ön Soros György-szervezeteknek -, hiszen az elmúlt évben a Magyar Vöröskereszt, a Magyar Máltai Szeretetszolgálat és a Magyar Ökumenikus Segélyszervezet összességében 200 millió forint támogatást kapott központi költségvetési forrásból. Ez valóban a magyar kormány szuverén döntése volt (*Mirkóczki Ádám: És a CÖF?*), és ezzel segítettük az ő munkájukat (*Mirkóczki Ádám: Kihagyta a CÖF-öt!*), hogy a határ mentén ezeknek az embereknek a humanitárius ellátását biztosítsák. Ezt növeltük az idejében, hiszen most már összesen öt szervezet: a Magyar Máltai Szeretetszolgálat, a Katolikus Karitás, a Magyar Református Szeretetszolgálat, a Magyar Ökumenikus Segélyszervezet és a Magyar Vöröskereszt kap 50-50 millió forintot, azaz összességében 250 millió forintos támogatást, hogy humanitárius munkát végezzenek a határ mentén, és ott gondoskodjanak azokról az emberekről, akiket az embercsempészek Magyarországra hoznak.

Ellenben ehhez a migrációs alaphoz Magyarország is fordult kérvénnyel, azt kértük, hogy ismerjék el azokat a költségeket, amelyeket a kísérő nélküli kiskorúak érdekében tettünk. Erre kaptunk is egy válaszlevelet az Európai Uniótól: három sorban - három sorban! - utasították el Magyarország kérelmét, azt mondták, hogy nem felel meg a veszélyhelyzet definíciójának az, ami Magyarországon történt akkor, amikor több százezer ember sétált végig az országunkon.

Mi akkor minden kísérő nélküli kiskorút úgy látunk el, mint bármelyik magyar gyermeket; azt kértük az Uniótól, hogy ennek egy részét legalább ismerje el költségként, de sem a felét, sem a 10 százalékát, sem 1 százalékát, sem 1 forintot nem biztosított az Unió, hanem egy háromsoros levélben utasította el Magyarország ebbéli kérelmét. Így működnek ezen rendeletek szellemében a brüsszeli testületek, hogy amikor valódi szolidaritásra lenne szükség, és a magyar állam ilyesfajta költségeit kellene vállalni, azt viszont nem teszik meg.

Azt viszont tudjuk, hogy a Jobbiknak van köze olyan szervezetekhez (*Z. Kárpát Dániel: Na! Halljuk!*), ma már előkerültek a Szürke Farkasok, akik... (*Z. Kárpát Dániel: Hogy kerültek elő?! Mesélj róla!*), akik... (*Közbeszólások és derűtség a Jobbik soraiban. - Az elnök csenget.*), akik igenis elég nagy haszonra tesznek szert embercsempészből. Azt is tudjuk, hogy Vona Gábor, amikor ezt mutatja (*Felmutat egy képet, amelyen Vona Gábor látható. - Közbeszólások a Jobbik soraiból.*), akkor nem a Szürke Farkasoknak a köszönésével köszön - persze akkor nem tudom, hogy mivel -; azt is tudjuk, hogy ezen a fotón (*Felmutat egy képet, amelyen Vona Gábor látható többek társaságában. - Közbeszólások a Jobbik soraiból. - Mirkóczki Ádám: Nem tudod komolyan végigmondani!*) nem a Szürke Farkasok között van, de valakik között mégis van. (*Közbeszólások a Jobbik soraiból.*) Jó lenne, hogyha a Jobbik is tisztázná az ehhez a szervezethez való viszonyát, és tisztázná, hogy akinek Ali Agca is - aki a szentatya ellen próbált meg merényletet elkövetni

(*Közbeszólások a Jobbik soraiból.*) -, hogy egy olyan szervezete, amelynek ilyen tagjai vannak, mégis miért hasonlít rendkívül ez a köszönési mód annak a szervezetnek a köszönési módjára. (*Mirkóczki Ádám: Saját magad karikatúrája vagy! - Derűtség a Jobbik soraiban.*) Jó lenne, hogyha ezt valamikor elmagyarázná a Jobbik, és ezt tisztázni tudná itt a parlamentben is. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mielőtt megadnám a képviselő úrnak a szót, államtitkár úr, figyelmeztetésben részesítem, hogy előre be nem jelentett szemléltetést alkalmazott, és erről a Ház elnökét tájékoztatni fogom. (*Közbeszólások a Jobbik soraiban: Így van! Órség! - Mirkóczki Ádám: Az ágya fölül vette le!*) Parancsoljon, képviselő úr!

BANA TIBOR (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. (*Folyamatos zaj.*) Tisztelt Államtitkár Úr! Mellébeszélésből jeles. Ha önök valódi szabadságharcot folytatnának, akkor a Belügyminisztérium nem járult volna hozzá olyan célokhoz, amelyek migránsvédő szervezeteket segítenek. Nézzük a tényeket, néhány konkrét példát!

Nemzetközi Migrációs Szervezet, kísérleti projekt a Magyarországon megvalósuló családgyesítések támogatására, 39 millió forint; ugyanők Befogadó Budapest (*Mirkóczki Ádám: Hoppá, hoppá! - Dr. Rétvári Bence: EU!*), migránsok esélyegyenlőségének javítása, majdnem 10 millió forint (*Közbeszólások a Jobbik soraiból.*); Jövőkerék Közhasznú Alapítvány, migránsok vállalkozóvá válásának segítése, közel 20 millió forint; Migráns Segítség Magyarország Egyesület (*Közbeszólás a Jobbik soraiból: Na, ez mi?!.*), migránsorientációs és -integrációs képzések és tanácsadás, 19 millió forint; Kalunba Szociális Szolgáltató Nonprofit Kft., nemzeti áttelepítési program, több mint 80 millió forintos támogatás (*Z. Kárpát Dániel: Gyönyörű! - Mirkóczki Ádám: Egyik sem EU-s pénz! - Dr. Rétvári Bence: EU-s pénz! - Mirkóczki Ádám: Egyik sem az! - Dr. Rétvári Bence: Mindegyik integrációs alap!*), és a sort hosszasan folytathatnánk. (*Folyamatos közbeszólások.*)

A Jobbik álláspontja egyértelmű és világos: mi azt mondjuk, hogy se szegény migránsok, se gazdag migránsok, se szegény terroristák, se gazdag terroristák ne érkezhessenek az országba. Annak idején alaptörvény-módosításunkat is így fogalmaztuk meg, önök nem támogatták ezt, mert úgy látszik, hogy a biznisz, a pénz fontosabb önöknek, mint Magyarország biztonsága. (*Közbeszólás a Jobbik soraiból: Így van! - Közbeszólások a kormánypárti padosorokból: Szürke Farkas, Szürke Farkas!*) Ez szégyen! Nem tudom elfogadni a válaszát. (*Taps a Jobbik soraiban. - Közbeszólások. - Az elnök csenget.*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem ezért, önök elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 105 igen szavazattal, 23 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Hadházy Ákos képviselő úr, az LMP képviselője (*Moraj a kormánypárti padosorokban.*), interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Terrorizmus és a nozokomiális fertőzések**” címmel. Hadházy Ákos képviselő úr a szó, parancsoljon, képviselő úr! (*Folyamatos zaj. - Az elnök csenget.*)

DR. HADHÁZY ÁKOS (LMP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! A hétvégén a miniszterelnök úr azt mondta, hogy meg fogja menteni Európát. Ez akár megnyugtató is lehetne Európa számára, hogyha nem tudnánk azt, hogy a miniszterelnök úr hatéves vezetése után is ott tartunk, hogy a kórházakban, sztk-kban a mosdókban nincsen szappan (*Közbeszólások a kormánypárti padosorokból.*), nemhogy dezinficiáló szappan, hanem sima szappan sincsen (*Közbeszólások a kormánypárti padosorokból.*), azt pedig tudni kell, hogy a nozokomiális fertőzéseknel, kórházi fertőzéseknel - úgy is hívják köznyelven, hogy húsevő baktérium a multirezisztens Staphylococust - a Staphylococust, a nozokomiális fertőzéseket egészen egyszerű kézmosással meg lehet előzni.

Nagy utat jártunk be, hogyha megnézzük, hogy hogyan viselkedtek az önök egészségügyért felelős államtitkárai, ha a magyar betegek biztonságáról van szó. Szócska Miklós titkosította a kórházi fertőzésekről szóló jelentést, hogy ne tudhassa meg senki, hogy milyen állapotok vannak a kórházakban (*Dr. Rétvári Bence: Csak az internetre tette ki, annyira titkosította!*), Zombor Gábor alatt is az asztalt kellett verni, hogy végre nyilvánosságra kerüljön a jelentés, és emlékszünk arra, hogy még az év elején is perelni kellett az ÁNTSZ-t, hogy bebizonyosodjon: az ilyen adatok közérdekűek - igaz, ez már annak a folyamatnak a terméke volt, amelyben az ÁNTSZ-t darabokra szedték és szétverték.

A tavalyi évben 136 nozokomiális járványt, 136 kórházi járványt jelentettek, ez 23 százalékkal több, mint kettőezer... (*Folyamatos zaj a kormánypárti padosorokból. - Dr. Rétvári Bence: Valamit vetess jegyzőkönyvbe! Jegyzőkönyvbe kellene vetetni valamit! - Kósa Lajos: Ennyi volt! Ennyi volt! - Dr. Rétvári Bence: A szünetet vesszük jegyzőkönyvbe! - Az elnök csenget.*), ez 23 százalékkal... (*Folyamatos zaj a kormánypárti padosorokból.*)

ELNÖK: Befejezte, képviselő úr? (*Folyamatos zaj a kormánypárti padosorokból. - Az elnök csenget.*)

DR. HADHÁZY ÁKOS (LMP): ...ez 23 százalékkal több járvány, mint volt 2014-ben, és ez nem hízogó. 644 ember halt meg a... (*Folyamatos zaj.*) Tisztelt elnök úr (*Folyamatos zaj a kormánypárti padosorokból. - Az elnök csenget.*), én nem tudtam, hogy egy óvodába jöttem. (*Derűltég a kormánypárti padosorokban.*) 644... (*Zaj.*), 644..., 644 ember halt

meg (*Az elnök csenget.*) nozokomiális fertőzésekben, kórházi fertőzésekben, és 620 ember halt meg közlekedési balesetekben, és egyetlenegy ember sem halt meg szerencsére eddig terrorcselekményben, tehát 644-gyel többen, mint terrorizmusban. Próbáltak úgy maszatolni az eredményekkel, hogy bizonyos esetszámok csökkentek, de a valóságot jobban tükrözi az, hogy a fertőzési arány közben növekedett, azaz semmivel sem jobb ma a helyzet, mint tavaly vagy azelőtt volt.

Bár sosem felejtik el dicsérni a jelentési rendszert, köztudott, hogy a jelentési hajlandóság elég gyászos, és balgaság lenne azt hinni, hogy azért nem jelentenek, mert nincs mit, a kórházak, a laborháttér területileg jelentősen eltér, sok esetben nincs is mikrobiológiai vizsgálat, nem derül fény a halálokra. Ne menjünk el amellet, hogy ezeknek a fertőzéseknek a legnagyobb részét egyszerű kézmosással meg lehetne szüntetni, azonban nincsen a mosdókban, én bementem a múlt héten két alkalommal, és nem volt a mosdóban (*Folyamatos zaj a kormánypárti padosorokban. - Az elnök csenget.*) szappan és kézfertőtlenítő. Másrészt azt is fontos tudni, hogy a betegek elkülönítése lehetne a második dolog, és azt is tudjuk, hogy ez borzasztóan sürgős.

Mit tesznek önök ezekért? Mit tesznek azért, hogy ezek a halálokok ne legyenek ilyen nagyon nagy számban jelen?

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Rétvári Bence államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr! (*Zaj. - Az elnök csenget.*)

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Mivel maga a téma azért komoly, ezért engedje meg, hogy komolyan válaszoljak a feltett kérdéseire.

Először is, képviselő úr, azért ne nézze le ennyire a magyar egészségügyben dolgozókat, se az orvosokat, se az ápolókat (*Soltész Miklós: Úgy van! - Taps a kormánypártok soraiban.*), hogy innen a parlamentből próbálja őket kioktatni, hogy mossa kezét, mielőtt egy beteghez érnek vagy mielőtt valamilyen kezelést folytatnak! Higgye el... (*Németh Szilárd István leveri a Font Sándor asztalán található laptopot. - Zaj. - Közbeszólások az ellenzéki képviselők soraiból.*) Higgye el... (*Zaj. - Az elnök csenget.*), ezzel mindenki tisztában van!

Ami az alapműveleteket illeti a matematikával kapcsolatban, tisztelt képviselő úr, egy év alatt a három legfőbb fertőzésnek a száma, amit eléggé reprezentatív módon - sokkal reprezentatívabban, mint sok nyugat-európai országban - jelentettek, ezeknek a száma 14 028-ról 13 340-re változott, ez a matematika szabályai szerint nem 25 százalékos növekedés, hanem csökkenés, méghozzá 5 százalékos csökkenés, hiszen 688-cal kevesebb ilyen eset volt, amiért, azt hiszem, hogy köszönet illeti egyrészt az egészségügyben dolgozókat, másrészt mutatja azt, hogy az a fejlesztés, amit a kormányzat véghez vitt, elsősor-

ban vidéki kórházakban több mint 300 milliárd forint értékben, amelyből sikerült felújítani teljes kórházépület-szárnyakat vagy akár egész kórházi épületeket, és az a 104 milliárd forint, amelyet új műszereknek a beszerzésére fordítottunk, az segítette az ilyesfajta fertőzéseknek a megelőzését is.

(15.50)

Ami a jelentési gyakoriságot illeti: ön is nagyon jól tudja, hogy nagyon sok nyugat-európai országhoz képest jóval magasabb Magyarországon a jelentési arány.

Ami a jelentések titkosságát vagy nyilvánosságát illeti: tisztelt képviselő úr, ön is tudja, hogy ezek mind magyarországi honlapon, az Országos Epidemiológiai Központ honlapján fellelhetők, mind pedig európai közös egészségügyi szervezeteknek a honlapjain fellelhetők. Tehát ha ön titkolásnak nevezi azt, hogy valamit az internetre felteszünk, akkor azt hiszem, hogy nagyon nagyot téved. Ne próbálja azt a látszatot kelteni, hogy bárki ezt titkolná, az interneten mindenki ezeket a számokat fellelheti!

Ha megnézzük Magyarországon például a Clostridium difficile előfordulási arányát, amely az egyik legjellemzőbb ilyen kórházi fertőzés, akkor azt látjuk, hogy a magyar számok valahol Finnország és Németország között helyezkednek el. Így tehát, ahogy mondtam, nyilvánvalóan mindig van javítási lehetőség, de mind a jelentések gyakoriságában, mind pedig a kórházi fertőzések előfordulásában Magyarország jó helyen szerepel. És azt hiszem, az, hogy az internetre is kitésszük ezeket a számokat évről évre, szembenéznünk ezzel, évről évre igyekszünk döntéseket hozni, amelyekkel ezeket javítani lehet, ez is mutatja a kormányzat elszántságát ezen a területen.

Ugyanakkor nyilvánvalóan ezek a fertőzések a kórházakban rendre megjelennek, hiszen oda legyengült szervezettel érkeznek az emberek, sőt, néha maga a kezelés gyengíti le a betegek immunrendszerét, ezért fokozottan kitettek az ilyesfajta fertőzéseknek. Ezért is döntöttünk amellett, hogy egy 5 milliárd forintos, európai uniós támogatással is bíró EFOP-projektet indítottunk el. Ennek a konstrukciónak az a címe, hogy betegbiztonság növelését célzó komplex fejlesztések az egészségügyi ellátórendszerben. Ez egyrészt szemléletformálást is jelent, másrészt veszélyforrásoknak a fokozottabb felismerését, de mindenképpen a betegek érdekét, a betegbiztonságot szolgálja.

En azt hiszem, mindenkinek az az érdeke ezen a téren, hogy a valós számokról beszéljen, a valós tendenciákról beszéljen. Van feladatunk természetesen a betegek biztonságának javítása érdekében, de el kell ismerni azoknak az embereknek a munkáját, akik annál többet is tesznek, tisztelt képviselő úr, a betegekért, mintsem hogy kezet mosnak egy beavatkozás előtt, és az ő munkájuknak is köszönhető, hogy 5 százalékkal visszaesett egy év alatt a kórházi fertőzések száma.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérdezem Hadházy Ákos képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon!

DR. HADHÁZY ÁKOS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Természetesen nem fogadom el. *(Dr. Rétvári Bence: Miért?)* Nagyon csodálkozom, illetve nem csodálkozom, mostanában nem szokták érteni a kérdést, azon csodálkozom, hogy amit írásban leadtunk, természetesen nem az incidenciáról, nem az esetszámról volt szó, hanem a járványok számáról, az nőtt 25 százalékkal, a konkrét esetszám csökkent. *(Dr. Rétvári Bence: Na, végre elismered!)* Azonban, hogyha megnézzük, hogy hány embert kezeltek, ahhoz képest viszont növekedett az aránya ezeknek az eseteknek. Ez sajnos nem változtat azon, hogy nincsen szappan az sztk-ban *(Dr. Rétvári Bence: Nincs már sztk!)*, nem tudom, hogy ön mikor járt ilyen helyeken, és nincsen szappan a kórházban. Ha akar-nának is kezet mosni, akkor sem tudnának kezet mosni.

Nagyon örülök, hogy felismerték a lehetőséget, így szokott lenni, olyankor gyorsan találnak 5 milliárd forintot, ebből az 5 milliárd forintból fog majd nagyon sok tanulmány készülni. Még egyszer mondom, nem tanulmányokra van szükség meg nagyon sok nyilvánosságbiztosításra. Majd meg fogjuk azt is nézni. Köszönjük szépen. *(Kósa Lajos: Hadházy Ákos mosson kezet! - Szórványos taps a Jobbik pad-soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem ezért önöket, elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 107 igen szavazattal, 33 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Harangozó Gábor képviselő úr, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Miért nem tesznek semmit a bérfezülttség enyhítésére?**” címmel. Harangozó Gábor képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Államtitkár Úr! Elérkezett volna a szeptemberi béremelés ideje a tanárok, tanítók, óvodapedagógusok számára, ez a 2014-ben beharangozott fokozatos emelési program utolsó szakasza lett volna. Az emelés törvényi háttérét részlegesen módosították 2015-től, mivel a számítási képletből kivették a minimálbér emelkedésének hatását. Emiatt a 2016. évi pedagógusfizetések nagyjából 10 százalékkal alacsonyabbak a korábban ígértnél, ugyanis a jelenlegi 111 ezer forintos minimálbér helyett a képletben még a 2014. évi 101 500 forintos minimálbér szerepel szorzóként, vetítési alap néven. Újabb béremelés a jelenlegi helyzet szerint 2017. január 1-től

sincs tervbe véve, ugyanis a vetítési alap a költségvetési törvényben 2017-re is változatlan szinten marad.

Államtitkár úr, jól érezhető bérfeszültség van a közoktatásban, ennek egyik fő oka, hogy az életpályamodellt nem vezették be átfogóan minden dolgozóra, majd' százezer embert hagytak ki bármilyen fizetésemelésből. A nevelő-oktató munkát segítők helyzetének rendszerszintű javításáról hallgat a kormány, szó sincsen arról, hogy az ő helyzetüket javítanák. Iskolatitkárok, óvodatitkárok, pedagógiai asszisztensek, kollégiumi titkárok, dajkák az óvodában, laboránsok, rendszergazdák, iskolapszichológusok, portások, takarítók, gondnokok, karbantartók, könyvelők, adminisztrátorok, gazdasági ügyintézők, szabadidő-szervezők, könyvtárosok - államtitkár úr, nélkülük nem működne a rendszer, ők az oktató-nevelő munkát végző segítő alkalmazottak, az ő fizetésük nyolc éve nem nőtt, a közalkalmazotti bértábla alapján a garantált bérminimumot kapják mindannyian.

Korábban többször szó volt erről itt a parlamentben, ön legutoljára úgy válaszolt egy ilyen kérdésre, hogy ön is tudja, hogy jóval többről van szó, jóval több többletforrásról és jóval több juttatásról is, amit a nevelő-oktató munkát közvetlenül segítő munkatársak kaphattak az elmúlt időszakban.

Államtitkár úr, most kaptam egy bérpapírt, ezen a következő van: 39 évnyi szolgálati idő után egy gyógypedagógiai asszisztens 100 487 forintot visz haza úgy, hogy 7,5 ezer forinttal egészítik ki a fizetését - ez már benne van a 100 ezer forintban - gyógypedagógiai pótlékként, és 7,5 ezer forinttal egészítik ki, hogy elérje a garantált bérminimumot. Államtitkár úr, ez egy szégyen, ezért azt kérdezem öntől, hogy mikor lesz általános béremelés a nem pedagógus végzettségű segítő munkatársaknak. Mikor tesznek valódi lépéseket, hogy megszűnjön a bérfeszültség? És kérem államtitkár urat, ne tegye nevetségessé azzal a válaszával, hogy a 35 ezer forintos étkezési utalványra akar utalni, hogy azt kapják béremelés címen. Tudja, étkezési utalványból nem lehet nyugdíjalapot képezni. Várom válaszát. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Rétvári Bence államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Az oktatás területén nem bérfeszültség, hanem béremelés van, 2013 óta folyamatos, minden évben folytatódik *(Gógös Zoltán: Nem hallottad jól?)*, és nem ért véget, tisztelt képviselő úr, hanem a jövő évben is tovább fog folytatódni az a béremelési program, amit a kormányzat elindított.

Pontosan azért tette, hogy elindítsunk bérpályákat, először a pedagógusoknál indítottuk el, most az idei évben nagyon jelentős mértékben az orvosoknak és az ápolóknak nő a fizetése, de a hivatásos állományú

rendőrségi dolgozóknak, honvédségi dolgozóknak, a járási hivatalokban dolgozó köztisztviselőknek szintén érezhetően és nagymértékben emeljük a fizetését, hiszen az az 50 százalékos emelés, amely a pedagógusoknál megvalósul, vagy az a 207 ezer forintos emelés, amit az orvosok kapnak, vagy az a 100 százalékos emelés, amely 2012 és 2019 között az egészségügyi ápolók esetében megvalósul, ezek érezhető béremelések.

Tudja, az ember akkor érzékenyebb, amikor a béréből elvesznek, mint amikor hozzátesznek. Éppen ezért még nagyon sokan emlékeznek arra, amikor önök ezektől a dolgozóktól, akiről most ön is beszélt, akinek a bérpapírját kikérhette volna 2007-ben és 2008-ban is, mert önök bizony akkor egyhavi bért ettől az embertől elvettek. *(Gógös Zoltán: Nem adóztak!)* Azért vették el, mert egyrészt a tönk szélére sodorták az ország gazdaságát *(Gógös Zoltán: Nem igaz! Nem adóztak! - Közbeszólás a Fidesz soraiból: Szégyen!)*, másrészt pedig azért, mert csörgött a telefon Bajnai Gordonnál és Gyurcsány Ferencnél, Brüsszelből telefonáltak meg az IMF-től, hogy jó lenne most már a dajkáknak is meg a pedagógusoknak is meg a rendőröknek is meg az ápolóknak is meg az orvosoknak is csökkenteni a fizetését, és jó lenne már a nyugdíjasoknak is csökkenteni a nyugdíját. *(Közbeszólások az MSZP soraiból.)* És önök szalutáltak, itt a parlamentben felálltak, és név szerinti szavazás során mindannyian igent mondtak ezeknek az embereknek a fizetéscsökkenésére. *(Közbeszólások a Fidesz soraiból: Szégyen!)*

Ezzel szemben mi az elmúlt években *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Ez a szégyen!)* ezeknek az embereknek visszaadtuk azt, amit önök elvettek. *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Micsodát?)* A nyugdíjasok nyugdíjmelése, hogyha a vásárlóértékét nézem, meghaladja azt az értéket, ami az egyhavi nyugdíj értéke. *(Gógös Zoltán: Ne menj közéjük, mert nem biztos, hogy megúszod!)* És a pedagógusok számára is, büszkék vagyunk arra, hogy igenis évről évre tudunk jelentős mértékű béremelést tenni. *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Bence, nem jó neked ez az állás!)* Ha megnézem évenként, az egyik évben plusz 32 milliárd, aztán 120 milliárd, 38 milliárd, 36 milliárd és az idei évben pedig a tavalyi évhez képest 34 milliárd forint pluszt adunk *(Gógös Zoltán: És végül egy helikoptert...)*, és a jövő évben tovább fogjuk folytatni.

(16.00)

Azok esetében, akik pedagógus végzettséggel rendelkeznek - akár az ön által hozott példában is -, 2015. szeptember 1-jével kiterjesztettük a pedagógus-életpályát, tehát ha pedagógus végzettséggel rendelkezik, de nem pedagógus munkakörben volt foglalkoztatva, hanem, mondjuk, a nevelő-oktató munkát közvetlenül segítette, az ő esetükben 2015. szeptember 1-jétől szintén a megemelt pedagógus-bér, az életpálya szerinti bér került folyósításra. *(Közbeszólás az MSZP soraiban: Államtitkári életpályamodell van!)*

El kell mondjam, hogy idén január 1-jén is jó pár pedagógusnak nőtt a fizetése, hiszen 25 877-en léptek pedagógus II. fokozatba, keresnek ezzel 30-35 ezer forinttal többet, hétezer lettek mesterpedagógusok, és jó páran kutatótanárok is. Akik pedig nem pedagógus munkakörben vannak foglalkoztatva, kaptak korábban 50 ezer forint, majd kétszer 35 ezer forintos juttatást, jövő év január 1-jétől pedig egy általános 7 százalékos béremelést kapnak, és ezen túlmenően általában további 3 százalékos béremelést adunk, ami azt jelenti, hogy az intézményvezető dönti el, hogy ennek a mozgó keretnek az összegeit miként osztja be az ott dolgozók között. Nyilván, aki nagyobb teljesítményt nyújt, azok számára nagyobb ad, azoknak 10 százalék fölötti lesz, de mindenki számára a 7 százalékos béremelés garantált.

Tisztelt Képviselő Úr! Azt hiszem, hogy önöknek ezt jobb lenne itt támogatni a parlamentben, semmint ellenezni, jó lenne a törvényjavaslatokat is támogatni a saját szavazatukkal, amelyek erre vonatkoznak, hiszen önök csak azt tudták bebizonyítani, hogy pedagógusbért tudnak csökkenteni. Azt, hogy növelni is tudnak, az elmúlt 26 évben nem sikerült az MSZP-nek bebizonyítani. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kérdezem Harangozó Gábor képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): Ez nem válasz volt, elnök úr, hanem az államtitkár úr folytatta a hazudozást. Mutatom az MTI-híreket; Rétvári: folytatódik a béremelés, az oktató-nevelő munkát segítők bére is nő. Államtitkár úr, ön megint becsapja ezeket az embereket. Ha egy nettó százezer forintot kereső embernek 7500 forinttal kell kiegészíteni a bérét azért, hogy a garantált bérminimumot megkapja, januártól kap 10 százalék béremelést, az azt jelenti, hogy önök nem a garantált bérminimumra fogják kiegészíteni ezzel a kiegészítéssel, hanem béremelésként adják oda, és ugyanúgy 100 500 forintot fog hazavinni. *(Közbeszólás az MSZP soraiban: Így van!)* Nem szégyelli magát? *(Közbeszólás a kormánypártok soraiban.)*

Államtitkár úr, egy tíz éve dolgozó dajka az óvodában 88 ezer forintot visz haza, míg a devizahitelek nyomorán hízó jegybankelnöknek *(Folyamatos közbeszólások. - Az elnök csenget.)*, jogaszerető, lakást magának venni nem tudó jegybankelnöknek 5 millió forintra megemelik a fizetését, és azt mondják, hogy megérdemelte *(Közbeszólás a Fidesz soraiban: Simornak nyolcat adtatok!)*; nyilván ő megérdemli azt, hogy tudjon magának lakást venni, ezeknek az embereknek meg 35 ezer forintot adnak, hogy ne haljanak éhen! Szégyelljék magukat! *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem ezért önöket, elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 106 igen szavazattal, 37 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Staudt Gábor képviselő úr, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a miniszterelnökhöz: **„Üzenjük a Fidesznek: 98 % a letelepedési bizniszre is nemet mondott! - Önök szerint valódi befektető az a személy, aki még a letelepedési kötvényt is hitelből veszi?”** címmel. Az interpellációra a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Pintér Sándor belügyminiszter úr nevében Kontrát Károly államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszterelnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! A letelepedéskötvény-konstrukcióval kapcsolatosan már nem lepődünk meg semmin. Indultunk az évszázad üzletétől, ahol javarészt csak az offshore cégek jártak jól, majd folytatódott a nemzetbiztonsági kockázatok felmerülésével, ahol egy konkrét esetet is megírtak a lapok, amikor egy elitelt orosz bűnöző is könnyen kaphatott letelepedési jogot. Ehhez a hírek szerint nem kellett mást tennie, mint egy Karib-tengeri szigetre bejelentkeznie, és gond nélkül kaphatott tiszta erkölcsi bizonyítványt, amely felhasználásával gyerekes könnyedséggel csusszant át a kormány által bombabiztosnak tartott négyes szűrőrendszeren.

Önmagában persze az is elborzasztó, hogy egy oknyomozó újságíró hatékonyabban tárja fel a kötvényvásárlók hátterét, mint a magyar titkosszolgálat, valamint a bevándorlási és a terrorelhárítási hatóság együttvéve.

De a történet itt még nem ér véget. A kormány folyamatosan a nemzetgazdasági indokokat hangoztatja, amely okán megéri fenntartani a konstrukciót. Mivel a négyszeres kamat, amit fizet az állam, biztosan nem tartozik ebbe a körbe, csak a munkahelyteremtésre lehetne hivatkozni. Már ha lenne ilyen, hiszen semmilyen konkrét választ nem kaptunk arra, hogy hány új munkahely jött létre a konstrukciónak köszönhetően. A legújabb hírek szerint pedig több közvetítő cég is fél áron kínálja a letelepedési kötvényeket, a maradék összeget pedig bankhitelből pótolják ki. Igaz, hogy a befektető nem is kapja vissza a futamidő végén a pénzét, no de azért az 50 ezer euró körüli jutalék így is jár a közvetítő cégeknek.

Ezzel kapcsolatosan felmerül a kérdés, hogy mennyire komoly az a befektető, aki csak egy gyanús, hitellel kombinált konstrukcióban tudja kifizetni a letelepedési kötvény árát. Hogy lesz így pénze munkahelyteremtésre?

A Jobbik egyértelművé tette, hogy az emberek október 2-án nem hagytak kiskaput, egyaránt nem mondtak a szegény és a gazdag bevándorlókra, ugyanúgy megálljt parancsoltak a Juncker-féle kvótaterveknek, mint a Rogán Antal által megálmodott, fizetős betelepítésnek.

Miniszterelnök Úr! Államtitkár Úr! Nem gondolják-e, hogy akinek a kötvény megvásárlása is

gondot okoz, az nem túl sok új munkahelyet fog teremteni ebben az országban? Illetőleg, ha ezt cáfolná: pontosan hány új munkahely jött létre a letelepedésikötvény-konstrukciónak köszönhetően? Számokat, konkrét eredményeket várunk, államtitkár úr, miniszterelnök úr, illetve miniszter úr. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mint említettem, a választ - az interpelláció ugyanis zárt és kötött műfaj - Kontrát Károly államtitkár úr fogja megadni.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Mindenekelőtt szeretném ismételtén tájékoztatni önt arról, hogy a letelepedési kötvény rendszere egy olyan pénzügyi konstrukció, amelyet sok nyugat-európai országban is alkalmaznak, és egyben megfelel az európai uniós szabályoknak is. Ön ezt a konstrukciót támadja, és különböző visszaéléseket említ, teljesen megalapozatlanul. Gyöngyösi Márton képviselőtársa is tett föl egy kérdést az interpellációjában a mai napon, arra is határozottan nemmel válaszoltam, ami a visszaéléseket illeti.

Tisztelt Képviselő Úr! A letelepedési kötvény magyar törvényi szabályozása és alkalmazása Magyarország gazdaságát, a nemzetgazdaságot segíti, a 315 milliárd forintos bevétel hozzájárul az adósságszolgálat rendezése mellett ahhoz, hogy a magyar nemzetgazdaság, különösen a külkereskedelem területén jelentős fejlődést érjünk el.

A helyes válasz az ön kérdésére, amikor a foglalkoztatási adatokat, illetve azt kérdezi, hogy hány új munkahely jött létre: szeretném elmondani, hogy 2013 nyara óta Magyarországon összességében 470 ezer új munkahely jött létre, a munkanélküliség jelentős mértékben visszaszorult, mára 5 százalék alá csökkent. Ilyen kedvező adatokat 26 éve nem regisztráltak Magyarországon.

Kérem a tisztelt képviselő urat, hogy erre a válaszra tekintettel hagyja abba a letelepedési-kötvény-konstrukció támadását, inkább ehelyett támogassa azt.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kérem Staudt Gábor képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon!

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen. Államtitkár úr, akkor ezek szerint jobban mentek a kötvények, mint gondoltuk. 470 ezer új munkahely ezeknek a kötvényeknek az eredménye, ha jól értettem. Hát ez fantasztikus! Ez tényleg egy európai csoda.

Egyébként el kell mondjam, hogy általában Európában, ahol ez a konstrukció van, valamit elvárnak azért a pénzbefizetésen túl, és általában nem offshore cégek közbeiktatásával működik ez a konstrukció.

Tehát az állam és az adott állam polgárai igenis fognak ebből profitálni.

De ha a kockázatokról beszélünk: kikerestük, hogy Rogán Antal a Gazdasági bizottság ülésén mit mondott 2013. március 4-én. Nézzék meg, elismerte, hogy van kockázat a konstrukcióban, de úgymond ezt be kell vállalni, ez a kis kockázat belefér. Ha önök nem hozták volna létre ezt a kötvénykonstrukciót, akkor nulla lenne a kockázat. S ha Rogán Antal is elismeri, hogy igenis van benne kockázat - azóta láttuk a konkrét tényeket, hogy ez nagyon is igaz -, akkor azt hiszem, hogy ez a válasz kétszeresen is elfogadhatatlan. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Tisztelettel kérdzem az Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 108 igen szavazattal, 39 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! 16 óra 9 perc van, az interpellációs kérdések időszakának a végére értünk.

(16.10)

Most áttérünk az **azonnali kérdések órájára**. Tisztelt Képviselőtársaim! Kunhalmi Ágnes képviselő asszony, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: **„Tényleg kézivezérli a KEHI-t Miniszterelnök Úr?”** címmel. Kunhalmi Ágnes képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon!

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): Tisztelt Miniszterelnök Úr! A Társaság a Szabadságjogokért két év pereskedés után érte el, hogy a Miniszterelnökség elárulja, ki volt annak a soron kívüli kormányzati ellenőrzésnek a megrendelője, ami két évvel ezelőtt zajlott a Norvég Civil Támogatási Alapból támogatott civil szervezetekkel szemben.

A bíróság 2015 februárjában úgy döntött, hogy ki kell adnia a kormányzati ellenőrzési szerveknek az információt, de másfél évnek kellett elteltie, mire ez megtörtént. A TASZ nyilvánosságra hozta a birtokukba került levelet, ebből látni, hogy személyesen ön volt, miniszterelnök úr, aki elrendelte ezt az intézkedést.

Viszont akkor ön 2015 februárjában nem mondott igazat. Ugyanis egy, a Frankfurter Allgemeine Zeitungnak adott interjújában arra a kérdésre, hogy csak a véletlen műve volt-e, hogy a civil szervezetek szerepét taglaló beszéde után hatósági eljárások kezdődtek az egyik érintett szervezetnél, azt felelte, szó szerint idézem önt: „most hallom először”. Pedig ön rendelte el a vizsgálatot, miniszterelnök úr. Miért hazudott? *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Miniszterelnök urat illeti két percen a szó. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Kérem, olvassa el újra, tisztelt képviselőtársam. Az azt jelentette, hogy most hallom először ezt az összefüggést. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Egyperces válaszra képviselő asszonyé a szó.

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): Miniszterelnök úr, ne azt figyeljék, amit mondok, hanem amit teszek. Emlékszik még ön arra a Kádár-rendszerben, hogy hogyan zaklatták a demokratikus ellenzéket a rendőrök? Pont ugyanezt teszi ön. *(Derűtség a kormánypártok soraiból.)* Pont ugyanezt... *(Az elnök csenget.)* Miniszterelnök úr, pont ugyanezt teszi ön a civilekkel, ugyanezt teszi a médiával, miniszterelnök úr, ez a puha diktatúrák eszköze! Azt kell hogy mondjam, nagyobb szovjetté vált, mint az egykori kommunisták. *(Boldog István: De te az vagy! - Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Egyperces válaszra miniszterelnök úr a szó. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársam! Csak hogy a dolog lényegéről is essék szó: a dolog úgy fest, hogy a Kehinek az a neve, hogy Kormányzati Ellenőrzési Hivatal. Ez azt jelenti, hogy ez a kormány ellenőrző szerve. Tájékoztatom önt, hogy ez a szerv úgy végzi a munkáját, hogy van egy, a kormány által jóváhagyott éves ellenőrzési terv. Ezenkívül lehetőség van soron kívüli ellenőrzés lefolytatására, méghozzá úgy, hogy a kormány, a miniszterelnök vagy a hivatal irányítását ellátó Miniszterelnökséget vezető miniszter jár el.

Minden ügyben, ahol vizsgálat van, ezt az eljárási rendet követjük, és arra kérem önt, hogy se a kormánytól, se tőlem ezt a jogot ne vitassa el. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból. - Dr. Bárándy Gergely: Akkor be kell vallani, ugye? - Harangozó Gábor István: Akkor miért hazudott? Válaszolni kéne a kérdésre.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! *(Közbeszólások az MSZP soraiból.)* Képviselőtársaim! Mirkóczki Ádám képviselő úr fog szót kapni. Előre kellett volna azonnali kérdést beadni, akkor adnék önöknek is. *(Közbeszólások az MSZP soraiból.)* Mirkóczki Ádám képviselő úr, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: **„Üzenjük a Fidesznek: 98 % a letelepedési bizniszre is nemet mondott! - Tényleg fontosabb a pénz, mint az ország biztonsága?”** címmel. Mirkóczki Ádám képviselő úr a szó. Parancsoljon!

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszterelnök Úr! Én merem állítani, hogy aki azt mondja, hogy a letelepedési kötvények és a bevándorlási problematika, a bevándorlás és terrorizmus

okoza problematika között nincs összefüggés, az vagy dilettáns vagy hazudik. Na most, volt olyan az ön pártjának soraiból, aki papagáj módra ezt ismételte a sajtónak. És ha mindazt elfogadjuk, hogy összefüggés van és lehet a jövőben is a kettő között, akkor én azt gondolom, hogy a garancia és a biztonság minden szempontból előbbre való, mint a pénz.

Egyértelmű, hogy a nemzetbiztonsági kockázatot jelentő terrorista vagy terroristasejteket, vagy bármilyen rossz szándékú csoportot finanszírozó személyek nem Röszkén a rendőröket dobálva próbálnak bejutni Magyarországra, még csak nem is a déli határszakasz valamely pontján szeretnék átvágni a kerítést és úgy érkezni Magyarországra, hanem sokkal inkább business classon, a Liszt Ferenc Repülőtéren fognak landolni, adott esetben letelepedési kötvénnyel a zsebükben. Én azt gondolom, hogyha ebből kiindulunk, akkor nem véletlen, hogy a sajtó milyen személyeket kutatott már fel, milyen kétes és kockázatot jelentő üzletemberek jelenlétét mutatták már ki Magyarországon, és többek között a Külügyminisztériummal közösen üzletelő cégeket tártak a nyilvánosság elé.

Miért fontosabb önöknek adott esetben a piszkos pénz, mint az ország biztonsága, miért nem tudnak elengedni egy nyilvánvalóan a korrupció melegágyúal szolgáló intézményt csak azért, hogy az ellenzéki követelésnek, a jogos ellenzéki és civil követelésnek eleget tegyenek? Egyébként a nemzetközi politikai helyzet pontosan azt mutatja, amit minden nemzetközi szakértő, biztonságpolitikai szakértő alátámaszt, hogy zajlik Moszul ostroma, és mindazok a terroristák és az őket finanszírozó személyek most fognak szétszpriccelni Európában.

Miért fontosabb tehát a pénz, mint az ország biztonsága? Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Orbán Viktor miniszterelnök úr a szó. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Köszönöm szépen, elnök úr. Az első kérdés, hogy a letelepedési kötvény jelent-e bármilyen kockázatot. A válaszuk az, hogy nem. A letelepedési államkötvény egy öt évre szóló engedély, és bármikor visszavonható. Ha tehát bármilyen információt tudunk begyűjteni akár a terrorelhárítás, akár bármilyen más szervezetünk révén, akkor ez bármikor visszavonható.

A második kérdés az, hogy mi célt szolgál a betelepülési, bocsánat, letelepedési kötvény. *(Derűtség a Jobbik soraiból.)* Hiszen ez egy olyan konstrukció, amit még 2012-ben hoztunk létre. Azért hoztuk létre 2012-ben, mert Magyarország a nemzetközi piacon le volt értékelve, és nem jutott külföldi forrásokhoz. És minden lehetőséget megragadtunk, minden nemzetközi példát megvizsgáltunk, és amit lehetett, átültettünk Magyarországra, amely abban a szorult helyzetben, bizonyára emlékeznek még rá, Magyarországot hozzásegítette a kötvényértékesítés lehetőségeihez. Miután ez egy nemzetközileg is bevett gyakorlat volt, bevezettük.

A helyzet az, hogy az országot azóta felértékeltek. Ezért az összes kötvénykibocsátás, tehát nemcsak a letelepedési kötvényé, hanem minden kötvénykibocsátásnak a gyakorlata felülvizsgálatra kerül. Ez most zajlik, a pénzügyminiszter, illetve a gazdasági miniszter úr végzi ezt a munkát. Van egy ütemterv, jelentést fog tenni a kormánynak, és akkor el fogjuk dönteni, hogy ez a konstrukció maradjon, lépjen a helyébe más, vagy egyáltalán nincs szükség ilyen típusú konstrukcióra.

De ezt a döntést mi fogjuk meghozni, mert a mi felelősségünk, és semmilyen politikai zsarolásnak nem fogunk engedni. *(Közbeszólás a Jobbik soraiból. - Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Viszonzásra Mirkóczki Ádám képviselő úré a szó. Parancsoljon!

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszterelnök Úr! Először a legutolsó mondatára reagálnék. A feltételeket nem mi szabjuk, hanem önök. Szeretnénk egy olyan kiskaput, egy jelentős kockázatot jelentő kiskaput bezárni, amit önök nyitottak, egyébként nem 2012-ben, hanem '13-ban. Szeretném arra is felhívni miniszterelnök úr figyelmét, hogy nem velem, nemcsak velünk vitatkozik, hanem az ön minisztertársával, Rogán Antallal, aki saját maga ismerte el ennek a kockázatnak a meglétét ebben a konstrukcióban.

Azt is szeretném elmondani, hogy az ön szavaiából az derül ki, hogy akkor a biztonságot is nyugodtan kockára lehet tenni, mert van az a pénz, amiért ez megéri. Szeretnék emlékeztetni, ha csak egyetlen ember van, aki átcsúszik egy ilyen rendszeren... - márpedig ön is tudja, hogy a Karib-szigeteki országokban, akinek egy kicsi pénze van, hozzájut olyan dokumentumokhoz mindenfajta gond nélkül, amelyet a világ egyetlen titkosszolgálatára nem fog tudni leellenőrizni, hogy az a személy valóban az a személy, az a dokumentum vajon eredeti-e, vagy csak egy kamu.

Éppen ezért mondjuk továbbra is, hogy a zsarolással nem mi élünk, mi szeretnénk azt a rendszert megszüntetni és lezárni, amely az ország számára biztonsági kockázatot jelent. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzásra miniszterelnök úré a szó. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Megértem az igyekezetüket, hogy le akarják zárni mindazt, ami kockázatot jelent, de akkor egy másik tárgyat találjanak, tekintettel arra nézve, hogy ez nem jelent kockázatot.

Öt évre adjuk, visszavonhatjuk, bármikor, amikor úgy érezzük, hogy kockázat merül föl, ezt a megállapodást egyoldalúan fel tudjuk bontani. Következésképpen ez a kötvénykonstrukció semmivel nem kockázatosabb, mint bármilyen nemzetközileg is-

mert pénzügyi konstrukció. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Szél Bernadett képviselő asszony, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: „**Ismer-e a kormány nagyobb számot a 3,3 milliárdnál?**” címmel. Szél Bernadett képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon!

(16.20)

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszterelnök Úr! Ön a tegnapi beszédében azt mondta, hogy Európa az olcsóbbat, a kényelmesebbet választja, saját gyerekek helyett a bevándorlókat, munkahelyet, spekulációt. Azt gondolom, ennél pontosabban nem is írhatta volna le azt a politikát, amelyet saját kormánya éppen a magyar munkavállalókkal szemben folytat.

Bizonyára tudja, hogy a sajtóban pár napja megjelent az a hír, hogy egy észak-alföldi településen megkezdődött a vendégmunkások szervezett és tömeges betelepítése. A jászfényszaru Samsung gyárban szeptembertől 120-150 ukrainai vendégmunkás dolgozik, a számuk folyamatosan nő, nettó 125 ezer forintot keresnek, felújított laktanyákban, tömegszállásokon laknak, de már épülnek az új munkásszállók.

Emlékeztetni szeretném önöket arra, hogy a külföldi vendégmunkások betelepítését pontosan az önök által folytatott népszavazás során július 1-jén hatályba lépő törvényes rendezel könnyítette meg. Miközben az ország a népszavazással volt elfoglalva, ezek a multik már azon dolgozhattak, hogy szervezeten és tömegesen külföldi vendégmunkásokat hozzanak be azon magyar polgárok helyére, akik a rossz bérek miatt elhagyták ezt az országot és külföldön kerestek boldogulást.

Én azt gondolom, tisztelt miniszterelnök úr, hogy a magyar kormány ezzel a húzással megint azoknak a multinacionális cégeknek az oldalára állt, akik semmi másban nem érdekeltek, mint egy dolgozó, hogy minél olcsóbb munkaerőhöz jussanak. Teszik ezt ahelyett, tisztelt miniszterelnök úr, hogy tisztességes feltételeket és tisztességes béreket teremtenének az itt élő magyar polgároknak, mielőtt az ország teljesen kiürülne.

Tisztelt Miniszterelnök Úr! Ebben az országban jelenleg 4 millió polgártársunk szegénységben él. Mikor áll végre a magyar kormány a multinacionális vállalatok helyett a magyar emberek oldalára? Mikor kezdődik meg végre a bérrendezés ebben az országban? Mikor tudunk végre olyan béreket ajánlani a magyar embereknek, hogy ne kelljen tömegesen külföldre menniük?

És egyáltalán, hogy gondolta a kormány azt, hogy lemond a több százezer külföldre ment magyar emberről, s szervezeten, és tömegesen külföldi munkavállalókat hoz a helyükre?

Biztos, hogy egy nemzeti kormánynak ez a feladata? *(Taps az ellenzéki oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Megadom a szót a válasza Orbán Viktor miniszterelnök úrnak. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Köszönöm, elnök úr. Ami az első kérdést illeti, azt tudom mondani a képviselő asszonynak, hogy Magyarországon a vendégmunkások tartózkodásának rendjét jogszabályok szabályozzák. Kérem, ha ezek iránt érdeklődik, tanulmányozza őket.

Ami a béreket illeti: Magyarországon az államnak a bérekkel kapcsolatban két teendője van. Van az az emberek, akik közvetlenül a kormány alkalmazásában állnak. Nem olyan régen volt itt egy azonnali kérdés, amikor egy hosszú listában válaszoltam valamelyik jobbikos képviselőtársamnak arra a kérdésére, hogy milyen béremelések történtek az elmúlt egy évben. Ezt a listát szívesen megismétlem bármikor, amikor kéri.

A másik kérdés, hogy milyen lehetősége és felelőssége van a kormánynak a piaci bérek szabályozását illetően. Mi azt a filozófiát követjük, hogy béremelés ügyében a munkavállalókkal kell mindig megállapodni. Nem akarunk olyan béremelést, amelynek az a következménye átgondolatlansága okán, hogy valójában munkahelyeket szüntetnek meg a munkaadók. Ezért Magyarországon csak olyan béremelésekre kerülhet sor, amelyeket a munkaadók, a magyar vállalkozók támogatnak, el tudnak fogadni, és a kimunkálásukban részt vesznek, mint amilyen például a minimálbér emelésének a kérdése.

Szerintem ez a kormány feladata és nem több ennél. Ezt a munkánkat minden évben elvégezzük. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Viszónválaszra Szél Bernadett képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Tisztelt Miniszterelnök Úr! Ne sértődjön meg, de elég kurtánfursán elintézte azt, hogy miközben önök a migráció ellen küzdöttek, salátatörvényben átvittek a magyar parlamenten egy olyan jogszabályt, amely szervezetten és tömegesen teszi lehetővé azt, hogy külföldi polgárok Magyarországra betelepülhessenek. Azt látjuk, hogy egyes multinacionális vállalatok már élnek is ezzel a lehetőséggel, és azon magyar polgárok helyére, akik a megélhetés miatt mentek el ebből az országból, ezek a vendégmunkások megérkeztek. Jöttek Mexikóból, jönnek fognak Nepálból, Ukrajnából, tőlünk alacsonyabb bérszínvonalú országokból érkeznek ezek az emberek.

S még egy kérdésem van, miniszterelnök úr. Itt már szóba került a közszféra leépítése is. Azt mondták, hogy több százezer ember kerülhet lapátra, majd a helyettes minisztert helyesbítette Lázár János miniszter úr, aki azt mondta, hogy ennél kevesebb, de

még mindig annyi ember kerülne lapátra, hogy ezzel az ellenzéki pártok kampányolhatnának.

Én most hadd kérdezzem meg kampány helyett miniszterelnök úrtól: egyetért-e ön azzal, hogy a munkaerőhiányt leépítésekkel és kirúgásokkal kell orvosolni a közszférában?

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzás illeti meg a miniszterelnök urat is. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Köszönöm szépen, elnök úr. Szívesen állok a képviselő asszony rendelkezésére egy olyan kérdés megvitatására is, ami arról szól, hogy mi az optimális, ideális, elfogadható bürokrácia-létszám Magyarországon, de most nem erről beszélünk, hanem a vendégmunkások kérdéséről meg a betelepítés összefüggéséről. Szeretném világossá tenni, hogy a vendégmunkások és a betelepítés között semmifajta összefüggés nincs.

Ellenben én örülök annak, amit ön itt mond, és méltányolom a krokodilkönnyeket, amiket hullajt, de el kell mondanom, hogy az önök európai parlamenti képviselője a következőket mondta az Európai Parlamentben: az LMP - ez az ön pártja, ha nem tévedek - nem tudja máshogy elképzelni a válság megoldását, mint a kötelező kvótarendszer bevezetésével. Köszönöm a figyelmét. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Csizi Péter és Vinnai Győző képviselő urak, a Fidesz képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni a belügyminiszterhez: „**A Jobbik elnökének nyilvánvaló kapcsolata a Szürke Farkasokkal**” címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszára Kontrát Károly államtitkár urat jelölte ki. *(Zaj a Jobbik soraiban.)* Tisztelettel kérdezem Vinnai Győző képviselő urat, aki az azonnali kérdést föl fogja tenni, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, azaz Kontrát Károly államtitkár urat.

DR. VINNAI GYŐZŐ (Fidesz): Igen, elfogadom.

ELNÖK: Képviselő úr jelzi, hogy elfogadja. Vinnai Győző képviselő úré a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VINNAI GYŐZŐ (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A Törökországban megalapított Szürke Farkasok egy aktív újfasiszta terroralakulat. A szélsőjobb oldali katonai mozgalom elsődleges feladata nemcsak az iszlám fasizmus terjesztése, hanem erőszakos kimenetelű terrortámadások kivitelezése is. Célpontjaik közé tartoznak a keresztények, az örmények, az oroszok és bárki, aki visszautasítja az iszlám fasizmus ideológiáját. Mindamelllet a szervezet az Iszlám Állammal is jó kapcsolatot ápol.

A Szürke Farkasok egyik leghírhedtebb merénylete az 1981-ben II. János Pál pápa ellen elkövetett

brutális gyilkossági kísérlet volt. De vannak itt közelmúltbeli események is. A 2015. október 31-én lezuhant orosz utasszállító felrobbantásának előkészületében és kivitelezésében is jelentős szerepet játszott a terrorszervezet. Vagy a törökök által tavaly november 24-én megsemmisített orosz vadászbombázó katapultáló pilótáját ugyancsak a Szürke Farkasok egyik vezetője gyilkolta meg. A szervezet ma elsősorban a migránsáradatból nyerészkedik, főképp embercsempész tevékenységéről ismert.

Tisztelt Államtitkár Úr! Sajtóhírek szerint Vona Gábor 2013-ban egy többállomásos törökországi előadókörútja során került kapcsolatba a szervezet tagjaival. (*Dúró Dóra: Nem igaz!*) Sőt, a hírek szerint a Jobbik elnökét a Szürke Farkasok tiszteletbeli tagjául választották, ezzel a képletes megtiszteltetéssel szerették volna kifejezni rokonszenvüket a magyar politikus iránt. (*Zaj a Jobbik soraiban.*) A közös szálakat erősítik azok az együttműködések, amelyek szintén ideológiai alapon bontakoznak ki, ilyen például a jobbikos Tiszavasvári és a törökországi Osmaniye közötti testvérvárosi kapcsolat. (*Moraj a Jobbik soraiban. - Egy hang: Ez miért baj?*) A magát keresztény nemzeti radikálisnak nevező jobbikos Vona Gábor, már amikor éppen nem cukiságkampányt folytat, többször használta a farkasfej jelzést is. (*Szávay István: Lejárt az idő!*)

Tisztelt Államtitkár Úr! Ennek fényében kérdem, jelent-e nemzetbiztonsági kérdést, hogy a magyar politikai életben egy terrorszervezettel szimpatizáló politikus és annak pártja tevékenykedik.

Köszönöm megtisztelő válaszát. (*Taps a kormánypártok soraiban. - Zaj a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Szávay képviselő úr, ön a parlament jegyzője, önnek nem kell ide fölkiabálni. Odafigyellek! Ha itt lenne a baloldali jegyző, bizonyára figyelmeztetne is. (*Zaj a Jobbik soraiban.*) De önnek különösen oda kell figyelnie a rend megtartására, képviselő úr. Ne kelljen ezt még egyszer elmondani! (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

Kontrát Károly államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Az ön által felvetett kérdést a magyar hatóságok részletesen ki fogják vizsgálni, és a vizsgálat eredményéről a Nemzetbiztonsági bizottságot tájékoztatni fogják. (*Zaj az ellenzéki oldalon.*) Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Viszonzásra Vinnai Győző képviselő úr a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

(16.30)

DR. VINNAI GYŐZŐ (Fidesz): Köszönöm választát, államtitkár úr. Köszönöm, hogy megfelelő súly-

lyal foglalkozik a kormány a kérdéssel. (*Derűtség a Jobbik soraiban.*) Szerintem ez a mai terrorveszélyes helyzetben teljes mértékben indokolt. Lehet ezen, képviselőtársaim, nevetni, sőt, Rétvári Bence ma egy interpelláció kapcsán felmutatta azt a képet, amikor Vona Gábor a Szürke Farkasok szimpatizánsai között állt. Gondolom, azt a képet önök is látták, és azt tudom önöknek mondani, hogy Fülöp Erik, nyár óta a Jobbik alelnöke szintén ugyanitt pózolt 2012-ben, egy törökországi látogatása során.

Tehát kérem a kormányt, hogy megfelelő súllyal foglalkozzon ezzel a kérdéssel.

Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzás illeti meg államtitkár urat is.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Ezt az ígéretet meg tudom tenni, hogy kellő alapossgal fognak eljárni a magyar hatóságok ebben a kérdésben. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Arra kérem tisztelettel a Jobbik-képviselőcsoportot, nyugodjon meg egy percre - jó? (*Közbeszólások a Jobbik soraiból.*) Staudt képviselő úr! Apáti képviselő úr, ha most én önt figyelmeztetni fogom, akkor nem fogja tudni elmondani az azonnali kérdését, úgyhogy inkább maradjon csöndben. (*Derűtség a kormánypárti padsorokban.*)

Tisztelt Országgyűlés! Harangozó Tamás képviselő úr, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: **„Találkozott-e személyesen a nemzetközi körözés alatt álló Ghaith Pharaonnal és Ön lát-e nemzetbiztonsági kockázatot abban, hogy egy terrorizmus finanszírozásával kapcsolatba hozott személy cége, a hírek szerint az Ön családjával üzletel, a Külügyminisztériumnak közös cége van vele és már az Önével szembeni házat is megvette?”** címmel. Harangozó Tamás képviselő úr a szó. Parancsoljon!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Miniszterelnök Úr! Az ön vezetésével állítólag Magyarország elkötelezett a terrorizmus elleni harcban, az ön vezetésével Magyarország állítólag elkötelezett a korrupció elleni harcban. Magyarországon az ön utcájában a magyar választópolgárok nem tűntethetnek biztonsági kockázatok miatt, erről a Terrorelhárítási Központ maga gondoskodik.

Ehhez képest kiderült, hogy Ghaith Pharaon szaúdi üzletember, akit az FBI és az Europol is köröz, fegyverkereskedelem finanszírozásában érdekelt, pénzintézetek bedöntése miatt és a hírek szerint terrorizmus finanszírozásával is összefügg a tevékenysége, simán bevásárolta magát az ön szomszédjának cégein keresztül. Az már tény, hogy az ön szű-

kebb családjával, vején, Tiborcz Istvánon keresztül cége üzleti kapcsolatban áll. És ha ez még nem lenne elég, az ön kormányával, a Külügyminisztérium Kereskedőház-programján keresztül még közös céget is működtet Pharaon érdekeltiségével.

Nemcsak egy átlagemberben merül fel a kérdés, miniszterelnök úr, ezek után, hogy a sefteliesen kívül van-e még bármi, ami számít önöknek; mert ezzel az üggyel a Nemzetbiztonsági bizottság is kiemelten foglalkozik. Nagyon súlyos kérdés ez, miniszterelnök úr, mert ha igaz, az alapjaiban kérdőjelezi meg azt, hogy ön a jövőben betöltheti-e a miniszterelnöki posztot. *(Felzúdulás a kormánypárti padsorokban.)*

Ezért kérem, hogy a helyzet súlyosságának figyelembevételével konkrétan és komolyan válaszolja meg az alábbi kérdést. Ön találkozott-e személyesen a nemzetközi körözés alatt álló Ghaith Pharaonnal? Kettő: lát-e ön nemzetbiztonsági kockázatot abban, hogy egy, a terrorizmus finanszírozásával kapcsolatba hozott személy cége a hírek szerint az ön családjával üzletel, a Külügyminisztériumnak közös cége van ezzel a cégcsoporttal, és már az önével szembeni házat is megvette a hírek szerint?

Kérem, konkrétan és a helyzet súlyának megfelelően válaszoljon. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelttel megadom a válasza a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Köszönöm, elnök úr. Amire tudok, és ami rám tartozik, arra természetesen válaszolok. Jordánia egyik budapesti képviselőjének díszvacsoráján, ahol a Magyarországra akkreditált összes arab ország nagykövete és nagykövetsége képviseltette magát, én is részt vettem, és ott díszvendég volt Pharaon professzor. A dolog lényegét illető kérdésre adandó válasz pedig úgy hangzik, ezt még májusban mondtam a Jobbiknak, csak most önöknek is címezem, mert úgy látom, hogy ez egyre inkább működőképes, hogy a Jobbik kérdéseit önök ismétlik meg, tehát a választ talán elfogadja. *(Derűltég a kormánypárti padsorokban.)*

Miután az önök indítványára ez a kérdés napvilágra került, a magyar kormány természetesen megvizsgálta a szóban forgó személy magyarországi tevékenységét, és azt találtuk, hogy az a magyar törvényeknek megfelel, és nemzetbiztonsági kockázatot nem rejt magában Magyarországra nézve. Ez volt az akkori válaszom, és azóta is ez a válasz érvényes. Köszönöm a figyelmét. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Viszonzásra Harangozó Tamás képviselő úré a szó. Parancsoljon!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Tudja, miniszterelnök úr, valóban napvilágra került az a levél, ahol a belügyminiszter az ottani nagykövethoz fordult, és tisztázta, hogy ez az az ember, aki ellen nem-

zetközi elfogatóparancs van nagyon súlyos vádakkal. Ha az ön kormánya megvizsgálta és ön szerint a magyarországi tevékenysége ennek az embernek rendben van, akkor az a nagy helyzet, miniszterelnök úr, hogy ön és az ön kormánya jelent nemzetbiztonsági kockázatot ebben az országban. *(Felzúdulás és derűltég a kormánypárti padsorokban.)*

Ha ön szerint egy terrorizmus vádjával kapcsolatba hozható, fegyverkereskedelem vádjával kapcsolatba hozható szaúdi üzletember Magyarország polgáira, a magyar kormányra és Magyarország tevékenységére nincs hatással, és nincs nemzetbiztonsági kockázat, miniszterelnök úr, akkor, még egyszer mondom, önök jelentik a nemzetbiztonsági kockázatot, és méltatlanok arra, hogy vezessék ezt az országot. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Egyperces viszonyválasz illeti meg a miniszterelnök urat is. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Meghallgattam a választ. Szeretném előrebecsátani, hogy nálam hízélgéssel nem megy semmire. *(Derűltég a kormánypárti padsorokban.)* Viszont az ügy maga, amiről beszélünk, figyelmet érdemlő. Meggyőződésem, hogy a szóban forgó személy körüli ügy egy amerikai titkosszolgálati játszma. Ezt onnan lehet tudni, hogy a szóban forgó úr beutazásával kapcsolatban egyetlen schengeni ország sem emelt kifogást, senki sem kérte az elfogását, pedig a kiadott vízum minden tagállam számára látható és ismert volt.

Valamint az is elgondolkodtató, hogy ha valakit állítólag keres az FBI, akkor hogy maradhat 24 éven keresztül szabadlábon és közben többször megfordul Európában. Azt mondom önnek, legyen óvatos, nehogy ön is része legyen egy amerikai titkosszolgálati játszmának.

Köszönöm. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Apáti István képviselő úr, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszterhez: **„Üzenjük a Fidesznek: 98 % a letelepedési bizniszre is nemet mondott! - Lemond?”** címmel. Apáti István képviselő úré a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszter Úr! A szívós, kitartó, kemény munka mindig meghozza a gyümölcsét, ön már Gyurcsány Ferencnél is népszerűtlenebb politikus Magyarországon. Valószínűleg a népszerűtlensége és a letelepedési kötvények vagy más néven terroristakötvények között, amelyek az ön szellemi melléktermékeinek tekinthetők, szoros logikai összefüggés van. Nézzük meg, mi a probléma pénzügyileg, és nézzük meg az ettől sokkal fontosabb nemzetbiztonsági kockázatokat!

Az a probléma ezzel a konstrukcióval, tisztelt miniszter úr, hogy kizárólag offshore hátterű cégek 270

ezer euróért lejegyzik a magyar államtól a letelepedési államkötvényeket, majd 300 ezer euróért passzolják tovább gazdag migránsoknak vagy éppen gazdag terroristáknak saját kibocsátású értékpapírként, aztán ügyfelenként még 60 ezer euró közvetítői díjat is zsebre vágna, és lejáratkor is ők zsebelik be egyébként a piacnál négyszer nagyobb profitot. Ez a másik probléma a magyar állam szempontjából, hogy négyszer drágább ennek a finanszírozása, mint amennyibe normál piaci körülmények között kerülnek.

Nehéz tehát elhinni, hogy a körülbelül 3 ezer, legalább 3 ezer ügyfél összesen 80 milliárd forintja nem vándorolt az ön barátaihoz, az ön haverjaihoz vagy, tisztelt miniszter úr, akár éppen az ön zsebébe is. Nehéz azt elhinni, hogy a 80 milliárdból nem jut mindenkinek, hiszen ez egy olyan bőségszaru, ami bőven lehetővé teszi a teljes igényrendszer kielégítését.

Ami ettől sokkal súlyosabb, miniszter úr, az az, hogy ezeket az embereket nem lehet ellenőrizni. Elhangzott itt már, hogy gyanús hátterű orosz vállalkozó vagy éppen az előbb említett Ghaith Pharaon, akit egész egyszerűen nem tudnak leellenőrizni a magyar titkosszolgálatok, mert ezekben az országokban a pástorkutya is tud venni a kecskétől erkölcsi bizonyítványokat, hamis útleveleket és más hamis iratokat. Ez ezzel a probléma, miniszter úr.

Az tehát a kérdés, hogy az ön számára mi a fontos, a piszkos pénzből származó piszkos profit vagy a haza biztonsága. Hajlandó-e lemondani erről a profitról, hajlandó-e lemondani erről a haszonról? Mi a fontosabb? Döntsen és válaszoljon! Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: A válasza megadom a szót Rogán Antal miniszter úrnak. Parancsoljon, miniszter úr!

ROGÁN ANTAL, a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszterelnök Úr! Azt gondolom, hogy amikor a letelepedési kötvényekről döntöttünk, és itt ezt szeretném felidézni önnek, tisztelt képviselő úr, ebben a Házban, egy olyan vitában, ami egy nyílt parlamenti vita volt, az önök részvételével is - 2012-ről beszélünk -, akkor Magyarország egy másik gazdasági helyzetben volt.

(16.40)

2012-ben hoztuk meg a törvényt, tisztelt képviselőtársaim. Nézzék meg figyelmesebben! 2012-ben Magyarországot leértékelték, alig tudtunk devizaforrásokhoz jutni. Ez egy olyan lehetőség volt, amivel egyébként több más ország is él, Nyugat-Európában és másutt is devizaforrások bevonására, tisztelt képviselőtársaim. Ezért ráadásul akkoriban a hozamát is törvényben rögzítette a magyar parlament. Többek között önök mondták azt, hogy a parlament rögzítse a hozamot törvényben. Akkor az a hozam, amit rögzítettünk törvényben, hihetetlenül alacsony hozamnak tűnt ahhoz képest, amin a magyar államkötvények 2012-13-ban egyébként elmentek.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondolom, hogy a program abból a szempontból teljesítette a célját, hogy Magyarország számára most már lassan közel 1 milliárd eurónyi forrás bevonását tette lehetővé, kedvező feltételek között úgy, hogy 5 éven keresztül nem kell kamatot fizetni utána, tehát a kamatkiadásainkat gyakorlatilag egyáltalán nem növeli év közben folyamatosan, ami a költségvetés számára szintén az egyik problémát jelentette.

Tisztelt Képviselőtársaim! Minden döntést a parlament nyílt vitában hozott meg, a Gazdasági bizottság is. Az önök frakcióvezetője, Volner úr ott ült mellettem a bizottsági ülésen. Egyetlenegyszer sem kérdezett semmit - biztos ezért lett belőle frakcióvezető önöknél. *(Derűltség a kormánypárti padsorokban. - Volner János közbeszól. - Dúró Dóra: Te viszont hagytad, hogy nemzetbiztonsági kockázat legyen.)* Egyetlenegy alkalommal sem, tisztelt képviselőtársaim. Akkor lett volna mód arra, hogy mindezeket a kérdéseket bármikor, menet közben feltegyék.

És tisztelt képviselőtársaim, a biztonsági kockázatokat pont azzal tisztáztuk, hogy a bizottsági vita után a Belügyminisztérium elvégzett egy többszintű ellenőrzést, és tisztelt képviselőtársaim, először is azok a példák, melyekkel önök jönnek, nem igazak. A Pharaonok soha nem igényeltek, nem is kaptak letelepedési kötvényt *(Zaj. - Az elnök csenget.)*, és senki nem kapott semmilyen Karib-szigeti, nem tudom, micsodával, mert az adott országa szerinti papírok és hatóságok igazolásával kell minden alkalommal részt venni a programban. Ezt önök is nagyon jól tudják, tisztelt képviselőtársaim, úgyhogy attól tartok, hogy ha valaki nem mond igazat, azok alapvetően ebben a kérdésben önök, és nem mi. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Egyperces viszonzás illeti meg Apáti Istvánt. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm. Tisztelt Miniszter Úr! Kérem, nevezze meg, nevezzék meg a kötvényvásárlókat! Nevezzék meg, hogy ki kinek, mikor, mennyit fizetett! Ki kinek, mikor, mennyit nyomott zsebbe? Ki mikor, hol, hány munkahelyet teremtett? A kizárólag offshore hátterű cégeken kívül ki járt jól? Ön jól járt ezzel, miniszter úr? Mennyire járt jól? Önnek származott ebből bármilyen zsebpénze? Vagy jótékonyági célú felajánlás? Szokásos mértékű ajándék? Vagy nevezhetném még sokféleképpen ezeket a jogcímeiket... *(Felzúdulás a kormánypárti padsorokban.)*

Azt vártam öntől, miniszter úr, hogy megkönnyíti a miniszterelnökének a dolgát. Önnek egy dolga lenne: odamenni Orbán Viktor miniszterelnök úrhoz, és közölni, hogy miniszterelnök úr, hagyjuk ezt az egészet, kiszállok az egészből, majd valahogy megoldjuk másként, ne legyen ez akadálya az alaptörvény-módosításnak.

Ahogy hatályon kívül helyezik az erről szóló jogszabályokat *(Zaj és közbeszólások a kormánypárti*

pad sorokban.), ahogy kétharmaddal kizárjuk, hogy újra be tudják vezetni, rögtön meg fogjuk szavazni az alaptörvény-módosítást. *(Derűltég és felzúdulás a kormánypárti pad sorokban.)* Neveket akarunk hallani, tisztelt miniszter úr *(Az elnök csenget.)*, neveket, neveket akarunk hallani! *(Egy hang a Jobbik pad soraiból: Kik a személyek?)*

Tudja, mi a szomorú, tisztelt Rogán Antal? Hajdan olyan férfiak vezették ezt az országot, akik ha kellett, az életüket áldozták a hazáért. Önöknek csak a pénzről kellene lemondani. Ezen gondolkozzanak el! *(Nagy taps a Jobbik és az MSZP pad soraiban. - Közbekiáltás a kormánypártok pad soraiból: Szégyen!)*

ELNÖK: Egyperces viszonzásról van szó, tisztelt Rogán Antal miniszter urat is. Parancsoljon, miniszter úr!

ROGÁN ANTAL, a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter: Tisztelt Képviselő Úr! Hatalmas előnyöm származott ebből a programból: az, hogy önök itt a parlamentben folyamatosan kérdegethettek, én meg válaszolhatok erre. Ez egy kétségkívül óriási előny.

De tisztelt képviselő úr, hadd mondjam önnek, hogy azért ami a bátorságot illeti, én még emlékszem arra, amikor alig néhány hónappal ezelőtt a Jobbikban lezajlott egy tisztújítási folyamat, és egy bizonyos Apáti István képviselő úr, aki kijelentette, hogy ő mindenképpen el fog indulni alelnökként, mert - hogy is mondta? - hiányolja a radikalizmust, ezért szembemegy Vona akarataival, megméretteti magát, elindul a tisztújításon, mert legalább akkor megmutatkozik a tagság akarata, és arról is beszélt, hogy amennyiben nem válnak be a számításai, „akkor hazamegyek, almát szedek - szó szerint idézem önt -, én gumicsizmában is olyan ember vagyok, mint öltönyben a Parlamentben.” *(Dr. Apáti István: Ez így van.)*

Úgy látom, nem váltak be a számításai, tisztelt képviselő úr, de mégiscsak kényelmesebb az öltöny meg a parlamenti szék, csak gondolom, ennek érdekében rakkolni kell, és a Jobbik új gazdájának kéréseit teljesítve itt kérdéseket kell feltenni a parlamentben. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Közbeszólások a Jobbik pad soraiból: Valakinek öltöny is kell. - Harangozó Gábor István: Helikoptere nem lehet mindenkinek! - Közbeszólások. - Nagy taps a kormánypárti pad sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Moring József Attila képviselő úr, a KDNP képviselője, az Országgyűlés jegyzője, azonnali kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszterhez: **„Hogyan tud segíteni a kormány az élelmiszerpazarlás megállításában?”** címmel. Moring József Attila képviselő urat, jegyző urat illeti a szó, parancsoljon!

MÓRING JÓZSEF ATTILA (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Az előttünk álló évek egyik legjelentősebb meg-

oldandó feladata a Föld növekvő népességének egyre szűkösebb természeti erőforrások melletti megfelelő élelmezése. Az élelmezésbiztonság növelésének egyik legészszerűbb és leghatékonyabb eszköze az élelmiszer-pazarlás és -veszteség mértékének visszaszorítása.

Egy európai uniós finanszírozású projekt tavasszal mutatta be az élelmiszer-hulladék mennyiségének EU28-as becslését. Az Európai Unió összesen körülbelül 88 millió tonna élelmiszer-hulladékot termel évente. Ennek értéke megközelíti a 143 milliárd eurót. A hivatalos becslések szerint Magyarországon évente 1,8 millió tonna élelmiszer vész kárba. Ebben minden benne van: a mezőgazdasági termeléstől kezdve a kereskedelmen át a vendéglátásig és a lakossági fogyasztásig.

Tavaly Franciaországban törvénnyel tiltották meg a 200 négyzetméternél nagyobb üzleteknek, hogy kidobják vagy megsemmisítsék a még fogyasztható élelmiszereket, és minden megmaradt ételt kötelezően segélyszervezeteknek kell felajánlaniuk. A román képviselőház az élelmiszer-pazarlás csökkentését elősegíteni hivatott törvényt szavazott meg az előző héten, megkönnyítve az élelmiszer-adományozást szociális intézmények részére. Magyarországon is vannak hasonló törekvések az élelmiszerek begyűjtésére, de többnyire egy másik gyakorlat vált megszokottá: a lejárt termékeket az utolsó nap akcióssá teszik, és sok helyen azok így olcsóbban megvásárolhatóak.

Tisztelt Miniszter Úr! Október 16-án ünnepeltük a magyar kezdeményezésre életre hívott élelmezési világnapot, ami egyben az élelmiszer-pazarlás elleni világnap is. Éppen ennek okán kérdezem a tisztelt miniszter urat: hogyan tud segíteni a kormány az élelmiszer-pazarlás megállításában? Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypárti pad sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr, jegyző úr. A választ Fazekas Sándor miniszter úr adja meg. Parancsoljon, miniszter úr!

DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Nagyon örülök annak, hogy ezt a rendkívül fontos problémát fölvetette a képviselő úr, hiszen az élelmiszer-pazarlás, sajnos elmondhatjuk, a mindennapok részévé vált.

Ha megnézzük azt, hogy a világban megtermelt élelmiszernek 25-30 százaléka vész kárba, marad ott a földeken, mert nem lehet eladni a piacokon, megy tönkre a szállítás, a raktározás során, vagy jár le a szavatossági, fogyaszthatósági ideje az üzletek polcain, akkor látszik az, hogy olyan mennyiségű élelmiszerről van szó, hogy ha tudnánk hasznosítani, a világban nem lenne éhezés. Meg tudnánk oldani egy olyan problémát, ami az emberiség előtt álló egyik legnagyobb feladat.

Magyarországon szerencsére a magyar emberek takarékosak, óvatosabban vásárolnak. Elmondhatjuk azt, hogy még így is a megvásárolt élelmiszernek körülbelül 10-15 százaléka megy kárba. Ez családon-

ként, háztartásonként évente mintegy 50 ezer forintot jelent. Mindenképpen egy láthatóan jelentős tételelről van szó, ezért érdemes az egyik oldalról jogalkotási eszközökkel, a másik oldalról a tudatformálás eszközeivel hatni, hogy a vásárlók nézzék meg azt, hogy mit vesznek, mi annak a lejáratú ideje, ár-érték arányos-e, lehetőleg tartós élelmiszereket vásároljanak, olyan minőségűeket, amelyeket nem kell kidobni néhány napon belül. Van tehát egy tudatformálási oldala is. De együttműködünk a Magyar Élelmiszerbank Egyesülettel azért, hogy minél több adomány legyen olyan élelmiszerekből, melyek már a lejáratú idő végén vannak, de még hasznosíthatóak.

2014 októberében újtára indítottuk „Az élelmiszer érték” fórumot, amelynek célja, hogy ennek a komplex témának a problémáit a teljes terméklánc mentén feltárjuk és azokat orvosoljuk. Figyeljük más európai országok jogszabályalkotását is, hogy melyek azok, amelyeket a magyar jogba át tudunk emelni. Jelenleg itt tart ez a munka. Köszönöm. *(Taps a Fidesz padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Viszonzásra megadom a szót Móring József Attila képviselő úrnak, parancsoljon!

MÓRING JÓZSEF ATTILA (KDNP): Köszönöm. Megnyugtató, hogy a kormány ennyit tesz az élelmiszer-pazarlás csökkentése érdekében, és bízom abban, hogy itt nem állunk meg, és további célzott intézkedésekkel és programokkal segíti a kormány a háztartásokat, egyben segít kialakítani az összes piaci szereplőben - gondolok itt mind az élelmiszert előállító cégekre, mind a kereskedőcégekre - azt a szemléletet, magatartást, amely tovább csökkenti az élelmiszer-pazarlást.

(16.50)

Azt gondolom, hogy ez az a terület, ahol nem szabad megelégednünk, különösen, ha a szegénység elleni küzdelem fontosságára gondolunk. Remélem, hogy a fentiek okán is ez a szándék a kormány hosszú távú élelmiszer-stratégiájában is kiemelt szerepet kap. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egypérfesz viszonzás illeti meg Fazekas Sándor miniszter urat is. Parancsoljon, miniszter úr!

DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter: Tisztelt Képviselő Úr! Nagyon sok szereplő számára jelent feladatot az élelmiszer-pazarlás visszaszorítása, az élelmiszerekkel való takarékosabb gazdálkodás. Ezért a Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal elindította a „Maradék nélkül” elnevezésű programot, amelynek célja az, hogy az élelmiszerláncban szükségtelenül keletkező hulladékokat lehetőleg hasznosítsuk, megelőzzük a hulladékképződést.

Egy jelentős könnyítés az, hogy egy jogszabálymódosítás eredményeként az adományozás szabályai

egyszerűsödtek, nem terheli például áfafizetési kötelezettség az adományokat. Ez az élelmiszer-adományoknál is kiemelten fontos, és most elmondhatom a tisztelt Háznak, tisztelt képviselő úrnak is azt, hogy 2016. januári adatok szerint 2015-ben az Élelmiszerbank részére 2600 tonna élelmiszert adományoztak idehaza. Ez ezer tonnával több, mint a megelőző évben. Ez egy nagyon jelentős dolog, és bízom abban *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, hogy ez a program folytatódik, és tudunk tenni az élelmiszer-pazarlás ellen, az éhezés ellen. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Hadházy Ákos képviselő úr, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: **„Blabla vagy az igazság?”** címmel. Hadházy Ákos képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

DR. HADHÁZY ÁKOS (LMP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszterelnök Úr! A múltkor egy picit nehezen értette a kérdést, most egy másik példát hoztam. Van egy falu Dél-Békésben, Pusztatollakának hívják. Onnan 220 kilométerre van Cece és onnan nem messze Lajoskomárom. Ebben a három faluban három projektet nyertek, 16-16 millió forintot egészségügyi szűrésekre, vérnyomásmérésre. Mind a három faluban ugyanazt a három céget kérték fel ajánlatkérésre, hiszen közbeszerzésre volt szükség, nem nyílt ajánlatkérésre, hanem meghívásosra; három budapesti céget több ezer cégből, nem egészségügyi céget. Van még egy véletlen, Simonka úr meg a cecei polgármester, Varga Gábor úr egymás mellett ülnek itt a parlamentben. Én azt gondom, hogy ez nem lehet véletlen. *(Zaj, derűtség, közbeszólások a kormánypartú padsorokban.)* Egyszerűen keresem a magyarázatot. Hogy több ezer cégből nem egészségügyit, több ezer magyar cégből meghívásos pályázaton, egymástól elvileg teljesen független közbeszerzésen három... *(Zaj a kormánypartú padsorokban.)* - így nem fogja érteni a miniszterelnök úr a kérdést -, három budapesti céget hívnak meg, ez nem lehet véletlen. Ennek a matematikai valószínűsége egészen, egészen minimális. Az, hogy a két fideszes képviselő egymás mellett legyen *(Zaj, derűtség a kormánypartú padsorokban.)* - Közbeszólás: *Szét kell őket ültetni.*), csak úgy magyarázhatja a dolgot, hogy ők megbeszélték, hogy ki fogja megnyerni és kit kell meghívni.

Az a kérdésem, tehát a kérdés, hogy értse miniszterelnök úr, hogy ön tud-e erre más magyarázatot, tehát hogy egymástól több száz kilométerre független meghívásos közbeszerzésen ugyanazt a három céget hívják meg. Tud-e erre más magyarázatot ahhoz, mint hogy a két úriember megbeszélte itt, hogy kit kell meghívni? *(Derűtség a kormánypartok soraiban.)* Ha nem tud más magyarázatot, akkor viszont fenntartja-e azt, hogy az ellenzék beszél csak korrupcióról, vagy ahogy ön mondta egyszer, csak az ellenzék blablál a korrupcióról? Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A válasza megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Tisztelt Képviselőtársam! Ami a dolog lényegét illeti, a kormány zéró toleranciát hirdet a korrupcióval szemben, és mindent meg is fogok tenni annak érdekében, hogy ennek érvényt szerezzünk.

A kérdése kapcsán nem világos, hogy mit vár tőlem, de azt szeretném előrebocsátani, hogy a Házban az ülésrendet nem én szabom meg, hanem a házelnök úr, ezért nem tudom a képviselőket szétültetni. Köszönöm megtisztelő figyelmét. *(Derűtség és taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Egyperces viszonzásra Hadházy Ákos képviselő úré a szó. Parancsoljon!

DR. HADHÁZY ÁKOS (LMP): Miniszterelnök Úr! Nagyon sokat beszélnek az ön kollegái, lehet, hogy ezért nem érti. Elmondom még egyszer. Tehát tud-e más magyarázatot arra, hogy egymástól több száz kilométerre levő falvakban ugyanazt a három céget hívják meg elvileg független, egymástól teljesen független közbeszerzésen? Tehát nem nyílt közbeszerzésről volt szó, meghívásos közbeszerzésről, ráadásul vérnyomásmérés, cukormérés; olyan céget hívtak meg, amelyiknek semmi köze nem volt az egészségügyhöz.

Mi lehet a magyarázat? És ráadásul véletlenül ott ül Simonka meg Varga úr. Én nem azt kértem, hogy ültesse el őket, hanem mi lehet a magyarázata azon kívül, mert én csak ezt az egy magyarázatot értem, azt, hogyha ők megbeszélték. Ha viszont megbeszélték, akkor a közbeszerzési törvénynek ellenálltak, és gyakorlatilag ez a kőkemény korrupció. *(Zaj.)* Én tudom, hogy ön egyetlenegy idegen szót ismer, az a migráció, de van egy korrupció nevű szó is. Köszönöm. *(Zaj, közbeszólások a Fidesz soraiban. - Gógös Zoltán: Mutyiztak, miniszterelnök úr. Hogy értse.)*

ELNÖK: Egyperces viszonzás illeti meg miniszterelnök urat. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Tisztelt Képviselőtársam! Fogadja el tőlem, hogy én egy ilyen társasjátékban nem tudok részt venni. Én egy dolgot tudok önnek mondani. Magyarországon vannak jogszabályok. Ha bármilyen tudomása van arról, hogy azokat akár nyíltan, akár összejátszva megkerülték vagy kijátszották, kérem, tegye meg a szükséges bejelentéseket, és a hatóságok azokat ki is fogják vizsgálni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Zaj, közbeszólások az MSZP sorából, köztük Gógös Zoltán: Csinálnak újat, miniszterelnök úr.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Frakcióvezető-helyettes Úr! Nézzen már rám, frak-

cióvezető-helyettes úr, ne csak mondja! *(Gógös Zoltán: Nekem?)* Igen, önnek. Adok én szót, ha jelentkezik majd. Köszönöm. *(Gógös Zoltán: Nem vagyok frakcióvezető-helyettes.)*

Tisztelt Országgyűlés! Németh Szilárd képviselő úr, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a belügyminiszterhez: **„Kiderül végre az igazság a Gyurcsány idején alkalmazott kifizetési módszerekről?”** címmel. Miniszter úr választhatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Kontrát Károly államtitkár urat jelölte ki.

Tisztelettel kérdem képviselő urat, elfogadja-e államtitkár urat válaszádnak, vagy megvárja a miniszter úr jelenlétét a Parlamentben. *(Németh Szilárd István jelzésére:)* Képviselő úr jelzi, hogy elfogadja válaszádnak Kontrát Károly államtitkár urat. Németh Szilárd képviselő úré a szó, parancsoljon!

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN (Fidesz): Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! 2002 és 2010 között összesen 17 milliárd forintba került Magyarországnak az akkori kormányok, a Gyurcsány- és Bajnai-kormányok által különböző szerződésekre, különböző tanulmányokra, PR-cikkekre kifizetett pénz, ebben egyébként a médiára elköltött pénzek nincsenek benne. De ennek az egyik legnagyobb falatja és a legfeltűnőbb elköltött összege 432 millió, amit a Political Capitalnek adtak, és ebből is 190 millió forint az akkori Nemzetbiztonsági Hivataltól származott nagyon furcsa körülmények között úgy, hogy a Political Capital gyakorlatilag nem rendelkezett biztonsági tanúsítvánnyal. Az embereket, akiket erre a munkára vettek föl, nem világították át. *(Gógös Zoltán: És a Századvéggel mi van?)*

Ez is egyébként nemcsak azt mutatja, hogy elfelejtették, hogy ez egy botlás volt, hanem nem is akartak igazi munkát végezni. Megnéztem ezeket a tanulmányokat, ebben semmi titkos információ nincs, semmilyen titkos ügyiratot nem kellett kezelni, összevissza ollózott dolgokról van szó. Tehát ilyen álmunkáról, gyakorlatilag alibimelőről van szó, egy volt a lényeg, hogy a 190 millió forinthez hozzá lehessen jutni.

Erről egyébként nemrégiben annak az alapítványnak, az Egymásért Egy-Másért Alapítványnak az elnöke, akit le is ültettek, Földesi-Szabó László így nyilatkozott: „A Nemzetbiztonsági Hivatal akkori főigazgatójának, Galambos Lajosnak az ötlete alapján jött egy olyan felkérés, hogy működjünk közre a Magyarországon élő szélsőségek felderítésében akképpen, hogy a cég elvégzi ezt a kutatómunkát, az alapítvány pedig az NBH és az e között a cég között egy közreműködő szerepet lásson el. A főigazgató úr kijelölte és meghatározta erre a munkára az alapítvány mellé a Political Capitalt.”

Tisztelettel kérdem államtitkár urat, hogy mikor tudunk teljes egészében *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* fényt deríteni mind a 17 milliárd elköltött forintra. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Gógös Zoltán: Hat éve kormányoztok.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kont-rát Károly államtitkár urat illeti a szó. Parancsoljon, államtitkár úr!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Az iratok tanúsága szerint a Nemzetbiztonsági Hivatal 2007-ben, 2008-ban és 2009-ben összesen bruttó 190 millió 4 ezer forintot fizetett ki a Political Capital Szolgáltató Kft. és a hozzákapcsolódó gazdasági társaságok részére. A szerződéskötéseket megelőző eljárások vizsgálata alapján megállapítható, hogy azok nagy része aggályosan került lebonyolításra.

A Nemzetbiztonsági Hivatal tette ezt annak ellenére, hogy a szerződésben foglalt szolgáltatások egy részének elvégzésére a hivatal rendelkezett megfelelő szakemberekkel és szervezeti egységekkel, sőt, az állomány akár bővíthető is lett volna. Nem tették. Az ezen kétes szerződésekből eredő kötelezettségek teljesülése, a szolgáltatás-ellenszolgáltatás egymással nem álltak arányban. Mindezek miatt a hivatal 2011. március 4-én feljelentést tett.

Egyértelmű, tisztelt képviselő úr, hogy a Political Capital cégcsoporttal aggályos és megkérdőjelezhető körülmények között került sor a szerződések megkötésére. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(17.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces viszonzásra Németh Szilárd képviselő úré a szó. Parancsoljon!

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen. Már hogy miért merték ezt megcsinálni, arról Tonhauser László könyvében olvashatunk, és ha megengedik, fel is olvasnám ezt az összefüggést. „1980-ban is komoly ütközések voltak a titkosszolgálatlaltal a Prestige-ügy nyomozása kapcsán, külön engedély kellett, külön pecsétes írás *(Megszólal egy mobiltelefon.)* bizonyos személyek őrizetbe vételéhez, akik meg akartak lógni előlünk. A háttér vizsgálata során kiderült... *(Zaj, közbeszólások, köztük: Szól a mobilod!)*

ELNÖK: Képviselő úr, egy percre! Ott a környezetében valaki kapcsolja ki a mobiltelefonját, mert amiatt zavart be. *(Derűtség, zaj, közbeszólások az MSZP soraiból: A sajátját!)* Jó, be fogjuk számítani az idejébe. Parancsoljon, képviselő úr!

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN (Fidesz): Aztán később ezek az emberek... *(A mobiltelefon ismét megszólal. - Derűtség. - Gógös Zoltán: A titkosszolgálatok belefolytak ebbe! - Dr. Bárándy Gergely: Nem tetszik nekik ez a beszéd, Szilárd!)*

Aztán később ezek az emberek megjelentek itt, Magyarországon, később egy részüket felrobbantották, más részüket lelőtték. Akkor el kellett gondolkoznom azon, hogy milyen szervezetek tagjai voltak

valójában. A mindenféle vizsgálódás azt mutatja, hogy a titkosszolgálatok egy árnyékkormányként működnek, összeszedik az információkat, és azt megfelelően csoportosítva a politikusok kezébe adják.” Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzásról illeti meg államtitkár urat. Parancsoljon, államtitkár úr!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A Nemzetbiztonsági Hivatal és a Political Capital cégcsoport közötti jogügyletekkel kapcsolatos valamennyi irat az Alkotmányvédelmi Hivatal honlapján 2016. április 5-e óta megtalálható és megtekinthető. Ezen iratok között szerepelnek a Nemzetbiztonsági Hivatal és az Egymásért Alapítvány közötti megállapodások is, amelyek a pénzüsszegek átadását is magukban foglalják. Ezek az adatok, ezek az információk önmagukért beszélnek. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Bárándy Gergely képviselő úr, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Magyar Nemzeti Bank elnökének: „Rokonok, haverok és mások” címmel. Elnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Nagy Márton alelnök urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen elnök úrtól fogja kérni a választ.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr, most már megvárnám a felperesemet. Köszönöm.

ELNÖK: Bocsánat, képviselő úr, itt a felperest ebben a percben nem volt szerencsés használni. *(Dr. Bárándy Gergely: Az elnök urat.)* Az elnök úrnak a **soron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Tukacs István képviselő úr, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Menynyi tragikus esetnek kell még történnie az egészségügyben?**” címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Képviselő úr jelzi, hogy elfogadja az államtitkár urat válaszadónak. Tukacs István képviselő úré a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Természetesen elfogadom államtitkár urat válaszlónak, hiszen miért pont ez a hét maradjon ki. Tisztelt Államtitkár Úr! Nagyon érdekes volt a Hadházy képviselőtársammal történő beszélgetése, amikor a kórházi fertőzésekről beszéltek. Nem mondom, hogy olyan nagyon ügyes volt, csak egyvalamit elfelejtett

elmondani, hogy a csökkenő fertőzési adatok hány beteghez tartoznak, milyen számúhoz. És elfelejtette elmondani azt is, hogy többen halnak meg Magyarországon kórházi fertőzésekben, mint közúti balesetekben, ami egy tragédia.

De sajnos, az egészségügyben nem ez az egyetlen tragédia. Pénzügyi és szakmai háttér hiányának okán inkább amputálnak emberi végtagokat, mint hogy érsebészeti műtétet végezzenek. Önök 18 új fejlesztésű, daganatos betegséget orvosló gyógyszer bevezetését készleltetik, mondván, hogy az államtitkáruk úgy gondolja, hogy mindenki kap időben gyógyszert, a daganatos beteg pedig ne vágyakozzon új fejlesztésűre, még ha hisz is benne, hogy meggyógyul. Sürgősségi betegellátó osztályokon az előtérben fogasra akasztott infúziós palack csepeg le, jó esetben; rossz esetben a beteg fogja. A makói kórház leszakadt plafonja alól döglött galambok potyognak ki. Azért költöznek át oda, mert az új műtő, ahol addig dolgoztak, alkalmatlan arra, hogy műtsenek. Államtitkár úr, a beteg két kórház között egészen véletlenül elvesztí a holmiját, és két napig egy kimosott tejföls pohárból iszik, mert valahol nincsen neki meg a cucca.

Államtitkár úr, egy jól működő egészségügyben ilyen nincs, és egy jól finanszírozott egészségügyben sincs. Tehát kérdezem, mikor óhajtják már észrevenni, hogy az egészségügybe több pénz kell. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. *(Több képviselő távozik az ülésteremből.)* A válasza Rétvári Bence államtitkár úrnak adok szót, és arra kérem kormánypárti képviselőtársaimat, hogy még ne hagyják el az üléstermet. Parancsoljon! *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Ha elmegy a főnök, mindenki megy!)*

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Nem tudom, hogy önök észrevették-e vagy sem, hogy több pénzre van szükség az egészségügyben, de ha észre is vették, ez ügyben nem léptek semmi különösebbet.

Tehát önöknél teljesen indifferens, hogy látják-e, hogy több forrásra van szükség, vagy nem látják, hogy több forrásra van szükség *(Gógös Zoltán: Ti nem is látjátok!)*, így is, úgy is kivonják, így is, úgy is áterhelik a költségeket. *(Tukacs István: Nem mi vagyunk kormányon!)* Hiszen az Egészségbiztosítási Alap összegét is önök csökkentették 1700 milliárdról 1500 milliárd forintra. És mindemellett tették ezt úgy, hogy közben az egészségügyi intézmények működési költségeinek jó részét áthárították az önkormányzatokra, úgy, hogy annak a fedezetét nem biztosították, ennek következtében az önkormányzatok hitelt vettek fel, az önkormányzatok kötvényeket bocsátottak ki, és abból tudták ideig-óráig fedezni a kórház működőképességét.

Ha ez pusztán, ha ez mindösszesen az önök egészségügyi kormányzatán múlt volna és nem az

önkormányzatok lelkiismeretességén, hogy valamilyen módon összességében 1200 milliárd forintnyi hitelt vettek fel vagy kötvényt bocsátottak ki, ha ezt nem tették volna meg, akkor már lehet, hogy 2008-ra teljes mértékben összeomlott volna a rendszer, mert 2010 után indult el az a korszak, az az időszak, amikortól kerülhettek valóban többletforrások az egészségügybe.

Az önök által 1500 milliárd alá csökkentett egészségbiztosítási kasszában jövőre már több mint 2000 milliárd forint lesz. Az európai uniós fejlesztések felpörögtek, és elkezdődött az egészségügyben egy olyan fejlesztési időszak, amelyre ön se nagyon tud példát mondani, hogy mikor volt korábban ilyen. *(Gógös Zoltán: Arról ki döntött még, államtitkár úr?)* Lecserélésre kerültek olyan műszerek, amelyeket magam is láttam több kórházban, amelyek 30-40 évesek voltak. Tehát már 10-20 vagy 30 éve le kellett volna azokat cserélni, de ezek nem történtek meg.

Ilyen feladatok, ilyen korszerűsítések húzódtak az önök teljes korszaka alatt, amíg önök csak vizitdíjról beszéltek meg kórháziapidíjról beszéltek, meg kórházi széfekről beszéltek, és átjártatták az egészségügyi kasszákat, az egészségügyi területet az SZDSZ számára, pontosan azért, hogy ha már olyan mértékben csökken az ellátás színvonala, hogy csak a privatizációban tudnak majd reménykedni *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret letelét.)*, akkor majd magánosítják ezt az egész kasszát.

Ezért rohasztották le, hogy privatizálni tudják. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces viszonzásra Tukacs István képviselő úré a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Államtitkár úr, önnél megállt az idő! Hat éve önök kormányoznak, és ön egy válaszban azt taglalja, hogy mi történt a mi kormányzásunk alatt? Felteszi ezt a karcos lemezt, ami már alig-alig szól, és még mindig úgy gondolja, hogy ez hatásos válasz lehet?

Államtitkár úr, én napi, mai problémákról beszéltem. Ezek a problémák nem légből kapottak, ön is tudja, hogy léteznek. Akkor miért nem arról beszél, tisztelt államtitkár úr, hogy hogyan kell megoldani ezeket a problémákat, és hogyan kell legalábbis valamilyen működőképes egészségügyet működtetni, ahol a mentőhelikopterre az országút melletti balesetes nem vár másfél órát? Persze, helikopterben más a jó önöknél, én tudom, de azért mégiscsak egy tragédia, hogy az ön válasza ezekre a problémákra az, hogy mit csináltunk mi a mi kormányzásunk alatt!

Államtitkár úr, kormányoznak - hát kormányozzanak már! Köszönöm a szót. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzás illeti meg Rétvári Bence államtitkár urat is. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Tisztelt Képviselő Úr! Szerintem azért fontos ezeket elmondani, mert a politika a választók szemében hitelességi kérdés is. Nem nulla kilométeres politikusok ülnek itt a parlamentben, hanem kinek-kinek a háta mögött, kinek szürke farkasos, kinek kék madaras, de valamilyen múlt mindenkinek van a háta mögött. *(Felzúdulás a Jobbik soraiban.)* Az önök mögött hagyott nyolc évben is azért vannak olyan egészségügyi tények, olyan egészségügyi kormányzati „teljesítmények”, amelyek hiteltelenítik azt, amikor önök azt mondják, hogy több pénzt az egészségügybe. Ismerjük, 2002-ben ezt írták ki a plakátokra, hogy „Több pénzt az embereknek, több pénzt az önkormányzatoknak!” *(Gógós Zoltán: Többet is kaptak! 50 százalékos béremelés volt!)*

De önök nem tették meg, önök erről szónokolnak, de nem tették meg, az egészségügyi kasszában mégis lefelé vitték az összegét, mi fölfelé vittük. Mi tudunk olyan mértékű egészségügyi béremelést végrehajtani vagy tudunk, hiszen a következő években folytatódik, 107 plusz 100 ezer forinttal az orvosoknál, amelyet önök nem tudnak, mert ez a megoldás egyik kulcsa.

Ez a nagyon nagy mértékű, radikális, Magyarország rendszerváltás utáni történetében még nem látott orvosi, egészségügyi béremelés, ami most zajlik ezekben az években. Köszönöm. *(Gógós Zoltán: 50 százalékot adtunk, államtitkár úr! - Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel az azonnali kérdések órájának a végére értünk. Most két perc technikai szünetet tartunk annak érdekében, hogy azon képviselőtársaim, akik halaszthatatlan, fontos hivatali ügyük intézése érdekében elhagyják az üléstermet, azt minél zavartalanabban megtegyék. *(Rövid szünet.)*

(17.10)

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Most előterjesztések tárgysorozatba-vételi kérelmének tárgyalása következik.

A Jobbik képviselőcsoportja indítványozta, hogy az Országgyűlés döntsön **a külföldön tartózkodó, magyarországi állandó lakóhellyel rendelkező állampolgárok szavazati joga gyakorlásának megkönnyítése érdekében a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény módosításáról** szóló T/11693. számú törvényjavaslat tárgysorozatba vételéről. A tárgysorozatba vételt az Igazságügyi bizottság utasította el.

Először megadom a szót az előterjesztők képviseletében Szávay István képviselő úrnak, az Országgyűlés jegyzőjének, ötperces időkeretben. Parancsoljon, képviselő úr, jegyző úr!

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik), a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház!

Tisztelt Képviselőtársaim! A Jobbik képviselőcsoportja most már negyedik alkalommal hozza a Ház elé ezt a javaslatát, amely arról szól, hogy könnyítsük meg a tartósan külföldön élő, de magyarországi lakócímmel rendelkező magyar állampolgároknak a választásokon való részvételének a lehetőségét; magyarul azt, hogy az ő számukra csak az a lehetőség van nyitva, hogy személyesen a nagykövetségeken adhatják le a voksukat. Több százezer emberről beszélünk, a legpesszimistább becslések szerint most már az egymilliót is eléri azoknak a száma, akik az elmúlt évek kormányainak tevékenysége és gazdaságpolitika miatt most már máshol keresik az életet, a megélhetést.

(Hiszékeny Dezső helyét a jegyzői székben Hegedűs Lorántné foglalja el.)

Ezek az emberek csak személyesen a nagykövetségeken tudnak szavazni, amely szavazáson való részvétel sokuk esetében nagyobb országokban több száz, de akár ezer kilométeres utazást jelenthet, ezzel együtt munkaidő-kiesést, szabadnapot, költségeket, és ha még nincsen szerencsájük, akkor mindezek felett még több órát sorba is állhatnak, hogy a szavazáson részt tudjanak venni.

Hogy ez mennyire riasztó a számukra, azt pontosan jelzik a mostani népszavazásnak az adatai. A mostani népszavazáson, az október 2-ai referendumon ebből a több százezer, közel millió magyarból mindösszesen 10 ezren vettek csupán részt. Én azt hiszem, hogy lényegesen könnyebb dolgunk lett volna itt az eredményességi vitákban, hogyha ezeket az embereket önök már most engedték volna szavazni, hogyha ezek az emberek már most is levélben tudtak volna szavazni.

Mint ahogy levélben tudnak egyébként szavazni könnyen és egyszerűen külhoni magyar honfitársaink is. Közülük akár azok a külhoni magyar honfitársaink is egyébként, akik egy albérletben laknak vagy egy munkahelyen dolgoznak a világ valamely pontján egy magyarországi magyarral. Nekik nem kell több száz és több ezer kilométert utazni, nekik nem kell szabadnapot kivenni, erre pénzt költeni és sorba állni, hanem ők a világ bármely pontjára ezt a szavazási levélsomagot postán megkaphatták, és ezt postán könnyedén vissza is küldhették volna.

Természetesen nem azt kívánjuk mondani, hogy gondoljuk újra a külhoni magyarok levélszavazását, bár egyébként szólnának emellett érvek, akár emellett is szólhatnának érvek, hiszen nem látjuk biztosítottnak azt, hogy a rendszer ki tudná szűrni halott embereknek a szavazását. Ez jól megmutatkozott egyébként, az, hogy halott emberek számára is a levélsomagot kiküldjék, ma ugyanis az van az önök által egypártian meghozott választási eljárásról szóló törvényben, hogy aki egyszer beregisztrál, az tíz éven keresztül kapja a levélsomagját, ha kéri, ha nem, amennyiben a család az elhunytát nem jelentette be.

Ezt sokkal nagyobb problémának látjuk, hogy a magyar állam nem tudja azt, hogy egy választásra jogosult állampolgár él-e még egyáltalán. Sokkal

nagyobb problémának látjuk, mint amit Répássy Róbert elmondott az Igazságügyi bizottság ülésén, ahol többek között azzal az érveléssel utasította vissza a Jobbiknak a javaslatát, hogy de hát amennyiben megadnánk ezt a lehetőséget egy magyarországi lakcímmel rendelkező magyar állampolgárnak, akkor nem tudnánk, hogy ő valójában a szavazás napján hol tartózkodik.

Én azt gondolom, hogy ebből a szempontból teljesen irreleváns ez a kérdés, a Jobbik javaslata - szeretném felhívni a figyelmet, mielőtt ismét kiforgatnák - arról szól, hogy csak külföldi lakcímmel, csak arra a lakcímmel lehessen ezt a levélsomagot kérni, ahol az illető tartózkodik. Természetesen szó nincsen arról, hogy mi Magyarországon, magyarországi lakcímeire ezt a lehetőséget megadnánk.

A Magyar Állandó Értekezlet tavaly és tavalyelőtt kormánypárti képviselők és a kormány támogatásával elfogadta azt a határozatot, amely kimondja, hogy biztosítani kell a választójog megkönnyítését, önök ezt eddig mégsem tették meg. Most már negyedik alkalommal söpörték le az ezzel kapcsolatos javaslatunkat, elképesztő színvonalatlan és demagóg érvekkel az Igazságügyi bizottság ülésén, ahol egyébként azt is megtudhattuk az itt jelen lévő Rubovszky képviselőtársamnak egy egyébként oda túlzottan nem illő elszólásából, hogy azért nem csináltak önök hat éven keresztül semmit a szlovák állampolgársági törvény megváltoztatása érdekében, mert az nem magyarellenese. Gondolom, nagyon megdicsérték a KDNP-ben képviselőtársamat ezért a mondatáért.

Répássy képviselő úr pedig azzal az egészen elképesztő érveléssel jött elő, hogy ha magyarok, a külföldön élő magyarok szeretnék levélben szavazni, akkor szüntessék meg a magyarországi lakcímszámukat, vágják el még ezt a lehetőséget, még ezt a kapcsolatot is Magyarországtól. Elég felháborító tartom, hogy önök erre szeretnék ezeket az embereket biztatni. Ezeket az embereket inkább minél több szálon kellene kötni Magyarországhoz, ezek az emberek hazatérésükön keresztül hozzájárulnak az itthon maradt családtagjaik megélhetéséhez.

A magyar államnak, a magyar kormánynak és a magyar parlamentnek, a magyar parlamenti pártoknak azon kellene dolgozni, hogy minél több kötelek ezeknek az embereknek Magyarországra felé megmaradjon, hogy ezek az emberek hazatérjenek. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Ennek is egy fontos lehetősége lehet, hogy számukra biztosítsuk a választáson való részvételt, a Magyarország ügyeibe való beleszólás lehetőségét.

Kérem, támogassák javaslatunkat. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most képviselőcsoportonként egy-egy képviselő két-két perces időkeretben, valamint a független képviselő is, aki elsőnek jelentkezik, szintén kétperces időkeretben felszólalhat.

Megkérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e valaki felszólalni. Megadom a szót Sallai R. Benedek

képviselő úrnak, az LMP képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. El szeretném mondani, hogy a Lehet Más a Politika támogatja a kezdeményezést, és kéri az Országgyűlést a tárgysorozatba vételre.

Talán valamennyien emlékeznek rá, hogy 1849-ben és az azt követő évben kezdődött az újkor első népvándorlása Magyarországról, az akkori történelmi korban a felelősségre vonás elöl menekültek honvédtisztek és nagyon-nagyon sokan, akik részt vettek a szabadságharcban. Ezt követően az elszegényedés okozta a XIX. század második felének a kivándorlását, majd a '18-as, '19-es forradalmak miatt történt egy hullám, ami egészen a második világháborúig tartott.

Most 1956-ra emlékeztünk a hétvége folyamán, és akkor 208 ezer magyar állampolgárt tart nyilván a statisztika, hogy mennyien hagyták el Magyarországot, míg az elmúlt néhány évben közel félmillió magyar ember hagyta el Magyarországot. Elfogadhatatlan az az álláspont, hogy fel kellene hagyniuk magyarországi állandó bejelentett lakcímmel, vagy az, hogy másodrangú, a Fidesz által leértékelt állampolgárai legyenek a honnak.

Ennek megfelelően a Jobbik tárgysorozatba vételét támogatjuk, és kérjük az Országgyűlést, hogy tegye lehetővé, hogy minden magyar állampolgárt azonos jogok illessenek meg, és tegyék lehetővé azt, hogy ugyanúgy a levélzavazás jogintézménye megillesse a határon túlra vándorolt honfitársainkat is, akik gazdasági okokból vagy éppen az önök általi üldöztetések miatt hagyták el az országot.

(17.20)

Ezért kérem az Országgyűlést, hogy a tárgysorozatba vételt támogassa. A tárgysorozatba vételt követően minden bizonnyal megnyílik a lehetőség arra, hogy részletkérdésekről egyeztessünk. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps az ellenzéki padosorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjából Bárándy Gergely képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! Nagyon sok esetben emeltünk már mi is szót azzal kapcsolatban, hogy nem tartható állapot az, hogy azok a magyar emberek, akik külföldön kívánnak szavazni, a szerint kell hogy eltérő módszerrel tegyék ezt, hogy egyébként rendelkeznek vagy nem rendelkeznek magyarországi állandó lakóhellyel.

Természetesen értjük a Fidesz szándékát. Nagyon világosan megírták már egy XXI. századi diktatúráról szóló könyvben, amilyen az én álláspontom szerint ma Magyarország is, hogy milyen módszerekkel próbálják befolyásolni például a választások eredményét meg nem engedett módon ezek az álla-

mok. Ezeknek például az egyik módszere az, hogy nemhogy tiltják, mint mondjuk, a régi diktatúrákban volt szokás, az emberek kivándorlását, kiutazását, hanem kifejezetten elősegítik azoknak az embereknek a kiutazását, kivándorlását, sőt, mi több, ösztönzik ezt, akik egyébként valószínűleg nem rájuk szavaznának, például azért, mert vannak annyira felvilágosultak, hogy átlátják a szitán. Valószínűleg a Fidesznek is ez a módszere, és természetesen ehhez hozzátartozik az is, hogy ha már ezek az emberek kimentek, akkor a lehető legjobban nehezítsük meg azt, hogy ők a szavazatukat leadják bármilyen választás alkalmával is.

Ez a módszer a napnál világosabb, és még egyszer mondom, nem magyar találmány, hanem több XXI. századi diktatúrában már egy jól bevett módszer. Ez a törvényjavaslat most éppen a Jobbik részéről kívánja ezt a helyzetet megmásítani. Nekünk is volt hasonló javaslatunk, lesz is hasonló javaslatunk, erről egyébként egy konferenciát is tervezünk a közeljövőben rendezni. Éppen ezért támogatni fogjuk most az előttünk fekvő törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. (*Taps az MSZP padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Fidesz képviselőcsoportjából Vas Imre képviselő úr jelentkezett felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VAS IMRE (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Szerintem az előterjesztők több tárgyi tévedésben is vannak, mint ahogy egyébként Szávay képviselőtársam is. Rögtön azt mondta, hogy tartósan külföldön élők. Annak, aki tartósan külföldön él, a '92. évi XXVI... - elnézést! -, a LXVI. törvény 26. §-a alapján (*Dr. Szakács László: Csodába a részletekkel!*) 3 munkanapon belül meg kell szüntetni a magyarországi lakóhelyét. Mert a lakóhely az, ahol a választópolgár bejelentett lakcíme... (*Dr. Apáti István: Mindegy, nem érdekes!*) Tehát ha (*Szávay István: A tényleges helyzetről beszélj!*) valaki (*Az elnök csenget.*) tartósan nem Magyarországon él, akkor meg kell szüntetni a lakóhelyét.

Másrészt a törvényjavaslat alkalmatlan az általános vita lefolytatására. Ha ugyanis (*Szilágyi István: Miért?*) egyetértés is lenne abban, hogy ezt megadjuk, hozzáteszem, ez a választás biztonságát és titkosságát jelentősen sértené, a törvényjavaslat a választási eljárási törvény többi paragrafusát nem igazítja hozzá, tehát nincsenek kidolgozva azok a szabályok. (*Dr. Szakács László: A kormány ezt remekül csinálja! Ez a feladata!*)

Harmadrészt pedig Bárándy képviselőtársamnak egyébként politológiai értelemben nincs igaza abban, hogy mi szeretnénk megnehezíteni a külföldön élők szavazását. Ugyanis (*Dr. Szakács László: Hát de már megtették!*) a külföldön élők (*Dr. Bárándy Gergely: Bocsnat a jövő időért!* - *Dr. Varga László: Még nehezebb akkor lenne, ha betiltanátok körülbelül!*), ha megnézi a '14-es választásokat, azokban a szavazókörökben, ahol a külföldön leadott szavazatokat hozzáadták, mind a tíz körzetben, ahol akár fideszes, akár MSZP-s nyert, mindenhol ezek-

ben, a tíz legszorosabb... - elnézést! -, mindenhol egyébként a Fidesz-KDNP-s képviselőjelölt nyerte azt a szavazókört (*Szilágyi György: Saját magotokat gátoljátok! Önkorlátozás!*), ahol a külföldi szavazatokat egyébként hozzáadták. (*Közbeszólás az MSZP padsoraiból: Belekevertétek egy szavazókörbe!*) Tehát egyébként nekünk érdekünk lenne, csak jelen pillanatban ennek a dolognak nincs megoldása. Köszönöm szépen. (*Dr. Szakács László: Titkos a szavazás!* - *Dr. Bárándy Gergely: Neked nem volt titkos?*) Mindenkinek az volt!

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjából Farkas Gergely képviselő úr következik. Parancsoljon!

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Vas Imre Képviselő Úr! Az előbb a biztonságról beszélt, amit nem tudok értelmezni, hiszen jelenleg is működik ez a levélben való szavazás Magyarországon, konkrétan a határon túli magyarok esetében. Hogy veti ön fel a biztonság kérdését ugyanilyen módszerrel, miközben mi azt szeretnénk bevezetni, ami a határon túliakra is vonatkozik, ezt szeretnénk kiterjeszteni?

Jogászok lehetnek itt azzal kapcsolatban, hogy 3 napon belül ki kell jelentkezni a Magyarországról elköltözötteknek, de a gyakorlat azt mutatja, hogy több százezer honfitársunk ezt nem teszi meg, és a Jobbik és a többi ellenzéki párt is abban érdekelt, azt szeretné elérni, hogy nekik is megkönnyítsük a szavazás lehetőségét. Számos nemzetközi példa áll egyébként rendelkezésre, ha önök alkalmatlanok arra, hogy megalkossanak egy ilyen jogszabályt. (*Dr. Vas Imre: Ausztria, levélszavazás.*) Elég csak Németország, Svédország, Észtország, Szlovákia, Lengyelország, Luxemburg példáját megnézni, mindegyik országban (*Dr. Vas Imre: Ausztria, levélszavazás!*) a huzamosabb ideig külföldön élők tudnak szavazni. Van erre lehetőség.

Ausztria pedig rossz példa, tisztelt Vas Imre képviselőtársam, ugyanis ott pont egy olyan módszerrel engedték a levélben szavazás lehetőségét, amely a belföldön élőknek is lehetővé teszi azt (*Zaj. - Dr. Vas Imre közbeszólása.*), amit a mi javaslatunk tilt. A mi javaslatunk ezt nem engedné meg, úgyhogy (*Az elnök csenget.*) egy teljesen más jellegű javaslatot szeretnénk benyújtani vagy nyújtottunk be. (*Szilágyi György: Ez mind nem demokratikus ország, amiket felsoroltál!*) Úgyhogy kérem, vegye figyelembe ezt a különbséget.

Még egyszer azt ajánlom, hogy vegyék figyelembe a külföldi példákat, ha önök alkalmatlanok egy ilyen jól kivitelezhető és működőképes rendszer kidolgozására. Tegyék meg, hogy a német, svéd, észt, szlovák, lengyel vagy épp a luxemburgi példát tanulmányozzák!

Mi is megtettük, ezek tudatában nyújtottunk be a javaslatokat, tudván, hogy van olyan biztonságos és hatékony módszer, amellyel érdemben tudjuk segíteni a több százezer honfitársunkat, hogy le tudják

adni a szavazatukat, ők is bele tudjanak szólni Magyarország közéletébe, és ezáltal még egy szállal szorosabbra fűzzük azt a kapcsolatot, amely sajnos esetükben gyengülni látszik. Önök végtelenen el akarják vágni ezt a szálát, mi pedig erősíteni szeretnénk ezt. Ez a nagy különbség, erről kell majd dönteni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból. - Dr. Apáti István: Így van!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki felszólalni a vitában. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok. Megkérdezem Szávay István képviselő urat, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Szávay István jelzésére:)* Igen, parancsoljon, képviselő úr! Öné a szó.

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Tisztelt Vas Imre Képviselőtársam! Legyen már kedves hajlandó végre megérteni, hogy nincs szó a levélszavazás belföldön való biztosításáról. Ezt az elmúlt fél évben végtelen *(Dr. Vas Imre: De arról van szó!)* türelemmel elmagyaráztam önnek már körülbelül négyszer, de látom, hogy még mindig nem sikerült megértenie. *(Dr. Vas Imre: Dehogynem!)* Nem erről van szó! Erre belföldön egyébként azért sincs szükség, mert belföldön bármilyen más településen az ember a választás napján vagy más budapesti kerületben, az országban bárhol máshol személyesen is tud szavazni. Ez a lehetőség pedig külföldön, Ausztráliában, az Egyesült Államokban vagy Kanadában vagy bárhol, de mondhatok nyugat-európai országot is, nem adott, több száz kilométert, akár több ezer kilométert is kell utazni.

Ha nem tartják jónak ezt a javaslatot, képviselő úr, akkor nyújtsanak be hozzá módosítókat! Ha egyáltalán nem tartják jónak, akkor adjanak be egy másik javaslatot! Mi minden javaslatra nyitottak vagyunk, ami ezt a helyzetet rendezni fogja. Ha a levélszavazás intézményét kell átbeszelnünk, és különböző törvényi garanciákkal jobbról-balról megtámasztani, akkor beszéljünk arról, tegyük meg! Ha nem jó ez a javaslat, hozzanak önök egy másik javaslatot! Az ön pártja és a másik kormánypárt is, Semjén miniszterelnök-helyettes úr személyesen is a Magyar Állandó Értekezlet ezzel kapcsolatos deklarációját tavaly és tavalyelőtt is elfogadta. *(Dr. Rubovszky Györgynek, aki nemet int.)* Ne bólogasson már, képviselő úr! Dehogynem! *(Dr. Rubovszky György nemet int.)* Egyhangú volt. Jó, Rubovszky képviselő úr szerint nem.

A Magyar Állandó Értekezlet tavaly és tavalyelőtt, a külhoni és a magyarországi pártok és a magyar kormány közös tanácskozási fóruma elfogadta a Jobbik javaslatára azt, hogy a résztvevők kérik olyan törvények meghozatalát, amely megkönnyíti a külföldön élők választásokon való részvételét. Önök ez ügyben semmit nem csináltak.

Mi negyedszerre hozzuk ide a levélszavazást. Le-szavazzák. Rendben van! Hozzanak ide mást! Nyújtsanak be önök egy másik törvényjavaslatot! Beszél-gessünk, mondjuk, az internetes szavazás lehetősé-

gének megteremtéséről! Az is egy lehetőség lenne, az is könnyítene ezen a helyzeten. De egész egyszerűen arról van szó, hogy önök ezektől a szavazóktól félnek *(Szilágyi György: Így van!)*, önök ezeket az embereket továbbra is tudatosan távol kívánják tartani az urnáktól.

Köszönöm szépen az ellenzéki képviselőtársaimnak, hogy hozzánk hasonlóan jónak, helyesnek gondolják *(Szilágyi György: Választási csalás!)*, hogy ezt a diszkriminációt feloldjuk. Ha önök pedig a biztonságért aggódnak, akkor inkább azt nézzék meg, hogy miért lehet az, hogy határon túli magyarok ezrével és tízezérel tudnak halott emberek nevében szavazni. Ez jelent inkább biztonsági kockázatot! Köszönöm szépen. *(Dr. Gyüre Csaba: Meg a letelepedési kötvény! - Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! A döntésre a holnapi ülésnapunkon kerül sor.

(17.30)

Tisztelt Országgyűlés! Az MSZP képviselőcsoportja indítványozta, hogy az Országgyűlés döntsön **az olaj- és gázárak világgpiaci csökkenésével összefüggésben a rezsicsökkentések végrehajtásáról szóló 2013. évi LIV. törvény módosításáról** szóló T/11851. számú törvényjavaslat tárgysorozatba vételéről. A tárgysorozatba vételt a Gazdasági bizottság utasította el.

Először megadom a szót az előadó képviselőnek ötperces időkeretben Tóth Bertalan képviselő úrnak, az MSZP-képviselőcsoport frakcióvezetőjének. Parancsoljon, frakcióvezető úr!

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP), a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Azt szokták mondani, hogy minden politikusnak van valamilyen fixa ideája, hallhatuk, hogy Orbán Viktornak az, hogy az Európai Unió olyan, mint a Szovjetunió, bár azért megnéztem volna, hogy ha a KGST pénzt ilyen szinten lopták volna el, mint ahogy az Európai Unióban az elmúlt időszakban, akkor mi történt volna. Na most, nekem is van egy ilyen fixa ideám a frakció támogatásával, mégpedig az, hogy csökkenteni kell az energiaárakat Magyarországon.

Csökkenteni kell, hiszen utoljára két és fél éve csökkentek a gázárak és két éve az áram és a távhő ára, miközben 2014 augusztusa óta jelentősen csökkentek a nemzetközi piacon az olajárak, 60-70 százalékkal, de ugyanígy csökkent az importgáz ára is, a Nyugat-Európa felől érkező gáz ára 40-50 százalékkal, és a Regionális Energiagazdasági Kutatóközpont jelentése szerint az orosz gázimport ára is 40 százalékkal alacsonyabb, mint a korábbi időszakban. 2014 tavasza óta tehát olcsóbban jutnak hozzá a kereskedők az energiaforráshoz, de ugyanazon az áron adják el. De miért? Hova lesz a nyereség? Miért fizet többet a kormány, mint amennyibe kerül az energiaforrás,

és miért nem jut el ez az árcsökkenés a magyar fogyasztókhoz?

Az újabb árcsökkenés szükséges és lehetséges is, szükséges, mert a közüzemidő-tartozással rendelkező fogyasztók száma közel a duplája annak, mint ami 2009-ben volt, 2016 áprilisában több mint százezer háztartás volt kikapcsolva az áram-, a gáz- vagy a távhőszolgáltatásból. Szükséges lenne azért is, mert jelenleg 16 európai fővárosban az ott élő embereknek kevesebbe kerül a jövedelmükhöz képest az energiaár. Mondok néhány példát, úgymond nem feltétlenül mediterrán városokról van szó: Luxembourg, London, Berlin, Dublin, Koppenhága, Stockholm, Amsterdam vagy akár Tallinn, azért ott hűvösebb van, mint Magyarországon, mégis kevesebbet fizetnek az energiáért az ott lévő háztartások.

Tudjuk jól, hogy a leghatékonyabb árcsökkenés az energiahatékonysági program, amelyre nekünk volt és van is javaslatunk, de önök pedig szeretnék ezt a pénzt elvenni, amit az Európai Unió erre biztosít, a háztartásoktól, és inkább saját közbeszerzési eljárásban szeretnék ebből is jó szeletet hasítani a közintézmények energiahatékonysági felújításával. Az árcsökkentés pedig lehetséges, hiszen már Seszták Miklós miniszter, Németh Szilárd, de korábban Németh Lászlóné is elismerte, hogy lenne erre lehetőség, annál is inkább, mert önök azt mondták, hogy a nagy államosítási folyamat - ami azért jelentős közpénzbe került - végén állami tulajdonban lesznek a közműszolgáltatók, és így olcsóbb lehet az energia ára. Ebből a háztartások egyelőre nem látnak semmit.

Éppen ezért a javaslatunk lényege, hogy ha van rá lehetőség az olcsóbb energiaár miatt, csökkenjen átlagfogyasztásig 20 százalékkal a gáz ára és 10-10 százalékkal az áram- és a távhőszolgáltatásnak a díja. Ez, ahogy említettem, egy igazságos árcsökkentés, hiszen átlagfogyasztásig jár, az átlagfogyasztás felett fogyasztók is kapnak kedvezményt, de nem olyan jelentőset, mint az önök rezsicsökkentése során a fogyasztás arányában minél nagyobb haszonhoz jutottak, hanem itt igenis a kifizetőknak jutna nagyobb támogatás; annál is inkább, mert ez a mi javaslatunk az energiatakarékosságot is szem előtt tartja, hiszen - átlagfogyasztásról van szó - minél kevesebbet fogyaszt, annál nagyobb ez az árcsökkentés és árkedvezmény.

A Magyar Szocialista Párt korábban is támogatta az árcsökkentési kezdeményezéseket, és megszavazta az idevonatkozó javaslatokat, de ami most történik, az elfogadhatatlan, hiszen az ebből az energiaárcsökkenésből eredő haszon jár a magyar háztartásoknak, jár a magyar embereknek, önök pedig ezt elzárják, és nem tudom, hol, melyik állami cégnél, vállalatnál gyülekezik az a rengeteg pénz, akár százmilliárdos tétel, amely nem jut el a magyar fogyasztókhoz, és inkább az energiakereskedők nyereszke-dését támogatják, ahelyett, hogy ez az áresés, ami Európában és a világon jellemző, eljutna a magyar háztartásokhoz.

Éppen ezért kérem önöket, hogy támogassák a tárgysorozatba-vételi kérelmünket, vitassuk meg a

javaslatot, és fogadjuk el, hogy a magyar háztartások kevesebbet fizessenek az energiáért. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! Most képviselőcsoportonként egy-egy képviselő két-két perces időkeretben, valamint az elsőként szólásra jelentkező független képviselő szintén kétperces időkeretben ismertetheti álláspontját. Megadom a szót a Jobbik képviselőcsoportjából Kepli Lajos képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Valóban, a rezsicsökkentés már a bevezetésekor egy nagyon ügyes politikai kommunikációs trükknek bizonyult, amely a későbbiekben a háztartások nagyon kis számában eredményezett érdemi megtakarítást, amint azt az elmúlt évek tapasztalata mutatja. Ezzel ellentétben már amikor megfontolta és kitalálta a Fidesz-kormány ezt a rezsicsökkentést, akkor tudta, hogy az energiaárak előreláthatóan a közeljövőben jelentős mértékben esni fognak a világpiacon, így túl nagy kockázatot nem vállalt a rezsicsökkentés bevezetésével, ellenben a magyar háztartások továbbra sem érezhetik azt a nyereséget, amit az alacsonyabb energiaárak miatt nekik már réges-régen érezniük kellene, nem 10 vagy 20, hanem akár 30-40 százalékos vagy akár 50 százalékos közüzemidő- vagy energiadíj-csökkenés formájában.

Kétféleképpen lehet energiamegtakarítást elérni: egyrészt az energiahatékonysági beruházásokkal, másrészt pedig a valós energiaárak érvényesítésével a lakosság felé. Az elsőhöz részben európai uniós és hazai források is rendelkezésre állnak vagy állnának, hogyha a kormány ezt megfelelő formában használná fel, óriási energiamegtakarítás volna elérhető, a másik oldalon pedig, hogyha valós energiaárakat érvényesítenénk a lakosság felé, akkor szintén egy jelentős megtakarítás volna elérhető.

Ezt a kormány nyilván a saját vagy a kormányközeli és a kormány háttérében álló cégek profitcsökkentését nem akarja meglépni, mint ahogy azt a letelepedési kötvénynél is láttuk, hogy ha a kormány háttérében lévő, akár offshore, akár egyéb cégek üzleteit sérti a döntés, akkor önök egész egyszerűen nem hozzák meg, hiszen nem engedi a Viktor, vagy nem engedik meg önöknek az önök mögött álló üzleti körök.

Természetesen támogathatónak tartjuk az előterjesztést, hiszen mi is azt szeretnénk, a Jobbik Magyarországért Mozgalom azt szeretné, hogy a magyar emberek minél kedvezőbb áron és minél biztonságosabban jussanak energiához. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjából Szakács László képviselő úr következik. Parancsoljon képviselő úr!

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Igen, a Gazdasági bizott-

ság volt az, amelyik elutasította ezt az előterjesztést, hogy a magyaroknak kevesebbet kelljen fizetni az energiáért és a gázért. Hiába azok a világgpiaci folyamatok, hogy 40-50 százalékkal is kevesebbet veszik a gázt, ez valahogyan a magyar háztartásokba nem jut el, és ez az önök hibája, és önök ezt minden további nélkül leszavazták, és valószínűleg azért, mert kormányközeli cégek, Fidesz-közeli cégek - nagyon sok per, nagyon sok hír szól erről - nagyon jól keresnek ezen.

Ennél nagyobb csodákat is hallottunk egyébként a Gazdasági bizottság ülésén, ahol megpróbálták engem arról meggyőzni, hogy a gáz árának semmilyen köze nincsen az előállított energia árához, vagy legalábbis ez az összefüggés nagyon távoli. Aztán amikor azt mondtuk, hogy az önök által bevezetett, rezsicsökkentésnek nevezett, véleményes sikerű valami annál többet hagy az embereknél, minél többet fogyasztanak, és így nyilvánvalóan a szegényebb emberek járnak rosszul, akik pedig gazdagok, nagy a házuk, rengeteg tartós fogyasztási cikkük van, szaunájuk van, uszodájuk van, ők pedig nagyon sokat nyerneken ezen az ügyleten, akkor még arról is megpróbálták meggyőzni a Gazdasági bizottság ülésén, hogy az elfogyasztott energia mennyisége és valakinek a szociális helyzete között nincsenek összefüggések - és nekem az a bajom, hogy önök ezt valójában tényleg hiszik.

Urak, higgyék el, ez nem így van! Ha a világgpiaccon 40-50 százalékkal csökken a gáz ára, akkor Magyarországon kell hogy csökkenjen az energia ára, kell hogy csökkenjen a fűtés ára, és kell hogy csökkenjen a villamos energia ára. Hogyha ezt önök csak azért nem fogadják el, mert ez egy MSZP-s beadvány, akkor önök a választókat büntetik, önöket akkor nem érdeklik a választók. Mi mindig be fogjuk ezt hozni, minden egyes alkalommal be fogjuk ide hozni, és minden egyes alkalommal vitát fogunk erről generálni, önök pedig álljanak bele, vitatkozzanak, érveljenek.

Álljanak bele a vitanapba, hadd lehessen egy ilyen vitanap itt *(Az elnök csenget.)*, és hadd lehessen egy ilyen jogszabály itt, fogadjuk el!

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

(17.40)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Az LMP képviselőcsoportjából Sallai R. Benedek képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Leginkább azért támogatjuk ezt az előterjesztést, mert fontos lenne, hogy a parlament keretein belül beszéljünk arról, ami a magyar állampolgárok rezsicsökkentésével kapcsolatosan történt az elmúlt években, annak ellenére, hogy magával az előterjesztés tartalmával, azzal, hogy mindenáron csökkenteni kell a fogyasztói árakat, nem feltétlenül kell egyetértünk.

(Az elnöki széket Sneider Tamás, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Ugyanis nem az a baj, hogy a világgpiaci árkülönbözetet megfizettetik a fogyasztókkal, hanem az, hogy nem egy tartós rezsicsökkentésre, nem általános lakossági energiahatékonysági beruházásokra fordítják annak a hasznát, hanem egyszerűen lenyúlják a fideszes haverok és barátok. A fő gondunk nekünk ezzel van.

Ha mindezt a bevételt arra lehetne fordítani, hogy tartós, hosszú távú energiahatékonysági korszerűsítéssel minden egyes házban, akár a vidéki térségekre jellemző Kádár-kockákban is meg lehessen csinálni a nyílászárócsereket, az épületszigeteléseket, a tetőcsereket, a fűtés-korszerűsítéseket, akkor mindezek hosszú távon az energia felhasználásának a mértékét tudnák csökkenteni, és ez lenne az igazi rezsicsökkentés. Azt hiszem, hogy ez sokkal fontosabb cél, hogy tartósan, a felhasználás mértékének csökkentésével csökkentsük a rezsit, mint az, hogy az árakat lejjebb nyomjuk.

Ugyanakkor az, hogy ezzel üzletszerűen visszaélnek, és bűnözői csoportok a saját érdekeiknek megfelelően kormányhoz közel felhasználják, és néhányuk zsebébe kerül mindennek a haszna, ez az, ami elfogadhatatlan. Ez az, amiről beszélni kell. Ez az, amit ide kell hozni a parlament elé, és tisztázni azt, hogy a világgpiaci árak és a magyar árak közötti különbséget most éppen kit gazdagít. Ezért kell beszélni erről, és egyébként pedig a vitát a rezsiről, hogy hogyan kell elképzelni Magyarország energetikai jövőképét, érdemes lenne a Házba hozni, mert a téma méltó erre, és szükséges lenne, hogy vitázzunk erről. Ezért támogatjuk azt, hogy a parlament keretein belül ennek a lehetősége megnyíljon.

Ezért az MSZP kezdeményezését támogatja a frakciónk. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Most megadom a szót Bencsik Jánosnak, a Fidesz képviselőcsoportja szónokának.

BENCSIK JÁNOS (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Talán még vagyunk néhányan ebben a Házban olyan képviselők, akik jól emlékeznek a szocialisták utolsó kormányzati időszakában meghozott energiapolitikai és árszabályozási intézkedéseire, amikor is a kormányzásuk utolsó esztendejében jelentősen megnövelték a gázárakat *(Dr. Szakács László közbeszól.)*, és mindazonáltal megszüntették a gázártámogatást *(Dr. Szakács László: 20 dollárról 100-ra nőtt!)*, tehát azt a lakossági támogatást, amely lehetőséget biztosított a fogyasztói terhek csökkentésére. *(Dr. Szakács László: Nem jól tudod!)*

A Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal kimutatása alapján 2012 óta a következő változások következtek be, amelyek a rezsicsökkentésnek is köszönhetőek. A 2012. évi 94,8 milliárd forintról 2016-ra 53,9 milliárd forintra csökkent a 30

napon kívüli kintlévőség, míg a hátralékos fogyasztók száma 1 millió 550 ezer főről 986 ezer főre csökkent. Ezt jelentette a rezsicsökkentés ahhoz képest, amit önök a kormányzásuk utolsó esztendejében a fogyasztókat terhelő döntésekhez képest elértek. *(Dr. Szakács László: 2016 van! Ez van a naptárban!)*

Mindezekkel kapcsolatosan még azt is érdemes itt elmondani, hogy a MEKH-nek figyelembe kell venni a földgáz árának változását a fogyasztói árak meghatározása, az indokolt költségek rendszeres és részletes felülvizsgálata, valamint az alapján végzett árelőképzés során, amely a törvényi szabályozás alapján a magyar energetikai és közműszabályozási hatóság hatáskörébe tartozik. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)*

Éppen ezért nincs szükség az indítvány tárgyszorozatba vételére. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönjük. Nem látok további hozzászólót, így megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e hozzászólni. *(Jelzésre:)* Igen, öné a szó!

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársam! Akkor lehetett volna jelentős árcsökkentést megtenni, amikor ön államtitkárként inkább a MET-et és a METI Holdingot részesítette előnyben egy miniszteri rendelet alapján, amelyek a Nyugat-Európából behozott olcsó gázból nyerészkedtek - az sem jutott el a magyar fogyasztókhöz.

Szeretném önnek elmondani, hogy amilyen időszakról ön beszél, akkor 20 dollárról 100 dollárra nőtt az olaj ára, és 100 dollárról 400 dollárra a gáz ára. Ettől függetlenül valóban volt egy kompenzációs rendszer, amit nem a szocialisták vezettek ki, hanem 2011-ben önök. *(Bencsik János a fejét rázza. - Dr. Szakács László: De!)* A Fidesz szüntette meg ezt a kompenzációs rendszert *(Bencsik János: A Bajnai-kormány! A Bajnai-kormány!),* és 2012-ig semmit nem tettek. A háztartások rezsitartozása akkor ugrott meg jelentős mértékben. Tehát semmilyen kompenzáció nélkül, teljesen kiszolgáltatottak voltak a háztartások ebben az időszakban, mivel önök ezt megszüntették *(Bencsik János: A Bajnai-kormány!),* az energiaárak pedig magasak voltak. *(Dr. Szakács László: Nem! 2011!)*

És az pedig mindig egy álságos érvelés, hogy bezzeg mi volt akkor. Beszéljünk a mostani helyzetéről! Ha önnek az jó, hogy még mindig 900 ezer háztartásnak van kintlévősége, ha önnek még mindig jó, hogy több mint 100 ezer háztartás van jelenleg is kikapcsolva a különböző szolgáltatásokból, ez az ön lelkiismeretére van bízva, miközben az ár tekintetében láthatóak azok a nemzetközi folyamatok, amik alapján meg lehetne tenni ezt az energiaárcsökkentést, de önök megint a cégeknek hagyják ezt a hasznot. Ki tudja, megint milyen offshore háttérű cégek nyerészkednek ebből.

Mi azt mondjuk, és köszönöm az ellenzéki pártok támogatását, hogy tárgyaljon a parlament erről a javaslatról. Az LMP javaslatát is jónak tartjuk, lehetnének ezek párhuzamosak is, hiszen mind a kettő

egy irányba mutat. Én bízom benne, hogy holnap a szavazáson meggondolják magukat, és támogatják a tárgyszorozatba-vételi kérelmünket. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. A döntésre a holnapi ülésnapon kerül majd sor.

Most soron következik **az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Kósa Lajos és Vas Imre képviselők által benyújtott előterjesztés T/12532. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Elsőként megadom a szót Vas Imre úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének.

DR. VAS IMRE (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Egy rendkívül rövid törvényjavaslatról van szó. Két célja van a törvényjavaslatnak; egyrészt, hogy a frakcióknak a Magyar Államkincstár külön fizetési számlát, illetve ehhez kapcsolódó alszámlát nyithasson. Ezt jelenleg is megteszi a Magyar Államkincstár.

A javaslat 2., 3. §-a pedig a bérek átcsoportosításáról szól. Ismert, hogy 2014. május 6-a óta a frakcióalkalmazottak nem köztisztviselőként dolgoznak, hanem munkavállalóként, nincs köztisztviselői besorolásuk. Ezért javasoljuk a törvény módosítását. A törvény 4., 5. §-a csak technikai jellegű, illetve a hatályba léptető rendelkezésről van szó. Kérem, támogassák a törvényjavaslat elfogadását.

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Rubovszky György képviselő úrnak, a KDNP részéről.

DR. RUBOVSZKY GYÖRGY (KDNP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Ennek a törvényjavaslatnak az előzménye az, hogy Kósa Lajos meghívta a pártokat ötpárti egyeztetésre. Hát, nem mindenki jelent meg. Mi megjelentünk, megfogalmaztuk a kéréseinket. Hála istennek, ezeket a törvényjavaslatban viszontláttuk.

Úgyhogy mi támogatjuk a törvényjavaslatot, és kérem, hogy a tisztelt Ház is támogassa a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük. Jelzem, a kormány képviselője jelezte, hogy nem kívánja ismertetni az álláspontját. Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki hozzászólni ehhez a napirendi ponthoz. *(Nincs ilyen jelzés.)* Nem látok jelentkezőt, így az általános vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e még felszólalni. *(Dr. Vas Imre nemet int.)* Jelzi, hogy nem kíván. Bejelentem, hogy az előterjesztéshez módosító javaslat nem érkezett, így az elfogadott napirendünk szerint a törvényjavaslat zárószavazására a holnapi ülésnapon fog sor kerülni.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **a megyei könyvtárak és a megyei hatókörű városi múzeumok feladatának ellátását szolgáló egyes állami tulajdonú vagyontárgyak ingyenes önkormányzati tulajdonba adásáról** szóló

2015. évi LXXV. törvény módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.

(17.50)

A Cseresnyés Péter, Vigh László és Dunai Mónika képviselők által benyújtott T/12066. számú előterjesztés és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor 15 perces időkeretben. Megadom a szót Vécsey Lászlónak, a bizottság előadójának.

VÉCSEY LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ezúton tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság a múlt hét csütörtöki ülésén megtárgyalta a szóban forgó, a megyei könyvtárak és a megyei hatókörű városi múzeumok feladatának ellátását szolgáló egyes állami tulajdonú vagyontárgyak ingyenes önkormányzati tulajdonba adásáról szóló 2015. évi LXXV. törvény módosításáról szóló T/12066. számú törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 27 igen és 5 nem szavazat mellett összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be. Az összegző módosító javaslat csupán a Kulturális bizottság egyponstos jogtechnikai javításait tartalmazza.

A Törvényalkotási bizottság ülésén a vita éppen ezért nem is a szakbizottság módosító javaslata körül alakult ki, hanem az MSZP indítványának megtárgyalása kapcsán. Véleményem szerint nem elsősorban a házszabályszerűségről kellett döntenie a bizottságnak, hiszen a házszabály szó szerinti értelmezésében az iromány a bizottság többségének véleménye szerint is kiállta a házszabályszerűség próbáját. Számomra inkább az az elvi kérdés, hogy egy zalaegerszegi ingatlan állami tulajdonba adásáról szóló törvényjavaslathoz mindenféle közvetlen kapcsolódás nélkül egy szegedi ingatlan önkormányzati tulajdonba adása módosító javaslatként elfogadható-e. Meggyőződésem, ha a cél mégoly nemes és támogatott is, megfelelő szintű egyeztetés nélkül, ad hoc jelleggel felelősséggel nem vállalható fel. Mindezekkel együtt remélem, hogy a szegedi ingatlan sorsa szintén hamarosan rendeződik.

Mindezek figyelembevételével kérem, hogy a benyújtott javaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm szépen a figyelmet, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Bárándy Gergelynek, aki a kisebbségi véleményt fogalmazta meg.

DR. BÁRÁNDY GERGELY, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Kö-

szönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban, egy komoly vita zajlott a bizottság ülésén e napirend kapcsán, és valóban nem a bizottsági módosító javaslatról, hanem az MSZP által javasolt törvényalkotási bizottsági módosítójavaslat-tervezetről.

Ebben, ahogy Vécsey képviselőtársam is elmondta, valóban egy szegedi ingatlanról volt szó. Az volt az érdekes a vitában, hogy meglehetősen gyorsan volt képes változni egyes kormányzati szereplőknek a véleménye. Ugyanis az első körben az előterjesztő igyekezett hangot adni annak, hogy szerinte túlterjeszkedő javaslatról van szó, ezért azt a bizottság nem tudja tárgyalni, majd Palkovics államtitkár úr, aki jelen volt a bizottság ülésén, azt mondta, hogy ő sem támogatja.

Aztán, ha jól emlékszem, jómagam tettem fel neki azt a kérdést, hogy annyira válaszoljon legalább, hogy miért nem. Ő annyit mondott erre, hogy tartalmilag semmilyen kifogása nincs ezzel a javaslattal kapcsolatban, de sajnos túlterjeszkedő a javaslat, ezért nem támogatja. Tehát tartalmilag egyetért vele, de mivel az a házszabálynak, illetve a törvénynek nem felel meg, ezért sajnos a kormány sem tudja támogatni.

Kialakult a túlterjeszkedésről egy rövidebb vita. Ekkor még Balla alelnök úr vezette a bizottság ülését, majd megérkezett a vita közben Gulyás Gergely elnök úr, aki ránézett a javaslatra, természetesen konzultált a szakértőivel, és azt mondta, hogy ő szerinte pedig nem túlterjeszkedő a javaslat, ezt be lehet fogadni, erről érdemben lehet szavazni. Feltette azt a kérdést, hogy kíván-e a bizottság a túlterjeszkedésről külön ügyrendi szavazást tartani. Ekkor már viszonylag elbizonytalanodtak az előterjesztők is, nem kérték az ügyrendi szavazást, tehát mindenki elfogadta - ahogy Vécsey képviselőtársam a végén összefoglalta -, hogy nem túlterjeszkedő ez a javaslat. De azért hozzá kell tenni, hogy ezek az előzmények voltak a bizottság ülésén.

Megmondom, miért fontos ez. Azért, mert utána visszatértünk a problémára, és megkérdeztük Palkovics államtitkár urat, most, hogy elhárult az a probléma, hogy túlterjeszkedő a javaslat - egyébként megjegyzem, a kormánynak az égvilágon semmi köze ahhoz, hogy az-e vagy nem, mert ezt a Törvényalkotási bizottság dönti el és nem a kormány -, akkor Palkovics államtitkár úr, nem tudok mást mondani, mint hogy néhány percen belül megváltoztatta az álláspontját, és hirtelen tartalmi problémái is lettek a javaslattal, hogy ennek jobban mögé kell nézni, meg kell kérdezni, a szegedieket is meg kell kérdezni erről és a többi, és a többi, és ezt az álláspontját erősítette meg az előterjesztők képviselőitében, ha jól emlékszem, Dunai Mónika képviselő asszony.

Folyt a vita a tartalmi érvekről, és ekkor, ha jól emlékszem, Burány Sándor képviselőtársam vett elő egy olyan levelet, amely, ha úgy tetszik, a szakárca tartalmi egyetértéséről szólt. Ez a helyzet.

Akkor már egyre kínosabb volt amellet érvelni, hogy mégis mögé kéne nézni és a szegediekkel kéne egyeztetni. Akkor én úgy gondoltam, hogy modern

világot élünk, van a világon telefon, és felhívom vagy Szeged polgármesterét, vagy Szeged egyéniben megválasztott országgyűlési képviselőjét, és megkérdezem tőle, hogy a szegediek, a szegedi vezetés mit gondol erről. El is értem Szabó Sándor képviselőtársamat - aki majd ehhez a vitához tartalmi hozzászólást fog tenni, ezért én ettől direkt tartózkodom -, aki megerősített engem abban, hogy mind ő mint egyéni képviselő, mind pedig Szeged város polgármestere támogatja ezt a javaslatot, az ő egyetértésével került benyújtásra.

Innentől kezdve az érvek már tényleg kifogytak a kormánypárti oldalon. Mindenki rendkívül sajnálkozott azon, hogy ez így alakult, de ennek ez a formája nem megfelelő, még ez sem elég, hanem még a közgyűlést is meg kéne kérdezni. Magyarán szólva, elnézést, hogy ezt a szót használom: kamu kifogásokkal éltek. Az volt a javaslat, hogy majd képviselői egyéni indítvány formájában nyújtsuk ezt be, hiszen sok fideszes képviselő is amellet van, hogy ezt a javaslatot el kéne fogadni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Nekem egyetlenegy problémám van ezzel az egésszel. Ha népiesen akarom mondani, akkor azt mondanám, hogy nem akarásnak nyögés a vége. Ha viszont ennél egy kicsit szofisztikáltabb módon vagy az igazsághoz még közelebb vive a dolgot akarom megfogalmazni, akkor azt mondanám, önöknek valószínűleg az volt a problémájuk ezzel, hogy egy egyébként tartalmilag helyes és jó megoldás nem kormánypárti előterjesztésként, hanem ellenzéki módosító javaslatként került a bizottság elé, mert más érv nem hangzott el, más tartalmi érv fenntarthatatlannak bizonyult azután, hogy Burányi képviselőtársam az államtitkári levelet ismertette, jómagam pedig ismertettem a szegedi polgármester és az egyéni képviselő közvetlen véleményét. De nem mellesleg még fideszes képviselők is, ahogy az előterjesztő mondta, aláírták volna, ha szerintük ez nem túlterjeszkedő javaslat. Magyarán szólva, a tartalmával egyetértettek.

Éppen ezért, tisztelt képviselőtársaim, rendkívül rossz példának tartom azt, ami a Törvényalkotási bizottság ülésén történt, kifejezetten lenyomatát annak, hogy önök hogy kívánnak, illetve hogy nem kívánnak semmiféle gesztust gyakorolni az ellenzéknek, mert még ha valamit végre is akarnak hajtani és azt jogosnak is ítélik, akkor is egy a megoldás, hogy az kormánypárti javaslat legyen.

Nos, tisztelt képviselőtársaim, most van erről egy egyéni képviselői szocialista javaslat, remélem, hogy azzal kapcsolatban már más érdemi kifogásuk és más formális aggályuk nem lesz, s azt tudják támogatni. Én elég furcsának tartom azt is, hogy ezt nem, és elég furcsának tartom azt is, hogy Palkovics államtitkár úr, akit én egy komoly embernek ismerek, egy bizottsági ülésen egy napirendi ponton belül változtatta meg a véleményét 180 fokos mértékben. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP sorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy Cseresnyés Péter, Vigh László és

Dunai Mónika előterjesztők nincsenek jelen, ezért ezt a napirendi pontot elhalasztom. Reméljük, hogy még a mai napon beérkeznek, mert különben holnap nem tudjuk szavazásra bocsátani ezt a törvényjavaslatot, úgyhogy tovább is lépünk a következő törvényjavaslatra.

(18.00)

Most soron következik az **egyes törvényeknek az önálló zálogjoggal összefüggő módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/12368. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetőek.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Szintén megadom a szót Vécsey László képviselő úrnak.

VÉCSEY LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Ezúton tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság október 20-án megtárgyalta az egyes törvényeknek az önálló zálogjoggal összefüggő módosításáról szóló T/12368. számú törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 21 igen és 8 nem szavazat mellett összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be.

Az összegző módosító javaslat az Igazságügyi bizottság indítványát tartalmazza. A támogatott módosító javaslat az ingatlan-nyilvántartási eljárás egyszerűsítése, az ingatlanügyi hatóságok munkaterhének csökkentése érdekében nem követeli meg, hogy a zálogkötelezettel való közlés tényét a zálogjogosult az ingatlanügyi hatóság előtt valamely okirattal igazolja, és ezáltal ingatlanügyi hatósági mérlegelés tárgyává tegye, hogy az adott okirat alkalmas-e a közlés tényének, illetve a közlés megtörténtének igazolására.

Ehelyett az átalakításos önálló zálogjog bejegyzéséhez elegendőnek tekinti, ha a zálogjogosult a bejegyzés alapjául szolgáló átalakító nyilatkozat csatolása mellett arra vonatkozóan tesz kifejezett nyilatkozatot, hogy a csatolt okiratnak a zálogkötelezettel való közlése megtörtént.

Az átalakító nyilatkozat közlésének ténye ugyanis az átalakítás hatályossá válásához szükséges anyagi jogi feltétel, olyan kérdés tehát, amelyben nem az ingatlanügyi hatóságnak, hanem a bíróságnak kell állást foglalnia, ha ez a felek között esetlegesen jogvita tárgyává válna. A Jobbik TAB elé vitt módosító javaslata pont ezt az egyszerűsítést írta volna felül, és bénította volna meg elsősorban a földhivatalok munkáját.

Nagyon fontos a törvénymódosítás kapcsán megjegyezni, leszögezni, hogy az adósok hátrányos helyzetbe semmiképpen sem kerülhetnek a zálogjog átalakításával. Ezért kérem a tisztelt Házat, hogy a törvénymódosítást, az előttünk fekvő módosító javaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót az előterjesztőnek, Hornung Ágnes államtitkár asszonynak.

HORNUNG ÁGNES ANNA nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselők! Amint ezt az általános vitában is elmondtuk, a lakáspiac hitelezésének növeléséhez, valamint a kamatszintek alacsonyan tartásához kiemelten fontos a jelzáloglevél-piac élénkítése is. A prudens banki működés szempontjából is egyre hangsúlyosabb szerepet játszik a lejáratú összhang kérdése. A törvényjavaslatához a Vécsey úr által elmondottak alapján is az Igazságügyi bizottság által benyújtott, két pontból álló módosítási javaslat célja az volt, hogy az átalakításos önálló zálogjog bejegyzéséhez kapcsolódó ingatlan-nyilvántartási eljárást megkönnyítse, illetve egyszerűsítse.

Megkönnyítse annyiban, hogy a bejegyzés iránti eljárást ne akadályozza meg az, ha az átalakítással érintett jelzálogjog évekkal korábbi bejegyzésének alapjául szolgáló szerződés nem tartalmazta a zálogkötelezett személyi azonosítóját, hanem ezen adat a hatóság által hivatalból beszerzendő adat legyen. Egyszerűsítse a jogalkalmazást annyiban, hogy az ingatlanügyi hatóság munkaterheinek csökkentése érdekében ne követelje meg az igazolást a zálogkötelezettel való közlésről. Mindez azért is fontos, hogy ne a hatóság mérlegeljen abban a tekintetben, hogy a benyújtott okirat alkalmas-e a közlés megtörténetének igazolására. Az átalakító nyilatkozat közlésének ténye ugyanis az átalakítás hatályossá válásához szükséges feltétel. Vita esetén egyébként sem az ingatlanügyi hatóságnak, hanem a bíróságnak kell állást foglalnia.

Tisztelt Országgyűlés! Mindezeket figyelembe véve köszönöm együttműködésüket, és kérem, hogy a javaslatot szavazatukkal is támogassák. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padso-rokban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Jelzem, hogy a kijelölt Igazságügyi bizottság nem állított előadót.

Most a képviselői felszólalások következnek, a napirend szerinti időkeretben. A vita során kétperces hozzászólásokra nincs lehetőség. Megadom a szót Staudt Gábor képviselő úrnak.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Valóban, kisebbségi véleményt azért nem tudok mondani, mert ötpárti alaptörvényügyi egyeztetésen vettem részt, és az egy komoly feladatnak tűnt, úgy tűnik, hogy a bizottsági ülést, a Törvényalkotási bizottság ülését és ezt az egyeztetést összehangolják a szervezők. De a lényeg az, hogy azért itt a frakcióidőben el lehet mondani egy-két nagyon fontos dolgot, ami az általános vitában vagy nem hangzott el, vagy azóta történt. Hiszen itt azért egy-két olyan bizottsági módosító javaslat beesett az ablakon, amelyek még „szebbé” teszik ezt a javaslatot, és még inkább a bankoknak kedveznek.

(Dr. Tiba István elfoglalja jegyzői helyét.)

Én itt azért elválasztanék két dolgot. Államtitkár asszony, ugye, itt azt mondja, hogy a piaci folyamatok, a hitelezés, a kamatok alacsony tartása egy cél. Ezzel a céllal egyet lehet érteni. Az már egy másik dolog, hogy az önálló zálogjog önmagában mint technika, mint megoldás ezt a célt mennyire támasztja alá. De ha el is fogadjuk, hogy alátámasztja - nem tudjuk; engem nem sikerült meggyőzni abban a tekintetben, én nem szolgáltatnám ki az embereket egy ilyen célnak, hiszen a kamatok jelenleg is alacsonyan vannak, de fogadjuk el, hogy igaz -, fogadjuk el, hogy az önálló zálogjog a jelzáloghitelintézeteken keresztül segíti a kamatok alacsonyan tartását, ez egy dolog.

De egy másik dolog az, hogy a bankok számára miért adunk arra lehetőséget, hogy korábbi, egyébként más hiteleket, jelzáloghiteleket átalakítsanak, illetőleg ezen átalakítás során olyan pluszelőnyöket élvezzenek, legyen ez ingatlan-nyilvántartási előny vagy akár a közjegyzői okiratok, a közjegyzők által közjegyzői okiratba diktálás költségeinek a megspórolása. Vas Imre képviselőtársam - most nem látom itt, az előbb még itt volt - erre azt mondta a bizottság ülésén, amikor elmondtam, milyen könnyítéseket fognak önök bevezetni, valószínűleg nem figyelt kellőképpen, és azt mondta, hogy ez is egy rezsicsökkentés. Csak az a gond, hogy a bankoknak és a pénzügyi intézményeknek. Hiszen csak ők élhetnek ezzel az eszközzel.

Tehát hangsúlyozom, azzal, hogy van egy önálló zálogjog, hogy ezt visszavezették, lehet vitatkozni. Véleményem szerint, és ezzel nem vagyok egyedül, nem vagyok az egyetlen jogász, között Vékás Lajos is egyetért ezzel; természetesen nem hasonlítanám önmagamhoz, de csatlakoznék a véleményéhez, hogy ez veszélyesebb tud lenni, mint egy sima jelzálogjog. A másik fele meg az, hogy ha már visszavezették, akkor ezt korrekt módon tegyék, és esetleg a jövőben tegyék lehetővé, hogy ha valaki egy bankkal szerződést köt, akkor eldönthesse, hogy szeretne-e az ingatlanára egy önálló zálogjogi konstrukciót rájegyeztetni.

Mert az egyáltalán nem korrekt, hogy önök hozzák ezt a jogintézményt, és azt mondják, hogy aki korábban egyébként másra szerződött, azt a bank egyoldalú nyilatkozattal, egy új kategóriát, egy ilyen átmeneti kategóriát alkotva, átalakításos önálló zálogjog néven - jegyezzük meg, ez justizmord ebben a formában -, megteheti, hogy ezt átalakítja. Ráadásul úgy, és ez is egy jogi abszurdum, hogy egyéb esetben az önálló zálogjognál elvárnak önök egy úgynevezett biztosítéki szerződést, illetve egyfajta tartalmat. No, nem speciális tartalmi elemeket, hanem elvárják azt, hogy mit kell tartalmaznia ennek a szerződésnek, ha a jövőben köt valaki.

Na most, önök azt mondják, hogy ha valaki a múltban egy jelzálogszerződést kötött, akkor azt kell tekinteni biztosítéki szerződésnek. Tehát egy most létrehozott szerződési formát, ami ezt az új konstrukciót szabályozza, egy az egyben, módosítás

nélkül a korábban kötött jelzáloghitel-szerződésekre ráhúzzák.

Ez így nem működik. Ez lehet, hogy a tervezésben, a kommunizmusban működött, hogy előírták, hogy mi legyen, és akkor az volt, de ha jogrendszereket és jogi konstrukciókat nézünk, nem működik, hogy az almára azt mondjuk, hogy körte, és holnap annak körtének is kell lennie, mert előírtuk egy jogszabályban.

(18.10)

Arról nem is beszélve, ami itt elhangzott egyébként a bizottság többségi véleményében, hogy itt olyan kis finom, apró könnyítéseket is tesznek a bankoknak, ami számomra egészen nehezen érthető. Ha mondjuk, kihagyták ők az adósnak egy bizonyos adatát, nem nyújtották be, akkor nem hiánypótlási felhívást kapnak, amit minden normális állampolgár, vagy ha benyújt valaki egy adásvételi szerződést vagy egyéb szerződést, akkor egy hiánypótlást kap, sőt. Beszéltem gyakorló ügyvédekkel, általában nem is hiánypótlást kap, hanem elutasítást, tehát még a hiánypótlás lehetőségét sem kapja meg. Nos, ebben az esetben a bankot nem kell hiánypótlásra felhívni, a banknak sehova nem kell mennie, a bankot megkíméljük mindenféle anyagi és időbeli veszteségtől. Egész egyszerűen az ingatlan-nyilvántartás, az ingatlanügyi hatóság majd lekéri az adósnak ezeket az adatait, és ő beilleszti ebbe a szerződésbe, és a dolog meg van oldva.

Aztán arról nem is beszélve, hogy sikeresen megoldották azt a problémát is, amit egyébként már észlelniük kellett volna jogilag. Ha ezek a drága jó bankok - láttuk sokszor - a mindenféle közokiratba, közjegyzői okiratba foglalt szerződéseket végre akarják hajtani, mert miért ne akarnák végrehajtani - láthattuk, hogy ezek általában mennyire jogszerű és „kevésbé vitatott” folyamatok voltak a devizahiteles ügyekben például -, nos, ha ezt végre akarják hajtani, akkor elvárható, hogy minden eleme a folyamatnak, tehát ne csak az legyen közokiratba foglalva, hogy az adós, mondjuk, a kötelezettségét vállalta, hanem bármilyen olyan nyilatkozat, ami később megtörtént, akár a szerződés felmondása, és igen, akár egy átalakítási nyilatkozat is.

Valószínűleg észlelték önök, hogy nem lehetett a végrehajtásokat elindítani, hiszen hiányzott egy láncszem, ezek az átalakító nyilatkozatok nem voltak közjegyzői okiratba, közokiratba foglalva. Mit csinálnak önök? Nem előírják a bankoknak, hogy a törvény rájuk is vonatkozik, hanem egy kiskaput hagynak, beleírják, hogy hohó, hát ebben az esetben ettől el lehet tekinteni. Köszönjük szépen.

Erre lehet azt mondani, hogy ez egy apró kis nüansz, éppen csak hogy pénzt kímél meg a bankoknak, mert nem kell a közjegyzőhöz elmenni és ott mindenfélét nyilatkoztatni, illetve később - és erre utalt a bizottság többségi előadója - még azzal se kell bajlódni, és számomra ez az igazán nehezen érthető, hogy a bank legalább benyújtson bármilyen olyan

igazolást, hogy ő kiértécsítette ezen egyoldalú döntéséről, hogy ő átalakítja a korábbi jelzálogjogot átalakításos önálló zálogjoggá, még ezt sem kell igazolnia, bizonyítania, nevezzük akármilyen szónak.

Egyébként a jelen lévő államtitkár, az Igazságügyi Minisztérium államtitkára elfogadni látszott ezt a javaslatot, hogy bizonyítania kelljen, mert egy térítvényt talán be tud csatolni vagy bármit a kedves kis bank és pénzügyi intézmény. Nos, önök még ezt se szeretnék, hiszen gyorsítani kell a folyamatokat, hallhattuk, és ez is fennakadást okoz, mert az ingatlanügyi hatóság nem tudja eldönteni, hogy ez bizonyított vagy nem. Mikor egy közös tulajdonnál, mondjuk, egy elővásárlási ok fennáll, akkor el tudja dönteni ugyanez az ingatlanügyi hatóság, számos más esetben el tudja dönteni, hogy a benyújtott okirat megfelel-e - hát a bankokkal szemben nehogy már el kelljen döntenie!

Az az érvelés meg egészen egyszerűen álságos, hogy majd akkor itt különböző jogorvoslatokban ez támadható lesz. Igen, tehát az ügyfél, a fogyasztó a bankkal szemben majd kezdjen el pereskedni, először egy fellebbezést nyújtson be, a fellebbezéseket rutinból visszadobálják, és általában az elsőfokú hatóságnak igazat adnak; és utána fogadjon ügyvédet, menjen bíróságra, próbálja egy nyilatkozat miatt az igazát érvényesíteni. Lehet egyébként, hogy azt fogja látni, hogy teljesen értelmetlen, vagy éppen nincs pénze, mert általában nem azok a leggazdagabb emberek, akik már eleve egy komolyabb jelzáloghitellel rendelkeznek.

Úgyhogy ez a rezsicsökkentés Fidesz-módra a bankoknak, köszönik szépen az adósok. Azzal meg ne takarózzanak, hogy egyszerűen nem lesz terhebb vagy nem lehet terhebb ez az új konstrukció az adósokra nézve. Ezt önök nem tudhatják, és ha nekem nem hisznek, akkor mondjuk, Vékás Lajosnak higgyenek, és ne mondják, hogy ő nem ért ahhoz, amit a polgári jog körében leír.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki hozzászólni a törvényjavaslatához. *(Nincs jelzés.)* Nem látok jelentkezőt. Megkérdezem Hornung Ágneszt, kíván-e hozzászólni. *(Jelzésre:)* 8 perc 20 másodperce van összesen, államtitkár asszony.

HORNUNG ÁGNES ANNA nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Nem szeretném kihasználni ezt az időkeretet. Nagyon sok minden hangzott el, és ma én nem szeretnék mindenre reagálni, mert egyrészt maga az önálló zálogjog ténye, az, hogy ez bevezetésre kerül a Ptk.-ba, már eldöntött tavasszal, tehát igazából erről vitatkozni szerintem most nem kell, valamint tényleg azt mondom, hogy ezt a vitát nem is itt, hanem a jogászprofesszoroknak kell lefolytatni, és ettől szeretném magamat távol tartani.

A bankokkal való hozzászóláshoz szeretnék hozzatenni két gondolatot. Az egyik: az eljárás egyszerű-

sítése nem a bankok segítségét szolgálja, hanem ténylegesen az eljárást egyszerűsíti le. A bankoknak ezzel könnyebbségük nem nyílik, hiszen összegben semmilyen könnyebbséget nem kapnak; maga az eljárás egyszerűsödik, ez pedig azért szükséges, mert ezek az átalakításos jelzálogjogok nem egyenként, egy helyen, hanem koncentráltan jelennek meg, és ott, ahol több száz kérelem központosul, ott igenis az én megítélésem szerint is szükség van arra, hogy ezt az eljárást egyszerűsítsük. Ahogy ez elhangzott korábban is, a célzott módosítások kizárólag az eljárásnak ezt az egyszerűsítését célozzák.

A bizonyítási teherrel kapcsolatban pedig azt szerettem volna csak kiemelni, hogy az, hogy maga az átírás bizonyítása megtörténjen, a banknak elemi érdeke, hiszen ő érdekelt abban, hogy a jelzálogjog bejegyzésre kerüljön. Tehát függetlenül attól, hogy most a jogszabály önmagában ezt nem követeli meg, a bank ezt meg fogja tenni. A jogorvoslat pedig attól függetlenül nem változik, hogy a bank teszi meg a bizonyítást vagy maga az ügyfél. Tehát én ebből a szempontból nem látok problémát. Az Igazságügyi Minisztérium szakértői szerint megfelelő garancia-rendszer áll az ügyfelek védelmére, és én ezt a véleményt elfogadom, úgyhogy ezért is köszönöm szépen a javaslat támogatását. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: A vitát lezárom. A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Most jelzem képviselőtársaimnak, hogy az előző indítványhoz csatlakozott Vécsey László képviselő úr, ezért tudjuk folytatni a **megyei könyvtárak és a megyei hatókörű városi múzeumok feladatának ellátását szolgáló egyes állami tulajdonú vagyontárgyak ingyenes önkormányzati tulajdonba adásáról szóló 2015. évi LXXV. törvény módosításáról** szóló T/12066. számú javaslat vitáját. Akkor meg is adom a szót Vécsey László képviselő úrnak.

VÉCSEY LÁSZLÓ (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A vitához előterjesztőként anynyiban szeretnék hozzászólni, hogy Bárándy képviselőtársunk megpróbálta a Törvényalkotási bizottságban kialakult helyzetet ismertetni. Nos, a helyzet sokkal egyszerűbb annál, amit képviselőtársunk előadott. Bár joggal hivatkozott arra, hogy technikai szempontból a mai világ már nagyon fejlett és egy telefonnal sok minden elintézhető, ennek ellenére a Törvényalkotási bizottság tagjai, a bizottság egésze úgy gondolta, hogy nem az ügghöz méltó komolyságú elintézési mód az, hogy ha egy szegedi telefonnal próbálják az előterjesztést alátámasztani, ezért a Törvényalkotási bizottság véleményének ismertetésében előadottakat előterjesztőként is fenntartom. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Kérdezem, hogy a kormány részéről kíván-e valaki hozzászólni. *(Dr. Hoppál Péter: Igen.)* Nem látok... Nem láttam, hogy gombot

nyomott volna államtitkár úr, de akkor Hoppál Péter államtitkár úré a szó.

DR. HOPPÁL PÉTER, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Azt hiszem, hogy fontos lesz a jegyzőkönyv számára rögzítenünk, hogy mindaz a bizottsági többségi és kisebbségi vélemény, ami az imént elhangzott a törvénymódosítás kapcsán, ami földidézte a bizottsági szakaszban zajlott vitát, tulajdonképpen mellékszál az érdemi törvénymódosítást illetően, hiszen a törvény lényege, a tavaly elfogadott eredeti törvény lényege az, hogy az állam egy hatalmas ingatlanállományt adott át óriási, százmilliárdos értékben a magyar önkormányzatok számára, olyan ingatlanokat, amelyek részben múzeumi, részben pedig könyvtári célokat szolgálnak nagyvárosainkban.

Ezek az ingatlanok korábban tehát állami tulajdonban voltak, ezért nem volt lehetőségük az önkormányzatoknak arra, hogy saját pályázati lehetőségeiket mozgósítsák az épületek infrastrukturális fejlesztésére és bővítésére. Innentől, hogy a polgári kormány ezt a gesztust megtette a magyar önkormányzatok irányába, és az állam ezután ezt a törvényt végrehajtva átadta az önkormányzati tulajdonba ezeket az ingatlanokat, már lehetővé vált az ingatlanok kulturális hasznosítása országsszerte.

(18.20)

Azonban néhány önkormányzat áttekintette a törvény mellékletében szereplő ingatlanokat, amelyek ezen funkcióra kerültek át, tehát kifejezetten kulturális használatra kerültek át az önkormányzatokhoz. Ezek közül az önkormányzatok közül a zalaegerszegi volt az, amely azt indítványozta a képviselőin keresztül, hogy a törvényt csak a melléklete szintjén módosítsuk, az Országgyűlés módosítsa, és vegye ki az egyik ingatlant, merthogy azt nem ilyen, a törvény által meghatározott kulturális célokra kívánja hasznosítani az illető önkormányzat.

Tehát ez a fősodor, ez a lényege a mostani törvényjavaslatnak. Minden, ami ettől eltérő, hogy mikor nyújtották be, hogy milyen jogi értelmezés illeti a később beérkezett, a Zalaegerszeghez csatlakozni kívánó szegedi javaslatot, az mellékszál. Ha lesz egy későbbi törvénymódosítás, abban nyilván előfordulhatnak más önkormányzatok javaslatai is, és ha ilyen érkezik, akkor a kormány ezt ugyanúgy tudomásul fogja venni, mint a mostanit.

Úgyhogy azt szeretném összegzésként bejelenteni a tisztelt Országgyűlésnek, hogy a beérkezett összegző módosító javaslattal, ami egyébként egyetlen szó eltérést, egy nyelvhelyességi pontosítást illet, most ez a tárgya egyébként a mostani javaslat tárgyalásának, ezt a kormány támogatja. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönjük. A kijelölt Kulturális bizottság nem állított előadót.

Most a képviselői hozzászólások következnek, ha valaki gombot nyom, de nem szándékozik senki gombot nyomni, így a vitát... *(Jelzésre:)* De, elnézést, Szabó Sándor képviselő úrnak adom meg a szót.

SZABÓ SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Köszönöm, államtitkár úr, hogy elmondta ezt a bevezetőben, de annyiban eltér a véleményünk, hogy ez a kezdeményezés, amit - mondhatni - a múzeumokhoz kapcsolódó szegedi ügynek is mondhatnánk, szintén csak egy technikai jellegű dolog, és ön pontosan tud erről a kezdeményezésről, hiszen önnel ez a fajta kezdeményezés 2016 júliusa óta folyik.

Én azt gondolom egyébként, ahogy korábban Bárándy Gergely képviselőtársam elmondta, ez nem akkora horderejű ügy, hogy adott esetben az önök nemzeti együttműködési rendszerében ezért ezt ne lehetett volna befogadni. Itt tetszetek hivatkozni, én elolvastam, a Törvényalkotási bizottság 24 oldalából 10 oldal foglalkozott ezzel a kérdéssel, kezdve azzal, hogy túlterjeszkedő a javaslat, aztán majd bejött Balla úr után Gulyás elnök úr, aki már úgy értelmezte, hogy nem túlterjeszkedő. Palkovics államtitkár úr erről az ügyről nem tudott. Én arról nem tehetek, hogy önöknél annyi államtitkár és miniszteri biztos van, hogy nem tudják, hogy kivel mikor, milyen egyeztetés történik. Nyilvánvalóan nekem nem is tisztem ezt megítélni. Én arra hivatkozok, illetve azért kértem meg szocialista képviselőtársaimat, hogy a Törvényalkotási bizottságban terjesszék elő ezt a javaslatot, mert öntől kaptunk erre vonatkozólag egy nagyon erős biztatást, amelyet Szeged város nevében tudtam képviselni.

Nagyon röviden: miről volt itt szó? Nyilván nem akarom én sem mélyen ezt mondani, de azt államtitkár úr is elmondta, hogy valóban a múzeumok 2013. január 1-jével az önkormányzatokhoz kerültek, az önkormányzatok fenntartásába. A Móra Ferenc Múzeum tulajdonába került öt ingatlan ingyenesen. Egy azonban, valóban ez a budapesti, VIII. kerületi - Munkás utca 3/A. III. emelet 2. szám alatti - lakás, a Prometheus Otthon korábban a Móra Ferenc Múzeum tulajdonát képezte. Szeged megyei jogú városnak nem volt tudomása róla, de önnek le is írtuk, hogy 2014-ben a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt. ennek az ingatlannak a tulajdonjogát megkérte. Tehát nyilvánvalóan, amikor a törvény felsorolása volt, ezért Szeged megyei jogú város önkormányzata nem is kérhette ezt az ingatlant, mert neki nem volt tudomása arról, hogy a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő ennek a tulajdonnak a jogát elkérte, ezért nem is szerepeltette.

Ezért tettük azt, hogy önhöz fordultunk 2016 júliusában az önkormányzat részéről, és egyeztetést kezdtünk folytatni ebben a dologban, hogy hogyan lehetne ezt a kérdést kezelni, hiszen ez a múzeum kezelésében van azóta is, használják is. Még egyszer mondom, nem akkora ügy, hogy szerintem ne lehetett volna erre a Törvényalkotási bizottságban igent mondani. Akkor, augusztus közepén ön válaszolt nekünk, és két lehetőséget mondott. Az egyik az,

hogy a Megyei Jogú Városok Szövetségén keresztül gyűjtsük össze az ilyen jellegű igényeket, amit valószínűleg a Megyei Jogú Városok Szövetsége a háttérben tesz is, vagy egyéni képviselőkön keresztül próbáljuk ezeket a hasonló jellegű ügyeket orvosolni.

Pontosan azért mertük Szeged megyei jogú város részéről ezt megtenni, mert itt van az ön levele, amit a polgármesternek, Botka László polgármesternek írt, pontosan erre a törvényjavaslatra, módosításra hivatkozik, hogy itt van most éppen a parlament előtt Cseresnyés Péter és Vigh László országgyűlési képviselők egy zalaegerszegi ingatlan kapcsolatos ügye, és csatlakozunk ehhez, ezért bátorítottam én.

Nyilvánvalóan ez az ügy már a parlament általános vitája után jutott el hozzám, ezért próbálkoztunk megkeresni azokat a lehetséges megoldásokat, hogy hogyan lehetne mégis ehhez csatlakozni. Jött a javaslat, hogy a Törvényalkotási bizottságon keresztül még, miután úgyis meg van nyitva ennek a törvénynek a melléklete és e fejezetéhez kapcsolódóan mindenki megállapította a Törvényalkotási bizottságban, hogy mégsem lehet ezt túlterjeszkedőnek javasolni, jött a javaslat és kézenfekvő volt, hogy ezt támogatásra kérjük az önök részéről.

Számomra nagyon meglepő volt, még egyszer mondom, hogy 24 oldalból 10 oldalban ezzel foglalkozott a Törvényalkotási bizottság. Ahogy azt Bárándy Gergő képviselőtársam is elmondta, igazából én azt látom, azt tapasztalom ebben a kérdésben, hogy ezt a kérdést önök nem akarják megoldani. Itt a túlterjeszkedésen túl már az államtitkár úr tartalmi kérdésekről is beszélt, holott nyilvánvalóan államtitkár úr is pontosan látja, hogy nem erről van szó. Nekem az az álláspontom, az a véleményem, hogy ha ezt az ügyet önök meg akarták volna oldani, akkor ezt a kérdést meg lehetett volna oldani, és nyugodtan szavazhatott volna a Törvényalkotási bizottság arról, hogy egyébként ezt a kvázi módosító javaslatot befogadja és támogatja.

Én itt voltam akkor az általános vitában, amikor Vigh László képviselőtársam erről a zalaegerszegi ügyről beszélt. Képviselőtársam, Teleki László volt az MSZP részéről a szónok. Mi abszolút támogattuk ezt a javaslatot, mert pontosan mi is úgy látjuk, hogy ha vannak olyan ügyek, amelyek a helyi közösség érdekét szolgálják, akkor azt gondolom, hogy illő támogatni. Szerintem ez a szegedi ügy is egy ilyen ügy lett volna. Az más kérdés, hogy lehet, hogy az önök értelmező szótárában az, hogy ha szocialista javaslatról van szó, akkor az már önmagában szitokszó, na pláne, ha szegedi ügyről van szó.

Ezzel együtt, miután a Törvényalkotási bizottságban nem támogatták a javaslatot, ahogy a Törvényalkotási bizottság véget ért, én egyéni módosító indítványként a parlament elé szintén idetettem az ügyet. Abban bízom, államtitkár úr, miután tényleg itt az ön levele, és arra biztatott bennünket, hogy ha máshogy nem, akkor egyéni képviselői módosító javaslatok kapcsán próbáljuk az ilyen ügyeket kezelni, akkor egy következő alkalommal ezt már támogatni fogják. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni a napirendi ponthoz. *(Nincs jelentkező.)* Nem látok jelentkezőt. Megkérdezem Vécsey László urat, kíván-e hozzászólni mint előterjesztő. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy nem.

Így a vitát lezárom. A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Most soron következik a **„Földet a gazdáknak!” Programról** szóló törvényjavaslatához benyújtott bizottsági jelentés vitája. A kormány-előterjesztés T/12231. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Megkérdezem elsőként az előterjesztőt, Bitay Márton Őrs államtitkár urat, hogy kíván-e hozzászólni. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy nem, egyelőre.

Most megadom a szót Farkas Sándornak, a kijelölt Mezőgazdasági bizottság előadójának, háromperces időkeretben.

(18.30)

FARKAS SÁNDOR, a Mezőgazdasági bizottság előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt hetekben ezeknek a törvényeknek a vitája összevonva került a parlamenti ülésszak elé, és az általános vitát összevonva a két törvényjavaslatnak és a határozati javaslatnak a vitáját együtt tettük meg, hasonlóképpen a bizottsági ülésen is ez a folyamat zajlott. Most itt a mai nap, ahogy látom, külön vesszük ezeket a törvényeket.

Azt azért meg kell állapítani, és azt hiszem, hogy ebben egy egységes álláspont alakult ki a kormány-pártiak részéről, hogy ezeket a törvényjavaslatokat mind támogatjuk. Természetesen a kisebbségi előadók majd elmondják ezzel kapcsolatban a véleményüket.

Ugyanakkor azt elmondom a tisztelt parlamentnek, hogy a vita során és a vita idejében egységesen vagy egy időben került sor Lázár miniszter úr meghallgatására is, ami nagymértékben kiegészítette a vitában felvetett kérdésekre adott válaszokat. Ez is bizonyítja azt számomra, hogy ezek a törvények, amelyek elfogadásra kerültek korábban vagy betervezésre kerültek, most pedig elfogadásra javasoljuk, ebben vita nincs közöttünk.

Éppen ezért mind a három törvénynek az elfogadását javasolom továbbra is a Fidesz-Magyar Polgári Szövetség részéről. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most a bizottságban megfogalmazódott kisebbségi véleményt két felszólaló ismerteti, összesen háromperces időkeretben. Elsőként megadom a szót Harangozó Gábor István képviselő úrnak.

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN, a Mezőgazdasági bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm szépen, elnök úr. Másfél percben megpróbálom összefoglalni a bizottság kisebbségi véle-

ményét. A másfél percben nagyjából annyit tudok elmondani, hogy minden ellenzéki képviselő rendkívüli módon elítélte magát a programot, amiket lezárnak ezekkel a törvényekkel, illetve azt a módot, ahogy a program végbement. Gyakorlatilag nem „Földet a gazdáknak!”, hanem „földet a gazdagoknak” - ahogy ez több képviselőtől el is hangzott a bizottsági ülésen - program lezárásáról van szó, hiszen összeegyeztethetetlen az előre meghirdetett birtokpolitikai célokkal az, ami történt, a földtörvény világosan fogalmazza meg azt a kritériumot, ami alapján alapvetően a kis és közepes családi gazdaságokat kellett volna helyzetbe hozni ezzel a törvénnyel.

Ezzel szemben azt láthattuk, hogy politikailag és gazdaságilag előnyös helyzetben lévő vagy helyzetbe hozott, Fidesz-közeli vállalkozók javarészt jutottak földhöz, és nem javították a birtokpolitikai szerkezetet, hanem jelentősen rontották, ezért semmiféle dícsimnusz és ennek a programnak bármiféle pozitív kicsengését adó törvényjavaslat vagy határozati javaslat ennek kapcsán nem fogadható el.

Ami pedig a földből származó bevételek felhasználását jelenti, az, hogy a földművelésügyi miniszter ez ügyben mit nyújtott be, az meg kifejezetten az elfogadhatatlan kategóriába tartozik, de ezzel majd folytatjuk. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a maradék időkeretben a szót Magyar Zoltán képviselő úrnak.

MAGYAR ZOLTÁN, a Mezőgazdasági bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm a szót, elnök úr. Képviselőtársaim! Államtitkár Úr! A bizottsági vitában is elhangzott, ahogy korábban az általános vitában is, hogy az ellenzék mélységesen elítéli ezt a programot, és nyilvánvalóan ennek megfelelően nem is fogjuk tudni elfogadni ezt a törvénytervezetet és a későbbi határozati javaslatot sem.

Égészen elképesztőnek tartjuk azt, hogy a kormány e tekintetben mennyire ment szembe korábbi önmagával, éppen az ellenkezője volt a kormányprogramnak, illetve a nemzeti vidékstratégiának is a célja, az abban megfogalmazottak köszönőviszonyban nincsenek azzal, amit később tettek, azaz utolsó legfontosabb nemzeti vagyunk kiürítését helyett korábban még éppen annak növelése volt a meghatározott cél. Ezt talán államtitkár úr sem tudja cáfolni.

A bizottsági ülésen konkrét számok, adatok és tények merültek fel azzal kapcsolatban, hogy miért bukott meg ez a program, miért pont a gazdagokat segítette az állami földtulajdonhoz azzal szemben, amit kommunikálnak. Ezzel kapcsolatban egyetlen egy érvet nem hallottunk, ami ezt cáfolta volna, gyakorlatilag ezt beismerésnek kell elkönyvelnünk. Ilyen formában nem meglepő tehát, hogy nem tudjuk támogatni ezt a tervezetet. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Most a képviselői felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Gógös Zoltán képviselő úrnak.

GÖGÖS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Én egy dologra szeretném felhívni a figyelmet ismételtén, hiszen a bizottsági ülést követően volt miniszter úr meghallgatása, neki is jeleztem, és konkrét adatokkal, hogy ennek a törvénynek a végrehajtásában - amivel mi eleve nem értettünk egyet, hogy eladják a földet - súlyos hibák vannak, és határozottan állítjuk, hogy egy szervezett és átgondolt módon a Nemzeti Földalapkezelő visszaél a jogával, és a törvény szerinti elővásárlási jogot nem alkalmazza. Erre konkrét bizonyítékot adtam át miniszter úrnak, majd államtitkár úr biztosan reagál rá, és arra is szeretnék választ kérni, hogy ha ez beigazolódik, akkor meddig maradhatnak azok az NFA-vezetők a helyükön, hacsak nem felsőbb utasításra csinálják, amit csinálnak.

És azért mondom, hogy ez országos dolog, hogy a helyben lakó gazdálkodók még a licitnyertessel szemben semmilyen módon nem tudnak elővásárlási jogot érvényesíteni, ennek ellenére a miniszter teljesen mást írt nekem, és semmilyen jogi indoklást nem ad a Nemzeti Földalapkezelő, egy sorban leírja, hogy nem előzik meg a licitnyertest. Ez abszolút vérlázító dolog.

A másik még röviden, ezt elmondtam itt az általános vitában, hogy ami itt történt ezzel a határozati javaslattal, én most nyilván nem kérek még egyszer szót a másik kettőnél meg a törvénytől, vagy a törvénnyel kapcsolatban egy olyan abszurd jogi helyzet van, hogy a nemzetgazdasági miniszter ideterjeszt egy országgyűlési határozatot, aminek a végrehajtó törvényei ezzel egy időben meg is érkeznek. Én úgy gondolom, hogy ez úgy működne, hogy elfogad a parlament egy határozatot, utasítja a kormányt vagy valamelyik kormánytagot, hogy végezzen el valamit, és akkor utána behozza a törvényeket. Itt most nem tudom, majd a szavazás hogyan lesz összerakva, de lehet, hogy előbb szavazunk a törvényről, mint az azt elrendelő országgyűlési határozatról. Azért ezen el kellene gondolkodni, hogy ez egy normális világ-e, de itt most már semmi nem normális, ezt látjuk.

A másik, hogy a földművelésügyi miniszter ahelyett, hogy tiltakozna ez ellen az országgyűlési határozat ellen, amiben a vidékfejlesztési pénzeket vagy a vidéki vagyomból származó pénzeket általános államadósság-csökkentésre akarják használni, ő előterjesztőként vállalja ezzel kapcsolatban a törvény benyújtását. Azt gondolom, hogy ez is elég példátlan.

Nagyon sajnálom, hogy nem gondolták meg magukat és nem vonják vissza ezeket a törvényeket, és még egy dolog: attól, hogy valamit egy másik paragrafushelyre tesznek, államtitkár úr, attól még az a történet kétharmados marad. Reméljük, hogy ezt a köztársasági elnök is felfedezi majd, de ha nem, akkor nyilván az Alkotmánybíróság biztosan, mert attól, hogy a 15. § helyett a 19-esbe raknak valamit, ami egyébként a 15-ösbe való, attól az még sarkalatos.

Tehát azért ennyire ne nézzék hülyének a Magyar Országgyűlést, de ez hülyének nézése a köztársasági elnöknek is, azt gondolom. Úgyhogy nyilván először majd hozzá fogunk fordulni, hogy azért alaposan gondolja át, hogy adja-e a tekintélyét egy ilyen

törvényjavaslathoz, ami egyértelműen a vagyonszerzés sarkalatosságát akarja kikerülni, mert pontosan tudták, hogy ehhez senki nem fogja adni a nevét. Tehát magyarul, ezért alkalmazták ezt a technikát.

Úgyhogy én ennyit gondoltam itt még kiegészítésként az általános vitában elhangzottakra, és gondolom, nem meglepő, ezt Gábor jelezte, hogy mi sem az országgyűlési határozatot, sem a két törvényjavaslatot nem támogatjuk. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Sallai R. Benedek képviselő úrnak.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az előttem szólók is összevonták nagyjából a három témát, ezért igyekszem én is takarékoskodni valamennyiünk idejével, és megpróbálom egyben elmondani.

Elsőként is kezdem azzal, ami a Nemzeti Földalapról szóló törvény módosítására vonatkozik. Gyakorlatilag a kormány azt szeretné, hogy államadósság-törlesztésre lehessen felhasználni az ellopott, elcsalt földek kapcsán befolyt összegeket, és gyakorlatilag így meglopja a kormány a magyar vidéket.

Fel szeretném hívni a figyelmet arra a gyalázatra, hogy mindezt a Mezőgazdasági bizottság támogatja, ezáltal kifejezi a Mezőgazdasági bizottság fideszes többsége, hogy nincs szüksége a magyar agráriumnak erre a pénzre. Kifejezi a fideszes többség, hogy a magyar vidéknek nincs szüksége erre a pénzre. A Nemzeti Földalapról szóló törvény jelen pillanatban konkrétan megfogalmazza, hogy mire lehet használni ezt a pénzt. Önök nem fogadják el ezt, hogy a vidék megerősítésére, a vidék népességmegtartó erejére, a kis- és családi birtokok megerősítésére fordítódjék, és ezzel a Mezőgazdasági bizottság több szakpolitikusa, fideszes kormánypárti szakpolitikusa azt mondja, hogy a magyar agráriumban erre nincs szükség és nem tartanak igényt, mert a sertéságazat is, a tejelőmarha-ágazat is, az öntözési rendszerek is, minden olyan jól áll a Mezőgazdasági bizottság kormánypárti többsége szerint, hogy mindezekről már le lehet mondani, és nyugodtan jóvá lehet hagyni azt a kormányzati forráseinstandot, ami teljesen jogszerűtlenül megpróbálja lenyúlni ezt a pénzt.

Tehát nyilvánvalóan ez az egész Mezőgazdasági bizottságra ugyanolyan szegény, mint ahogy az FM-re szegény, aki a vidékfejlesztéstől és a vidéki emberektől lopja el ezt a pénzt, amit egyértelműen egy korábbi alkotmánybíróági döntés kimondott, hogy mire lehet használni, és nyilvánvalóan ez lenne az elvárás. Tehát ezt a részét nem lehet támogatni.

(18.40)

Nem szeretném megismételni az általános vitát, akkor is itt volt a Fidesz Benedek Fülöpje, akkor is meghallgattuk a hurráoptimista szövegeket arról, hogy milyen jó is volt szétosztani ezt a földet. Egyér-

telmü, és jelen pillanatban nem is tudja cáfolni ezt senki, hogy a földet, arányaiban azt lehet mondani, hogy a birtokosoknak, a vevőknek, a licitálóknak a 15 százaléka vásárolta meg a föld közel 63 százalékát, 48 százaléka vásárolta meg a 33 százalékát, és 38 százaléknak jutott mindösszesen a 3,8 százaléka. Igaz az a kormányzati propaganda, hogy sokan licitáltak, viszont számszakilag a vevők túlnyomó többsége a 3-5 hektár közötti liciteken és a 3 hektár alatti ajánlattételeken vett részt, és nekik jutott a kicsi, ugyanakkor az összes többi az NFA-törvény szellemével ellentétesen lett értékesítve.

Ennek megfelelően azt gondolom, hogy egyszer egy normális kormányznak az eredeti állapot helyreállítását kell kezdeményeznie, tehát innen, a parlamentből a jelen záróvitában is elmondom azt, hogy ne legyen nyugodt senki azon milliárdosok és fideszes zöldbárók és magoszos vidékcsalók közül, akik most föltették erre a lehetőségeiket, esetleg hitelt vettek fel, mert ezt helyre kell állítani, és nem lehet ezt a gyalázatot megtartani, hogy így csalták ki a magyar nemzet örökségét, és lehetővé tették ezt az egészet.

Farkas Sándor képviselőtársam említette azt, hogy ennek a vitája egyben volt Lázár János miniszteri meghallgatásával. Nagyon-nagyon sokat árulkodik és mond el az egésznek a szelleméről az, hogy Lázár János távozása után Kis Miklós Zsolt államtitkár úr, azt gondolom, kompetens agrárszakemberként nem tud választ adni arra, hogy mi a kisbirtok és a nagybirtok. Én kérem, hogy mondja meg hektárban, jószág-számban, aranykoronában, amiben akarja - elmondta, hogy nem tudja ezt megmondani. Innentől kezdve mindenféle kormányzati propaganda, ami arról szól, hogy hogyan alakítják a kisbirtokok és a nagybirtokok arányát, csak hazugság lehet, hiszen egyetlen agrárpolitikus és a Miniszterelnökség egyik felelős munkatársa sem tudja megmondani azt, hogy konkrétan kit milyen indikátorok alapján tekintenek kisgazdálkodónak, családi gazdálkodónak.

Mindezért azt a határozati javaslatot, amely azt tenné lehetővé, hogy lezárjuk azt, amit el sem lett volna szabad kezdeni, ebben a formában nyilvánvalóan nem lehet támogatni. A Lehet Más a Politika kiáll amellett, hogy mindazokat, akik ezt a gazemberséget végigasszisztálták, akik a liciteken és a Nemzeti Földalapban kijátszották a Nemzeti Földalapról szóló törvényt, azok előbb-utóbb, bízom benne, hogy Benedek Fülöphöz hasonlóan majd számon lesznek kérve, és bízom benne, hogy előbb-utóbb köztörvényes bűnözői kategóriájukat elnyerik azért, amit a magyar vidék jövőjével tettek.

Összességében - miután megismételni nem akarom a korábban elhangzottakat - arra kérem az Országgyűlést, hogy gondolja meg a sorsát, és ne támogassa ezeket a galádságokat, mert ezek a jó erkölcs ellen és a jogszabályok ellen egyaránt vétének. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Farkas Sándor képviselő úrnak jelzem, hogy kétperces hozzászólásra nincs lehetőség a vita-

szakasznak ebben az időszakában, de hogyha normál gombot nyom, akkor majd lesz lehetősége felszólalni. Most megadom a szót Magyar Zoltán képviselő úrnak.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Képviselőtársaim! Hát, nyilvánvalóan nem fog az államtitkár úr meglepődni azon, amiket mondtunk, de kénytelen végighallgatni újra ezeket az érveket. Van egy kis halvány reménysugár még bennem - lehet, hogy feleslegesen -, hogy esetleg gombot nyom az államtitkár úr, és kivételesen férfiként viselkedve részt vesz a vitában, és elmondja azokat az érveket, amelyek az ön véleménye szerint megalapozták ezt a törvénytervezetet, és jót tennének a magyar gazdáknak azzal, hogyha ezt itt az Országgyűlés elfogadná.

Sajnos, ilyen érvei viszont nincsenek, és ezt nemcsak abból gondolom, hogy eddig ilyeneket nem villantott, hanem abból is, mert ép ésszel felfoghatatlan, hogy hogyan lehetne azt védeni, hogy valakik, mondjuk, 1500 hektárt több mint 2 milliárd forintért tudnak venni az állami, közös vagyonból. Ez megmagyarázhatatlan! Melyik léptékkal számítanak ők kis, helyben élő családi gazdálkodóknak? És nem is egy ilyen eset van, csak Fejér megyéből van kettő ilyen brutális méretekkel, de jó néhány 500 hektár feletti is van.

Vagy milyen ésszel lehet azt megmagyarázni, hogy kiállnak, és azt mondják, hogy megvédik a magyar földet a külföldiektől, és akkor nézzük Claessenséket Somogyból, akik 917 hektárt tudnak vásárolni 1 milliárd forintért. Ők nem elég külföldiek? Vagy mennyire kell még valakinek külföldinek lennie? Nem hogy a magyar földet nem tudták megvédeni tőlük, de még az állami földeket sem voltak képesek. Fontosabb volt önöknek kiszolgálni a saját haverjaikat, még olyan áron is, hogy a föld egy jelentős része egyébként külföldiekhez került.

Az egész történet már a kezdetektől bűzlött, amikor kiálltak, és tavaly nyáron a Magoszra és az agrárkamarára hivatkozva elkezdtek pedzegetni, hogy lehet, hogy ezeket az állami földeket el kellene adni. Sem a gazdatársadalomnak, sem az az ellenzéknek nem számít egyik fentebb említett szervezet sem olyan horderejűnek, hogy el kellene fogadni az ő véleményüket. Az agrárkamarai választásokon, ha jól emlékszem, az országos átlag a 7 százalékot sem értek el, akik részt vettek és szavaztak ezekre a tisztviselőkre, ráadásul szinte minden megyében kivétel nélkül fideszes politikusok, de legalábbis önközölő jól köthető emberek azok, akik betöltik ezeket a posztokat. A Magosz pedig most már lassan tíz éve nem tölti be azt a szerepet, amiért egyébként létrejött, és amiért a kezdetekkor még mi is becsültük, a vezetői itt ülnek önök között, és elárulták a vidéki érdekeket, elárulták a vidéki embereket. Ha a Magosz úgy működne, ahogy kellene, és ahogy elindult, akkor már régen traktorokkal kellett volna megtölteni a Kossuth teret, amilyen intézkedéseket önök folyamatosan hoznak a magyar vidékkel szemben.

Ha mást nem említek meg, akkor azt például, hogy egy olyan földművelésügyi minisztere van az

országnak, hogy miközben 270 milliárd forintot elvon a kormány a magyar vidéktől, nem az, hogy nem áll fel, nem lázad fel ezen döntés ellen, hanem gyakorlatilag a nevét adja hozzá, és kiáll ezért.

Mutassanak nekem még egy olyan országot Európában, ahol ha elvesznek az adott miniszter területtől 270 milliárd forintot, akkor ő nem emeli fel a szavát - ezért nem kell földművelésügyi miniszter, teljesen felesleges -, hiszen másképp nem lehet értelmezni azt, hogy a vidék földjeit privatizálják, ami, ahogy megbeszéltük már, eredendően egy bűnös gondolat volt, az abból befolyó összeget pedig nem a vidék fejlesztésére fordítják. Mindez persze egy másik történet, hogy a kétharmados sarkalatosság kijátszásával teszik, arra még később mindenképpen ki kell térni.

Azt illetően pedig, hogy ez lett volna a magyar társadalom érdeke: a közvélemény-kutatások szerint mindhárom frakció, elnézést az LMP-től, az ő számaikat nem ismerem, de a Fidesz-, az MSZP- és a Jobbik- szavazók körében vastagon 80 százalék felett van azok aránya, akik a földprivatizációt elítélték és bűnös dolognak tartják. Innentől kezdve a magyar emberekre sem hivatkozhatnak. Az pedig szintén nem érv, hogy a gazdák akarták a földprivatizációt, melyik érintett társadalmi réteg ne akarná azt, hogy a saját termelőeszközéhez hozzájuthasson, hogy megpróbálhasson előrébb jutni, hogy egy-két hektárt tudjon vásárolni? Természetes reakció, ha felhívott egy gazdálkodó engem is a privatizáció előtt, hogy mit tanácsolok neki, én is azt mondtam, hogy számolja ki, vesse össze a saját lehetőségeivel, és hogyha úgy gondolja, akkor persze, vágjon bele. Nem ők a bűnösök azért, mert termőföldet akarnak vásárolni, egész egyszerűen a kormányzatnak volt a felelőtlensége, történelmi bűne, hogy ezt a kevés, még állami földterületet is képes volt privatizálni.

Nem tudom, hogy hogyan lesz ezek után bármire földterület, amire korábban ígérték. Hogy lesz demográfiai célprogram? Hogy lesz szociális földprogram? Hogy lesz az önkormányzatok számára földterület arra, hogy megvalósítsák a közcélt, amit állítólag önök folyton támogatnának? Ehhez képest - ahogy már mondtam az államtitkár úrnak - ott tartunk, hogy fideszes polgármesterek, önkormányzatok keresnek meg ellenzéki képviselőket, hogy próbáljuk már önöket józan észre bírni, maradjon már meg ez a terület az állam számára, hogy aztán ha indokolt, és valóban közcélt szolgál, akkor az önkormányzatok rendelkezésére lehessen ezt bocsátani.

Nem értjük azt sem, hogy mivel magyarázzák azt, hogy még két évvel ezelőtt az államtitkár úr is, a miniszter úr is azt mondta, hogy a hosszú távú bérlet a legtökéletesebb módja annak, hogy az állami földeket megfelelően a magyar gazdák számára és az ő gyarapodásukra tudjuk használni, ehhez képest jött egy varázsütés, és tavaly nyártól meg hirtelen a privatizáció lett a legjobb megoldás.

Mi történt az alatt az egy hónap alatt, mi játszódott le? Erre is nagyon kíváncsiak lennénk. Mert ha nem válaszol rá most sem, államtitkár úr, akkor egyetlenegy okot tudok felfedezni: önök a bérleti

rendszerrel alapozták meg azt, hogy a vásárlók minimum irányítottak legyenek, hogy ki az, aki egyáltalán érdemben részt tud venni a földprivatizációban.

Tudom, az államtitkár úr azt fogja mondani, hogy elővásárlási jogot nem generált a bérlet. Hát, még az kellett volna csak! Tudjuk, hogy nem generált elővásárlási jogot, de ki az az örült, már bocsánat, aki gazdálkodni szeretne, és úgy fog földterületet vásárolni, hogy 20 évre még más ott a bérlő?! Tehát ilyen módon irányították már eleve a bérlettel azt, hogy kik tudják vagy kik akarják majd jórészt ezeket a földterületeket megvásárolni. A bérletet meg, tudjuk, hogy osztották ki: gyakorlatilag szubjektív elemekkel teletűzdelt pályázati rendszer volt, amit nemcsak mi mondunk, hanem több állami szerv, többek között a Kehi is kimondta ezeket.

Strómanrendszer - sokat beszélgettünk erről is. Amíg önök nem hajlandóak az ügyben tenni, hogy a strómanokat kiszűrjük Magyarországon, addig nem lehet tisztességesen földprivatizációt végrehajtani, sőt, semmilyen hasonló cselekedetet.

(18.50)

Azt nekem nem tudja senki megmagyarázni, hogy egy minimálbérrre bejelentett traktoros hogy tud 200 hektár termőföldet Magyarországon vásárolni. Minden tiszteletem, ha ennyit félre tudott tenni, de azért ismerjük a magyar közállapotokat, nem erről van szó; és ennek a traktorosnak aztán van egy másik hasonló bérszínvonalból élő kollégája, meg van ennek a kft.-tulajdonosnak egy ügyvédje is, meg van családja, és szépen össze is raktuk azt az ezer hektár állami földet, amit így játszottak ki a saját haverjaiknak.

Ezek voltak a legfontosabb érvek, amelyeket elmondtunk, és amelyekre sajnos a mai napig nem kaptunk választ, és tényleg biztatom államtitkár urat, hogy ne megint a zárszóban okoskodjon, mert arra nem tudunk reagálni, és ön ezzel rendszeresen visszaél. *(Dr. Bitay Márton Örs: Nincs is már idő! Mit akarsz? - Közbeszólás az MSZP soraiból: De van!)* Engedje meg, államtitkár úr, lesz itt még három vita, amikor érdemben tudok reagálni, ha esetleg valami még nem férne bele a szűkös időkeretembe.

Tehát az önkormányzatok, a magyar gazdák, a magyar emberek, minden tulajdonos nevében azt mondom, hogy állítsák le ezt az örületet, csináljuk vissza, amíg még nem késő, és kerüljenek vissza ezek a területek magyar nemzeti tulajdonba, azért, hogy azokat a célokat meg tudjuk valósítani, amit egyébként 2010-ben még önök is magukénak vallottak, csak aztán valami történt. Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. *(Taps a Jobbik és az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Farkas Sándor képviselő úrnak.

FARKAS SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen, tisztelt elnök úr. Tisztelt képviselőtársaim, csak néhány reakciót szeretnék megosztani önökkel. Ismé-

telten halljuk az általános vitában elhangzottakat, ugyanott tartunk, mint két héttel ezelőtt. Ezt megértem, én is voltam meg voltunk ellenzéki képviselők, tudjuk, hogy kinek mi a feladata ebben az esetben, tehát ha mást nem tudunk, akkor ismételjük önmagunkat; én is most ezt teszem.

De azt azért engedjék meg, hogy Sallai R. Benedeknek az „ellopott”, „elcsalt” jelzőit visszautasítsam, mert ha ezt elfogadjuk, akkor gyakorlatilag a Magyarországon most, az elmúlt időszakban akár bérleti jogviszonyt, akár földtulajdont szerzett gazdákat ugyanígy csalóknak vagy netalántán bűnözőknek lehetne tartani e logika szerint.

Úgy gondolom, hogy ezt végig kellene gondolni, és talán nem lenne szabad ilyen módon nyilatkozni a mai földműves gazdákról, akik azért jelentős részben, mondhatnám azt, majdnem kivétel nélkül mind azon vannak, hogy ezeket a földterületeket a legjobb tudásuk szerint próbálják művelni és a gazdálkodást folytatni, még akkor is, ha találunk egy-két kivételt, ami pedig minden rendszerben benne van, benne volt a korábbiakban, benne van most is és benne lesz még az elkövetkezendő időszakban. Mindig lesz egy-két ügyeskedő ember, aki megpróbálja a törvényeket kijátszani, de ezek már jóval kevesebben vannak, mint eddig bármikor, ami az agrárágazatban felvetődött.

És még egy gondolat ezzel a vidékfejlesztéssel, illetve az államadósság csökkentésével kapcsolatban. Azért azt ne felejtsük már el, Magyarországnak van egy költségvetése, a költségvetésben van egy fejezet, ami az agrártámogatásokról szól - azt hiszem, a 12. fejezet szól az agráriumról, az FM fejezete, ha jól emlékszem, régebben legalábbis az a fejezet volt -, tehát abban azért van egy nemzeti támogatási oldal, és hogyha most a nemzeti támogatási oldalt megnézzük, ezek nagyságrendileg jóval nagyobbak, és minden évben egyre nagyobbak, mint az elmúlt években. Az számomra mint gazdálkodó ember számára, és egy költségvetést nézve, hogy abból a megtakarításból mit adunk az adósságtörlesztésbe, mit hagyunk bent magunknak a folyamatos munkára, az egy teljesen más történet.

Meggyőződésem szerint, igen, ezt politikailag sokszor elmondták, hogy gyakorlatilag a vidéket lerabolják, leraboljuk, mások is, mi is, mindenki. Erről szó sincs. Azt hiszem, hogy a vidékfejlesztési politika, pont, amikor a költségvetést nézzük, vagyis az európai uniós forrásokat, azok jelentős részben mind vidékre kerülnek, és vidéki fejlesztéseket fognak gyakorlatilag támogatni. Az, hogy most ezek az összegek átkerülnek az államadósság csökkentésére, az annyit is jelent, hogy az állami gazdálkodás, a költségvetési gazdálkodás egy könnyebb helyzetbe kerül, és netalántán eljuthatunk oda, hogy a 2017-es költségvetésben lehet egy bizonyos mértékben nagyobb nemzeti támogatást adni az európai uniós támogatásokkal együtt, amennyiben erre lehetőség van, és én miért ne tartanám ezt lehetőségnek? Tehát ilyen szempontból én nem mernék ilyen határozottan ilyen vidékellenes hangulatot kelteni, mert ez nem vidékellenes hangulat.

Itt az igazi vidékellenes hangulat akkor volt, amikor a kárpótlás során azok a földterületek bizony elég kétes módon kerültek szanaszéjjel a világban, és nem mindig azokhoz, akik földművesként gazdálkodnak. Most pedig nyugodtan elmondhatjuk, hogy 99,99 százalékban ezek a földek a földművesekhez kerültek, a gazdákhöz kerültek, ahhoz a százegyháromezer gazdához, akit földművesként tartunk nyilván, azok szerezték meg ezt a földtulajdont. Én nem hiszem, hogy ezeket az embereket, még egyszer mondom, tisztelt képviselőtársam, csalóknak, netalántán szélhámosoknak kéne nevezni.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Most Harangozó Gábor István képviselő úrnak adom meg a szót.

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Képviselőtársam kiprovokálta, hogy ebben a körben még egyszer hozzászóljak, pedig gondoltam, hogy majd csak a következőben fognak, de azért mégsem mehetek el szó nélkül amellett, hogy bár nyilván voltak sokan, akik tisztességesen vásároltak földet, de amikor önök meghirdetnek egy földprivatizációs programot, hogy az ezért felelős miniszter, amikor először a parlamenti bizottságban a tavaly decemberi meghallgatásán beszél erről a programról, akkor arról beszél, hogy nagyon világos és tiszta szabályai lesznek ennek a földprivatizációnak, amikor azt mondja, hogy a magyar szabályozás világosan leírja, hogy ki vásárolhat földet és ki nem vásárolhat földet, és földet csak az vásárolhat, aki a földművelésből él vagy az általa megszerzett bevétel nagyobbik része a földművelésből származik, ha nem is kizárólagosan földművelésből él.

És ezek után ez a miniszter maga vásárol földet, mert megszerzi magának a földműves-igazolványt, vagy netán őstermelőnek jelentkezik be, ahogy erről egyébként a mai napig nem volt hajlandó nyilatkozni, hogy milyen jogcímen vásárolta. Amikor a Miniszterelnökséget vezető miniszter maga vásárol úgy földet, hogy előtte ő beszél arról, hogy a magafajta nem vásárolhatnak földet - már a magafajta úgy értem, hogy a nem földműveléssel foglalkozó emberek nem vásárolhatnak földet -, akkor azért szerintem ilyen szituációban, ha ez kiderül, akkor normális jogállamokban azt mondja a miniszterelnöke, hogy barátom, ne haragudj, de neked nincs helyed a kormányomban. És nem ő volt az egyedüli, több kormánytag esett ugyanebbe a hibába, ha nem is személyesen, hanem családtagokon keresztül.

L. Simon Lászlónak a fitneszedző felesége, ő sem hiszem, hogy ő is az a kérges tenyerű paraszt-asszony, akiről Lázár úr beszélt a miniszteri meghallgatásán, és számtalan ilyen példát lehet mondani. Azt is nagyon jól tudjuk, hogy a nemzet gázszerelője most már bőven-bőven a megszerzhető földeknek a többszöröse fölött rendelkezik, és ő is vásárolt, többet, mint amennyit lehetett volna, csak egy kicsit ott félrenéz a rendszer, meg úgy lettek a szabályok meghatározva, hogy a családtagokat ne kelljen össze-

számítani, ne kelljen beleszámítani - de ettől még az egész ország látja, hogy mi zajlik itt!

És amiről Magyar képviselőtársam beszélt, volt ezt megelőzően egy földbérleti rendszer, a földbérleti rendszerről az ügyészség írta le egy vizsgálata során, hogy ez a rendszer visszaélésre ad lehetőséget, és vissza is éltek vele, pont. Aztán született egy Kehi-vizsgálat is, ami leírja, hogy például a Hortobágnál voltak olyan földbérleti eljárások, ami szerint maffiamódszerekkel szervezték meg, hogy kié legyen a föld, és így osztották ki, és ennek se lett semmi következménye.

És igenis, azok az emberek, akik így földbérlet-höz jutottak, utána ők már könnyen ott voltak a vásárlásnál. Hát, ki mer szembemenni velük, amikor látták, hogy hogyan kapták meg a földbérleti jogot? Egy vidéki helyen, egy kistelepülésen vagy annak a környékén ki mer velük szembemenni, amikor mindenki látta, hogy például az első földprivatizációs vagy földbérleti eredményhirdetések után a borsodi, mezőségi földeknél, amikor kihirdették, hogy kik a nyertesek, akkor egyszerűen megjelentek a fideszes politikusok, azonnal visszavonatták, hogy márpedig ők nem kaphatnak, mert az én haverjaim nem kaptak, mondták ők; itt a Mengyi úrnak az érdekltségéről meg a Tállai úr érdekltségéről beszélek. Visszavonatták az eredményeket, és utána kiírtak egy pályázati kört, és csodák csodájára, a második körben az ő haverjaik kapták meg a földeket.

(19.00)

Aztán utána ők persze sokkal könnyebben jelentkeznek vásárlóként, mert nyilván senki nem mer rájuk licitálni, nem mer odamenni.

S még egy mondat arról, hogy mennyire a kérés tenyerű parasztok vásárolhatták meg mindenhol a földeket. Én voltam olyan földliciten, ahol egyetlen olyan vásárló vagy érdeklődő, aki ténylegesen mezőgazdasággal foglalkozik, egy négyzetméter földet nem vett, ellenben a liciten megjelentek szlovák rendszámú, nem mondok márkákat, nagyon drága terepjárókkal különböző, magassarkúban és igen csinos ruhában megjelent hölgyek, és minden földet elvittek aznap az összes liciten, és ott sirt az a bácsi, aki odajött hozzám, hogy ez hogyan fordulhat elő, mert azokat a földeket, ahol ő, az ő családja és az ő felmenői gazdálkodtak, és neki nem volt lehetősége megvenni, csak bérelni tudta, azokat a földeket most mind megvásárolták előlük, és ő nem mer hitelt felvenni, és nem mer ezen a liciten így bejelentkezni.

Nagyon jól tudjuk, hogy mi zajlott itt, ne próbáljuk meg kábítani egymást! Ez egy elfogadhatatlan földprivatizáció volt! Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP, a Jobbik és az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Sallai R. Benedek képviselő úrnak jelzem, hogy 18 másodperce van a mondanivalójára.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Igen, tudom, köszönöm, elnök úr. Mindössze a bűnözői kategóriát

akartam besorolni: a kormány tagjai, a Magosz és az agrárkamara ellopta a magyar vidék jövőjét és a magyar vidék forrásait, és azok, akik ebből sokat elvittek, azok pedig az orgazdák. Ennek megfelelően a bűnözői csoport kategóriát fenntartom, és azt állítom, hogy bizony bűnözés volt, ami zajlott ebben az ügyben. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki hozzászólni a vitához. *(Nincs jelzés.)* Nem látok jelentkezőt, így a vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, Bitay Márton Örsöt, hogy kíván-e hozzászólni. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy igen. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. BITAY MÁRTON ÖRS földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Gógös képviselő úr említette az elővásárlási jogokkal kapcsolatos elutasításokat, a Nemzeti Földalapkezelő által írt leveleket. Szeretném világossá tenni, hogy minden elővásárlásra jogosult kap tájékoztatást, úgyhogy nem ez a vita közöttünk, hanem az, hogy egy egysoros tájékoztatást kap, hogy ő az elővásárlási jogával nem tudott élni. Gógös képviselő úr jelzését figyelembe vettük, jogos kritika; a következőkben részletes indokolást is fognak kapni azok, akik az elővásárlási jogukkal nem tudtak élni.

Megjegyzem egyébként, hogy a földhivataloknak a teljes iratpaksamétát megküldte a Nemzeti Földalapkezelő, abban benne van tételesen, hogy kit miért utasítottak el, és amennyiben az ügyfél úgy döntött, hogy ő az NFA-nak ezt az egymondatos választ nem fogadja el, úgy természetesen visszakerdezés után egy részletes választ kapott. Nem mentegetőzni akarok, de az ügyszám miatt nem bonyolodtak bele a kollégák ilyen hosszú, részletes válaszok elkészítésébe. De vettem a lapot, amit képviselő úr mondott, és a jövőben már egyből olyan válaszokat fognak kapni az elővásárlásra jogosultak, amik világosan felsorolják, hogy melyek azok az okok, amik miatt nem ő lett a tulajdonos.

Ellenzéki képviselők közül többen megemlítették azt, hogy elég helytelen, hogy a bevétel nem vidékpolitikára fordítandó. Én két dolgot szeretnék ezzel kapcsolatosan megemlíteni önöknek. Az egyik, hogy szeretem a nemzeti vagyon - márpedig az állami termőföld nemzeti vagyon - nem egyenlő a vidéki vagyonnal, az a teljes nemzet vagyona, és én azt gondolom, továbbra is egyetértve azzal az elképzeléssel, ami a betérjesztésben van, hogy az adósságsökkentés ugyanúgy a teljes nemzet vagyonát gyarapítja vagy legalábbis a teljes nemzet vagyoni helyzetét javítja. Megjegyzem egyébként, nyitva állt önök előtt a lehetőség képviselői módosító javaslat benyújtására - ezzel kapcsolatosan akár különösen -, egyetlen ellenzéki képviselői módosító javaslat sem érkezett.

A sarkalatoság vonatkozásában azt a vitát már lefolytattuk, nem szeretném újra elővenni.

Sallai képviselő úr megemlítette a kisbirtok-nagybirtok kérdését, hogy államtitkár-kollégám nem

tudott erre válaszolni. Nagyon helyes, hogy nem válaszolt, mert azt gondolom, hogy ezt így nem lehet feltenni; az attól függ, hogy azon a területen milyen termelés folyik. Egy levendulaültetvény húsz hektáron már kifejezetten nagybirtok is lehet, míg mondjuk, egy szántóföldi kukoricatermesztés adott esetben közepes vagy gyenge minőségű területen száz hektáron sem biztos, hogy a középbirtok szintjét eléri. Én úgy válaszolnék erre, hogy szerintem ez a rajta végzett munkától, az abból keletkező bevételektől függ.

Magyar Zoltán képviselő úr említett néhány példát a külföldiekkel kapcsolatosan. Szeretném jelezni csak a jegyzőkönyv kedvéért - ezt a vitát már többször lefolytattuk -, hogy a Jobbik és többek között Magyar képviselő úr is az Alkotmánybírósághoz annak idején benyújtott indítványában indítványozták a teljes ellenzékekkel együtt, hogy az Alkotmánybíróság törölje el a kormányhatározatot, amely kimondta, hogy csak belföldi állampolgárok indulhatnak az árveréseken, így egy kis disszonanciát vélek felfedezni. Akit említett úriember, nem akarom önt félrevezetni, ezért csak feltételes módban mondom, de emlékeim szerint speciálisan ő kettős állampolgár, nem külföldi állampolgár; az már csak részletkérdés, hogy 30 éve Magyarországon él és itt gazdálkodik.

Említette, hogy nem válaszolok a kérdésre vagy nem veszek részt a vitában, majd utána megemlítette azt is - és így aztán azt gondolom, talán nekem nem kell már exkuzálni magamat -, hogy pontosan tudom, hogy mit fog válaszolni államtitkár úr. Azt gondolom, ezzel sikerült tisztáznom azt, hogy részt veszek a vitában vagy sem.

A közvélemény-kutatásokkal kapcsolatosan - amelyet szintén említett - én csak egy közvélemény-kutatást tudok önnek mondani, ami egészen biztos: nem akarok jelzöt mondani, de egy egyszerű népszavazáshoz szükséges 200 ezer aláírást nem sikerült összegyűjteni. Megítélésem szerint azért ez elég jó közvélemény-kutatási adat, hogy valójában hogyan viszonyul a magyar társadalom a földértékesítési programhoz.

S én azt is pozitívumként értékelem - de szerintem ez szembemegy azzal, amit ön elmondott -, hogy saját állítása szerint biztatta azt a gazdát, aki megkeverte önt, hogy vegyen részt ezen a programon. Mi is biztattunk mindenkit, majdnem 30 ezren vásároltak is belőle. Én úgy érzem, hogy ebből a szempontból nem lehet kritika.

Valóban, a bérleti rendszerrel - mint ahogy azt ön is tudja, vagy feltételezésem szerint bizonyosan látta a földforgalmi törvényben - a haszonbérleti jogosultság, ha az a művelés szempontjából legalább három évet nem tart ki, akkor mit sem ér, mert egyébként abban az elővásárlási sorrendben nem tud első helyen lenni.

Stróman traktoros, 200 millió forint. Most nagyon szépen kérem, ne egy szófordulatnak vegye tőlem, hogy legyen kedves, tegyen feljelentést, de itt most tényleg azt szeretném kérni. Nekem nem célom, hogy stróman bárki vegyen. Ha maga tud olyanról, aki így, nyilvánvalóan tetten érhetően csar-

lárd módon, tényleg tisztelettel szeretném kérni, azonnal tegyen feljelentést. *(Közbeszólás a Jobbik soraiban: Túl vagyunk rajta.)* Sőt, én a magam részéről meg a minisztérium részéről minden segítséget felajánlok, ha ezzel kapcsolatosan bármiben előre tudunk lépni. *(Gógós Zoltán: Az ügyészség nem segít.)*

Harangozó képviselő úr megemlített néhány dolgot, ezek közül csak kettőre térnék ki. Az egyik, hogy említette, hogy a nemzet gázszerelője - vagy hogy fogalmazott - 1500 hektárt vásárolt. Én szeretném világossá tenni, hogy 300 hektár fölött Magyarországon természetes személy nem tulajdonolhat termőföldet. Teljesen mindegy, hogy liciten részt vett, nem vett részt, magánföld, állami föld, 300 hektárnál egy természetes személynek nem lehet több a tulajdonában Magyarországon senkinek sem.

A liciten pedig elvittek mindent, említett egy példát erre vonatkozóan, hogy egy idős gazda panaszkodott önnek erre. Én azt gondolom, hogy a liciten érdemes volt mindenkinek részt venni. Megpróbáltunk egy államilag kidolgozott hitelkonstrukcióval azoknak is segítséget nyújtani, akiknek egyébként erre nem biztos, hogy volt saját fedezetük, de valóban, az árverésen részt kellett venni ahhoz, hogy valaki földet tudjon vásárolni. De még itt is megemlíteném önnek azt a fontos dolgot, hogy bizony az elővásárlási jogosultság az árverésen kívül is megilletett mindenkit. Tehát az árverésen én hiába érkezem oda, nem tudom én, milyen gépjárművel, amit említett, vagy próbálok akár az árverési árat felszórólni, mert az elővásárlási jogosultsággal, amennyiben megelőzőm az árverési vevőt a törvényi feltételek szerint, mindig mindenki tud élni.

Sőt, arra is volt konstrukció, hogy ha irreálisan felvernék a vételárat az árverésen, akkor a bankok a vételárhoz szükséges hitelt nem az ingatlan valós értéke alapján állapították meg, hanem az árverésen kialakult végleges vételár szerint. Tehát megértetem, amit mondott, van is abban igazság, hogy ha valaki nagyon magasra fősírólja, és egyébként nincs az elővásárlásra jogosultnak ennyi pénze, akkor nagyon sok hitelt kell fölvenni, amit nagyon hosszú évekig fog törleszteni.

(19.10)

De ettől függetlenül azt tényként szerettem volna a jegyzőkönyv kedvéért rögzíteni, hogy mindenkinek az árverésen kialakult végleges vételárhoz biztosított finanszírozást az államilag kidolgozott hitelkonstrukció. Ennek az eredménye az megítélésem szerint, hogy közel 30 ezer földműves vásárolt ebből a földértékesítési programból, azt pedig kifejezetten pozitívumnak értékelem, amit Sallai képviselő úr negatívumként említett a felszólalása elején, hogy nagyon sokan vásároltak kevés földet. Ez így igaz.

Nagyon sokan vásároltak kis földeket, erről szólt ez a program, természetesen, mint ahogy a kormány állításaiban is benne van, 80 százalék a családi gazdaság, 20 százalék a nagyüzemek. Abban sem látok

feltétlenül semmi kivetnivalót, hogyha van valaki, aki mondjuk, 150 vagy 200 hektárt vásárolt ebből a termőföld-értékesítési programból, a derékhadát 30-40-50 hektáros vásárlók teszik ki. Köszönöm szépen a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor. Most soron következik a hasonló című, a **„Földet a gazdáknak!” Programról** szóló határozati javaslatához benyújtott bizottsági jelentés vitája. A kormány-előterjesztés H/12232. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetőek.

Elsőként megkérdem ismét államtitkár urat, kíván-e hozzászólni az elején. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy nem. Most megadom a szót Farkas Sándornak, a kijelölt Mezőgazdasági bizottság előadójának, háromperces időkeretben.

FARKAS SÁNDOR, a Mezőgazdasági bizottság előadója: Tisztelt Elnök Úr! Ismételni tudom önmagammat, és most már innentől kezdve, azt hiszem, a hátralévő két napirendi pont is jelentős részben ismétlésről fog szólni. Én ismétlen csak annyit tudok mondani, amit már korábban is, hogy a Fidesz-Magyar Polgári Szövetség a bizottságban a többségével élve és megfontolva, támogatja a törvényjavaslatot, figyelembe véve természetesen az ellenzéki pártok véleményét is, de ez bennünket nem tántorít el attól, hogy ezt a törvényt elfogadjuk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. Akkor most ismétlen megadom a szót Harangozó Gábor Istvánnak, aki a kisebbségi véleményt fogja elmondani, megosztva Magyar Zoltán képviselő úrral.

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN, a Mezőgazdasági bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm szépen, elnök úr. Tekintettel arra, hogy ennek a három javaslatnak a vitája a bizottságban is egyben zajlott le, és az első kettő tartalmilag gyakorlatilag annyira hasonló, itt most nem mondanánk el külön még egyszer a kisebbségi véleményt, inkább majd a harmadiknál élénk azzal a lehetőséggel, hogy hozzászóljunk, mert ott még vannak olyan dolgok, amik szerintem fontosak, hogy itt, a Ház falai között is elhangozzanak. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönjük. Kérdem Magyar Zoltán képviselő urat, és ő jelzi is, hogy nem kíván most élni a felszólalás lehetőségével. Megkérdem, hogy képviselőtársaim közül valaki kíván-e hozzászólni ehhez a teljesen hasonló napirendi ponthoz. *(Nincs jelentkező.)* Látom, hogy nem. Így a nem létező vitát lezárom.

Megkérdem államtitkár urat, kíván-e hozzászólni az el nem hangzott dolgokhoz. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy nem. Így a határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Nemzeti Földalapról szóló 2010. évi LXXXVII.**

törvény módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentés vitája. A kormány-előterjesztés T/12230. számon, az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetőek.

Ismét megkérdem államtitkár urat, kíván-e most hozzászólni. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy nem. És akkor ismét megadom a szót Farkas Sándornak, a kijelölt Mezőgazdasági bizottság előadójának.

FARKAS SÁNDOR, a Mezőgazdasági bizottság előadója: Tisztelt Elnök Úr! Hasonlóan ahhoz a mondathoz csatlakozom, amit az előbb is mondtam, hogy támogatja a Fidesz-Magyar Polgári Szövetség ennek a törvénynek is a támogatását. Annyit beszélünk róla, talán a napirendi pontot kellett volna, amikor elfogadtuk, egy módosító indítvánnyal - úgy, ahogy az általános és a bizottsági vitát is - véghez vinni. Ez, azt hiszem, hogy elkerülte mindannyiunk figyelmét, akkor egy kicsit konstruktívabban és több valóság tartalommal tudtuk volna ezt a vitát lefolytatni. Így én úgy gondolom, hogy egy kicsit okafoгыottá vált ez a történet, továbbra is javasoljuk az elfogadását.

ELNÖK: Köszönjük. Csak jelzem, hogy házszabálytól való eltéréssel lehetett volna ezt megoldani. Erre nem volt indítvány a pártok részéről. Megkérdem Harangozó Gábor István képviselőt, kíván-e kisebbségi véleményt megfogalmazni. Felállt, úgyhogy megadom a szót.

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN, a Mezőgazdasági bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm szépen, elnök úr. Igen, jeleztem, hogy ennél a pontnál kívánok, sőt, még rendes hozzászólásban is szeretnék majd hozzászólni. És elhiszem, hogy nagyon kellemetlen ez a Fidesznek, valóban nem egy túlzottan - hogy is mondjam - fényes történetről van szó, hiszen itt ugye, nem másról van szó ebben a törvényben, mint hogy maga a vidékfejlesztési miniszter, pontosabban: az agrárminiszter nyújtja be azt a Nemzeti Földalapról szóló törvénymódosítást, ami arról szól, hogy az erkölcstelenül szerzett pénzt a Fidesz kormánya csak törvénytelenül tudná elkölteni.

Ezért gyakorlatilag egy kétharmados törvényt akar úgy módosítani, hogy a kétharmados törvényben meghatározott célkitűzéseknek megfelelően ne kelljen a pénzt elkölteni, hanem költhesse másra. És ezt szeretném felsorolni, mert ugye, ez elhangzott a bizottság ülésén is, hogy mi az, amire költhetné a kormány a pénzt, és mégsem akarja erre költeni.

A következőket sorolja fel a törvény. Azt mondja: szociális földprogram vagy közfoglalkoztatási program támogatására, az állattenyésztő telepek működésére, a működéshez szükséges föld biztosítására, a földpiac élénkítésére és szabályozására, erdőtelepítési programra, környezetbarát, fenntartható gazdálkodást szolgáló termelés, föld hasznosítására vagy a földhasználók helyzetének stabilizálására, családi gazdaságok kialakítására és megerősítésére.

Ezekre a célokra használhatná a kormány a pénzt, ehelyett hoz be egy olyan módosítót, nem ezek mellé, hanem egy egészen másik pontra, hogy az államadósság finanszírozására akarja a pénzt elkölteni. Tehát ezt a tőkét ki akarja a vidékből vonni, ami elfogadhatatlan, ezért nem támogattuk a bizottsági ülésen sem. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Most megadom a szót Magyar Zoltán képviselő úrnak.

MAGYAR ZOLTÁN, a Mezőgazdasági bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm, elnök úr. Ahogy már a mai vitában elhangzott egy korábbi pontnál, természetesen nem tudjuk támogatni ezt a javaslatot sem. És lehet, hogy a Fidesz támogathatja, de az biztos, hogy egy tisztességes földművelésügyi tárca és miniszter nem támogathatná ezt a javaslatot, ezért tehát az a minimum, hogy ezek után Fazekas miniszter úrnak le kellene mondan.

Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Most a képviselői felszólalások következnek. Megadom a szót Harangozó Gábor István képviselő úrnak.

HARANGOZÓ ISTVÁN GÁBOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. A bizottsági vitában is és később a miniszteri meghallgatáson is ezzel kapcsolatban a vita tovább folytatódott, és elhangzottak olyan érvek, amiről szeretném, ha a plenáris ülésen is tudnánk vitázni. Egyrészt arról volt szó, hogy az egész programot azért kellett elindítani, mert 2020-tól meg fognak szűnni az agrártámogatások. Nem tudom egyébként, hogy hol olvashattak ilyen határozatot, persze félok az, hogy ha néhány európai politikus, így Orbán Viktor az élen ilyen módszeresen veri szét az Európai Uniót, akkor valószínűleg 2020-tól nehezebben lesznek folytathatók azok a programok, amik most zajlanak. De tételezzük föl, hogy igazuk van, és 2020-tól nem lesznek ilyen agrártámogatások, mint amik most vannak. Önök azzal érvelnek, hogy ez esetben a magyar földnek az értéke is kevesebb lesz, hiszen hogyha nincsen mögötte ez a támogatás, akkor nem fognak annyit fizetni érte a leendő vásárlók.

Én azt nem értem, hogy ebből hogy lehet azt a következtetést levonni, hogy akkor, ha 2020 után nem lesznek támogatások, akkor most kell, ráadásul hosszú távra jól eladósítani a magyar vidéki szereplőket. Hiszen ezeket a földeket azok, akik vásárolták, többnyire úgy vásárolták meg, hogy 70 milliárd forint jött be, 200 milliárd forintnyi hitelt vettek fel. Ezt a 200 milliárd forintnyi hitelt fogják ezek az emberek akkor fizetni, amikor önök szerint csökkenteni fog az agrártámogatás.

Ezt a tőkét vonják ki önök azokból az agrárvállalkozásokból, és ha igaz lenne, hogy a célcsoporthoz jutott a pénz, akkor pont elvileg a kis és közepes családi vállalkozásokból vonnák ki ezt a pénzt, akiket

most segíteni kéne, hogy boldoguljanak, főleg 2020 után, amikor nem lesz nekik agrártámogatás.

(19.20)

Ez szerintem valami egészen kifordított, számomra érthetetlen gondolkodás, ami nemhogy indokolja, hanem pont hogy megmagyarázhatatlanná teszi ezt az egész földprivatizációt.

Van itt még egy gond: az egész földprivatizációt megelőzte az a bérleti rendszer, ami - az előző felszólalásomban már beszéltem róla - jelentősen befolyásolta, hogy a földprivatizáció, a licitek hogyan tudtak végbemenni. Ezt a földbérleti rendszert, ami megelőzte a földprivatizációt, a kishantosi perben, amit az NFA ellen indítottak, a bíróság, legalábbis az ügy mostani állásában úgy tűnik, hogy magát az egész rendszert ítéli el. Az számomra igencsak kérdéses, hogy ha volt egy földbérlet, ami jogtalanul ment végbe, akkor az a földbérlet, ami utána átalakította a viszonyokat, arra alapozva hogyan lehetett egy tisztességes és jogilag is megalapozott privatizációt végigvinni. Tudom, hogy államtitkár úr jogász, és biztosan nagyon jó fordulatokat tud erre mondani, de ha az ember józan ésszel és paraszti logikával végiggondolja, az biztos, hogy ez így valahogy nincs rendben.

Aztán nézzük meg, hogy mi van a pénzek felhasználásával. Azt mondta államtitkár úr, hogy ha az adósságot csökkentik, az az egész nemzetnek jó. De államtitkár úr, miből tud élni a vidéki ember, miből tud boldogulni?

Az a helyzet, hogy a települések jelentős részén nincs nagyon más, mint a mezőgazdaság. Jelenleg az a baj, hogy ez a mezőgazdaság egy-egy úgymond családinak nevezett nagybirtokos tulajdonoshoz köthető, aki már rég megszűntette a foglalkoztatást, nem tartanak állatot, nincs melléküzemági rendszer, amelyben embereket lehetne foglalkoztatni, és nem azon dolgoznak, hogy hogyan lehetne pótolni az ott hiányzó foglalkoztatást, hogyan lehetne olyan programokat indítani, amelyekkel ezeket a szereplőket arra bíránák rá, hogy minél több embert foglalkoztassanak, ennek megfelelően átalakítani a támogatási rendszert, nem adni egy fillér területalapú támogatást se annak, aki nem foglalkoztat, de aki foglalkoztat, annak pedig lehetne adni.

Önök semmi ilyennel nem élnek, hanem egyszerűen fogják és az innen származó bevételeket nem teszik vissza, hogy vidéken munkahelyek legyenek, legyen az embereknek megélhetésük, hanem egyszerűen elégetik az államadósság finanszírozásában, amiben, lássuk be, megint nem voltak nagyon sikeresek, hiszen nominálisan a magyar államadósság 2010 óta is folyamatosan nőtt, és úgy tudják ezt az államadósságot féken tartani, hogy közben a 3000 milliárdos nyugdíj-megtakarításokat elégették, beletömökdétek ebbe a rendszerbe.

Most a nemzeti vagyont, a vidék földjét, a megmaradt állami földeket eladják, az ebből származó bevételeket megint elégetik, beleteszik az államadósság-finanszírozási rendszerbe ahelyett, hogy normá-

lis gazdaságpolitikával próbálnák csökkenteni az államadósságot.

S van még egy dolog, amiről muszáj beszélni. Miután nem volt olyan nagy siker ez a privatizáció, megmaradt nagyjából 200 ezer hektár. Ezt a 200 ezer hektárt - és ez szóba került a miniszteri meghallgatáson is, ahol Lázár miniszter úr ígéretet tett arra, hogy ő kifejezetten támogatná, és dolgoznak is rajta, hogy megnézzék, mik a lehetőségek - most már nem kéne elkótyavetyélni. Már kifizették a haverokat, meg mindenkinek odaadták a földet, akinek beígérték, mindenben van, de ezzel a 200 ezer hektárral már felelősen kéne gazdálkodni. S miután vidéken nagy a szegénység, nagyon kevés embernek van miből megélnie, ezek a földek kiváló lehetőséget adnak arra, hogy beindítsák a szociális gazdaság alapjait ezeknek a földeknek a fölhasználásával is.

Arra szólítom fel itt önöket - és mondom, Lázár miniszter úr ígéretet tett arra, hogy ezt végig fogják gondolni, és nem tartja ezt egészen elvetendőnek, de mégiscsak a Földművelésügyi Minisztériumnak kéne ezzel foglalkozni -, hogy legyen az európai uniós támogatásokból egy olyan támogatási rendszer, amely a szociális gazdaság kialakításához odateszi a beruházási támogatásokat száz százalékban. Az uniós szabályok lehetőséget adnak arra, hogy ezekhez 5 százalék működési támogatást is adjanak. Arra is lehetőség van, hogy atipikus foglalkoztatásként az induló szociális vállalkozásoknak az induló évben adjanak akár száz százalék bértámogatást, amit majd szépen, ahogy piacképesebbé válnak, időről időre ki lehet vonni.

Mögé lehet tenni egy olyan támogató rendszert, ami nem attól fog függni, hogy az adott településen van-e megfelelő polgármester, aki ért hozzá, vagy van-e egy olyan szakember, aki ért hozzá, hanem a minisztériumnak kéne megszervezni, hogy legyenek olyan regionális tudásközpontok, akár az egyetemekre alapozva, akik ezt a programot tudják segíteni, és legyen meg a járási támogatási rendszere is, hogy ezek a szociális gazdaságok egy rendszerbe kapcsolva a megfelelő szakmai támogatást, logisztikai háttérrel és kereskedelmi értékesítési háttérrel megkapják. Nagyon sok embernek lehetne fenntartható, értelmes munkahelyet teremteni, ami továbblépés lehetne a közmunkaprogramból azoknak az embereknek, akik alkalmasak és képesek lennének, és szeretnének is továbblépni ebből a programból.

Tehát azt javaslom, hogy a megmaradt földeket erre használjuk fel, és azt a pénzt, ami bevétel jött, föl lehetne használni ennek a rendszernek a kiépítésére is. S ha önök már itt megemlítették a nemzeti támogatásokat, nos, az Európai Unió lehetőséget ad arra, hogy ne 15, hanem 25 százalékban tegyük hozzá a nemzeti finanszírozást az uniós támogatásokhoz, amiből sokkal több programot sokkal nagyobb volumenben lehetne támogatni. Ezt más tagállamok ki is használják, és 25 százalék támogatást adnak a nemzeti büdzséből hozzá, míg Magyarország 15 százalékot. Ez a pénz pont elég lenne arra, hogy mi is kiegészítsük 25 százalékra. Az lenne a felelős gondolkodás és a felelős cselekedet, ha ezt tennék.

Ezért kérem önöket és felszólítom önöket, hogy ezt tegyék, és vonják vissza azt a javaslatot, amit most szeretnének, hogy a Ház elfogadjon. Köszönöm, hogy meghallgattak. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Magyar Zoltán képviselő úrnak.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Államtitkár úr, azért itt elég komoly kijelentések hangoztak el, például hogy tisztességesen művelik a termőterületet azok, akik megvásárolták az államtól. Azért szeretném látni azt a rendszert, ahol ezt ellenőrzik. S tényleg az lesz a végkifejlet, hogy ezek az emberek, mondjuk, Mészáros Lőrincék 1500 hektárt így családotul megművelnek. Mert ha valóban azok kapták volna a legzsírosabb földterületeket, akiket megneveztek, azaz a helyben élő családi gazdálkodók, akkor talán nem lenne ekkora vita közöttünk.

Igen, az ellenzék pedig az Alkotmánybírósághoz fordult azért, hogy megakadályozza a földprivatizációt, és még véletlenül sem azért, hogy itt a külföldiek termőföldet tudjanak venni. Ezt azóta már többször is megbeszéltük államtitkár úrral. S igen, most is az Alkotmánybírósághoz fogunk menni, ha ezt a befolyt összeget olyan célokra akarják majd elkölteni, amit a sarkalatosság nem tenne lehetővé a parlament kétharmados döntése nélkül.

Tegyünk feljelentéseket - ez a kedvencem, minden korrupciógyanus ügyben is rendre ezt mondják el. Államtitkár úrnak nagyon szívesen átküldöm azokat a feljelentéseket, amelyeket megtettem. Az ügyészségtől egy rövid válasz érkezik, aminek gyakorlatilag két lényegi mondanivalója van: nincs rá embere és nem ért hozzá. Semmilyen módon nem adtak lehetőséget arra, hogy a strómanrendszer kiszűrhető legyen, s nemcsak számunkra nem adtak erre lehetőséget, hanem a hatóságok számára se. Épp ezért nyújtottam be két héttel ezelőtt azt a határozati javaslatot, amely lehetőséget teremtett volna legalább öt törvény módosításával, hogy hatékonyan lépünk föl a strómanrendszer ellen.

Ha ezt megtette volna az Országgyűlés, és nem söprik le a vita nélkül a bizottsági ülésen, akkor minden bizonnyal nem itt tartanánk. S egy ilyen rendszer felépítése után már a földprivatizáció is lezajlódhatott volna úgy, hogy talán több tisztességes elemet tartalmaz.

Tényleg szinte semmire sem kaptunk érdemi választ. Én nagy tisztelője vagyok a hölgyeknek, és örülök, ha minél többen vesznek részt például az agráriumban is, de azért az mégiscsak feltűnő, hogy mondjuk, a földvásárlóknak több mint a fele volt hölgy, míg a földműveseknél ez az arány 10 százalék körül mozog. Ezek azért mindenképpen érdekes adatok. Tényleg örülök, ha arról van szó, hogy megjött a hölgyek kedve a földvásárláshoz, és majd ők gazdálkodni fognak, de félek, hogy itt egészen más van a háttérben, államtitkár úr.

Ha annyira jó ez a rendszer, ahogy azt ön állítja, és ahogy fényezik ezekben az előttünk fekvő javasla-

tokban, akkor miért nem volt ez annyira vállalható, hogy már 2010-ben vagy 2014-ben a választások előtt szépen beírták volna a programba, erről beszéltek volna. Nagy csönd volt erről, államtitkár úr. Arról beszéltek, hogy a régi bérlőkkel, akik néha valóban vállalhatatlan, sőt, elég gyakran vállalhatatlan körülmények között bérelték az állami földterületet, annyira pozitívan voltak jutalmazva ezekkel a földterületekkel, hogy ezt megszüntetik, és egy új rendszert hoznak létre. Erről beszéltek, ebben még partnerek is voltunk, egy szava nem lehet ezzel kapcsolatban.

(19.30)

Nem kaptunk arra érdemi választ, hogy az erdők mikor kerülnek sorra. *(Dr. Bitay Márton Örs: Nem is kérdeztétek.)* Itt most már bő másfél éve szintén felröppentek hírek, és nem kaptunk kielégítő választ arra vonatkozóan, hogy igazak-e azok a pletykák, hogy privatizálni fogják kezdetben az erdészeteket és aztán később talán majd magát az erdőt is.

Miért nem kötötték foglalkoztatáshoz az eladott állami földterületeket? Az egy kiváló mérőszáma lett volna annak, hogy valóban a helyi érdekeknek megfelelően, valóban a közjó szempontjai alapján adták el ezeket a földeket, és olyan vásárlók szerezték meg, akik ezt figyelembe veszik. Mi lesz a bérlők ellenőrzésével? Erről sem mondott még soha semmit államtitkár úr.

Folynak tovább ezek az ellenőrzések? Nagyon sok mindenben kamuztak azokban a pályázatokban, amik alapján aztán megnyerték ezeket az állami földeket. Fogják ezeket a továbbiakban is ellenőrizni? Az állattartást fogják ellenőrizni? Azokat a feltételeket, amit elvártak, és amelyek alapján magas pontokat kaptak és megnyerték ezeket a földterületeket? Vagy most már nem lesz fontos? Erre is szívesen várnánk választ, mert ez is sok mindent megmagyarázhat.

És ha már kitértünk arra, hogy kis és nagy, és hogy nem lehet megmondani, hogy ez mit jelent, hát ne ilyen szakmai szempontokat hozzon, államtitkár úr! Azt hiszem, hogy mi, akik ebben a témában megszólalunk, mindannyian tisztában vagyunk azzal, hogy nem mindegy, milyen ágazatról beszélünk, és ott hány hektár számít kicsinek vagy nagynak. De az a helyzet, hogy az semmilyen ágazatban, semmilyen körülmények között nem számíthat kicsinek, hogy valakinek 1500 hektárt adnak a meglévő mellé még pluszban az állami földterületekből.

Tudom, persze, nem egy személynek, hanem a családnak, de ez mégiscsak elképesztő! És semmilyen számítás szerint nem mondhatja erre államtitkár úr azt, hogy ez a kicsi és közepes családi gazdaságok megsegítéséről szólna. Vagy mégis, milyen lépések vagy milyen aranykorona lehet ott, vagy mit termeszthetnek, ami indokolja azt, hogy egy családnak odaadjanak 1500 hektárt 2 milliárd forint értékben? Egyáltalán, aki 2 milliárd forintot tud költeni állami földre, az mitől minősülne, milyen szempontrend-

szer szerint minősülne családi gazdaságnak, pláne kicsinek vagy közepesnek? Sajnos, ezekre semmilyen választ nem adott, folyamatosan csak a szokásos kormányzati kommunikációt tolja itt nekünk államtitkár úr. A statisztikákkal nagyon jól bánik, de itt arra szeretném kérni, hogy hagyjuk már ezeket a fél, egy-két-három hektáros, dirib-darab földeket. Senki nem szólt volna önökre, ha három hektár alatt azt mondják, hogy az állam nem tart meg földtulajdont, és ezt, mondjuk, privatizálja!

A probléma a zsiros, nagy darab, egybefüggő földterületekkel van, amelyek ráadásul, a hazug kommunikációval ellentétben javarészt sosem voltak egyébként, mondjuk, kisgazdaságok tulajdonában. Tehát ez nem, mondjuk, az államosítások idején keletkezett nagybirtok, hanem jóval korábban, és komoly közcélokat szolgáltak ezek a birtokok. A régi hercegi, főúri birtokok méretéhez képest is most már egy jelentős számú újgazdag, kormányközeli kör alakult ki, akik hasonló birtokmérettel rendelkeznek. A nagy különbség az, hogy ők semmilyen közjót nem látnak el, semmilyen közjó funkciót nem látunk ezen úriemberek részéről, hacsak nem a sportbeli gyanús támogatásokat vesszük annak, de azt meg úgymint daltálja az állam a másik oldalról, nem is kevéssé.

Nem értem, miért pont az állami területekkel kellett kialakítani ezt a hűbéresi rendszert. Egyik felszólalásában azt mondja államtitkár úr, hogy az ellenzék miért ugrál, mert ez az állami földterület, amit privatizáltak, talán 2-3 százaléka az összes földvagyonnak, másik felszólalásában pedig elmondja, hogy ez micsoda óriási segítség volt a magyar gazdálkodóknak, a magyar vidéknek. Most már jó lenne eldönteni. Egyszer, ha úgy tartja a kedve, és a mandátumát úgy kívánja aláhúzni, akkor ezt bagatellizálja, és azt mondja, hogy egy minimális területről van szó, ha pedig úgy tartja jónak, akkor felnagyítja, és azt mondja, hogy most aztán megmentettük a magyar gazdatársadalmat, és mostantól majd minden kihívásnak képes lesz ellenállni.

Nem, államtitkár úr! Ez a földterület ahhoz biztosan kevés, hogy érdemben, az egész országra vetítve, mondjuk, ha a GDP-t tekintjük mérőszámnak, érdemi változást hozzon, és a mezőgazdaság helyzetét ilyen szempontból jelentősen javítsa. Ahhoz viszont nagyon is sok volt, hogy sok ezer tisztességes vidéki munkahelyet tudtunk volna ennek alapján és erre építkezve létrehozni. Jó néhány minőségi önkormányzati projekt van, ami bebizonyította azt, hogy néhány hektáron is hány munkahelyet tudnak létrehozni, és így helyben maradásra bírni az ott élőket, könnyebb életet biztosítani az ottani családok számára. Erre kellett volna ezt a földterületet felhasználni, és nem a Csákvári Mezőgazdasági Zrt.-nek, Mészáros Lőrincnek meg Claessenséknek odaadni, akárhány kilós bikát is lóhat majd ezért államtitkár úr. Vagy nem tudom, mi alapján döntötték el, hogy ő kaphat ilyen földterületet vagy nem kaphat; ezt bizonyára ön jobban tudja. De higgye el, hogy a vidéki Magyarországnak ez nem lesz segítség attól, hogy önnek lesz hol vadásznia! Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! A vitát lezárom, mert nem látok jelentkezőt. Megkérdezem Bitay Örsöt, hogy kíván-e hozzászólni. *(Jelzésre:)* Igen, úgyhogy államtitkár úré a szó.

DR. BITAY MÁRTON ÖRS földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Harangozó Gábor képviselő úr újra fölvetette a kétharmadoság kérdését a bevételek kapcsán. Azt tudom önnek mondani, hogy ha a Nemzeti Földalapról szóló törvény rossz, a bevételeket szabályozó 28. §-t indokolatlanul feles törvénnyel fogadta el az Országgyűlés 2010-ben, akkor önnek igaza van. Én nem vagyok alkotmányjogász, de azt gondolom, hogy ez nem rossz. Szerintem nagyon sok kétharmados törvény van Magyarországon, amit úgymond kétharmados törvényként tartunk nyilván, de nem az első betűtől az utolsó betűig kétharmados mind, hanem van egy részük, ami kétharmados.

Ezeknél a törvényeknél jellemzően a nagyobb részük kétharmados, és vannak olyan részek, amelyek nem igényelnek kétharmados többséget. A 28. §, ami a bevételeket szabályozza, nem kétharmados. Tehát az NFA-törvény, legalábbis a benyújtott törvénymódosítási javaslat mindenképpen megállja a helyét. Abban az esetben lenne önnek igaza, ha az NFA-törvény ezen rendelkezése nem lenne megfelelő, és rosszul fogadta volna el az Országgyűlés annak idején.

Említette, hogy mennyi mindenre lehetne fordítani a földárverésekből befolyó bevételt, ami az NFA rendelkezésére állna. Azt tudom önnek mondani, hogy egyébként az, hogy a Nemzeti Földalapkezelő a felsorolt feladatainak megfeleljen, az független a bevételek alakulásától. Tehát azt nem üti ki, a jegyzőkönyv kedvéért szeretném csak tisztába tenni, hogy az NFA bevételeit, a földértékesítésből befolyó bevételeket nem üti ki ez az új passzus. Tehát ha lesz még ilyen, akkor természetesen az ebből befolyó bevételeknél, ugyanúgy, mint ahogy eddig is, ezután is hatályban marad az NFA-törvénynek az a szakasza, ami lehetővé teszi az ön által felsorolt célok megvalósítását. Most a benyújtott törvényjavaslat mindösszesen azt mondja, hogy a földértékesítési programból, tehát nevesíti ezt a programot, az ebből keletkező bevételt adósságszökentésre kell fordítani.

A haszonbérleti pályázatok befolyásolták-e az árverések eredményét? Ha jól értettem, akkor azt ön is elismeri, hogy nem jogi értelemben befolyásolta, hanem, ha jól figyeltem, azt mondta, hogy mi a fenéért pályázna valaki vagy indulna egy olyan területért, amit egyébként valaki, nem tudom, még iksz évig bérel. Megmondom önnek őszintén, erre a kérdésre nem tudok válaszolni. Csak az eredmények oldaláról látom, ott pedig nagyon sokan pályáztak olyanok, akik olyan területet vásároltak, amit egyébként még valaki bérel.

De az eddigi statisztikai adataim alapján, amit kigyűjtöttem, még ilyen összevetést nem készítettünk, bőven nem ők vannak többségben. Tehát nem állja meg a helyét az eddigi méréseim alapján az,

amit ön elmondott, hogy azok vásárolnak, akik egyébként valamilyen más jogviszony keretében a Nemzeti Földalapkezelőtől már bérelnek földet. Nagyon sokan vásároltak mások is földet, nemcsak olyanok, akik egyébként bérleti viszonyban voltak a Nemzeti Földalapkezelővel.

Amit említett még a 200 ezer hektárral kapcsolatosan, a szociális földprogramról, hogy Lázár miniszter úr is hozzátette, hogy megfontolandó ez a gondolat, és érdemes... *(Harangozó Gábor István: Azt mondta, hogy támogatja.)* Bocsánat, akkor rosszul figyeltem, nem olvastam a jegyzőkönyvet, hogy támogatja. Azt kell mondanom, ez nem újdonság, mi is támogatjuk, tehát ebben ilyenformán nincsen semmilyen új elem. Eddig is volt olyan lehetősége a Nemzeti Földalapról, hogy önkormányzatoknak, akár szociális szövetkezeteknek termőföldet juttasson, nemcsak ipari park vonatkozásában, hanem a föld megművelése szempontjából is. Úgyhogy ez ezután sem lesz bezárva.

Azt én nem tartanám jónak, ezt őszintén megmondom önnek, hogy most mind a 200 ezer hektárra, egyébként nem 200 ezer hektár marad, de most így egyben hirdetni egy ilyen szociális földprogramot. De azt abszolút akceptálhatónak tartom, és úgy gondolom, eddig is támogattuk, nagyon sok ilyen kérvény volt, ami pozitív elbírálás alá került, ahol jelentkező önkormányzat kapott erre, nem a termőföld tulajdonjogát, hanem használati jogát, vagy vagyongazdálkodási szerződést, vagy haszonbérletit, vagy más vonatkozású jogi konstrukciót.

(19.40)

Magyar Zoltán képviselő úrral kapcsolatosan az általa felvetetteket szeretném pontosítani. Tehát ne ringassa magát abba a lélektani helyzetbe, hogy önök nem támadták meg a külföldi vásárlókkal kapcsolatos kormányhatározatot, ugyanis - majdnem szó szerint idézem az alkotmánybírók beadványukat, amit írtak - azt mondták, hogy versenykorlátozó a kormányhatározat, az európai uniós jogrendszerben versenykorlátozó, mert kizárja a külföldieket. Lényegét tekintve - még egyszer mondom, nem szó szerint idézem - a versenykorlátozó szó benne volt az alkotmánybírók beadványában. Úgyhogy legyen kedves, ne adja itt elő, hogy önök nem ezt támadták meg, mert telitalálatban ezt támadták meg, az ellenzékkel együtt!

Szeretném említeni is önnek, hogy első helyen szerepel az aláírók között, még arra sem figyeltek, hogy ha már ilyen kötelező frakció-aláírás volt, hogy meglegyen a megfelelő szám, akkor legalább szegény agráriusok a végére kerüljenek, hogy ne az legyen, hogy velük kezdődik az aláírt szöveg.

A földvásárlók több mint a fele hölgy. Ön szereti a statisztikát. Legyen kedves, akkor mutassa meg nekem, hogy darabra mennyi ez. Majd a jegyzőkönyv alapján visszakeressük, és ha megengedi, akkor vessünk számot az adatokkal, hogy mi alapján jutott ön erre a következtetésre, mert ezek szerint a közel

30 ezer vásárlóból 15 ezernél több a hölgy, mert a több mint a fele ezt jelenti. Szívesen várom ezt a listát, amin 15 ezer hölgy neve szerepel, habár én ettől sem riadnék meg, mert, hála a jóistennek, nem zárja ki ezt semmi, hogy ők is vásároljanak.

Említette, hogy igazak-e a pletykák az erdőprivatizációról. Én azt tudnám önnek mondani, hogy ezt saját maguktól kérdezzék meg, mert ezt önök terjesztik, a választ nyilván önök tudják rá, mert ha önök terjesztenek egy ilyen pletykát, akkor nyilván meg tudják mondani, hogy ennek mi a valóság alapja. Ezzel az önkérdéssel úgy különösebben nem tudok mit tenni. *(Harangozó Gábor István: Egy igent vagy egy nemet.)*

Említette az 1500 hektárt, hogy egyébként nem számíthat sehhol kicsinek 1500 hektár. De számíthat kicsinek, még kicsinek is számíthat 1500 hektár, mert ha valaki, mondjuk, egy nemzetközi versenyben vetőmagtermeléssel szeretne foglalkozni, akkor az 1500 hektárral nemhogy nemzetközi szinten, de még itt a Kárpát-medencében sem tudna labdába rúgni. De ha mondjuk, legeltető állattartást folytat, akkor még a Kárpát-medencén belül is bizony 1500 hektár simán lehet akár még kicsi is. *(Gógös Zoltán: 1300 hektár?)*

Ezt csak azért szerettem volna elmondani önnek, megint a jegyzőkönyv kedvéért, hogy ne maradjon meg az a butaság a jegyzőkönyvben, hogy 1500 hektár márpedig ilyen ökölszabály, amit már megszoktunk jó néhány földügyben ilyen megnyilvánulást *(Gógös Zoltán: Miért? És az 1300?)*, hogy márpedig az nem lehet. *(Gógös Zoltán: És az 1300 micsoda?)* De lehet, van olyan gazdálkodási üzemmód, amiben ez elképzelhető.

Amit kérdezett, hogy családi gazdálkodónak számít-e az, aki 2 milliárd forintért vásárol. Ezt szerettem volna újra megerősíteni: nem számít családi gazdálkodónak. *(Gógös Zoltán: Cigaretta csempészetből, jó.)* Eddig is többször elmondtam, ezután is így fogom gondolni: aki 1 milliárd, 2 milliárd forintért, de továbbmegyek, szerintem aki 400-500 millió forintért vásárol, az sem feltétlenül családi gazdálkodó. Ezért mondom én önnek azt, meg a kormány is igyekezett ebbe az irányba haladni, hogy azt szeretnénk, hogy a 80 százaléka a magyar agráriumnak családi gazdaságokon álljon; 20 százalékában úgy gondoljuk, hogy a nagyüzemekkel nem tudunk mit kezdeni, sőt, nem is érdemes mit kezdeni, mert szükség van rájuk, és hasznos, ha ők is jelen vannak az agrárgazdaság szerkezetében. *(Gógös Zoltán: Nem lesz ebből baj?)*

A 2-3 százalékkal kapcsolatosan, az összvágyon, most kevés vagy sok, és megint felrója nekem, hogy én játszom ezzel a számmal. Én azt gondolom, hogy akkor tegyük tisztába. Az, hogy az összes magyarországi termőföld 2-3 százaléka került most árverésre, azt gondolom, hogy nem sok, az összeshez képest ez nem sok. Ha azt veszem, hogy a 100 ezer földművesből 30 ezer vásárolt, az sok. Ne haragudjon, nem önt akarom megtéveszteni. Valóban, ezt a logikát követni kell tudni, de ez sajnos egy ilyen helyzet, hogy egy számot nem azért mutatok be önnek kétféleképpen,

mert szeretném önt megvezetni, hanem sajnos az a helyzet, hogy ha egy társadalmi rétegnek az egyharmada hozzájut egy vagyonelemhez, az az én megítélésem szerint még akkor is sok, ha az összes termőföldnek ez egy kicsiny része. Ez logikailag megítélés szerint azért egy követhető dolog.

Amit pedig állított a felszólalásának végén vagy sejtetett, azt szeretném visszautasítani. Azt gondolom, hogy abban a kommunikációs stílusban, amivel én igyekszem önt megtisztelni a válaszaiban, még ha ez önnek nem is tetszik, ezek a feltételezések finoman szólva övön aluliak, mint ahogy akkor verbálisan is vagy expressis verbis is szeretném visszautasítani. Senkitől semmilyen kedvességet és ajándékot nem fogadok el, sem földértékesítéssel, sem más, a hivatali munkakörömmel kapcsolatos eljárásban. Kérem, ezzel pedig kifejezetten szeretném felszólítani önt, hogy ha ilyenrel kapcsolatban mégiscsak lenne önnek valami információja, akkor ne lebegtesen; ez egy nagyon aljas dolog, az én reputációmot teszi tönkre anélkül, hogy önnek bármilyen bizonyítéka lenne erre. Én ezt önnel szemben nem tettem meg. Ha megtisztelné azzal, hogy az általános politikai sárdobálásból esetleg néha ki tud emelkedni, akkor tegye meg, hogy velem szemben ezt megteszi, mert személyesen nekem ez rosszulesik, ha ilyeneket sejtet.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartii sorokból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Most soron következik **az Országos Magyar Vadászkamaráról szóló 1997. évi XLVI. törvény módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A Lázár János, Semjén Zsolt, Vejkey Imre és Földi László képviselők által benyújtott előterjesztés T/11836. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlament informatikai hálózatán megtekinthetők.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor, maximum 15 perces időkeretben. Megadom a szót Salacz Lászlónak, a bizottság előadójának.

DR. SALACZ LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ezúton tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság október 20-án megtárgyalta az Országos Magyar Vadászkamaráról szóló 1997. évi XLVI. törvény módosításáról szóló T/11836. számú törvényjavaslatot, s ahhoz a bizottság 20 igen és 9 tartózkodás mellett összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be. Az összegző módosító javaslat csupán a Mezőgazdasági bizottság jogtechnikai pontosításait tartalmazza.

A Törvényalkotási bizottság ülésén az ellenzék részéről elhangzott az, hogy az előttünk fekvő törvényjavaslatot akár konszenzussal is el lehetne fogadni. Nos, én ennek semmi akadályát nem látom, hiszen a vadászkamarára vonatkozó szabályok töké-

letesen megfelelnek az egyéb közttestületekre vonatkozó rendelkezéseknek.

A magam részéről nem tartanám szerencsésnek, ha a törvényhozás írná elő a kamaráknak, hogy pontosan mire kell költeniük a pénzüket, ezt ugyanis a tagok sokkal jobban tudják. Ugyanakkor az ő felelősségük is, hogy a kamara vezetése a tagok érdekeit képviselje és megfelelően elszámoljon feléjük. Másrészt a fegyverhasználat fokozott felelősséggel jár, ezért rendkívül fontosnak tartom, hogy vadászati tevékenységet csak olyan személy végezhesen, aki a jogszabályok által előírt és a kamara által lebonyolított, magas szintű elméleti és gyakorlati képzést eredményesen elvégezte.

Mindezekre tekintettel kérem, hogy támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm a figyelmet. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Megkérdezem az előterjesztőt, Földi László képviselő urat, kíván-e hozzászólni. *(Földi László nemet jelez.)* Jelzi, hogy most nem kíván hozzászólni.

Megkérdezem a kormány részéről Bitay Márton Őrs államtitkár urat. *(Dr. Bitay Márton Őrs: Nem, köszönöm szépen.)* Nem kíván hozzászólni, jelzi.

A kijelölt Mezőgazdasági bizottság nem állított előadót; így most Sallai R. Benedek képviselő úrnak adnám meg a szót, de nem tartózkodik a teremben, így nem tudom megadni a szót.

Most a képviselői felszólalások következnek. Előre bejelentkezett felszólalóként elsőként Gyórfy Balázs képviselő úrnak adom meg a szót.

GYÓRFFY BALÁZS (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársak! Alapvetően ez a jogszabály, ahogy arra Salacz képviselőtársam is utalt, túl sok szakmai vitát nem generált sem itt a parlamentben, sem a különböző bizottsági üléseken, hisz szakmaiságát illetően talán konszenzusos vagy legalábbis ahhoz közeli állapotban vagyunk.

Miről is szól ez a jogszabály? - hogy röviden visszakanyarodjak a módosítás szándékára. Alapvetően mindenképpen célja, hogy az új vadászati törvénnyel egyfajta összhangot teremtsen, és ezen túl visszaállítsa azt a kötelező tagságot, ami talán szakmai berkeken belül teljes támogatottságot, de legalábbis meghatározó, jelentős támogatottságot élvez.

(19.50)

A kamara gazdálkodásának stabilitását, annak biztonságát és a különböző engedélyek kiadásának jogosítványait most már teljes mértékben a vadász-kamara kapja meg e jogszabály hatálybalépése esetén. A kamara feladatává vált a vadászati engedély kiadása a vadászjegy mellett, és mindegyik kiadott engedélyhez tartozó bevétel teljes egészében a későbbiekben a vadász-kamara bevételeit fogja gyarapítani.

A vadász-kamarával folytatott informális beszélgetések alkalmával a kamarának nagyon tiszta és

abszolút szakmai alapokon álló elképzelései vannak arra vonatkozóan, hogy ezt a forrásmennyiséget mire fogja felhasználni. Azt gondolom, hogy ez a majd kiegészülő kötelező tagság érdekeit általánosságban fogja úgy képviselni, hogy emellett vadról is van szó és arról a természetes környezetről, amiben mindannyian élünk. Ez általánosságban fogja a tagságon kívül ezen szempontok érdekeit is képviselni.

A Mezőgazdasági bizottság 2016. szeptember 19-i ülésén megtárgyalta az egyes olyan típusú megnyilvánulásokat, amelyek a vadász-kamara tisztességes forrásfelhasználását érintették. Azt gondolom, hogy ezt minden becsületes vadász nevében vissza tudjuk utasítani. Nem tudok példát arra, hogy ezt bármilyen tevékenység és bármilyen procedúra, bármilyen konfliktus megalapozta volna.

A Törvényalkotási bizottság október 20-án szintén tárgyalta a törvényjavaslatot, értékelte a törvényjavaslathoz benyújtott, részletes vitát lezáró bizottsági javaslatokat és azt támogatta. Kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy önök is támogassák ezt a törvénymódosítást. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Magyar Zoltán képviselő úrnak.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Nem lesz akkora vita, mint az eddigiekben, ezt én is ígérni tudom. Ugyanakkor azért vannak problémáim az előttünk fekvő javaslattal, nem szakmai értelemben, hiszen sok vagy több előremutató intézkedést is tartalmaz. Sőt, még el sem vitánám a kamarától ezeket a pluszlehetőségeket.

Ugyanakkor az előtt teljesen értelemül állunk, hogy ezen többletforrások tekintetében miért nem lehet sokkal jobban elvárni az átláthatóságot. A XXI. században élünk, folyamatosan hangoztatják, hogy mennyire fontos, hogy tartsuk a lépést, és ebben egyet is értünk önökkel, de akkor miért nem lehet például a honlapon, a kamara honlapján feltüntetni azt, hogy az adott összegből mikor mire és mennyit költöttek. Ezt végtelenül nagy hibának tartjuk, már csak azért is, mert ismervé más hasonló szervezetek aggályos működését, azt hiszem, ez a köz szempontjaiból is jogosan elvárható.

Persze tudom, hogy az így befolyt összegek sok tekintetben nem a szó szoros értelmében minősülnek közpénznek, de közvetett módon mégiscsak annak tekinthetőek, hiszen a köz tulajdona lett később átfordítva ezen összegekké. Ilyen formában mégiscsak azt hiszem, elvárható, hogy tisztában legyünk azzal, hogy a kamara mikor, mire és mennyit költ. Ezért is támogattuk azt az LMP-s módosító indítványt, ami ebben tisztánlátást engedett volna. Azt szomorúan tapasztaltuk, hogy érdemi válaszok nem hangoztak el.

Egyfajta támadásnak értékelte a kormányoldal ezt a módosító indítványt, mintha azt feltételeznénk, hogy a kamarában valami tisztességtelen dolgok készülődnek. Szó nincs erről. Mi csak azt szeretnénk, hogy a jövőben is megmaradjon az átlátható-

ság lehetősége, illetve megteremtődjön. Ezért nem értettük, hogy ezt miért ne lehetne támogatni. Igazából olyan érv nem hangzott el, ami minket meggyőzött volna erre vonatkozóan. Ilyen formában azért jóval gyengébb ez a javaslat.

Mi nagyon szeretnénk, ha ez belekerülne. Nem tudom, hogy esetleg a kamara vagy az előterjesztők részéről egy ilyen zárószavazás előtti módosítóként ezt lehetne kezelni. Nem hiszem el, hogy annyira szükséges ragaszkodni ahhoz, hogy ebben a homályban megmaradjon a pénzék elköltése. Szeretnénk ehhez a módosító indítványhoz vagy hasonló tartalomhoz kötni egyébként a támogató javaslatunkat. Szeretnénk, ha egyébként más törvények esetében is ebbe az irányba mozdulna el a jogalkotás, hiszen egy olyan államot szeretnénk, remélem, mindannyian, amelynek polgárai vannak annyira öntudatosak, hogy ezen ügyeket követik, kezelik, és eszerint döntenek majd a politikai szereplők jövőjéről és sorsáról, ezért biztatom képviselőtársaimat, hogy fontolják meg azt a módosító javaslatot, vagy nyújtsunk be egy újabb tartalmút, ami kiegészíti ezt a törvénytervezetet. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a Jobbik padsorai-ban.)*

ELNÖK: Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki hozzászólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem látok jelentkezőt, így a vitát lezárom. Megkérdezem Földi László képviselő urat, kíván-e hozzászólni. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy nem. A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Most soron következik az **országos népszavazásról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentés vitája. Az Igazságügyi bizottság által benyújtott H/12350. számú előterjesztés és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetőek.

Megkérdezem Rubovszky György képviselő urat, előterjesztőt, hogy kíván-e hozzászólni. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy nem.

Megkérdezem, hogy a kormány részéről kíván-e valaki hozzászólni. *(Jelzésre:)* Jelzik, hogy nem.

Most a képviselői hozzászólások következnek. Gógös Zoltán képviselő úrnak adom meg a szót.

GÓGÖS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Ez a népszavazási kezdeményezés Kész Zoltán képviselőtársamé. Azt gondolom, hogy látva itt a nagy urizálást meg a jegybank körül kialakult dolgokat, semmi nem lenne indokoltabb, mint egy olyan törvénymódosítás, hogy ez álljon vissza a korábbi mértékre, magyarul a kétmilliósi plafonra. Ezt kezdeményezte képviselőtársunk. Ehhez több mint 100 ezer ember adta az aláírását. Azt hiszem, hogy ennek a támogatottsága nagyon-nagyon magas.

Az általános vitában elhangzott, hogy ez nem olyan nagy támogatottság. Szeretném jelezni, ott is mondtam, hogy a boltok vasárnapi bezárását senki nem kérdezte meg senkitől, mégis megcsinálták. Nem tudjuk, annak mekkora támogatottsága volt, de ez biztosan találkozna az emberek akaratával. Az is igaz, hogy ezt két módon lehetne lerendezni: vagy

elengedik és majd kiderül a népszavazáson, vagy pedig meghozzák azt a törvényt, ami ezt visszaállítja arra a szintre egyébként, amit a Fidesz követelt 2010-ben. Úgyhogy továbbra is azt javaslom és azt gondolom, hogy ezt a népszavazási kezdeményezést el kellene engedni, vagy pedig elénk kell hogy tárjon a kormány egy törvényjavaslatot, hogy akkor visszalép ettől az elég durva fizetésemeléstől.

Már elég sok vita volt a fizetésemelés kapcsán, hogy ki mit emelt. Rétvári államtitkár úr memóriája elég rövid, ugyan még nagyon fiatal volt 2002-ben, amikor 50 százalékos béremelést csináltunk, mert mondta, hogy soha nem látott béremelések vannak. Érdekes módon ez soha nem jut el az emberekhez. Tehát valahol elvész az útvesztőkben ez a pénz, vagy azért, mert valami rossz technikával csinálják, vagy pedig azért, mert egy csomóan kimaradnak belőle.

Úgy gondolom, hogy ha ebből visszalépnének, azért maradna legalább egy fél ágazatnyi embernek arra forrása, hogy ott viszont legyen érdemi fizetésemelés, és ne csak a minimálbér olyan típusú emelése lenne, amivel senki nem jár jól, csak a kormány. Úgyhogy legyenek bátrak, azt tudom javasolni a nem túl sok jelen lévő kormánypárti képviselőnek, és holnap azt a verziót szavazzák meg, ami a népszavazás kihirdetéséről szól.

De itt van államtitkár úr, ha most azt mondja, hogy akkor holnap benyújtják ezt a törvényt, még van rá idő, akkor elvileg az is ugyanezt a megoldást tudja produkálni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Most Szilágyi György képviselő úrnak adom meg a szót.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. A népszavazás céljáról és témájáról lehetne vitatkozni szakmailag véleményem szerint egyébként, hogy ez megfelelő vagy nem megfelelő. Szerintem lennének pró és kontra is érvek arra vonatkozóan, hogy vajon bérplafont kell-e meghatározni az állami cégek vezetőinek fizetésének meghatározásánál, vagy inkább ki kellene alakítani egy olyan rendszert, ami megfelelően tudná mérni a teljesítményt ezeknek a cégeknek az élén, és ahhoz viszonyítanánk, mondjuk, az ő fizetésüket. Mint mondom, szakmai vitát lehetne erről folytatni.

Amit ebben az esetben véleményünk szerint nem lehet folytatni, az pedig az, hogy az országos népszavazás - ebben, gondolom, mindannyian egyetértünk - a közvetlen demokrácia legerősebb eszköze. Mi úgy gondoljuk, hogy ezt tiszteletben kellene tartani. Sajnos egyébként az elmúlt hat évben önk különböző törvények és különböző botrányok alapján lejáratták a népszavazás intézményét.

(20.00)

Ez fajult teljesen odáig, hogy a legutóbbi népszavazás nem volt eredményes, bár önk szerint sikeres volt. De akkor ezt a logikát követve, ez a nép-

szavazási kezdeményezés az aláírásgyűjtés szempontjából nem volt eredményes, hiszen nem érte el a 200 ezer érvényes szavazatot, de sikeres volt, mert több mint 100 ezer ember aláírta.

Tehát ebből a logikából kiindulva akkor önöknek most támogatni kellene ezt a népszavazási kezdeményezést. A Jobbik Magyarországért Mozgalom, pontosan azért, mert mi valóban úgy gondoljuk, hogy a közvetlen demokrácia legerősebb eszköze a népszavazás, még akkor is, hogyha esetleg nem teljes mértékben értünk egyet, és még egyszer mondom: lehetne vitatkozni azon, hogy szakmailag ez megfelelő megfogalmazás-e vagy nem... - egyébként ezt a vitát is önök nyitották meg még 2010-ben, mert gondolom, emlékeznek arra, amikor Orbán Viktor felállt ezen Ház falai között és azt mondta, hogy na most, innentől kezdve aztán bérplafon, és hogy milyen óriási pénzeket keresnek ezek a cégvezetők. Tartott mindaddig ez az újabb szabadságharc, amit akkor Orbán Viktor kihirdetett, amíg nem az önök emberei kerültek be ezekbe a pozíciókba. Ahogy az önök emberei vannak ezekben a pozíciókban, abban a pillanatban már nem számít a 2 milliós bérplafon, fel lehet emelni nyugodtan 5 millió forintra is, hiszen az a pénz már a barátokhoz, rokonokhoz, hűbéresekhez és csatlósokhoz vándorol, és akkor már nem számít a közpénz jellege.

Tehát nem szeretném megnyitni az általános vita során elmondott dolgokat, hiszen annak volt egy elég komoly utóélete is, hiszen ahogy nézem, videók készültek arról az általános vitáról, ezek a videók a Facebookon elég nagy nézettségre tettek szert, és elég sokan nézték meg azt a vitát, amit itt lefolytatunk arról, hogy hogyan lehet megakadályozni alaptörvény-módosítást, hogy lehet a népszavazást előtérbe helyezni és hasonlókat. Tehát mondom még egyszer: nem szeretném megnyitni ezt a vitát.

Egy biztos: a Jobbik Magyarországért Mozgalom figyel az emberekre, komolyan veszi több mint száz ezer embernek az aláírását, és éppen ezért, hogyha ők népszavazást szeretnének kiírni ebben a kérdésben, akkor természetesen mi úgy érezzük, hogy kutya kötelességünk támogatni ezt a népszavazási kezdeményezést. Éppen ezért támogatni is fogjuk a szavazásnál, hogy erről a kérdésről népszavazás legyen az országban.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki hozzászólni a törvényjavaslatához. *(Nincs jelentkező.)* Nem látok jelentkezőt, így a vitát lezárom. Megkérdezem Rubovszky György képviselő urat, kíván-e hozzászólni. Jelzi, hogy igen, öné a szó, képviselő úr!

DR. RUBOVSZKY GYÖRGY (KDNP): Köszönöm szépen. Én csak üdvözölni tudom Szilágyi képviselő úrnak azt a mondatát, hogy nem akarja az általános vitát megnyitni. Én is ezen az állásponton vagyok. Egyetlenegy szeretnék leszögezni: a 100 ezer alatti aláírás nem ad lehetőséget vitára. 100 és 200 ezer

között az Országgyűlés mérlegelhet és dönthet, 200 ezer aláírás fölött az Országgyűlés nem mérlegelhet, hanem el kell rendelni.

Azért vagyunk itt, mert 100 és 200 ezer között van a támogatottság. Itt most tulajdonképpen a részletes vita szakaszában vagyunk, egyetlen módosító indítvány volt, amelyik az Igazságügyi bizottság előtt elvázott, de az érdemi döntést annak a módosító indítványnak az elutasítása sem akadályozza meg, mert hiszen az Igazságügyi bizottság olyan határozati javaslatot terjesztett elő, hogy az Országgyűlés bármelyik döntést szabadon elfogadhatja.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Most soron következik az **országos népszavazásról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentés vitája. Az Igazságügyi bizottság által benyújtott H/12351. számú előterjesztés és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlament informatikai hálózatán elérhetőek.

Megkérdezem újból előterjesztőként Rubovszky Györgyöt, kíván-e hozzászólni. *(Dr. Rubovszky György: Nem.)* Jelzi, hogy most nem kíván hozzászólni. Megkérdezem, hogy a kormány részéről kíván-e valaki hozzászólni? *(Nincs jelentkező.)* Nem kíván most hozzászólni.

Így a képviselői hozzászólások következnek. Gógös Zoltán képviselő úrnak adom meg a szót.

GÓGÖS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Ezt a módosító javaslatot én jegyzem, én vagyok az egyik jegyzője, akkor úgy lett volna szerintem fair, hogyha a parlament azt a javaslatot hozza be, hogy támogatja, és ezt le lehetett volna szavazni, én úgy gondolom. Tehát ezért adtuk be ezt a módosítót, és nem így duplán.

A szakmai része a másik törvényjavaslatok vitájánál nagyjából tisztázódott, tehát hogy ki miért nem támogatta volna a földértékesítést, és úgy gondoltam én annak idején, amikor ezt a javaslatot benyújtottam, hogy akkor a legmagasabb fórum elé kellene vinni ezt az ügyet. Ehhez leadtunk több mint 240 ezer aláírást, ebből a számolásnál 18 ezerről állapították meg, hogy az dupla, az nyilván levonásra került, az egyik része, és akkor maradt körülbelül 24-25 ezer olyan aláírás, ami erősen vitatható, hogy most miért is került figyelmen kívül hagyásra, de azt a Választási Iroda is elismerte, hogy 180 ezer fölött, tehát 181 ezer érvényes aláírást sikerült ehhez a kezdeményezéshez összeszedni. Én úgy gondolom, hogy a parlament ilyen esetben akkor lenne korrekt, hogyha úgy, ahogy a miniszterelnök kezdeményezésénél, amiről szintén dönthet szabadon - ahogyan képviselőtársam mondta -, kiírná a népszavazást. Erre még holnap lehetősége van. Túl sok illúzióm nincs, azt látom, de nem szakmai indok van ellene, hanem csak annyi van, hogy miután benyújtották azt a törvényjavaslatot, ami elvileg okafogyottá teszi, ezért nem kell kiírni.

Én úgy gondolom, hogy ha ez így is van, akkor is az lenne az eljárásrend, hogy most írja ki a parlament a népszavazást, majd utána támadja meg az, aki ezzel nem ért egyet az Alkotmánybíróságon, és bízunk rá az Alkotmánybíróságra mint legfőbb bírói testületre, hogy valóban az a törvény, amit most holnap majd a többség elfogad, kiváltja-e a népszavazási kezdeményezést. Nekem meggyőződésem, hogy nem, de ezt szerintem nem a képviselőknek kellene eldönteni, hanem végig kellene menni a jogi folyamaton, és akkor a végén lehet, hogy az Alkotmánybíróság azt mondaná, hogy én arra tettem indítványt, hogy alkosson törvényt az állami földek értékesítésének a tilalmáról.

Nyilván ez nem ugyanaz véleményem szerint, mint hogyha egy törvényjavaslatban csak annyi van, hogy lezár egy árverési folyamatot, mert ettől függetlenül az egyéb értékesítés meg, nyilvánvalóan tudjuk, hogy folytatódni fog, amivel egyébként olyan értelemben nem értünk egyet, hogy pont azok a kis területek, amiről most szó van, azok tudnának leginkább segíteni a kisebb termelőkön, illetve a települési önkormányzatok feladatellátásához is nagyon jól, szervesen csatlakozó szociális szövetkezetek s a többi alapításával.

Tehát én továbbra is azt mondom, hogy kellő bátorság kellene ebben a Házban, és akkor majd eldöntené az élet, főleg úgy, hogy a kettő együtt lenne kiírva, akkor még a költségeken is elég alaposan takarékoskodhatnánk. Nyilván nekünk mint kezdeményezőnek nem lenne 17 milliárdunk arra, hogy erre jó reklámot csináljunk, de lehet, hogy nem is lenne rá szükség, mert világosabb kérdést tettünk fel, mint a kormány a saját kérdésével, ami egyébként nem tudott eredményes népszavazásra jutni. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Magyar Zoltán képviselő úrnak.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Egy olyan javaslat fekszik előttünk, amit már alaposan kivésztünk az általános vita során, de azt azért újra hangsúlyozni kell, hogy a Jobbik álláspontja az, hogy szeretnénk, ha ebből népszavazás lenne, hiszen már egyébként politikailag most is érvényes a népszavazás, hiszen akik aláírták, azok szeretnék - szerintem talán száz százalékuk is, gondolom, szeretné -, ha népszavazás lenne belőle.

Illetve azért is gondolom, hogy érdemes lenne ezt elengednünk, hiszen a közvélemény-kutatások - újra hangsúlyoznám - döntően azt mutatják, hogy mindegyik nagyobb párt mögött álló szavazótábor, és beleértve egyébként a ma még bizonytalanokat is, döntően azt szeretné, hogyha a földprivatizáció meg sem történt volna. Ilyen formában az ő nevében is nyilatkozhatunk.

Abból, hogy nem sikerült az ellenzéknek összegyűjteni a megfelelő számú aláírást, azért messzemenő következtetéseket én se vonnék le, hiszen nem volt mögötte egy közel 20 milliárd forintos kampány,

és lássuk be, a termőföld ügye ma nem tűnik olyan hűsbavágó kérdésnek sajnos a társadalom nagyobb részének szemében, mint amilyennek kellene lennie. Én azt gondolom, hogy ha a kényszerbetelepítési kvóta ügyét vagy bármi hasonlót megkérdeztek volna az emberektől két évvel ezelőtt, akkor hasonló érdeklenséget tapasztalhattunk volna, és ilyen kampány után sem sikerült önöknek érvényes népszavazást produkálni.

Az már egy másik történet, hogy érdemes lenne talán elgondolkodni azon, hogy 25 százalékra vigyük le újra az érvényességi küszöböt, mert jól látható, hogy a gyakorlatban még egy közel 20 milliárdos kampány esetén sem működik az 50 százalékos küszöb.

(20.10)

Egész egyszerűen olyan állapotban van a magyar társadalom, meg talán nagyban hozzájárult az érdeklenséghez az is, hogy a Fidesz pártpolitikát csinált a kérdésből, de mindenesetre láthatjuk, hogy nem ment el az emberek többsége.

A kérdés olyan formában idejétmúlt, hogy önök már privatizálták az állami földterületek nagyobb részét, azonban féltő, hogy a maradékot is vagy az erdőt is - ahogy ma már itt elhangzott - képesek lesznek esetleg privatizálni, ezért még némi védelmet mindenképpen nyújtana, ha átmenne, és sikeres lenne ez a népszavazás. Ahogy hangsúlyoztam, a fideszes szavazók is ezt szeretnék egyébként, ezt közvélemény-kutatásokból tudjuk, ilyen formában nekik is egy gesztust tehetnének azáltal, hogy beleszóllhatnak egy ilyen fontos kérdésbe.

Maga a státusza a népszavazásnak körülbelül ugyanazon a szinten van, ami egyébként a kvótanépszavazás kapcsán megtörtént, ott sem volt megfelelő számú, nem volt 200 ezer aláírás, hanem a törvényi lehetőségeknél fogva önök javasolták ezt a Háznak népszavazásra. Ilyen formában ezt a gesztust most is megteheti, emögött mégiscsak több támogatás van, hiszen bőven 100 ezer fölötti érvényes ajánlást adtak le. Ezen okok miatt tehát mi úgy gondoljuk, hogy még ha javarészt el is késett, hiszen önök eladták már ezen területek döntő részét, mindenképpen érdemes lenne megtartani ezt a népszavazást. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Bárándy Gergely képviselő úrnak.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Amellett, hogy megköszönöm természetesen ellenzéki képviselőtársam támogató szavait, szeretnék egy kiegészítést fűzni hozzá, nevezetesen azt, hogy az MSZP-nek sikerült összegyűjtenie a megfelelő számú aláírást, ugyanis 240 ezer aláírást adtunk le a Nemzeti Választási Irodánál. Minden eddigi népszavazási kezdeményezésnél nagyjából 15 százalék szokott lenni a hibás, nem megfelelő aláírások száma, való-

színűleg ennél az aláírásgyűjtésnél sem voltak sem az aláírásgyűjtők, sem pedig az aláírást a kézjegyükkel ellátó emberek sem ostobábbak, mint a korábbi népszavazások esetén, magyarul szólva, egyszerűen arról van szó, hogy a Nemzeti Választási Iroda elcsalta ezt a népszavazást.

Magyarán: összejött az aláírás. És mivel annyira azért nem tudta elcsalni, hogy a 100 ezer aláírás se legyen meg, hát most tárgyalnunk kell itt az Országgyűlésben. De ez az a tartalmi vita, amit egyébként lefolytattunk már egyszer, és lefolytattuk azt a vitát is, hogy vajon ha 200 ezer aláírásnál kötelező egyébként az Országgyűlésnek elrendelni, akkor milyen erkölcsi kötelezettség áll fenn, mondjuk, egy olyan esetben, ahol ennek a több mint 90 százaléka megvan. Itt az Országgyűlésnek, azt gondolom, nem jogi, hanem erkölcsi kötelessége lenne ezt a népszavazást kiírni.

Szeretnék azonban egypár szót szólni a hátralévő időkeretben arról is, hogy az én meglátásom szerint - és ez valóban egy formai kérdés - az a jelentés, amit az Igazságügyi bizottság a plenáris ülés elé terjesztett, egész egyszerűen jogszabálysértő, házszabálysértő. Volt erről egy vita az Igazságügyi bizottságban. Valójában azt kell hogy mondjam, hogy Rubovszky elnök úr is azon az állásponton van... - nyilván ezt itt most egyértelműen vállalni már nem tanácsos neki, hiszen kormánypárti képviselőként és bizottsági elnökként van itt, de hogy gyakorlatilag az lenne a helyes metódus, hogyha az Igazságügyi bizottság egy egyértelmű verziót terjesztett volna ide, az Országgyűlés elé, azaz vagy arról szólna a határozatunk az Igazságügyi bizottságban, hogy rendelje el a népszavazást az Országgyűlés, vagy arról, hogy ne.

Nyilvánvalóan, mivel a parlamenti működés mindig, ha úgy tetszik, pozitív előterjesztésekről szól, amelyeket adott esetben a Ház nem fogad el, tehát leszavaz, az lett volna a helyes - és erre tettünk mi indítványt -, hogyha az Igazságügyi bizottság azt terjeszti elő, hogy az Országgyűlés rendelje el a népszavazást, és az Országgyűlés ezt vagy megszavazza, vagy leszavazza. Ez egy egyértelmű helyzet lett volna, ugyanúgy, ahogy egyébként törvényjavaslatoknál sem azt szoktuk előterjeszteni, hogy van egy A-verzió, miszerint is szavazza meg az Országgyűlés a törvényjavaslatot, meg van egy B-verzió, hogy ne szavazza meg az Országgyűlés a törvényjavaslatot vagy egy módosító javaslatot. Butaság az egész, és azért, mert volt egy korábbi rossz precedens, attól még ezt nem kéne folytatni.

Én az Igazságügyi bizottságban is elmondtam azt, hogy az a hivatkozás, hogy egyszer már döntöttünk rosszul, nem alkalmas arra, hogy érvként ezzel alátámasszuk azt, hogy akkor most megint rosszul kívánunk dönteni. Akkor pont Kövér Lászlót idéztem, aki egy hasonló esetben, amikor nem adta meg az LMP képviselőjének a szót egy miniszterelnöki reagálásra azért, mert nem frakcióvezető-helyettes, és a Házbizottságban az LMP előhozta azt az érvet, hogy de korábban egy fideszes nem frakcióvezető-helyettesnek megadta ilyenkor a szót, akkor azt

mondta, hogy: igen, az akkor egy hiba volt, de az akkori hiba nem érv arra, hogy most is hibát kövessünk el. Én ugyanezt mondom, semmi mást, ennél az előterjesztésnél: azért, mert akkor egy rossz döntést hozott a bizottság, erre alapozva butaság most megint egy rossz döntést hozni.

Egyetlen jó és házszabályszerű megoldás lett volna az én meglátásom szerint: hogyha a bizottság előterjeszti azt a verziót, hogy az Országgyűlésnek javasolja kiírni a népszavazást, az Országgyűlés meg majd dönt, hogy erre igennel szavaz a többség, vagy nem. Ez tehát a formai része. De - még egyszer - mivel itt nem formalitásról van szó, hanem emberek százezreinek, majdnem hogy többes számban tudom mondani, 180 ezer embernek az akaratáról és az aláírásáról, én mégis azt gondolom, itt a Ház falain belül arról kell beszélni, hogy ezt az akaratot illene figyelembe vennie a kormánynak, és mivel lehetősége van az Országgyűlésnek ezt a népszavazást kiírni, és semmiféle szakmai érvet nem hallottunk a mai napig se a kormány, se a kormánypártok részéről, hogy miért nem akarják ezt a népszavazást kiírni, ezért kéne ezt támogatni.

Megpróbáltunk még az Igazságügyi bizottságban is visszatérni arra, hogy legalább néhány szakmai érvet hallhassunk a képviselőtársainktól - ez a kísérletünk sajnos kudarcba fulladt. Úgyhogy én azt gondolom, hogy 180 ezer embernek az akaratára annyit mondani - mert most önök azt teszik -, hogy nem írom ki, azért, mert csak, ez felháborító és cinikus hozzáállás, úgyhogy kérem, hogy változtassák meg a véleményüket. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Kérdezem, hogy kíván-e még valaki hozzászólni ehhez a napirendi ponthoz. *(Senki nem jelentkezik.)* Nem látok jelentkezőt, így a vitát lezárom.

Megkérdezem Rubovszky György képviselő urat, kíván-e hozzászólni. *(Dr. Rubovszky György feláll.)* Jelzi, hogy igen. Ön a szó, képviselő úr.

DR. RUBOVSZKY GYÖRGY (KDNP): Köszönöm a szót. Nem akartam hozzászólni, mert a véleményem az előbb kifejtettem, de Bárándy Gergely képviselőtársam utolsó mondatát kénytelen vagyok visszautasítani. Az Igazságügyi bizottság nem tesz olyan javaslatot, hogy nem. Az Igazságügyi bizottság alternatív *(Dr. Bárándy Gergely: Igen is meg nem is!)*, amit támadott, vagy igen, vagy nem. *(Dr. Bárándy Gergely: De ez nem egyértelmű! - Gőgös Zoltán: Ha akarom, vemhes, ha akarom nem, mindig kiderül a végén!)*

Az én álláspontommal ez nem egyezik meg, ott is kifejtettem, ott is elmondtam, itt viszont a többségi akaratot képviselem, a bizottság többsége úgy döntött, hogy ez a vaglyagos kérdés van. Nem volt olyan előterjesztés, hogy nem. Olyan van, hogy igen, nem. Holnap a Ház dönt. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Most soron következnek a **büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény és ehhez kapcsolódóan más törvények módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/12179. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetőek.

Elsőként megkérdezem az előterjesztőt, Völner Pál urat, hogy kíván-e hozzászólni. *(Dr. Völner Pál nemet int.)* Jelzi, hogy most nem kíván hozzászólni.

A kijelölt Igazságügyi bizottság nem állított előadót, így most képviselői felszólalásokra van lehetőség. Megadom a szót Horváth Imre képviselő úrnak.

HORVÁTH IMRE (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Már a múltkori vezérszónoki felszólalásomban is üdvözöltem, hogy az Igazságügyi Minisztérium megoldást próbál adni a fogvatartotti jogok sorozatos megsértésére, és igyekszik elkerülni az újabb, Magyarországot elítélő strasbourggi döntéseket.

(20.20)

Ugyanakkor arra is rámutattam, hogy önmagában a jogérvényesítés lehetőségének bővítése nem oldja meg a problémákat. A beterjesztett törvényjavaslat is ugyanis azt sugallja, mintha a bv-intézetek parancsnokai és személyzete pusztán nemtörődomségből nem biztosítaná a fogvatartottak megfelelő elhelyezését, ami egy jól megírt panasz helybenhagyásával orvosolható. Valójában azonban a bv-parancsnokok és beosztottaik minden tőlük telhetőt megtesznek azért, hogy a jogszabályokban előírt elhelyezési körülményeknek a meglévő mostoha körülmények között is a lehető legjobban megfeleljenek. Csupán jogi eszközökkel nem lehet érdemben javítani a strasbourggi emberi jogi bíróság által alapjogsértőnek minősített állapotokon. Kifejtettem, hogy valódi megoldást az jelentene, ha a jogállamnak tűnő, de valójában abszurd élethelyzetekhez vezető eljárások kreálása helyett a kormány felszámolná az emberi méltóságot sértő körülményeket.

Tehát a törvényjavaslat, bár helyes célokat tűz ki, de téves megközelítésen alapszik. Ennek korrigálására a részletes vita és a Törvényalkotási bizottság eljárása lényegében alkalmatlan. Így az összegző módosító javaslat is csupán jogtechnikai és nyelvhelyességi pontosításokat tartalmaz. Ezek ugyan szükséges módosítások, de a lényegi hiányosságokat nem orvosolják.

Végezetül érdemes lenne azon is elgondolkozni, hogy megkérdezték-e a szakmát erről a törvényjavaslatról, hiszen ez volumenében egy több mint 30 oldalas törvényjavaslat. Tudomásom szerint, informálódtam a Közzolgálati Egyetem illetékes tanszékén, nem is tudtak róla, hogy valójában ilyen törvényjavaslat beterjesztése folyamatban van. Nagyon fontos

lenne, hogy mondjon erről a törvényjavaslatról a szakma is véleményét.

Mindezekre figyelemmel a Magyar Szocialista Párt frakciója mind az összegző módosító javaslat feletti szavazásnál, mind a törvényjavaslat egészének zárószavazásánál nem fog szavazni. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki hozzászólni a napirendi ponthoz. *(Nincs jelzés.)* Nem látok jelentkezőt, így a vitát lezárom.

Megkérdezem államtitkár urat, kíván-e hozzászólni. *(Jelzésre:)* Völner Pál államtitkár úré a szó.

DR. VÖLNER PÁL, igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr, csak egyetlen mondat erejéig. Elhangzott képviselő úr részéről, hogy ez nem elégséges módosítás, de az is nyilvánvaló, hogy nem ebben a törvényben, nem ennek a jogszabálysomagnak a keretén belül tudjuk a börtönépítési, illetve férőhelybővítési programot felvontatni, ami szintén ugyanennek az intézkedéscsomagnak a részét képezi, de nem képezi a mai vita tárgyát. Köszönöm.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Most soron következnek **az egyes közzolgálatok ellátásáról és az ezzel összefüggő törvény módosításokról szóló 2013. évi CXXXIV. törvény módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések vitája. A kormány-előterjesztés T/12369. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlament informatikai hálózatán megtekinthetőek.

Megkérdezem elsőként az előterjesztőt, Pogácsás Tibor urat, hogy kíván-e most hozzászólni. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy nem.

A Fenntartható fejlődés bizottságában megfogalmazódott kisebbségi véleményt két felszólaló fogja ismertetni. Ennek keretében megadom a szót elsőként Heringes Anita képviselő asszonynak.

HERINGES ANITA, a Fenntartható fejlődés bizottsága kisebbségi véleményének ismertetője: Nagyon szépen köszönöm a szót. A bizottsági ülésen, ahogy ez a legtöbb esetben lenni szokott, csak az ellenzéki képviselők mondták el véleményüket. Mindhárom ellenzéki képviselő felszólalt annak érdekében, hogy nem magának ennek a módosításnak fog nemet mondani a szavazáskor, hanem alapvetően annak, hogy az egész rendszer, amit önök kitaláltak, teljes mértékben rossz. Egy jól működő rendszert sikerült tönkretennie a kormánynak. Egy olyan hulladékgazdálkodási rendszert hoztak létre, ami jelen pillanatban fenntarthatatlan.

Sajnálom, hogy a Belügyminisztériumnak kell védeni most a mundér becsületét, hiszen a Fejlesztési Minisztérium az, aki a koordináló és irányító szerv normál esetben ezen területen. Miután a katasztrófavédelem, aki átveszi a feladatokat abban az esetben, ha a kormányzat által tönkretett rendszer-

ben nem tud tovább működni egy jó szándékú cég, ami legtöbbször önkormányzati tulajdonú nonprofit cég... - akkor a katasztrófavédelem veszi át a kijelölés szerepét, ő mondja meg, hogy ki végzi a továbbiakban a szolgáltatást. Éppen ezért ül most itt államtitkár úr, és próbálja védeni a mundér becsületét.

Sallai Benedek képviselőtársam elmondta, hogy sokkal nagyobb feladat lenne sokkal több energiát kinyerni, hiszen a hulladékgazdálkodásnak ez lenne az igazi rendszere, ha egy olyan rendszert tudnánk létrehozni, ami fenntartható. Éppen ezért kisebbségi véleményként fontosnak tartottuk megfogalmazni mindhárman, hogy alakítsunk ki, hozzunk létre egy új törvényt, beszéljenek a szakmával, és tegyünk rendbe ezt a rendszert, ami most már tényleg az utolsóit rúgja. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Jelzem, hogy Kepli Lajos képviselő úr nincs itt, így a másik fele a kisebbségi véleménynek nem tud elhangozni.

Most a képviselői felszólalások következnek, ha esetleg valaki ingerenciát érez erre. *(Jelzésre:)* Igen, Heringes Anita képviselő asszonyé a szó.

HERINGES ANITA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Megpróbálkozom, mint minden esetben, amikor a hulladékgazdálkodásról lehet beszélni, meggyőzni önöket. Sajnálom, hogy kormánypárti képviselőtársaim a bizottságból egyikőjük sincs jelen, és nagyon kevesen vannak az önök soraiban. De attól függetlenül megpróbálom, hátha valaki a szakmából visszaolvassa a jegyzőkönyvet, hátha valaki meghallja végre azt a szót, amit rengeteg önkormányzati tulajdonú nonprofit cég vezetője kiabál már bele a levegőbe, hogy ez így nem fog menni tovább. Hiszen koordináló szervnek önök létrehozták április 1-jével az NHKV nevű szörnyedvényt, ami semmi más feladatot nem kapott, csak és kizárólag azt, hogy a számlákat kiküldje április 1-jétől a lakosságnak.

A lakosság nagy része a múlt hétig még nem kapta meg ezeket a számlákat, majd pedig pont még az én kis városomba is csak a múlt hét végén érkezett meg az áprilisi, az első negyedéves számla, és még mindig csúsznak, és a következő negyedévi sem érkezett meg, és lassan háromnegyed évnyi számlát kell majd a lakosságnak egyben kifizetni, mert létrehoztak egy olyan céget, aminek jelen pillanatban, ahogy látjuk, miután nem végzi el a feladatát, semmi értelme nincsen.

Nagyon sokan elmondják azt is, hogy úgy kapták meg még mindig a számláikat, hogy megkapják az NHKV számlalevelét, de az eredeti cég küldi ki, mert még mindig nem sikerült önöknek feldolgozni a lakcímeiket, az adatokat, amire most éppen felhatalmazást kérnek, hogy ha egy kijelölt szolgáltatóról lesz szó, akkor ő is megkaphassa az adatokat, és neki is majd a rezsicsökkentett összeggel kelljen beszélni a pénzt, a szolgáltatás díját.

Egy feladata lenne a kormánynak: végigfolymtatni a társadalmi vitát ebben a kérdésben, nekiállni

egy olyan törvényt létrehozni, ami fenntartható; egy olyan törvényt létrehozni, ami tényleg mind az önkormányzati tulajdonú cégek számára is jó, a lakosság számára is jó, és nem itt kellene vitatkoznunk - most már nem tudom, hányadik módosításnál tartunk, de 15 fölött vagyunk, az már biztos, ami a hulladékgazdálkodást érinti az elmúlt két évben -, nem itt kellene vitatkoznunk erről a kérdésről, hanem végre alkothatnánk valamit jót. Én nem hiszem el, hogy a kormányzatban nincs ilyen szándék, hogy végre valami jót is alkossanak, egy olyan rendszert, ami működőképes. Ne csak olyan rendszereket hagyjanak majd maguk után 2018 után, ami mind darabjaira fog hullani.

Tisztelt Képviselőtársaim! Bízom abban, hogy szakemberek ülnek a kormányban. Bízom abban, hogy előtör a szakember jó mélyről ezekből az emberekből, és fontosabb lesz számukra a szakmaiság, mint a pártfegyelem. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Ha nincs további hozzászólási szándék, akkor a vitát lezárom. Megkérdezem államtitkár urat, kíván-e hozzászólni. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy igen. Pogácsás Tibor államtitkár úré a szó.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Mint ahogy az előző alkalommal is már elhangzott, maga a törvényjavaslat egy kis terjedelmű törvényjavaslat, amelynek a célja az, hogy egységes eljárást vezessünk be, a közérdekű szolgáltató ideiglenes ellátásra történő kijelölésekor is ugyanazok a közszolgáltatásnál irányadó számlázási és finanszírozási, valamint adatközelési szabályok érvényesüljenek, mint a normál menetben végzett szolgáltatásnál is.

(20.30)

A vitában akkor is és most is elhangzó érvek nem ezt a törvényjavaslatot érintik, hiszen a közszolgáltatási szerződésen alapuló hulladékszállításokról szóló állami szerepvállalás 2016 áprilisától élő jogszabály következtében kapcsolódik a Nemzeti Hulladékgazdálkodási Koordináló és Vagyonkezelő Zrt.-hez mint koordináló szervezethez, és ez a szerv jogosult jelen pillanatban az ingatlanhasználóktól beszélni a közszolgáltatási díjat, és ő fizeti ki a közszolgáltatást végző társaságoknak az őket megillető pénzeszközt. Ez a szerv az, amely egyébként folyamatosan kapcsolatot tart az önkormányzatokkal is.

Ez a törvényjavaslat a katasztrófavédelmi igazgatóság által a hatósági kijelölések esetében is egyértelművé teszi, hogy a koordináló szerv a felelős 2017-től az ideiglenes ellátási díj lakosságtól történő beszedéséért, valamint az ellátás teljes közvetlen költségét tartalmazó szolgáltatási díjak kifizetéséért. A szolgáltatási díj konkrét összege az NFM-rendeletben szabályozott részletes számítás alapján kerül meghatározásra, amelyhez a közérdekű szolgáltató-

nak meg kell adnia a hulladékról szóló törvényben szereplő személyes adatokat, illetve minden olyan egyéb adatot, amely alapján a koordináló szerv az ideiglenes ellátási díjat a lakosság felé számlázza, továbbá a szolgáltatási díjat a kijelölt szolgáltató irányába folyósítani tudja.

A vita során elhangzott az a kérdés, hogy az adatkezelési szabályok beépítésére miért most kerül sor. Ennek egyértelmű és egyszerű az indoka, hogy amikor az ideiglenes ellátásról szóló törvény megjelent, és amikor az ideiglenes ellátások elindultak, a koordináló szerv még nem látott el feladatot sem a lakosság, sem pedig a szolgáltatók irányába, később kapcsolódott be ebbe a folyamatba. Ezért kell a jogszabályban rögzítenünk most az adatkezelési szabályokat.

Mindezek alapján kérem a tisztelt Országgyűlést majd a törvényjavaslat elfogadására. Köszönöm a szót, elnök úr.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapunkon kerül sor.

Most soron következik **az anyakönyvi eljárásról szóló 2010. évi I. törvény módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A Semjén Zsolt, Vejkey Imre, Gyopáros Alpár és Vas Imre képviselők által benyújtott T/12067. számú előterjesztés és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Közben Salacz László képviselő úr is csatlakozott az indítványhoz.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Így megadom a szót Salacz László képviselő úrnak, a bizottság előadójának.

DR. SALACZ LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tájékoztatnom önöket, hogy a Törvényalkotási bizottság 2016. október 20-án tartott ülésén megtárgyalta az anyakönyvi eljárásról szóló 2010. évi I. törvény módosításáról szóló T/12067. számú törvényjavaslatot. Az összegző módosító javaslatot és az összegző jelentést a bizottság az egyes házsabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. számú országgyűlési határozat 46. §-a alapján 23 igen szavazattal, 7 nem ellenében, valamint 3 tartózkodás mellett fogadta el.

A bizottsági ülés során a tagok megtárgyalták a háttéranyagban szereplő, az Igazságügyi bizottság által beterjesztett módosító javaslatokat, amelyek legfőképp jogtechnikai pontosításokat tartalmaznak. Azonban egy érdemi módosításra is felhívnam a figyelmet. A javaslat egyik pontja tisztázza, hogy a ragadványnévvel is lehet kéttagú a családi név, valamint leszögezi, hogy a javaslat nem a családi név ragadványnévre cserélésére ad jogalapot. Továbbá az anyakönyvbe korábban bejegyzett ragadványnév akkor viselhető többtagú családi névként, ha az erre irányuló szándékot az érintett anyakönyvvezetőnél írásban bejelenti.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ez a törvényjavaslat azon állampolgárokon segít, akiknek a jelenlegi szabályozás nem engedi meg, hogy a korábban viselt nevét úgy viselje, ahogy egyébként az élete során 30-40 éven keresztül azt viselhette. Kérem, támogassák a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönjük. Megkérdezem, hogy előterjesztőként kíván-e most hozzászólni. (Dr. Salacz László: Nem.) Gondolom, nem. Jelzi Salacz László képviselő úr, hogy most nem kíván hozzászólni. Kérdezem, a kormány képviselőjében kíván-e valaki hozzászólni. (Senki sem jelentkezik.) Nem kívánnak hozzászólni. A kijelölt Igazságügyi bizottság nem állított előadót.

Most képviselői felszólalások következnek. Teleki László képviselő úr jelezte felszólalási szándékát. Öné a szó, képviselő úr.

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Azért gondoltam, hogy mindenképpen hozzá kell szólnom ehhez a törvényhez, mert lehet látni, hogy a közfoglalkoztatás is bekerült a törvénybe, annak a rendszerét próbálja kialakítani, hogy az anyakönyvvezetés hogy történjen meg.

A Magyar Szocialista Párt többször is elmondta már és több olyan javaslatot tett, hogy másként kellene ezt megfogalmazni, mint ahogy a törvényben van. Főként a közfoglalkoztatottak bérének a minimálbérral megegyező összegre való felemelését szorgalmazta, inkább ezzel kellett volna foglalkozni, vagy éppen a munka törvénykönyvének alkalmazhatóságát is ide kellett volna tenni. Azt gondolom, hogy ezek a fontosak, mindenképpen ebbe az irányba is el kellett volna mennie a törvénynek.

Mindezek alapján a Magyar Szocialista Párt nem tudja támogatni ezt a törvényjavaslatot. (Burány Sándor tapsol.)

ELNÖK: Köszönjük. Most Gyüre Csaba képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondolom, az előttem felszólaló képviselőtársam elnézhette, hogy mi a címe a jelenlegi törvényjavaslatnak, mert közfoglalkoztatásról és egyéb ilyenről nincs szó benne, hanem éppen a ragadványnevek viseléséről van szó, annak a lehetőségét hozza vissza, ha megszavazásra kerül a jelenlegi törvényjavaslat.

A Jobbik Magyarországért Mozgalom részéről a bizottsági vitában, amiről Salacz képviselőtársam beszélt, már kifejtettük az álláspontunkat. Mi kisebbségben maradtunk azzal, hogy nem támogattuk ezt a törvényjavaslatot. Hogy miért nem támogattuk, ezt a bizottsági vitában is elmondtam.

Ennek a lényege az, hogy egyrészt nincs pontosan megfogalmazva, a magyar nyelvészek még nem fogalmazták meg pontosan, hogy mit is jelent a ragad-

ványnév, mi is tartozik ennek a fogalmába. Először is tisztázni kellene pontosan a fogalmat, és azok után lehetne arról döntenünk, hogy szükségünk van-e rá vagy sem.

Mi azért gondoljuk, hogy nincs rá szükség, mert a ragadványnév a nyelvészek szerint elsősorban a csúfnévből, a gúnynévből alakult ki, illetve valamilyen jellegzetes testi, szellemi vagy lelki tulajdonságát testesíti meg annak az illetőnek, aki megkapta ezt a fajta ragadványnevet. Az igaz, hogy a törvényjavaslat nem teszi kötelezővé a régi ragadványnevek visszahelyezését, visszaállítását, ezért is döntöttünk úgy, hogy mi nem nemmel szavazunk ebben az esetben; nem teszi kötelezővé, csak a lehetőséget adja meg. De mindenesetre tekintettel arra, hogy elsősorban csúfnév, gúnynev, illetve ennek a származékai kerültek ragadványnévként bejegyzésre, ezért ezt nem tudjuk támogatni.

Még egy dolog: gyakorlatban is megkérdeztem ennek az alkalmazási lehetőségét anyakönyvvezetőktől, többtől. Többel is beszéltem, aki gyakorló anyakönyvvezető, és mindannyian negatívan vélekedtek erről a dolgról, tehát nem tartják hasznosnak. Azt gondoljuk, hogy nagyon súlyos károkat sem fog okozni, ezért a Jobbik Magyarországért Mozgalom ez esetben tartózkodik. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni ehhez a törvényjavaslatához. *(Szilágyi György jelentkezik.)* Szilágyi György képviselő úr jelezte szándékát. Öné a szó.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Még egy adalékot szeretnék elmondani. Magyarországon a keresztnévek használatára elég súlyos előírások vannak, tehát még akkor is, ha egy ősi magyar nevet szeretnének adni a családok a gyermekeiknek, külön kérvényt kell benyújtani, és ezt különböző hatóságok véleményezik. Csak akkor adható akár ősi magyar keresztnév is a gyermekeknek, ha engedélyezik. Így tehát elég furcsa az, hogy a vezetékneveknél pedig semmiféle ilyen megszorítás nem lenne ezután. Bármilyen, ahogy a képviselőtársam is mondta, csúfnév, gúnynev és bármi egyéb bekerülhetne ezeknek az embereknek a nevébe, és ezt hivatalosan is tudnák használni.

(20.40)

Véleményünk szerint ez így, ebben a formában nem a legmegfelelőbb, hiszen véleményünk szerint, hogy valaki nyugodtan használjon egy gúnynevet, egy csúfnévet vagy bármi egyebet, viszont egy ősi magyar nevet pedig automatikusan nem tud használni, hiszen ahhoz külön engedély kell, ez a mai Magyarországon véleményünk szerint nem a legmegfelelőbb eljárás. Éppen ezért - ahogy a képviselőtársam is mondta - mi nem támogatjuk ezt a módosítást. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Nem látok jelentkezőt, így a vitát lezárom. Megkérdezem az előterjesztőt, Salacz Lászlót, kíván-e hozzászólni. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy nem.

Tisztelt Képviselőtársaim! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Most soron következik az **egyes törvényeknek az egyetemi kórházak létrehozásával, fenntartásával és működésével kapcsolatos módosítóról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A Kósa Lajos, Pósn László, Halász János és Kucsák László képviselők által benyújtott T/12339. számú előterjesztés és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Kucsák László képviselő úrnak, a bizottság előadójának.

KUCSÁK LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási bizottság a 2016. október 20-i ülésén megtárgyalta az egyes törvényeknek az egyetemi kórházak létrehozásával, fenntartásával és működésével kapcsolatos módosításáról szóló T/12339. számú törvényjavaslatot. Az összegző módosító javaslatot és az összegző jelentést a bizottság az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) országgyűlési határozat 46. §-a alapján 22 igen szavazattal, 4 nem ellenében, valamint 3 tartózkodás mellett fogadta el.

A bizottsági ülés során a tagok megtárgyalták a háttéranyagban található kulturális bizottsági, valamint a Törvényalkotási bizottság módosító javaslatát, amelyek egyrészt javasolt kiegészítéseket tartalmaznak, másrészt érdemi módosításra irányulnak. A főbb módosítások a következők.

Az Országgyűlés jogosult felsőoktatási intézmény mint költségvetési szerv alapítására, átalakítására, megszüntetésére. Ennélfogva az Országgyűlés meghatározhatja, hogy egészségügyi felsőoktatási intézményre milyen módon és eljárásban telepíthet irányítási hatásköröket. Továbbá az egyik átmeneti rendelkezés egyértelműsíti, hogy az új képesítési feltételeket csak az e javaslat hatálybalépését követően megbízott vezetőkre kell alkalmazni, illetve az e javaslat hatálybalépését megelőzően létesített vezetői megbízások e javaslat hatálybalépését követően is fennmaradnak.

Valamint kiegészítésre kerül a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXVI. törvény annak érdekében, hogy a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvényben meghatározott általános szabálytól el lehessen térni, ha az egyetemen közalkalmazottként foglalkoztatott orvos kórházban is végez munkát. A módosítás egyértelműsíti, hogy a munka törvénykönyve szabályaitól való eltérésre az egészségügyi felsőoktatási intézmény és az adott egészségügyi

ségügyi szolgáltató közötti viszonyban van lehetőség. Ebben az esetben a munka törvénykönyve 53. § (1) bekezdése szerinti foglalkoztatás időtartama naptári évenként a 220 beosztás szerinti munkanapot vagy az 1760 órát nem haladhatja meg.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az imént elhangzotakra figyelemmel kérem, támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönjük. Megkérdezem képviselő urat, hogy előterjesztőként is kíván-e hozzászólni. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy most nem kíván ily módon hozzászólni.

Kérdezem, a kormány részéről van-e hozzászólási szándék. *(Jelzésre:)* Nincs.

A kijelölt Kulturális bizottság nem állított előadót.

Most a képviselői felszólalások következnek. Kérdezem, hogy kíván-e valaki hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Nem látok jelentkezőt, így a vitát, a nem létező vitát lezárom. Megint csak megkérdezem Kucsák képviselő urat, hogy kíván-e hozzászólni. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy nem.

Tisztelt Képviselőtársaim! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor. Ezzel mai napirendi pontjaink tárgyalásának a végére értünk.

Most **napirend utáni felszólalások** következnek. Elsőként napirend utáni felszólalásra jelentkezett Teleki László képviselő úr: „Szétrombolták a szakképzést” címmel. Megadom a szót képviselő úrnak.

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Örülök, hogy napirend után itt van egy kormányképviselő, mert legalább talán válaszol azokra a kérdésekre, amelyeket szeretnék feltenni. Itt elsősorban arra szeretném felhívni a kormány figyelmét, hogy az új szakképzési rendszer, amit bevezettek, száz sebből vérzik, csupáncsak azért, mert minden, amihez hozzányúltak eddig, azt jelenti, azt mutatja, hogy a szakképzés megállt Magyarországon.

Egyre többen jelzik azt is akár politikai, akár szakmai síkon, hogy a szakképzés nem látható Magyarországon, illetve a szakembereket nem lehet fellelni, illetve a szakképzésből nem tudnak most kijönni olyan szakemberek, akiket igazán tudnának foglalkoztatni. Ebből adódóan az a kérdésem, hogy a minisztérium mit szeretne tenni annak érdekében, hogy a szakképzés valóban elérje azt a területet, amely fontos lehetne számunkra, és azt a célcsoportot. Itt elsősorban a fiatalokra gondolok, hogy az a szakképzési rendszer, ami most át lett vite szakközépiskolai rendszerbe, bevált-e önök szerint, illetve az a szakképzés most jó helyen van-e. Mi azt látjuk, hogy egyáltalán nincsen ez rendben, és nemcsak azért látjuk nagyon rossznak, mert önök lecsökkentették a tankötelezettséget 18 évről 16 évre, hanem azért is, mert a kifizetési időt nem látjuk, hogy hova tud elmenni ez a dolog.

Ebből adódóan természetessé válik számomra az, hogy az a réteg, amely eddig leginkább a szak-

munkásképző irányába próbált meg elmozdulni, most nem látom azt a célcsoportot, amely ebbe az irányba tudna elmenni. Itt elsősorban azokra a halmozottan hátrányos helyzetű településszerkezetekre gondolok, amelyek Kelet-Magyarországon, Észak-Magyarországon vagy éppen az Ormánságban megtalálhatók, ott hogyan tudják ezt igénybe venni. Valóban az az egyetlen dolog, amit ilyenkor jól tudnának alkalmazni, az egy jó szakma. A szakmához pedig egy olyan képzést kellene biztosítani, amely alapján el lehet érni azt, hogy ma Magyarországon ne legyen az kérdés, hogy nem látja kellőképpen sem a tanulni vágyó, sem a szülő, sem pedig a szakma, hogy hova fog elvezetni a szakképzés rendszere.

Ebből adódóan alakul a kérdés, hogy önök a szakmai egyeztetéseket hogy hajtották végre, és mi képp próbáltak meg a szakmával úgy egyeztetni, hogy a tanulók és a szülők is be legyenek vonva abba, hogy hogyan lehetne elvinni a szakképzést oda, hogy lehessen olyan értékű szakmát oktatni, amellyel a nagyvilágban igazán tud élni, és az úgynevezett nagybetűs életben azt tudja használni.

A másik fontos kérdés ebből adódik: nagyon sokszor azt mondjuk, hogy a szakmával különböző egyeztetéseket megtesz a kormányzat. Én azt gondolom, van olyan fajsúlyos kérdés, hogy itt még jobban és hatékonyabban rákérdezzek arra, hogy a szakmával történt-e egyeztetés. Itt az oktatói karra gondolok elsősorban, a pedagógusokkal történt-e olyan egyeztetés, hogy ez most jó vagy éppen fog-e használni a következő generációknak. Én azt látom, hogy ebben nem nagyon történt egyeztetés. Innentől kezdve természetes, hogy ma a kormánynak meg kell mondania, hogy a szakképzési rendszer így fenntartható-e, vagy éppen változtatni kíván azon, hogy még többen kerüljenek be az iskolai rendszerbe, és tudjanak tanulni egy olyan szakmát, amely piacképes szakma lesz. Természetesen az önök felelőssége az, hogy ebben a kérdésben hogy kívánják orientálni a fiatalokat, illetve kívánják-e egyáltalán orientálni abba az irányba, hogy a jó szakma mindenképpen fontos ma Magyarországon, mert Magyarországon nagyon sokszor nagyon sok generáció számára, ha úgy tetszik, egyedüli kapocs volt ahhoz, hogy meg tudjon élni, ha jó szakmát tudott választani, és olyan oktatást tudtak biztosítani, amely a szakma elsajátításához szükséges és feltétlenül jó.

(20.50)

Nem megyek bele abba a pletykába, amit egyébként lehet hallani, hogy a szakoktatás most olyan szinten van, hogy egy asztalos léceket se nagyon tud kapni, és nincs gyakorlati megvalósításra lehetőség, mert anyagszükséglet hiányában nem tudják ezt megtenni. De igaz ez egyébként a kőművesekre és igaz a többi szakmára is. A kérdés az, hogy valóban igazak-e ezek a pletykák, hogy még az sem áll rendelkezésre, hogy esetlegesen a gyakorlati oktatást jól, kellőképpen tudják oktatni. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Kérdezem államtitkár urat, hogy kíván-e válaszolni az elhangzottakra. (Dr. Palkovics László jelzésére:) Öné a szó.

DR. PALKOVICS LÁSZLÓ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Képviselő Urak! Amit képviselő úr elmondott, azzal abszolút egyetértünk. Az érvényesülés módja valóban az a szakismeret, az a szakképzettség, amivel mindenki, függetlenül attól, hogy milyen családi háttérből, az ország melyik régiójából származik, érvényesülni tud. A kormány pont ezt tűzte ki célul, és ezt szolgálja a szakképzési rendszer átalakítása abban az értelemben is, hogy ezért hoztuk létre a szakgimnáziumot, ami három dolgot tesz egyidejűleg. Elsőként a közismereti tárgyakból ugyanazt az érettségit biztosítja, mint bármelyik gimnázium, ilyen értelemben itt nem lesz különbség.

A második az, hogy egy szakmát ad, tehát a négy év alatt, miután elvégzi a szakgimnáziumot az adott tanuló, egy szakmával rendelkezik. A mai szakképzési rendszer, amely 2004-ben jött létre, ezt nem biztosítja, hiszen ott kiegészítő tanulmányokat vagy párhuzamos tanulmányokat kell végezni. Azt tűztük ki célul, hogy négy év után mindenképpen legyen egy szakképzettsége. A harmadik elem pedig, amit a szakgimnázium biztosít: biztosítja annak a lehetőségét, hogy a szakmához tartozó alaptárgyakból vagy alaptárgyból az adott tanuló emelt szintű érettségit tudjon tenni, ami a felvételi egyik feltétele. Ilyen módon azok a vélelmek, hogy a szakgimnázium elzárna az egyetemi felvételtől az adott hallgatót, ez nem így van.

A szakközépiskola, ami korábban szakiskolaként működött, ugyanilyen módon egy szinttel feljebb kerül. Ennek az a célja, hogy azok számára - bár a további tanulás, az érettségi lehetősége itt is biztosított -, akik utána szakmunkásként kívánnak elhelyezkedni egy rövidebb tanulási idő után, azoknak tudjuk biztosítani azokat a feltételeket, hogy valóban értékes szakmát szerezzen. Nagyon sok minden történik ezen a területen, a szakképzési centrumok létrehozása, ezek finanszírozásának a fejlesztése, megváltoztatása pontosan ezt biztosítja. Nagyon bízom abban, hogy arra nem tudunk példát mutatni, és az valóban csak pletyka, ahogy a képviselő úr említette, hogy nincs a kőműveshallgatóknak malter vagy az asztaloshallgatóknak faanyag arra, hogy ezt gyakorolni tudják.

Egy sor más lehetőséget teremtettünk emellett. Megteremtettük a duális képzés lehetőségét, hogy ne csak a szakiskolában vagy szakközépiskolában tudjanak a hallgatók gyakorlatot szerezni, hanem a vállalatoknál is, ami jól kiegészíti az iskolai gyakorlatot. Nagyon fontos, hogy az a fajta fiatalok korai orientáció, ami az általános iskolában, sőt, az óvodában el kell hogy kezdődjön, elmondjuk, hogy mit jelentenek ezek a szakmák, hogy amikor odaérnek a tanulók, hogy el kell dönteni, hogy mit szeretnének csinálni, ne csak nézelődjenek, és ne tudják, hogy mi történjen ezzel. Azt gondolom, hogy a kötelező óvodázta-

tásnak és az iskolai képzés átalakításának mind ez a szerepe. Tehát pont abba az irányba halad a kormány politikája, ahogy azt a képviselő úr elmondta. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük. A következő napirend utáni felszólalásra jelentkezett Ander Balázs képviselő úr: „Gy. Ferenc nem lehet fegyenc?” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! „Nem fasiszta csőcselék, hanem magyar hazafiak voltunk, akik szabadon szerettek volna élni a saját országukban. Szabad és független Magyarországot akartunk, ez adott fegyvert még a gyerekek kezébe is” - mondta az '56-os lyukas zászlót a Jobbik fiataljainak átadó Corvin közti főparancsnok, a legendás emlékeztető, halhatatlan hős, Pongráz Gergely, aki 1956. október 26-án nyolcszáz mindenre elszánt pesti sráccal megalázó vereséget mért az egyik legelitebb szovjet alakulatra, a 33. gépesített gárdahadosztályra is.

A forradalom és szabadságharc hatvanadik évfordulóján, a XX. század legnagyobb eseményének évfordulóján sokan ünneplőbe öltöztettük a lelkünket, én magam is a választókerületem több településén fejet hajtottam a kommunista diktatúra ellen fegyvert fogó szabadságharcosok emlékére állított kopjafák előtt. De ilyen a magyar sors, az ünnep nem lehetett teljes. Hogy is lehetett volna teljes, amikor az '56-os forradalom ötvenedik évfordulóján az ünneplő tömeget szétkergető, szemeket kilövető, pribékeket aljas módon a nemzetre uszító főkolompos még mindig szabadlábban lehet? Ez az ember azért nincs itt mögöttem, mert úri jó dolgában úgy tartja a kedve, hogy ne járjon be a parlamenti ülésekre, és nem azért nincs itt, mert a nagy rendcsinálás során lesújtott volna rá az igazság ökle, és most - legyünk megengedők - egy Brüsszel-kompatibilis vagy EU-konform cellában morzsolgatná a napjait. Sajnos ez nem így történt, Gy. Ferencből nem lett fegyenc, de a keserű valóság több más vonatkozásban is megvilágítja azt, hogy bizony '56 máig meg nem valósított eszméinek adósai vagyunk.

Emlékeztet minket például a Műegyetem hallgatóinak mind a mai napig megvalósításra váró követeléseire. A 16 pont 26 év módszerváltásában elsikkasztott, elszabotált nemzeti akarata. Nem ünneprontás hát a hiányosságok felsorolása, hiszen mit szólnának a szovjet láncaltapok által eltaposott, pufajkás hazaárulók által megkínzott, Kádár, Apró, Dögei által akasztófára juttatott pesti srácok, ha látnák, hogy a rendszerváltásnak hazudott uralomváltás után negyed évszázaddal is probléma lehet mindez. Mert ahogyan egykor a Szovjetunió kényszerítette ránk az akarátát, vette el uránkincsünket és csinált belőlünk nyomorba fulladt vas és acél országát, kolhozokban robotoló, kismimmizett puszták népét, úgy jelenleg is gyarmat vagyunk.

A periférián belül is egyre inkább leszakadó, buzgó helytartók és undorítóan pöffeszkedő hazai oligarchák által kiszipolyozott hódoltsági terület. A

birodalmi függés századon átívelő párhuzamai sokkolóak.

Vegyük példának okáért az egyetemi fiatalság listáján a hetedik pontot! „Vizsgálják felül egész gazdasági rendszerünket a hazai adottságoknak és magyar népünk létérdekeinek szem előtt tartásával.” Lehet ugyan kényes sznob módjára finnyáskodni, mondván, hogy a forradalmi követelések aktualizálása történelmietlen és szentségtörő, de akkor előtte azt is illene megválaszolni, hogy mennyivel különb dolog a Rákosi-féle vas és acél országa után most az összeszerelő üzemek országát építeni. Ez az út egyet jelent az elmaradott gazdaságszerkezet konzerválásával, ami nem más, mint az önfelszámolás stratégiája.

És talán nem visszhangozhatnák ma is joggal a MEFESZ kilencedik pontját a bérrabszolgaként tartott magyarok milliói: „Követeljük a munkások és értelmiség bérköveteléseinek sürgős és alapvető rendezését. Kérjük a munkások létminimumának megállapítását!” A rendszerváltás előtti reálbéreken tartva, adórszolgátságba taszítva, nyugati kitanárgásba kényszerítve, jelzáloggal terhelt és uzorás sakálók által fenyegetett otthonokban reszketve most is mennyire jogos lenne mindez. A piacainkat letaroló, a profitszivattyút azonban mindenféle fideszes nemzeti retorika ellenére csúcsra járató multik, a harácsolásban élen járó, zéró társadalmi szolidaritást tanúsító hazai Döbrögik, valamint a kormány Bermuda-háromszögében könnyen elveszve érezhetik magukat a korán kelő, keményen dolgozó kisemberek, a megfélemlített, megalázott, dolgozói szegénységbe taszított magyar munkavállalók.

Mi viszont hisszük, hogy a magyar dolgozó nem holmi munkaezély, hanem méltósággal bíró, értékes és éppen ezért megbecsülésre méltó tagja a nemzetnek. Ők az igazi erőforrás. Az egyetlen olyan nemzeti vagyon, amire egy sikeres nemzetstratégiát alapozni lehet. Ez is '56 üzenete. Jó lenne, ha ezt az évezredek hagyományokat megtagadó és szélsőliberális rongyokba öltözött brüsszelita herekaszt, valamint a helikopterrel röpködő, Gucci ridikülös ficsúrok is meghallanák, és ehhez tartanák magukat!

Aldott legyen a hősök emlékezetére! Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: A következő napirend utáni felszólalásra jelentkezett Pintér Tamás képviselő úr: „A Fidesz hét fő bűne - avagy ki az igazi hazaáruló?” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

PINTÉR TAMÁS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Bár a 131 fideszes képviselőből csupán egy képviselő maradt itt, én azért el szeretném mondani azt a véleményünket, hogy az elmúlt időszakban történt események elég komoly aggályokat vetnek fel a Fidesznek a kormányzásra való alkalmasságát illetően. S bár biztosak vagyunk abban, hogy majd a purgatóriumban meg fogják kapni a méltó ítéletüket a hazugságaik, a lustaságuk, a kapzsiságuk, a kevélységük miatt, amennyiben változtatás nélkül el fogják fogadni az

alkotmánymódosítást, nem finomkodom: ezzel hazaárulást fognak elkövetni.

De vegyük sorba a Fidesznek az előbb említett hét fő bűnét egyesével, amelyet a migránsválság kezelésekor, illetve nem kezelésekor követtek el! Az első az, hogy nem építették meg időben a kerítést. Mert tetszik vagy nem tetszik, mi már 2015-ben javasoltuk, hogy építsünk kerítést a határon a migrációs hullám megfékezése érdekében. Sajnos az idő minket igazolt, és ma már tudjuk azt, hogy egy időben megépített kerítéssel nem alakulhattak volna ki a Keleti pályaudvarhoz hasonló helyzetek Magyarországon.

(21.00)

De nem, itt nem érdekelte önöket a mi véleményünk, a megoldási javaslatunk, és ennek Magyarország itta meg a levét. Tehát feltehetjük a kérdést, ki is az igazi hazaáruló.

Nem hoztak létre önálló határőrséget; ez a második. A késlekedés itt is óriási problémát okozott, mert így is több százan jutottak át a határon kellő ellenőrzés híján, Magyarország és az európai állampolgárok létét veszélyeztetve. De nem, önök megint csak terelgették a dolgokat, ahelyett hogy azonnal lépnének a határaink kellő védelmének érdekében. Tehát feltehetjük újra a kérdést, ki is az igazi hazaáruló, kedves képviselőtársam.

Nem módosítottak időben alkotmányt; ez a harmadik. Vona Gábor már áprilisban javasolta, hogy azonnali megoldásra, az Alaptörvény módosítására van szükség az ország védelmének érdekében. De nem. Inkább belevitték az országot egy kétes kimenetelű, hosszú népszavazási procedúrába és a vele együtt járó mocskos kampányba. Inkább 19-re lapot húztak, és politikai hasznot reméltek, amelynek a magyar emberek itták meg a levét. Feltehetjük a kérdést, ki is az igazi hazaáruló.

Elterelték a figyelmet a szavazás fontosságáról fideszes bűnözőkkel. Természetesen, amikor az ország bajban volt, és akkor még önöknek a pénztárcájuk megtömése járt a fejükben, változatlanul tovább tolták a kis mutyijukat, nem is törődve a jelenleg is tartó migrációs válsággal. Akkor keressik az alacsony részvétel okait? Szerintem akkor magukban kellene majd körülnézni, uraim! Tehát ha keresik az igazi hazaárulókat, akkor maguk között keressék meg.

Az ötödik az, amikor 15 milliárd forintot elköltöttek egy felesleges népszavazásra. Mennyi mindenre lehetett volna költeni ezt a pénzt, uraim? Maradjunk akkor a témánál: lehetett volna akár a határőrségre fordítani. De nem, önök belementek egy népszavazás Vajna-kaszinójába, feltettek a rulettre 15 milliárd forintot, és sajnos úgy látjuk, el is veszítették. Ilyen erővel akár egy zsákba is csomagolhatták volna, és bedarálhatták volna egy helikopter rotorjába. Megkérdezném, hol is vannak az igazi hazaárulók.

Fegyvert adtak Brüsszel kezébe egy érvénytelen népszavazással. Magyarország és a magyar emberek elemi érdeke, hogy a migrációs hullámot megállít-

suk, és az eddig beérkezett migránsokat nehogy Magyarországra telepítsék. Ennek az elemi érdeknek megy teljesen ellene Brüsszel. A bukott népszavazással pontosan Brüsszel kezébe adták a fegyvert, a magyar emberek érdekeivel szemben. Ennél aligha lehet nagyobb hazaárulás, kedves fideszes képviselőtársaim! És önök még minket tartanak hazaárulónak, amikor éles fegyvert adtak az ellenség kezébe?!

De vegyük akkor a legsúlyosabbat minden közül! Fizetős terrorista migránsokat továbbra is beengednének Magyarországra, hazánkba. Miközben arról beszélnek, hogy meg kell állítani a migrációt, a terrorizmust, saját anyagi érdekeik miatt továbbra is biztosítják, hogy olyan személyek érkezhessenek, akik a legveszélyesebbek lehetnek létbiztonságunkra. Az igazi terroristák soha nem a határon átjöve, hanem a fű alatt jöttek hazánkba. Az igazi terroristák, mint anno Carlos is, az állam tudtával és támogatásával jöttek hazánkba. Vajon ismerős-e ez Rogán úrnak? Pénzért árulják a magyar emberek biztonságát, és ezek után minket és Vona Gábort hívják hazaárulónak.

Nos, szeretném összegezni. A bűn súlya mindig nagyobb, ha figyelmeztetnek rá, de elkövetik. A bűn súlya még nagyobb, ha lehetne javítani, enyhíteni a súlyosságán, de nem teszik. Kérem tehát tisztelettel fideszes képviselőtársaimat, hogy ne tetézzék tovább bűnösségüket. Ne legyenek tovább hazazárulók pökhendiségből, anyagi haszonért, népszerűségért! Ez 3 millió 300 ezer ember akarata is. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Utolsó napirend utáni felszólalásra jelentkezett Magyar Zoltán képviselő úr: „Gondolatok a Duna elterelésének évfordulójára” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Holnap lesz 24 éve, hogy elterelték a Dunát, illetve a '97-es hágai ítéletnek is nemrégiben volt az évfordulója. Mindkettő egy elég szomorú évforduló.

A magyar politikai elit teljes asszisztálása mellett történt meg a Duna elterelése. Itt a parlamentben még az elterelés előtti ülésen is olyan hangok hallatszottak, mind ellenzéki, mind kormányoldalról, hogy - akkor még - Csehszlovákia nem fogja meglépni a C-variánst, meg lehet nyugodni, nincs itt semmi probléma. Eközben a túloldalon már gőzerővel mentek a gépek, és teljesen egyértelmű volt, hogy északi szomszédunk meg fogja lépni, amit meglépett.

Az egy külön kérdéskör, hogy hazánkban bele kellett-e menni a korábbi projektbe, el kellett-e indítani ezt a beruházást, de abban egészen biztosak vagyunk, és a Jobbiknak ez a határozott álláspontja, hogy 95 százalékos készenlétben leállítani már vétek volt. A modern kori Magyarország legnagyobb vétke. Ezzel a beruházással ennek folytán mindenki jól járt: jól járt északi szomszédunk, jól jártak az osztrákok, jól jártak azok a liberálisok, akik ezáltal politikai tőkét kovácsoltak maguknak. Tehát szinte mindenki - leszámítva a magyar embereket.

A magyar embereknek maradt egy komoly adósság, Ausztria még a műszaki berendezésekhez is hozzájutott, északi szomszédunk pedig köszöni, jól van, már évekkal ezelőtt bejelentette, hogy számára megtérült a beruházás. Pedig ott is voltak olyan kormányok, amelyek liberalizálták ezt a területet, de később aztán sikerült rendezni a kérdéskört.

A szigetközi emberek, akiket a legsúlyosabban érint ez a probléma, azóta, 24 éve várják ennek a tartós, minőségi és fenntartható megoldását. Azok az agyszülemények, amelyek kezdeti lépéseként megfogalmazódtak, teljesen alkalmatlanok voltak arra, hogy érdemben javítsanak a helyzeten, a következő évtizedek pedig gyakorlatilag a semmittevésről szóltak. Az a két projekt, ami az elmúlt időszakban zárult le európai uniós forrásokból, két 6 milliárdos történetről van szó, némileg javított a helyzeten, de egyáltalán nem állították helyre a korábbi állapotot.

A hágai ítélet, mindannyian tudjuk, egy eléggé gumiítéletként híresült el, hiszen mindkét fél azt domborította ki belőle, ami számára előnyös. Ezzel eddig nem is lenne probléma, ha a szlovákok a mai napig tartanák magukat az ítélethez, és mondjuk, a víz felét legalább eljuttatnák hozzánk. Ehhez képest 20 százalék körüli mennyiségről van szó jelenleg.

Ami miatt szót kértem ebben a kérdésben, túl azon az apropón, hogy évfordulója van, az az, hogy egyes sajtóhírek szerint északi szomszédunkkal megkezdődtek valamiféle zártkörű, nem hivatalos tárgyalások a magyar kormány részéről. Ezt komoly aggodalommal figyeljük, hiszen abból még sok jó nem származott, ha önök titkolóztak, és a magyar emberek, az ellenzék háta mögött igyekeztek valamivel kapcsolatban dűlőre jutni. Arra biztatom önöket, hogy próbálják meg elérni azt, hogy a vízhozam legalább felét a magyar fél megkapja. Próbálják elérni azt, hogy a Szigetközben helyre tudjon állni a minőségi turizmus, mezőgazdaság, illetve a természetvédelem szempontjai érvényesüljenek végre.

Égészen elképesztő állapotok voltak, és a műszaki szakemberek leleményességén és folyamatos jelenlétén múlik csak az, hogy jelen állapotában még azért fenntartható a Szigetköz, ami, ahogy mondtam, messze nem elegendő. Ennél sokkal többre van szükség. És a műszaki szakemberek és a természetvédők joggal várják el a mindenkori kormányoktól, hogy a jelenleginél sokkal több segítséget kapjanak. Ne feledkezzünk el arról sem, hogy a Szigetköz, a Kisalföld és az ország más részei is összefogva egy népi kezdeményezést indítottak útjára itt, az előző ciklus derekán, így bekerült a téma az Országgyűlésbe is.

Akkor még hátrányos helyzetben volt a terület, hiszen Illés államtitkár úr képviselte a kormány oldaláról, ami, hát nem kell hangsúlyoznom, akkor többen részt vettünk ezen a vitán, eléggé viccesre sikeredett, ha egyáltalán ebben a komoly témában szabad ilyet mondanom. Hiszen az államtitkár úr volt gyakorlatilag az egész világgal szemben, hiszen a parlamenti patkó bal oldalától a jobb széléig mindenki abban volt, legalábbis a szavak szintjén érdekelt, hogy érdemi előrelépés történjen, de Illés államtitkár úr folyamatosan azt tudta csak a fejünkhöz

vágni, hogy értsük meg, van víz, nincs víz, van víz, nincs víz. Ennél tovább nem nagyon tudtunk menni.

Most, hogy őt eltakarították a kormányból, nem látom annak tovább hátrányát, illetve nem látom tovább ellenszerét, hogy érdemi lépések történjenek. A szigetközi emberek ezt várják el önöktől, ezt is ígérték meg. Cselekedjenek! Itt az évforduló, ez egy jó apropó, és reméljük, hogy jövőre már nem kell ugyanebben a témában felszólalnunk. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Jobbikos Képviselőtársaim! Államtitkár Úr! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm munkájukat.

Az Országgyűlés ünnepi ülésére holnap 10 órakor kerül sor. Az **ülésnapot bezárom**.

(Az ülésnap 21 óra 09 perckor ért véget.)

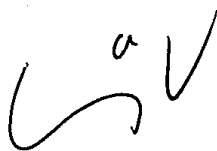
Hegedűs Lorántné s.k.
jegyző

Hiszékeny Dezső s.k.
jegyző

Dr. Szűcs Lajos s. k.
jegyző

Dr. Tiba István s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUROTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)